

رۆمان

سۆی ههنگاو به ره و سێداره

جان دۆست

وه رگیڕانی:
عهزیز گهردی

رومان

سى ھەنگاۋ بەرەو سىدارە
جان دۆست

ۋەرىكىپانى
عەزىز گەردى

ناوی کتیب: سی ههنگاو به ره و سیداره

بابهت: رۆمان

نووسینی: جان دوست

وهرگیترانی: عهزیز گهردی

تایپ کردنی شیرکو کروو

ههله بری: عه بدولقه هار گهردی

چاپی یه که م: ههولیر / ۲۰۲۱

تیبینی:

له سه ر ئه رکی وهرگیتر چاپ کراوه

ژماره سپاردنی (1064) ی سالی 2021 ی پیدراوه

۴,۰۰۰ دینار

(ئەم رووداوانە لە تاریکی شەوو لە ژێر سیبەری سێدارەدا قەوماون
کە مەلی گرگرتووی خەیاڵ بەلفەرەیی لەسەر دەکا. پتووستت بە
رووناکی نییە بۆ ئەوەی بیخوینیتەو. تەنیا پێلاوێکانی دلت داکنەو بە
پن خاوسی بەسەر چۆلی ئەم رۆمانەدا برۆ.)

دەرازیگی هەنگاوەکان

بە شۆری پرسیارێک تینوو بوو دەیهووست لە خوای بکا. هەستی دەکرد
سویریتی هەموو ئۆقیانووسەکانی لە زاردایە. لەگەڵ ئەوەشدا، وەکو
یەکی تازە لە سەرکانی هاتیبیتەو، بە رووی ئەو دوو سەربازە گرژییەو
کە هەردوو بازوویان گرتبوو.

لەو تاریکە ئەنگوستە چاوەدا، گوێی لە قسەیی دوو سەربازەکە گرت.
وەک ئەوەی بەھاریک رووی ماچ کردبێ و بەھەشتیک چادری لەسەر
هەلدابن، بزەیی هاتن. چەند جارێک خووزی قووتدایەو. نەیتوانی تامی
سویریتی لە زاری لابەری.

-تینووتیی، سەرئاوەی ئاوە.

ئەم رستەییە لە یادەوهریی هەلتوقا کە لە دەرویشیکی جزیرەیی بۆتانی
بیستبوو.

-سەرئا! ئااااھ بەم شەو کە لە ھۆنراوێکی رەش دەکا، چۆن بگەمە
سەرئاوێکی تەر و گەش؟

(شیخ سەعید) ئاوا بیری دەکردەو کاتی دوو سەربازەکە گرتبوویان و
لە بەینی خۆیانەو باسی ئاویان دەکرد. یەکی بەوەی دیکەیی گوت:
-فلانی، تۆ تینووت نەبوو؟ من لە تینوان، زمانم بە گەرۆمەو
نووساوە.

مەتارەییکی ئاوی لە گوش پێچراوی لە بەر نیتاکی دەرهیناوی بۆی
راداشت. ھاوریکەیی ھیچ وەلامی نەدایەو، مەتارەکی راپسکاندو بۆندی

کرد بۆ ئەوێ ئاوهێ که له ههناو خۆی بکا، مهتارهکه بلبه بلقیکی کردو
دهنگی ئاوی به دوودا هات رژایه گهرووی.

سهربازی یهکه، وهک ئەوێ نهختی شهرم له شیخ بکا، به شهرمنی
بزهێ هاتیو به هاوڕیکهێ گوت:

- دهلیتی قهت ئاوت نه دیوه؟ یان سالیکه به روژووی؟

مهتارهکهێ له دهست دهرهینا. بلندی کردو ئاوهکهێ له ههناوی کرد. ئەو
ئاوهێ دهرژایه زاری سهربازهکه، له بهر رووناکی ئەستیرهکانی ئاسمانی
کپدا، دهتگوت په لکه رهنگینهێ ژیانه.

-ئۆوۆوۆه!! ئەم ئاوه چهند تهزییه!

سهربازهکه به تورکی وای گوتو ئاوی به لالغاوهکاندا هاته خواری،
ئینجا ئەوهنده ئاوهێ له مهتارهکهدا مابوو به سهه پۆستالهکانیدا کرد.

(شیخ سهعید) رووی ههلبیری، تاریکیهکی له پۆستالهکانی سهربازهکه
رهشتر، کهوتبووه سهه سینگێ شاری (ئامهد). دهیهویست پرسیاریک له
خوا بکا. دهیان جار بوو دهیهویست بیکا، به لام چهیای دهکرد:

-هیشتا ساتی مردنم نههاتوو. له کاتی خۆیدا، پرسیارهکهم دهکهم.

زۆربهی خهکی (ئامهد) خهوتبوون، هیچیکیان، بهر لهوهی بخوا،
تهقیلهی پرسیارێ له سههاری خهیالی نهنا. کهس بییری نهدهکردهوه دهشی
ئهم شهو لای دهرگهێ چیا، چ بقهومی. ههندی کهس شهو نهنووستن،
میشکه کورکهکانیان له ناو کولانه، به سهه کردهوهو سهریان له چهپه
ئاوی دهرخوونه مس دا، ئاوێکیان به لهشی خۆیان داکردو له تهک
ژنهکانیان راکشان، زمانیان به ستایشیکێ دوورودریژی خودا دهگهرا.

دیقلهکان خهوتبوون، خۆیان کرووشمه کردبوو. پۆپنهێ دامالوویان له
شهپێ کهلهبابهکانی تردا، شوپر ببوووهوه. وهک ئەوێ خۆر قهت
ههلهیهیو به سترۆ زیرینهکانی کهزهبی تاریکی شهق نهکا. ئەوانهیش که
نهیاندهتوانی له بهر پیشکهو کیچ بخهون، چوارپایان له سهه بان بوو،

چوونه سهربازو ئاویان له دهوری چوارپاکانیان رشاند. هه‌ندیکی دیکه تهرسی و لاغانیان له ناو تهنه‌که سووتاند بۆ ئه‌وهی مه‌گه‌سی مزیر دهر بکه‌ن. هه‌ندیکی تریان شه‌ربه‌ی تژی ئاویان له‌سه‌ر دره‌ختیک، یان له‌سه‌ر سه‌کۆی بلند دانا بۆ ئه‌وهی ئاوه‌که‌ی به‌شیبای به‌یانی سارد بیی.

ئهو به‌یانیه، خینژی ئهو شیخه‌ی دوو سهرباز بازووه‌کانیان گرتبوو و به‌رهو سیداره‌یان ده‌برد، هیچ که‌س له (ئامه‌د) تینوو نه‌بوو.

ئه‌ستیره‌ وه‌کو ئهو دلۆپه‌ ئاوانه‌ ده‌بریسکانه‌وه‌ که‌ کاتی ئاو به‌سه‌ر پۆستالی ئهو سهربازه‌ی بازووی چه‌په‌ی شیخی گرتبوو، پرژا. ئینجا ره‌نگیان زه‌رد هه‌لگه‌راو به‌رهو ئاوابوون چوون.

شیخ نه‌ختی سه‌ری بلند کردو له‌ دوای ئه‌ستیره‌ی به‌یان گه‌را. له‌ دلی خۆیدا گوتی: (هیشتا زۆری ماوه‌ هه‌لبی).

هه‌رسیکیان به‌ کاوه‌خۆ به‌رهو گۆره‌پانی سیداره‌کان رویشتن.

دوو سهربازه‌که‌ هه‌نگاویان نه‌ خیرا بوو، نه‌ سست، به‌لام ئاره‌زوویه‌کی بی ئامانی خه‌و، رووی داگرتبوون. شیخ سکی پی سووتانو له‌ دلی خۆیدا گوتی: (فه‌قیرانه‌! تیر نه‌خه‌وتوون). خه‌ریک بوو پینان بلی: (بمبوورن!)، به‌لام سویراتی نیشتووی بن زمانی ریگای نه‌دا.

تا له‌ سیداره‌کان نزیکتر ده‌که‌وتنه‌وه، سویراتی وه‌ک باداکیکی که‌پکه‌کردوو له‌ زاری، زیاتر ده‌بوو. نه‌یویست باسی تینویتی خۆی بکا. تینویتی به‌ هه‌موو ئاوی دیجله‌ نه‌ده‌شکا.

له‌پر، شیخ ده‌می قسه‌ی کرده‌ دوو سهربازه‌که‌:

(- رۆله‌کانم!)

دوو سهربازه‌که‌، له‌ زگ بوو بوه‌ستن، به‌لام بی ئه‌وه‌ی به‌یه‌ک وشه‌ وه‌لام بده‌نه‌وه، له‌سه‌ر هه‌مان ئاوازی رویشتن، به‌رده‌وام بوون.

شیخ سه‌یری دوو سهربازه‌که‌ی کرد، زانی گوینان له‌ ده‌نگی بوو به‌لام کاتیان نه‌بوو وه‌لامی بده‌نه‌وه. شیخ ده‌یه‌ویست سه‌روه‌ختیان بکا که‌ به‌ردیکی بچووی له‌ ناو پیلادایه، به‌لام به‌ چاکی زانی بیده‌نگ بی.

به‌رده‌که به‌ردیکی بچووک بوو، که‌وتبووه به‌ینی دوو په‌نجه‌ی پیی
چه‌په‌ی. زوری ئازار ده‌داو زنجیره‌ی بیره‌کانی ده‌پچراند. ویستی داوا له
دووسه‌ربازه بکا یارمه‌تی بدن ده‌ری بیئی، به‌لام داوای نه‌کرد، ته‌نیا
نال‌یه‌کی کزو کورتی وه‌ک ئه‌و شوپ‌شه‌ی کرد که‌ه‌لیگیرساندبوو.

دوو سه‌ربازه‌که لیوی خو‌یان لسته‌وه‌و زیاتر پییان ه‌لیئا.

شیخیش په‌له‌ی کرد بو ئه‌وه‌ی پیری و زوره‌انی خو‌ی بشاریته‌وه.
له‌سه‌ر ه‌مان ئاوازی رویشتنی دوو سه‌ربازه‌که رویشت. ده‌سته‌کانی له
پشته‌وه به‌سرابوون و ببوونه ئاسته‌نگ له‌به‌رده‌م رویشتنی خیرا، بگره
ه‌ندی جار ده‌بوون به‌ هو‌ی نارپکی ه‌نگاوه‌کانی، ته‌نانه‌ت چند جارپک،
قاچه‌کانی تیک ئالو خه‌ریک بوو به‌ربیتته‌وه. چند جارپک ه‌ولی دا پییان
بلی هی‌دی تر برۆن، به‌لام له‌ دلی خو‌یدا گوتی: (ئه‌گه‌ر وا بلیم، وا زه‌ن
ده‌به‌ن من ده‌ترسم به‌ره‌و سیداره بچم). ئیتر پیینه‌گوتن.

کزه‌بایه‌کی گیانبووژینی نه‌رم هات، که‌وای ئه‌تله‌سی خه‌ت ه‌نگوینی لادا.
دوو قاچی له‌ری به‌ مووی سپی ده‌رکه‌وت. ئه‌و دوو قاچه له‌و دوا
به‌تره‌ی شه‌ودا به‌ره‌و چاره‌نووسیکی تاریکیان ده‌برد. له‌ ه‌مان کاتدا
په‌نجه‌ی پییه‌کانی خو‌ینیکی سوور سووریان لی ده‌هات.

له‌ دلی خو‌یدا گوتی: (ژیان کۆلانیکی یه‌ک سه‌ره‌یه. که‌ مرو‌ف که‌توته
ناوی، له‌ دواوه داده‌خری).

ه‌هرچه‌نده برۆی و ابوو ژیان و مردنی مرو‌ف به‌ ده‌ست خودایه
برۆایه‌کی پته‌وی په‌یدا کرد که‌ ئه‌م ه‌نگاوانه‌ی، ئه‌م ه‌نگاوه
ه‌له‌نگوتانه‌ی ناتوانی به‌رزه‌فتیان بکا، به‌ره‌و مه‌رگی مجافاتی ده‌به‌ن.
ه‌زاران جار نویژی له‌سه‌ر مردووان کردووه، له‌گه‌ل جه‌نازه‌یان
رویشتووه، له‌ سه‌ر کیلی قه‌بران وه‌ستاوه، شووشتنی مردووی دیوه،
مردووی ته‌لقین داوه. به‌ ده‌ستی خو‌ی باوکی شووشت و کفنی له
جه‌نازه‌ی پیچا. له‌ زور کۆری فاتحیا، ئامۆژگاری پیشک‌ه‌ش کرد. ه‌همیشه
دووباره‌ی ده‌کرده‌وه:

- مردن رووهكەى ترى ژيانە. مرؤف ھەر دەبن چاۋ بداتە ھەر دوو رووهكە.

ھەندى لەوانەى ئازيزيان مردبوو، دەيانپرسى:

(مەولانا، مردن بۆچى ئەوھندە تالە؟!)

-تالى و ناتالى مردن پەيوھندى بە رادەى شيرينى ژيانەو ھەيە لە روانگەى مرؤف.

- مەولانا، ئايا ھىچ شتى لە ژيان خۆشتر ھەيە؟ خودا خۆى ژيانى شيرين کردووہ!

-ئەگەر زۆردارىى ئەو داوہ بى كە رشتەكانى ژيان كۆدەكاتەو ە سەر يەك، ئىتر ئەمە ژيان نىيە، زەرەندە لە زارى مرؤفدا.

(ئامەد) خۆى ئامادە کردبوو ئەو عەبا رەشە لە سەر شانى فرى بدا كە پەنجەى زۆردارىى چنىبووى و بەتەيەكى تەنكو روون لە بەر بكا. دەيەويست بە جۆرى پيشوازى شيخ بكا لە پاىەى خۆى بوەشيتەو، ھامىزى تيۋەربىنى، تىنوۋىنى بگريتە باوہش، برينى بەردەكەى پەنجەى پىي چەپەى ماچ بكا. لە شەرافەتى تىنوۋىتى ئەودا دىجلە لە جىمىن رابگرى و ھەموو كانى و بىرەكان كوۋر بكاتەو، ئىنجا گوۋچكەكانى بە ترپەى ھەنگاۋەكانى پاك بكاتەو.

بەرى دوو ھەيفا، بە شىۋەيەكى جيا لە ئىستا خۆى بۆ پيشوازى ئامادە کردبوو. رىگاۋ خۆلى كۆلانەكانى پاك کردبوو ەو بۆ ئەو ەى پىي لەسەر دابنى، بەلام سەربازانى تورك دەستى خۆيان پيش خست.

ترپەى پىلاۋى شيخ بەسەر ترپەى پىلاۋى دوو سەربازەكەدا زال بوو. شەپۆلەكانى دىجلە ئاوازى خۆيان لەگەل ئەم ترپە پىرۆزەدا يەك خست. بىرى كەوتەو ە يەكنى لە مريدە پىنەدۆزەكانى لە (ئەلازگ) ئەو پىلاۋەى پيشكىش كرد. مريدەكە پارەى پىلاۋەكەى وەرنەگرت:

- په نا به خوا! جه نابی شیخ! ئەز بگوری، خوا بمکا به پیلانو بو پنیه
پیروزه کانی تو.

شیخ بزیه کی بو مریده که کردو گوتی:

- له خوام گهره که ئەم پیلانوه یارمه تیم بدا شوین چاکه بکهوم.
به م پیلانوانه هه زاران ههنگاوی هه لیتنا. چوو ه مزگه وتان، سه ری له گۆری
پیرو پیاو چاکان دا، له گوندان رینمایی خه لکی کرد، سه رهک هۆزه
ناحه زه کانی پیک هیتایه وه، له پیتاوی مافی کورد کۆبوونه وهی کرد، یه ک
شورش ئەو پیلانوهی له پین کرد.

شیخ هه رتم له بهر گوئی مریده کانی دووباره ی ده کرده وه:

(- مرۆف ههنگاوه کانی که من، هه ر ههنگاویکی دهیهاوی له مردنی نزیک
دهکاته وه، ریک وهک ئەوهی له هاتنه دونیای دوور دهخاته وه. ئاگاداری
ههنگاوه کانتان بن. ههنگاو ته نیا به رهو چاکه باوین. خوی ده کرد به رهو
مردنی ده بردن. غه م ناکا. ههنگاو هه ن مرۆف دوی مردن دهیانهاوی. بو
ئەو ههنگاوانه کار بکه ن.

ئەو شنه بایه ی له لای دیجله وه دههات و که وای شیخی لاده داو قاچه کانی
دهرده خست که دهیانبرده گۆره پانی له سیداره دان، ئیستا سارد ببوو.
نهختی تینویتی شکاند. به لام سویریتی له زاری نه رویشت.

- ئای له خۆم خه نی!! به تینویتی به رهو مردن دهچم. خودایه وا به
تینویتی هاتمه لات!

شیخ زانی پارانه وه که ی، که له دلکی شهوتی دیته ده ری، له مه ندیلی
کتانی به رزتر نابیته وه، گریمان دوورتریش چوو، له گۆره پانی دارقه واخه
چه قاوه کان تیناپه ری!

سیداره له دووره وه ده رکه وتن، وهک کۆله گه و په تی چاره نووس وابوون
له به رده م مزگه وتی گه وره ی (ئامه د)، به رامبه ر ده روازه ی چیا چه قابوون.

شیخ ته ماشای کردن و له دلی خویدا ورتاندی: (به ره که یان روح ده بی).
ورده ورده دنیا روون بووه وه و شیخ تینووتر بوو. هاماجی نیوان
شیخ و سیداره کان، که م بووه وه. له م دوا به تره ی شه ودا، کئی به ره و کئی
ده چوو؟ ئایا مردن به ره و شیخ ده هات؟ یان شیخ به ره و مردن ده چوو؟
ئه سستیره، تیشکی غه مگینی خو یان خسته بهر پیی. وای لی هات ریگی
به رده می خو ی ده دی. توزی هه نگاهه کانی له بهر روناکی کزی
ئه سستیره کان وه کو ته میکی چر ده رکه وت. ئه و ئه سستیرانه ی شه و ئاوازی
نوورانی خو یان ده چپانده گوئی دیجله، یهک له دوا ی یهک ئاوا بوون.
شیخ نه ختی سه ری بلند کرد، سه رنجیکی پهستی لیدان و قسه ی شیخی
نه قشبه ندی بیر که وته وه: (مردن وه کو روجیار وایه، هیمانی هه لدی،
ئه سستیره کانی ژیان ئاوا ده بن). بیری که وته وه له سه رده می میرد مندالیی،
که له شاروچکه ی (پالو)، له ته کیه ی باوکی بوو، به تاسووقه وه چاوی
ده بریه ئه سستیره کان. توپه له ئه سستیره ی پیروو له هه موویان زیاتر
سه رنجی راده کیشا. پییده گوت: (هیثووی نوور). خو جاری ئه سستیره ی
شوان، هاوده می هه موو ئیوارانی بوو. که هاوینان، له حه وشه، یان
له سه ر بان، ده چوو ناو جی، ئه سستیره یه کی هه ره گه شی ری کاکیشان
هاوپی بوو. ناوی نابوو (سپی). رازی دلی خو ی بو ده رده بری و گوئی
له رازه کانی ده گرت:

(ئه سستیره نهینی شه وه.)

شیخ ویستی چاوه کانی نه ختی هه لگوفی و خهویان لی بتارینی، به لام
که له پچه ی ساردی مه چه کی به بیری هینایه وه که دیله. چند جاریک
چاوه کانی هاویشته سه ر یهک، ئینجا له دوو سه ربازه که ی پرسی:
(ئه و ئه سستیره یه تان بینی کشا؟)

دوو سه ربازه که به هه مان خیرایی له رویشتن به رده وام بوون وهک
ئه وه ی گوئیان له پرسیری شیخ نه بووبی. مر بوون وهک ئه وه ی به ره و
مه رگی خو یان بچن، نهک به ره و مه رگی شیخی کو تکر او که بازوویان
گرتبوو. ورده ورده سیداره کان نزیک که وته وه. چاره نووس، له پهت و

سیدارهو موچرکی بیدهنگی پیش مردن، چاوه پئی شیخی حهفتا ساله ی دهکرد.

سویراتی ده می زیادی کرد، دهتگوت خوئیینی دهرووخیته ناو زار.

له دلی خویدا گوتی: (شۆرشه کهیشم له تینوان مرد).

له رهمه زاندا، هیزی شۆرش گه شایه وهو شۆرشگیران وهک روئی رژاو به هه موو جیگایه کدا بلا بوونه وه. کاتی سه ربازه تورکه کان خوئی و هاوړیکانیان ئابلووقه دا، به روژوو بوو. هه رچهنده له دم رووباریک بوون، زوریان تینوو بوو. هه ر کهسه دهستی پیکرد مه تاره ی خوئی پر کرد بو ئه وهی که مه لا بانگی دا، فتار به ئاو بکه نه وه. به لام خر دیل کران و سه ربازه کان له بهر چاوی خوئیان مه تاره کانیا ن شکاندن. تینوو بوون. ئه و تینویتییه یان تا بهر سیداره له گه ل خو برد.

شیخ، له ماوه ی حهفتا و پینچ روژی به ندبوونیدا، خهونی به گۆزه ی ئاوو به کانئ و جوگاوه ده بیینی، به لام یهک دلۆپی دهست نه کهوت. له خهونه کانیدا هه رتم تینوو بوو. دهووری مندالییتی خوئی بیر کهوته وه که رهمه زان کهوتبووه مانگه کانئ هاوین. دایبابی به بو پارشیو به خه به ریان نه ده هیئا چونکه بالق نه ببوو و به پیی شهرع، روژووی له سه ر نه بوو. دایبابی ده ترسان تینویتی زوری بو بیینی و له و روژه گه رمانه دا به هیلاک بچئ. به لام ئه و به بی پارشیو به روژوو ده بوو. له و روژه دریزانه ی ئاب که روژ ئاوا نه ده بوو و ئاوا نه ده بوو!! گه رووی له تینوان وشک ده بوو و زمانی سپی هه لده گه را. باوکی، که له بهر روژوو داده هیزرا، به توورهیی ده یگوت: ئه م روچیاره سنگه و له سینگی ئاسمان چه قیوه. ئه ری کهس نییه ده ری بیینی؟ (سه عید)ی مندال ئاوی له دهست و دم و چاوی ده رشاندا، خو ر ده چووه سه ر ئاوا بوون، له بن کۆله گه یه کی مزگه وت پالی ده دایه وه و ده خه وت، ماوه یه ک تینویتی له بیر ده کرد.

ئاخو ئه م شه و له ته ک چ کۆله گه یه ک پال ده داته وه! ده وله ته زله یزه کان نه بوون به کۆله گه په نایان بو ببا، هۆزه گه وره کانیش نه بوونی. ته نیا ئه و

دارقه واخانه و په ته کانی پیناندا شوربوونه ته وه ده شی تینویتی پیروزی بشکینن.

به گنجیی، کاتی فقی بوو، له گهل هاوریکانی ئاوی سویری ده خوارده وه بو ئه وهی تینوو بیی ئینجا بخه وی. پروایان و ابوو ئه وهی به تینویتی بخه وی، خه ون به کچیکه وه ده بیینی، دی تاسه ئاویکی ده داتی و ئه و کچهی دیته خه ونی، له ژیاندا به نسیمی ده بیی! هه موو جاری که ئاوی سویری ده خوارده وه، خه ونی به کچیکه به ژن زراف ده دی، ده هات تاسیکی ده دایه. هه موو جاری تاسه که به تال بوو.

ئه وه تا ئیستایش به تینویتی به ره و پیری مهرگ ده چی. سویراتی شورشیکی سته مدیده ی له بن زمان نیشتوو. ئیستا خه ون به چیه وه ده بیینی؟! خه ون به کوردی کلۆله وه، ده بیینی، هه روه تو به جوتیارانی پشت هه و جارو گاسنه ژهنگاوییه کان، به گا له ره کان، به ژنه پشتی پووش له کۆله کان، به مندالانی پاخروا که له شه قامه کانی (ئامه د) غاره غار ده که نو فیکه ده کیشن و چاوشارکی ده که ن، به و مندالانه ی هاوین له بیستانی کاله ک نیرینه یی خویان تاقی ده که نه وه و ده چنه راوه له یلان، به و مرویانهی جه ندرمه له ناو مه نجه لی گه وره ی ئاوی کولایان ده نین و ده یانکوژن، به و گوندانه ی ده بن به خرابه و داروپه ردوو! هه روه سا خه ون به و مریدانه وه ده بیینی که ده ست به ته ورو پاچ، له دوا ی به یداخیکی سه وز ده پۆن به سه ری رمیکه وه کراوه، خه ون به و دومانه ده بیینی که له گونده شه وتییه کانه وه هه لده ستی، به هاواری دایکه جگه رسووتاوه کان و به ناله ی مناله برینداره کانه وه، ده بیینی! ئیستا خه ون به نیشتمانیکی کامباخ و داروپه ردووی خه ونیکی وه ک تیخرچان ده بیینی، خه ون به و گویزانه ده بیینی که ده رویشیک له گومه زه کانی مزگه وتانی ده گرت، پاشان پیده که نی و هه لیده گرتنه وه. خه یالی شیخ له یه ک چرکه دا، له م هه موو وینانه سخناخ بوو.

شیخ خووزی قووت دایه وه و گوتی: (خودایه، ئه م شورشه ی منیش گویزیک بوو!)

ویستی پرسیاره دواخراوه‌که‌ی له خودا بکا، به‌لام که ماوه‌ی نیوان
خۆی و سیداره‌که‌ی بینی، گوتی:
- هیشتا ماوه‌یه‌ک ماوه‌ی بالنده‌ی مهرگ دهنووک له رۆحم بدا.

ئهو بالنده‌ی به‌دریژایی شه‌و، خه‌ونیان به‌چینه‌کردنی دان ده‌بینی،
هیشتا چاویان نوقابوو، ده‌ستیان به‌جووکه‌ جووکه‌ کرد. ئاوازیکی نزم و
غه‌مگین له‌ لای دارسووره‌چناره‌کانی که‌ناری دیجله‌ ده‌هات. ئه‌مه‌ ئهو
بالنده‌ بوون که‌ نه‌ینی سپیده‌یه‌کی تازه‌ هه‌لده‌مالن. مزگینی
نزیکبوونه‌وه‌ی هه‌لاتنی خۆریکی لاسار ده‌گه‌یه‌نن بی‌ ئه‌وه‌ی به‌ سیداره
نزیکه‌کان و ئهو ملانه‌ بزنان که‌ ئه‌وه‌نده‌ی نه‌ماوه‌ په‌تیان تی‌ بئالی. شیخ
بوونی به‌یانیه‌کی کرد که‌ هه‌رگیز نایه‌. هه‌ستی کرد مردن پۆستالی
قورسی له‌ زه‌وی ده‌کوئی و دی.

شیخ به‌ ده‌نگیکی بیسته‌نی گوتی:

(ئهی خودایه‌!)

دوو سه‌ربازه‌که، که‌ خه‌وه‌کوته‌کیان ده‌برد، بی‌ ئه‌وه‌ی گوئی به‌ قسه‌ی
شیخ بده‌ن، به‌ هه‌مان له‌ز له‌ رۆیشتن به‌رده‌وام بوون.
دوو سه‌ربازه‌که‌ شه‌که‌ت بوون. زۆریان خه‌و ده‌هات، ده‌تگوت له‌ ژیانی
خویان تامی خه‌ویان نه‌کردوو. چه‌زیان ده‌کرد زوو کاره‌که‌یان ته‌واو
بکه‌ن بۆ ئه‌وه‌ی به‌رخی خه‌یال له‌ ده‌شتی ویژینگدا به‌ر هه‌لبده‌ن.
شیخ وه‌لامی دانه‌وه‌:

(نه‌ختی بوه‌ستن. شته‌که‌ به‌ که‌یفی ئیوه‌ ته‌واو ده‌بی. پیم‌ برّوا بکه‌ن
هه‌لاتنی رۆحی من کاتیکی زۆر نابا. شته‌که‌ وه‌کو
شۆر شه‌که‌م ده‌بی.

وه‌لامیان نه‌دایه‌وه‌. ئایا چه‌زیان نه‌ده‌کرد؟ یان قه‌ده‌غه‌ بوو قسه‌ی له‌گه‌ل
بکه‌ن؟ ئان نه‌یانده‌ویست دلی خۆش بکه‌ن و دوا قسه‌ی ژیانی له‌گه‌ل
بکه‌ن؟ شیخ نه‌یزانی کامه‌ گریمانه‌ راسته‌. به‌لام ئهو له‌و کاته‌دا پیویستی

به كه سى بو، با بۇ كه ميكيش بى، قسه لى له گهل بكاو كه سهرى دلى
هه لپيژى..

به دل قسه لى له گهل خوداى خوى ده كرد، به لام خودا كۆرى قسه لى
له گهل دانه ده به ست. شيخ به دل، هه مه تى له هه موو شتى ده وروبهرى
ده كرد، له ئه ستيران، له ئاسمان، له شهو، قسه لى له گهل سالانى ته مه نى
به سه رچووى ده كرد.

بيدهنگ بو. به لام هه زاران قسه و خيال و يادگار و رووداوى له
بيروه وريدا، لىپيان ده دايه وه. دهنگى ته مه نى خوى نه بى، كه به ره و كۆتايى
ده رويشت، كۆيى له هيج دهنگى تر نه بو. جگه له رهنگى ئه و شه وه كه
له رهنگى گورگىكى چيائى ده كرد، هيج رهنگى ديكه لى نه ده بينى. له
خه يالى خۇيدا پرسى: (ئه وه كه س نيه ئه م گورگه بتوپينى؟)
به لام ئه و سپيده يه لى ده بوو تير له گورگى چياكان بگرى، وهك به رخ
له به رده م ئه و سىدارانه دا سه ربردا.

ماوه لى نيوان شيخ و په تى سىداره ته نيا سى ههنگاو مابوو. دوو ههنگاو
بۇ سهكۆو ئىنجا ههنگاوى سىيه م و كۆتايى بۇ سه ر كورسييه كه لى بن
په ته كه.

واته ته نيا سى ههنگاو له به ينى خوى و مردن مابوو. له به ينى خوى و
خودايش ته نيا سى ههنگاو مابوو. سى ههنگاو به س، ئىتر ده گاته په تى
سىداره، ده گاته كه نارىك تىنوئىتى خوى ده شكىنى و هيج هيوال به
نه جاتبوون نامىنى.

ئه و رۆنه لى په ته كه يان پى چه و ر كرىبوو وهكو شۆرش له به ر تيشكى
ئه ستيران ده برىسكايه وه.

شيخ له گهل دوا خورپه كانى دلدا، له دلى خۇيدا كوتى:
-هه موو شۆرشه كانمان، كه داگىرسان، ته نيا دوو تفهنگ بوون به
ناته بايى ته قه يان كرىو سىداره يان به دوا دا هات.

زور جار مریدو خزمه‌کانی پئیانده‌گوت بزووتنه‌وهی ئەمیش وه‌کو بزووتنه‌وه یاخیکه‌رییه‌کانی پیش‌خۆی، گوێزه‌که له پستی گومه‌زیکی ده‌گرئ و ئەویش گیر نابئ. ده‌یانگوت: کوێر چۆن ده‌چنه‌ گه‌ری گۆوه‌ندو شایی، کورد، ریک ئاوها شو‌رش ده‌که‌ن. نه‌ ده‌زانن پئیان له‌ کوئ داده‌نین و نه‌ ده‌زانن سه‌رچۆپی له‌ کوئیه‌و نه‌ ده‌شزانن هه‌له‌په‌رکئ ئە‌راچی سازدراوه‌؟

شیخ ئەم جاره‌ دلنیا بوو شته‌که‌ سه‌مای کوێران نییه‌. خه‌لکه‌که‌ ده‌زانن مافیان چیه‌و ده‌زانن چ ده‌که‌ن. به‌وه‌ی گوت که‌ نا‌په‌زایی له‌ شو‌رش هه‌بوو:

کو‌رپئکی گه‌وره‌ی سه‌ماو گۆوه‌ند جار ده‌ده‌م، ته‌نیا یه‌ک گوند ئاماده‌ی نابئ و به‌س، ته‌نیا یه‌ک نیشتمان ئاماده‌ی نابئ و هیچی تر، بگره‌ دونیا گشتی به‌شداری ده‌کا.

شیخ له‌ سیداره‌ نزیکتر که‌وته‌وه‌. په‌تی سه‌ر به‌ قولفانگه‌ به‌ (با‌ی) که‌واکه‌ی هه‌ژایه‌وه‌.

سئ هه‌نگاو به‌ره‌و سیداره‌.

کئ ده‌توانئ به‌ دل‌قایی بر‌وا، ئەم سئ شه‌قاوه‌ باوئ و ملی خۆی به‌ په‌تی شو‌ر‌بووه‌وه‌ بسپیرئ؟! زه‌وی له‌ ژیر پئییه‌کانی شیخ سه‌رخۆش بوو. سیداره‌کان وه‌خت بوو له‌ شه‌رمه‌زارییان به‌ربینه‌وه‌.. شه‌و له‌ شووره‌بیان رووی خۆی دا‌پۆشی و ئەستیره‌کان روو‌چوونه‌ خوارئ بو ئە‌وه‌ی نه‌بن به‌ شایه‌ت له‌سه‌ر قه‌سابخانه‌ی به‌هار. کزه‌بای شه‌وی نوته‌ک ردینی شیخی ده‌لاوانده‌وه‌ که‌ له‌ به‌ینی خۆی و خودای، ته‌نیا سئ هه‌نگاوی مابوو!

ته‌نیا سئ هه‌نگاو له‌ به‌ینی خۆی و ئەو سیداره‌یه‌ مابوو که‌ میژوو له‌ ژیر باری ده‌ینالاندو ئاوات وه‌ک تووتنی ناو قه‌لوون ده‌سووتا.

سه‌ره‌پای تاریکیش قولفانگه‌که‌ی بینی چاوه‌پێی ملی ده‌کرد. له‌ ناو قولفانگه‌که‌ سه‌یری که‌ناره‌که‌ی تری شو‌رشینکی سیوی کرد. سه‌یری

ئاسمانىكى كېۋەز تارىكى كىرد. قولفانگەكە ۋەكۈ ئاۋىنەيەك ۋابوۋ لە ۋە
 نەيتۈكەۋە سەيرى ھەموو سالانى ژيانى رابردوۋى خۇي كىرد.
 ئەستىزەيەكى لە جىزى قولفانگەكە بىنى لەسەر ئاۋابوۋن بوۋ. ۋەك
 يەك گۈللە لە نىشانەيەكى دور بگى، يەك لە چاۋەكانى نوقاندو لە
 ناۋ قولفانگەكەۋە، كە ۋەكۈ جاسووسەي تىفەنگ ۋابوۋ، تەماشاي
 ئەستىزەكەي كىرد. ئەستىزەكە دەلەرزى. شىخ ۋاي بە خەيالدا ھات دۋاي
 كەمىكى تر خۇر ھەلدى ۋ ۋەكۈ گەسكىكى زىرپىن ھەموو ئەستىزەكان
 رادەمالى. لە دلى خۇيدا گوتى: (شۋېرشەكانىش سىدارە راياندىمالى).
 ئەستىزەكە زياتر لەرزى. ۋەكۈ دلى مەلوۋچەيەكى زراۋچوۋى لى ھات.
 شىخ بزەي ھاتى. بە ۋ دوو سەربازەي گوت كە گرتبوۋيان: (تەماشاي
 لەرزىنى ئەۋ ئەستىزە ترستۈكە بىكەن. ئەمە نازانى بەيانى دووبارە گىزىگ
 دەدا.) دوو سەربازەكە ھىچ ئەستىزەيان نەبىنى. چاۋيان بەرەۋ
 ئاسمانىكى تارىكى كىكەچەم، لە مۇلەق ما.
 دەيان لاشە بە قنارەكاندا، شۋېر بىۋونەۋە. ھەنسكى گەروۋى خىكاۋو
 لەرزى پىش مەرگ، ترسىكى قوليان لە بىدەنگى شەۋ پىچابوۋ.
 ھەندى لەۋانەي لەسەريان دەدرا دەنگى دوعايان بۇ قاپى خۇدا بەرز
 دەكردەۋە، ھەندىكى تر دۋا ۋشەيان دەچىرپاندو سكى شەۋيان پى شەق
 دەكرد. كەچى بەشىكى دىكە، بە بىدەنگى مليان رادەستى پەتەكان كىردبوۋ
 ۋ ۋەكۈ ھىشۋە تىرى مىۋى ژبىرەكراۋى ئاخرو ئۇخىر پايىز، بە
 سىدارەكاندا شۋېر بىۋونەۋە.
 -خۋايە، ئەمانە مىۋانى عەرشى تۇن. قوربانى قوربانگەي تۇن!
 شىخ، لە دلى خۇيدا ۋايگوتو تەماشاي ئاسمانى كىرد كە ۋەك
 بەرداشىكى رەش ۋابوۋ لەسەر سەرى.
 تەنيا سى ھەنگاۋ ما بۇ ئەۋ سەكۈ دارەي سىدارەكانى لەسەر چەقابوۋن.
 ھەنگاۋىك، دوو، سى ۋ ئىنجا مردن. بەلام چ مردنىك! خىكان بە پەتى
 سىدارە. پەتەكەي لە گەروۋ دەئالى كە تىنۋىتتەيەكى ۋەك دىرەجەرى

شەویکی تاریکی وەک تووکی گورگ، شەکەتی کردوو. بە بێدەنگی و دەست بەسراوی وشەکانی لەبەر هەلدین.

سەکو دارەکه نەختی لەسەر زەوی بەرزتر بوو. دوو تەختەدار هەرچونی هاتبوو وەکو پایە داندرابوون. کورسییەکی سێ پینچی لە دار حەیزەران، لە بن پەتە شۆرپووەوەکه داندراوو. بە ئەندازەی گەزیک بلند بوو. کورسییەکه، که دایان نابوو شیخ بچیتە سەری، پشتۆکی نەبوو. پاشا که میکی تر شیخ دەچیتە سەر ئەو کورسییە و یەکی لەو دوو سەربازە ی ئیستا گرتوو یانە، پیلەقە لە پینچکە یەکی کورسییە که دەدا. هەنگاوێک، دوو، سێ هەنگاو پەتی سیدارە ی لە مل دەئالی.

شیخ ویستی ئاوپ لە دواوە بداتەووە بۆ ئەوێ بزانی لە دەرگای بەندیخانەووە بۆ گۆرەپانی لە سیدارەدان، چەند شاقاوی هاویشتوو، بەلام لە دلی خۆیدا گوتی: (ئەو هەنگاوانە رویشتن. ئەمانە پینگافی من نەبوون و نین. من تەنیا سێ هەنگاوم ماوە بیانهاویم. ئەو هەنگاوانە حەفتا سال کورت دەکەنەووە. که هەموو ژیا نی منە. ئینجا بە دەنگیکی بەرز گوتی:

-بسم الله.

شیخی تینوو پنی لەسەر یەکەم پایە داناو یەکەم هەنگاوی بەرەو سیدارە هاویشت.

بەژنی لەپو باریکی بەرامبەر پەتی سیدارە ی وەک پیتی ئەلف، قیت وەستا.

ههنگاوی یه کهم

مه شره بی تورکان فورات و نیلی کرد
ته شنه له ب چوو تهرفی عوممانی عهره ب

(جزیری)

یه کهم ههنگاوی له ژیاندا به بیر نه ده هات! به لام دایکی زور جار به
شادی، باسی یه کهم ههنگاوی بۆ ده گتیرایه وه که هاویشتی.
سالی یه کهمت ته واو نه کردبوو که ده ستت به رویشتن کرد. دهستم
گرتیت و گورانیم بۆ گوتی، ئینجا دهستم به ردایت، ده ستت به ههنگاونان
کرد. به خهنی خووشی هاوارم کرد:

(سه عید) ده روا.

به ره له وهی ههنگاوی یه کهم باوی، وه کو سمۆره یه کی توقاو به پنه
ده ستابووی. بازووه کانت لیک کردبووه وه وهک ئه وهی بته وی بفری.
ترست تیکه ل په رووشیی و به خته وه ری شاقاوی یه کهمت ببوو. له گه ل
ههنگاوی دووه مدا، ترست زیاتر بوو. که ههنگاوی سیته مت نا، له جنی
خوت بزمارکوت بووی. ده ترسای داشبنیشی. ههنگاوی سیته م زوری
که شهنگ کردی. دووباره دهستم گرتی، له پر مه ی گریانت دا.
چند روژیک به سه ره ههنگاوه کانی یه کهمدا تته پری، ئاههنگیکمان به و
بۆنه یه وه گتیرا. له دوو ژنو مندالانم گتیرایه وه. پیم به داویکی باریک
به ستیته وه، ئینجا چهنگه شه کروکه و میوژیک و مسته هژیرو گووزیکم
دایه میردمندالیک. منداله که هه لات و منداله کانی دی راویان نا. تویش، بی
ئه وهی بوهستی، چند ههنگاویک رویشتی.. یه کهم جار، ههنگاوه کانمان
ده ژماردی. ده مانگوت: (ئه مرق، سه عید) بی ئه وهی به ربیته وه، چوار
شه قاوی هاویشت، بی ئه وهی دابنیشی، ده ههنگاوی نا. وات لیها ت
نه ده وه ستای، مالت پر ده کرد له ترپه ی ههنگاوه کانت. ئیتر ههنگاوه کانمان
نه ده ژماردی.

شیخ، که له په‌ته‌که نزیك كه‌وته‌وه، له دلی خویدا گوتی: (ئه‌مړو داوه‌که له ملم ده‌ئالی، نه‌ک له پیم.)

قولفانگه‌ی په‌ته‌که به لای راسته‌و به لای چه‌په‌دا ده‌ه‌ژایه‌وه. به‌م هه‌ژانه‌وه‌یه‌ی ئه‌ستیره جریوه‌داره‌که‌ی بزر ده‌کرد. شیخ شوین ئه‌ستیره‌که‌ی هه‌لده‌گرت بو ئه‌وه‌ی له‌به‌ر چاوی گوم نه‌بی. ناچار بوو سه‌ری خوی له‌گه‌ل جوولانه‌وه‌ی په‌ته‌که بجوولینئ بو ئه‌وه‌ی ئه‌و ئه‌ستیره سیوییه‌ بیینی که شه‌و له ئاسمانی (ئامه‌د) له بی‌ری کردبوو، ریک وه‌ک ئه‌وه‌ی ده‌وله‌تان ملی ئه‌م و ملی هاورپیکانی ئه‌میان له بیر کربوو.

ئه‌و لاشانه‌ی به سیداره‌کانه‌وه هه‌لواسرابوون به دم کزه‌بای نه‌رم ده‌ه‌ژانه‌وه. جلکی له سیداره‌دراوان وه‌ک پانکه ده‌ینواند له‌گه‌ل کزه‌باکه بلند ده‌بوون. شیخ، یه‌ک یه‌ک ناسینی. دلی وه‌ک تلییه‌ تریی به‌ر که‌لبه‌ی رووشی گوشرا.

-خودایه، ئه‌مانه به‌ری شوپشن، قوربانین بو تو، لیمان وه‌ربگره. پیلای شیخ هات له پنی ته‌نگ بی. برینی به‌رده بچووکه‌که‌ی ناو لنگه پیلای چه‌په‌ی، زیاتر ئازاری ده‌دا.

ئه‌و ئه‌ستیره‌یه‌ی له ناو قولفانگه‌ی په‌ته‌که دیار بوو، خه‌ریک بوو رووبمریته‌وه. شیخ زانی شه‌و زور دره‌نگه. له جریوه‌ی ئه‌ستیره‌که‌وه، بو‌ی ده‌رکه‌وت، شه‌و له گیانکه‌نشتایه.

ویستی بزانی سه‌عات چه‌نده؟ ویستی ده‌ستی بو سه‌عاتی زیوی سیرکیسوفی دریز بکا که هه‌میشه له‌به‌ر پشدینی بوو، به‌لام هه‌ر زوو زانی ده‌سته‌کانی به‌سراون.

-ئه‌گه‌ر ده‌سته‌کانیشم نه‌به‌سرابان نه‌مده‌زانی سه‌عات چه‌نده. سه‌عاته‌که‌م پی نییه.

لینه‌گه‌پان سه‌عاته‌که‌ی له‌گه‌ل خوی بو باوه‌شی مه‌رگ بیا. هیشتا له به‌ندیخانه بوو، سوخمه‌که‌ی و سه‌عاتی به‌رکی سوخمه‌که‌یان برد.

هه موو روژئاوايان، سه عاته كه ي به كاتي عه ره بي، له سه ر دوازده ميقات ده كرد. ئاخو ئيستا كيهه سه رباز له گيرفاني خو ي ناوه؟ ئايا چاوي لي ده بي و نرخی ده زاني؟ ئايا ده يگو پي و ده يخاته سه ر كاتي ئيفرنجی؟ شيخ هه موو سبه ينان، شووشه كه ي ده سرييه وه، تۆزي شوپشي لي پاك ده كرده وه و ده يگوت: (خۆزگه ئيمه ي كورد وه كو تو بمانزانياه چ وه خته و روژگار چون ده روا! ئيوارانيش، له گيرفاني سوخمه كه ي ده ري ده هينا، له بن سه ري خو ي دهنه. هه ندي جار، له بهر تيشكي چرا ته ماشاي ويته ي قه تاري سه ر قه پاغه كه ي ده كرد. قه پاغه كه ي هه لده گرت، بالنده ي سووري نيشانه ي سر كيسوف ي ده بيني، باله كاني ليك كرد بو وه وه و هك ئه وه ي بيه وي بفری. دلي به ليداني سه عاته كه فه راموش ده بوو.

روژنيكيان، له گه ل (شيخ شه ريف) گالته يان ده كرد. هه ر يه كه گالته ي به سه عاتي ئه وه ي ديكه ده كرد. به (شيخ شه ريف) ي گوت: (گره و ده كه م سه عات نيه به قه د سر كيسوف دروست بي!) (شيخ شه ريف) وه لامی دايه وه: (تو خۆت پي پسيوري سه عاته؟! سه عاتي تو ماركه ي سر كيسوف ي رووسيه له چاو سه عاتي سيميري سويسري من، يه ك فلوس ناهيني.)

(شيخ سه عيد) به كه سه ره وه، وه لامی دايه وه: رهنگه پارچه كاني له (لوزان) ليك درابن بويه دروسته. ليدانه كيان له سه ر ليداني سه عاتي (ئه تاتورك) له (ئه نقه ره)، دانا وه ته وه.

ويستی له دوو سه ربازه كه بپرسی سه عات چهنده؟ به لام زوو له بيه ره كه ي په شيمان بو وه وه له دلي خويدا گوتي: (گهس وا زه ن بيه ن من له ترسان ئه و پرسيا ره ده كه م.. كه واته با بي ئه وه ي بزانه سه عات چهنده، به ره و مه رگ بچم.)

له گه ل ئه وه شدا مه زهنده ي كرد، سه عات، به كاتي عه ره بي، له نيوان هفت و هه شتدايه.

شيخ به دهنكي به رز گوتي:

-دوای دهوری دوو سهعاتی دیکه، مه لای مزگه وتی به هرام پاشا بانگی
نویژی به یانی دها. به لام من گویم لی نابی. بو یه که مین جار له ژیانی
خومدا، نویژی به یانی ناکه م.

دوو سهربازه که ته ماشای یه کتریان کرد، به لام قسه یان نه کرد.
شیخ قه تاو قه ت نویژی به یانی نه ده چوو. ته نانه ت پار به هاری، که له
گوندان ده گه را، هه همیشه نویژی به یانی ده کرد. جهزی له نویژی به یانی
بوو. ده یگوت:

-به یانیان، پرده له نیوان خوداو به نده که ی هه لده گیری.

بیری که وته وه، پیش چند چرکه یه ک، هاوړی به ندیبه کانی که چاوه رپی
چاره نووسی خویان ده کرد، بانگیان دا. هه ر جارهی، یه کئ له به ندیبه کان
ده برایه گوره پانی له سیداره دان، بانگیان له دواوه دها. ئه و خویشی له
دوای ئه و هاوړی پانه ی بانگی دا که هه نووکه لاشه یان به سیداره کاند
شورپوته وه.

پیش چند مانگیک، کاتی چند شورپشگیتریک چوونه ناو جه رگهی شاری
(ئامه د) و چند سه ربازیکیان کوشت، یه کئ له مه لاکان هه ستا، چووه
سه ر مناره ی مزگه وتی عه لی پاشاو دهستی به بانگدان کرد. کاتی هه یچ
نویژیک نه بوو، له خویشی هاتنی شورپشگیتران بانگی دا.
دهنگی گه وره ی مه لا گه یشته ده ره وه ی شووره کانی شارو هه موو عالم
زانیان شتی هه یه.

به یانی، سه ربازان مه لاکه یان به سونگی کوشت. له به ینی ژیان و مردندا
بوو، پیانگوت:

-هی.. یا شیخ، هه سته بانگ ده!

ئینجا دوا سونگیان له گه رووی راکرد.

ته مهنی هفت سالان بوو، باوکی داوای لیکرد بانگ بدا.
به باوکی گوت:

-شهرم دهکه م.

باوکی توورپه بوو، به توندی گوتی:

-پئویسته شهرم له گوناھان بکهی، نهک له بانگدان، کورم!

به ناچاری ههستاو به دهنگی مندالانهی بانگی دا.

-الله اکبر، الله اکبر!

هموو مریدهکان رابوون بۆ نویژ.

شیخ بیرى کردهوه: (که تفهنگ بانگی بۆ نویژی شوپش دا، هموو

نههاتن. نویژ له مزگهوتدا، دواى دهستنوویژ هه لگرتنیکی خیرا به ئاو،

دهکری، به لام نویژی ئازادی پئویستی به دهستنوویژی خوین ههیه، بۆیه

تهنیا که میک دین.)

رۆحی، بهو شهوه دهستنوویژی هه لگرت که شه پۆلهکانی (ئامه د) ی رامالی،

ئینجا نویژی له سهر به رمالی نووری خه یالی، کرد.

مندال بوو، جارێکیان له باوکی پرسى:

-باوکه، بۆچی له کاتی تهوه ججوه و خه تم و رابیته، چاومان

دهنووقینین؟

- که مرۆ چاوهکانی دهنووقینى، په نجه رهکانی زهینی دهکرینه وه. ریباز

ئاوهایه، کورم. مرید پئویسته خوی له هموو شتی بى بهش بکا بۆ

ئه وهی هموو شتیکی بۆ بى. مرید ئه وهیه که هموو شتیکی ههیه و

مولکی هیچ شتیکی نییه. مرید که هیچ شتی نییه، ئه مه مولکی هه ره

گه ورهیه تی. که مرۆف خوی له نووری چاو بییهش دهکا، له راسته قینهی

کنیات دهگا. دل له چاو زیاتر دهبینى.

پاش هموو نویژیکی دیرگا (عه سر)، چاوی دهنووقاندو زیکری (یا باقی!

توی باقی!) دهکرد. هموو رۆژی، دواى نویژی شیوان، وینهی شیخ

خالیدی نه قشبهندی دهینایه بهر چاوی. نهیدیوو، به لام وینهیهکی له

خه یالی خوی بۆ کیشابوو. خه یالی دهکرد پیاویکی سیما نورانی ریش

دریژه. روژی دوو شه‌ممانیش، ده‌چووہ ناو ئەلقەہی زیکر، لەو کاتەدا،
ماوہیەکی زور چاوی دەقوچاند.

روژنیکیان، کە لە ختم دەرچوون، مریدیکی تەکیەیی باوکی پینگوت:

ئەز بەنی، دەبی چاومان بکەینەوہ بو ئەوہی ببینن چ روو دەدا!

روژی پاشی، هیچنیکیان لە کاتی خەتمدا، چاویان نەنووقاند. بە ترسەوہ

تەماشای (شیخ مەحموود)ی باوکی (شیخ سەعید)یان کرد کە زیکی

(سبحان اللہ و الحمد للہ)ی دووبارە دەکردهوہ. کە خەتم ھەلگیراو

دەرچوون، یەکی بە یەکیکی تری گوت:

ئەوہ تا دەممان وەکوو خۆیەتی. چ خوار نەبووہ.

مریدەکان ترساندرا بوون ئەگەر بە خراپە باسی شیخ بکەن، یان لە کاتی

ئەلقەہی زیکردا، چاویان بکەنەوہ، دەمیان خوار دەبی.

ئەمڕۆ کەس دەمی خوار نابێ. شیخەکان خۆیان بە سیدارەدا

شۆربوونەتەوہو ئەوانەیی لە سیدارەیان دەدەن، دەمیان وەکوو خۆیەتی،

ساغ و سەلیمە!

ئەو دەمانەیی دەزانن بە چاکی لەگەڵ دونیا بدوین دەمی ئەو کەسانەیی

کە ئەم شەو ئەو شیخانە دەبەنە سەر سیدارە. ئەوہ تا دەمی شیخەکان لە

حزوور مردندا، خوار بووہ.

دوو سەربازەکی شیخیان گرتبوو، بە ھۆی ئەو کزەبایەیی بەو

سبەینەیی سەحەری، لە پەتی سیدارەکانی دەدا، خەوہ کوتکەیان دەبرد،

شیخیش وەنەوز بردییەوہ. شەنبایەکی نەرم و خاپینۆک بوو، ھەوایەکی

ئاشق بوو، گاوی شەرمز و تاوی ئازاو لەوجر بوو. ھەوایەکی کوردی

نەبوو. ھەوایەک بوو لە باوہشی رۆحە ترسنۆکەکانەوہ دەھاتو

دەییەویست شیخ بخاتە خەوہوہ.

نا. ژیان ئەوہ دەھینی مرو تا دوا چرکە، بە چاوی زەق بژی. شوینی

جوولەیی ئەستیرەکان ھەلدەگرم. سەیری ئەو بەیانە دەکەم کە خەریکە

دهنگوی. سهیری بالای ئه و شیخه پالهوانانه دهکهم که به سیداره‌دا
شوربوتوه. چاوم به رۆحی پاکیان ده‌پژم. پیش مردن، گوی له دوا
وشه‌ی پیشمه‌رگیان ده‌گرم. ته‌ماشای به‌رگری
ئه‌ستیزان ده‌کهم. ته‌ماشای دور چاوی سه‌ربازه‌کان ده‌کهم که گوی له
دوا هه‌ناسه‌ی له سیداره‌دراوان ده‌گرن.
جاریکی تر په‌ته‌که‌ی به‌رامبه‌ر خۆی بینی، به‌و (با)یه‌ی که‌واکه‌ی
وه‌زاندی، ده‌هه‌ژایه‌وه.

که‌له‌پچه زهنده‌کانی نازار ده‌دا به‌لام گویی نه‌دایی. ئه‌و کاته نازاری
خوارد که نه‌یتوانی ده‌ست به‌ریشی دابینن.

هه‌ستی کرد مه‌ندیله‌که‌ی نه‌ختی لاربوتوه، ویستی راستی بکاته‌وه. به
بیری هاته‌وه کاتی له حوجره‌که‌ی خۆی داده‌نیشته و مه‌ندیله‌کتانه
بیست گه‌زه‌که‌ی ده‌پینچا. تۆپه‌له‌ی کتانی له کۆشی خۆی ده‌ناو له‌قالینکی
ئاسنی ده‌پینچا و توندی ده‌کرد تا ئاماده‌ده‌بوو. ته‌نانه‌ت که ده‌جه‌نگایش
مه‌ندیله‌که‌ی له‌سه‌ر نه‌ده‌کرده‌وه.

مردن سولتانیکه مرو ده‌بی به‌ جوانترین به‌رگ بچینه‌ حزووری.
دوو جار سه‌ری بۆ لای چه‌په‌ وه‌رسووراند، مه‌ندیله‌که‌ی لاربووه‌وه.
زانی ئیستا دۆخه‌که‌ی باشته‌ره. هه‌ناسه‌یه‌کی تۆخه‌ی هه‌لکیشا.
یه‌که‌م جار، (شیخ مه‌حمود)ی بابی مه‌ندیله‌که‌ی بۆ پینچا و له‌سه‌ری ناو
گوتی:

-کۆرم، مه‌ندیل تاجی دونیایه، به‌لام گه‌ره‌که‌ بزانی گرنگ ئه‌و شته‌یه‌ که
له‌ ناو سه‌رتدایه، نه‌ک ئه‌و په‌رۆیه‌ی له‌سه‌ر سه‌رته!

ئه‌و کزه‌بایه‌ی له‌ لای دیجله‌وه ده‌هات مه‌ندیلی سه‌ی شیخی ماچ ده‌کرد
که به‌ توندی له‌سه‌ری پینچرا بوو. ئه‌و شنه‌بایه‌ لاشه‌ی له
سیداره‌دراوه‌کانی هه‌ژانده‌وه. هه‌روه‌سا مووی چه‌رمووی ریشی
ئالۆسکاند، شاننه‌که‌ی هاته‌وه یاد. شاننه‌ی وه‌زینه‌ی که قه‌ت لینی جیا

نه ده بووه وه. شه يه كي دنك ورد بوو، قاوه يي و كه وانه يي بوو. جاريكيان، باوكي له شاري ئه رزه پوم، له دوكانی (سهرکيس بوغوصيان) ي براده ري ئه رمه نبي بوي هيتا. (سهرکيس)، له گه ل ئه و شان ه يه دا، گه لي دياري ديكه ي پيشكيش (شيخ مه محمود) كرد: ئه موس تيله ي زيو بو كوره كاني و ده سرؤكي موسلين بو كچه كاني.

به ر له وه ي (شيخ سه عيد) له شاروچكه ي (گمگم) بگوازيته وه بو (ئامه د)، سه ربازه كان زور كه لو په لي تايبه تيبان مور كرد، يه كن له شته كان ئه و شه يه بچووكه بوو. شيخ داواي ليكردن لاني كه م شان ه كه ي بده نه وه، به لام گويبان پينه دا.

به ينه ك داواي گيراني، روژي، (شيخ سه عيد) شان ه كه ي خو ي له ده ست به رپوه به ري به نديخانه بيني. پيس ببوو، پر موو ببوو. شيخ به به رپوه به ري به نديخانه ي گوت: (ئمه شان ه ي منه. بينه بده وه!) به رپوه به ري به نديخانه به سه رسامي ته ماشاي كردو گوتي: (تو داواي مافي گه ليكت ده كرد، ئيستا داواي شان ه يه كي بي نرخ ده كه ي؟) شيخ به وپه ري هيمني وه لامي دايه وه: (ته نيا من نيم داواي مافي ئه م گه له ده كه م. گه ليش به مردني من هه تيو نابي. به لام ئه م شان ه يه مولكي تايبه تي خو مه. كه له ده ست تو ي بينم، كوو داواي ناكه مه وه؟) به رپوه به ري به نديخانه وه لامي نه دايه وه. به دم داهيتاني سميله كاني، رو پشت.

شيخ به كولو كو فان بانگي كرد:

-لاني كه م لي مه گه ري پيس بين!!

له وساوه، شيخ رديني به په نجه كاني داده هيتا. بو خواره وه دايد ه هيتا ئينجا له خواره وه، په نجه كاني له ناو رديني ده ناو بو سه ره وه بلندي ده كرد، له هه موو ده ستنويزي ك وا ي ده كرد.

-خوزگه ئه و شان ه يه م پيوايه بو سه ر سي داره!

خوزگه ي ده خواست له و چركه ساته دا، هه موو شته كاني خو ي پيوايه بو ئه وه ي بين شا يه ت له سه ر ئه و تاوانه. خوزگه ي ده خواست به چرپه

باسی غەم و ئازارو نەینییەکانی خۆیان بۆ بکا ئینجا ملی بخاتە ناو پەتی سێدارە.

ئەو پارچە ئاسمانەیی لە ناو قولفانگە کە دیار بوو، روونتر بوو دە. ئەستیرە کە باش دیار نەبوو، لە باتی ئەو، ئەستیرە یەکی لە باوەشی هیلالیک بینی لەسەر قوماشیکی سوور، لەسەر ئەو کلێسە کۆنە دەشە کایەو کە بارەگای دادگایی کردنی شیخ و ھاوڕێکانی بوو. وەکوو کۆتریکی ناو تۆر دلی داخوڕپا.

جەستەیی (عەلی جانی)، کە تازە لە سێدارە درابوو، بە گرانی دەلەرایەو. شیخ چاوی بڕییە ئاسمانی قالاھی و لە دلی خۆیدا گوتی: (ئەیی سێدارە، تۆ بۆنی ئەو شەرابت لی دئی کە لە (لۆزان) نۆشیان. لەوئ، کە زۆر لە ولاتە کەمان دوورەو ھەرگیز درەختەکانی سیبەر بۆ بیوژنو ھەتیو کەمان ناکەن، ئەو سێدارانەیان بۆ دروست کردین. ئەو سێدارانە لە تەختەداری ئەو میزانە دروست کراون کە وینەیی چارەنووسی ئیمەیان لەسەر کیشا. چارەنووسی ئیمە وەک پیستەیی پیرەگا فری درابوو سەری.

کە میردمندال بوو، باوکی بە پرسیاران بیتاز دەکرد:
-خودا چۆنە؟

-کوڕم، خودا گەورەییە.

-ئایا لە سولتان گەورەترە؟

-بەلی کوڕم، لە ھەموو شتیک گەورەترە.

-لەم سێدارانەیش گەورەترە؟ ئەم رستەیی وەک کلۆ بەفریک بەربووووە ناو خەیاڵ.

شیخ، جاریکی تر، چاوی بە ئاسمانی کپدا گێرا. ھیچ پەرچۆی نەبینی.

لە دلی خۆیدا چرپاندی: ((سەعید)، ئیستا زەمانی پەرچۆ نییە.)

بە مندالی، زۆر چیرۆکی کەراماتی ئەولیاو شیخەکانی ریبازی نەقشەندی بیستبوو. گویی لی ببوو مریدەکان باسی کەرامەتی باوکو باپیریان دەکرد.

-کاتی شیخ له بهر هی جهنگی رووسهکان بی، گومانی تیدا نییه رووس دهشکین. جاریکیان، تیپیکی لهشکری عوسمانلی له نزیک (قارس)، ئابلووقه دران، وهخت بوو قوزاقهکان به شهمشیر قران بو سهربازانی تیپهکه بینن. لهپر، توزو رتام له له دوورهوه ههلی کرد. ئهوه یهکی بوو له خهلیفهکانی ریبازی نهقشبهندی. خهلیفه دوو جار هاواری کرد: (الله اکبر!) قوزاکهکان بهزین و وهک توپهله بهفریکیان لیهات کهوتیته ناو ئاگر. پهرتان پووتانیان پیکهوت و هیچ شوپو دهوسیان نهما.

ئهو کاته زهمانی کهرامهت و پهرجو بوو. تهنانهت سولتانهکانی عوسمانلی نامهیان بو شیخه گورهکان دهنارد، داوای دوعاو هاوکارییان دهکرد. شیخهکان به چاکی ئهرکی خویمان بهرامبهر سولتانهکان جی به جی دهکرد. تا بویمان بکرایه، جهنگ و جیهادی کافرانیان لای خهک خوشهویست دهکرد.

شیخهکان، له ههموو جیگایهک، ریزو ههیبهتی خویمان ههبوو. ئهوان دهرگهوانی ئهو بهههشتانه بوون که به میشکی بنیادهمدا نههاتوو، ئهوان ئهو پردانه بوون که مرو دهگهیهنیتته بهختهوهرییهکی جاویدان، ئهوان دهردی دهرمانی جهسته و روح بوون، ئهوان کیلی دهرگا قوفلدرارهکانیان به دهست بوو. ئیستایش! ئهوهتا کیلی مهرگی ئهوان له دهست چهند سهربازیکه.

-خودایه، ئهوهتا زور شیخ ملیان به پهتهوه کراوه!

جاریکی تر تهماشای لاشهی (عهلی جانی) کرد به قنارهدا شوپو ببوووه. زور بهرگری مردنی کردبوو. ههردوو لنگه پیلاری له پی ببوووهوه و پهپیوونه ئهولا. پهنجهکانی پی به تیژی روو له زهوی بوون ویستبووی بیانگهیهنیتته سهر زهوی بو ئهوهی ملی خوئی له پهتی نهفرهتی بهسینیتتهوه.

شووراتی ناو دهمی تال ببوو، دهتگوت هاوینی کهیشتوته گهروو و دهشتیکی قومهری کلپهداری له ناودهمدا کشاوه.

لای دەستە چەپ، سەرچاوەکانی رووباری دیجلە ئاویان لێهەلەدەقولا،
لێرەیش، شیخ وەک بنەتووترکیک، بە تینویتی لەبەردەم سیدارەدا
وەستابوو.

-ئای تینووم! خودایە
ئەو تا بە تینویتی دیمە لات.
بە تینویتی لەسەر کۆسپەیی مەرگی خۆم وەستاوم
تینووم وەکو پەشمەنەیی پەریزی کۆتایی هاوین، تینووم

بەری چەند رۆژیک، شیخ (عەلی جانی) لە ژووری زیندان چوو
سەردانی و پێیگوت: (ئەز بەنی؟) وا دیارە ئەوانە دەمانبەنە سەرداری
ئێستایقار. (شیخ سەعید) وەلامی دایەو: (جا داری ئێستایقار چییە؟)
ئایا دەتەوێ چاوەرپی تەمەنیکى دیکە بکەین؟ ئەگەر لە دواى تەمەنى
دریژ گەراباين، لە گوندی خۆمان دادەنیشتین، تەنیا رینمایى خەلکمان بۆ
رێبازەکەمان دەکردو فیرمان دەکردن چون بێر لە مشک و پشیلەى توپیو
پاک بکەنەو، حەلال و حەراممان بۆ روون دەکردنەو. یان لە ئەلقەى
زیکر کۆمان دەکردنەو. برام، ئیمە شۆرشیکمان هەلگیرساند، شۆرش!
لەو شۆرشەدا، دەیان جار روو بە رووی مەرگو مردن بووینەو. خۆ
قاتی لە مردن ناترسی، (شیخ عەلی)؟

(شیخ عەلی) نەختى شەرمى لە خۆی کردەو، ئینجا گوتى:
-پەنا بە خودا، (شیخ سەعید)! مردن بە خێر بێ! غەمى ئەو مە بە دیلو
دەست بەسراوی دەمرم! هیچ شتى لەو خۆشتر نییە پیاو لە شەردا
بمرئ!!)

شیخ بە خەفەتبارى وەلامى دایەو:
-مردن هەر مردنە، (شیخ عەلی)! مردن هەر مردنە چ بە شەمشیر بێ و چ
بە خەنجەر بێ و چ بە پەتى سیدارە. بەلام ئامۆژگاریم بۆ تۆ ئەو یە کە

دەتبه نه بهر داری سیداره، بهرگری بکه. به ئاسانی ملت رادهست مه که
بۆ قولفانگهی په تی سیداره و ئایه تی: (کل نفس ذائقه الموت.) بخوینه وه.

شیخ له دلی خویدا ئایه تی (کل نفس...) ی خویند. مردنی خوئی وه که
ته له یه که هاته بهرچاو له بهر پپی دانرابیته وه، ههنگاوی زۆری نه ماوه.
دوو سهربازه که ی شیخیان گرتبوو، توند بوون. به جۆری دهجوولانه وه
وه که ئه وه ی ئه وان بن دوا ی که میکی تر له سیداره ده درین. ههردووکیان
توند بازوو شیخیان گوشی.

شیخ ئاوری له لای راسته و له لای چه په دایه وه و به و تاریکه، به بیزاری
سهیری رووی دوو سهربازه که ی کرد. تفهنگه کانی بینین خه ریک بوو له
شانیان بخزیته خواره وه، دوگمه کانی کراسه کانی بینین وه که چاوی به ور
له تاریکیدا ده بریسکانه وه. تینه گه یشت بۆچی سهربازه کان له پر بوون به
دپنده و هه ر یه که لای خویه وه بازووی گوشی.

شیخ به زهیی پیدا هاتنه وه و له دلی خویدا گوئی:
— له وانیه له مردن بترسن؟

ئه و قوربانینیانه ی بیر که و ته وه که له جه ژنی قورباندا، بۆ سه ربپران
ئاماده ده کرین. مریده کان به رخ و گویره که و مه رو بزنیان بۆ ده هیتان و
ئه و مالاتانه یان به ستروو به گوئی، راده کیشاو مالاته کان هاواریان
ده کرد، ده تگوت ده زانن ده یانبه ن تا به چه قوی تیژ سه ریان بپرن.

قه ساب سه ر له سبیانه ی روژی جه ژنی قوربان ده هاتن. باوکی (شیخ
سه عید) پییده گوتن:

— چه قوتان تیژ که ن، مالاته کان له بهر چاوی یه کو دوو سه رمه بپرن.
قاچیان ببه ستن بۆ ئه وه ی ئه شکه نجه نه کیشن!

ئه وه تا سیداره له م گۆره پانه چه قانراون و ئه وه تا شیخ و هاواریکانی ئه م
شه و، له جه ژنی کۆماریکی تازه دا، ده بن به قوربانی. هه ر قوربانیه و
له بهر چاوی قوربانیه کانی تر سه ر ده بپری.

-کۆلهگه‌ی ئەم سیدارانه له داری سووره‌چناره.

شیخ به بۆن ئەم داره‌ی دهناسی. داره‌کان تازه سپی کرابوون، یه‌ک قه‌ده‌دار تووژی پتوه مابوو، ده‌تگوت په‌له‌یان بووه بۆ ئاماده‌کردنی سیداره‌کان و ئەمه‌یان سپی نه‌کردوو.

شیخ و هاوڕێ چه‌کداره‌کانی به‌ری چه‌ند هه‌یفیک، له‌سه‌ر که‌ناری دیجله، خۆیان دابوو به‌ر سێبه‌ری ئەو دارانه. مریده‌کان سێ قه‌ده‌داریان چه‌قاندو مهنجه‌لیکی خواردنیان پتوه هه‌لاواسی و ئاگریان له‌بن کرده‌وه. شیخ لیپرسین: (ئایا ده‌زانن ئەم دره‌ختانه مولکی کێن؟) مریده‌کان وایان زهن برد شیخ سه‌رزهنشتیان ده‌کا که ئەو قه‌ده‌دارانه‌یان هه‌تاوه‌و هه‌قی خاوه‌نه‌که‌یان نه‌داوه. یه‌کیکیان گوتی: (ئەز به‌نی، نه‌مانزانی هی کێن. ئەگه‌ر بمانزانیایه، به‌ر له‌وه‌ی بیانبرینه‌وه، هه‌قی خاوه‌نه‌که‌مان ده‌دا.) شیخ پیکه‌نی، چوو له‌ی مهنجه‌له‌که، داها‌ته‌وه سه‌ری. ئینجا ده‌ستی دایه یه‌کی له‌ سێ قه‌ده‌داره‌کان و گوتی:

-ئەم دره‌ختانه مولکی منن.

په‌ره کاغه‌زیکی زه‌ردی له‌ گیرفانی ده‌ره‌یتا، لیواره‌کانی دارزابوو و مۆریکی گه‌وره‌ی لای خواره‌وه درابوو. شیخ په‌ره کاغه‌زه‌که‌ی پان کرده‌وه‌و به‌وانه‌ی ده‌ردۆری گوت:

-ئەمه‌یش تا‌پۆی ئەو زه‌وییه‌یه که ئێمه‌ تێداین.

باوکی مولکیکی زۆری له‌و ناوانه هه‌بوو: له‌ (پالۆ)، (خنوس)، (ئه‌رغنی)، (ئامه‌د)، (موش)، ته‌نانه‌ت له‌ (وان)یش. شیخ خۆی‌شی نه‌یده‌زانی مولکی خه‌زانه‌که‌یان له‌ کوی کۆتایی دی. له‌ هه‌ر کوی مریدیان هه‌بوو، مولکیشیان هه‌بوو.

-له‌ بۆنی ئەو سیداره‌یه، ده‌زانم داره‌که‌ی هی قه‌دی سووره‌چناری خۆمانه. ئەو دارسووره‌چنارانه‌ی به‌ری چه‌ند مانگیک، له‌به‌ر سێبه‌ریان داده‌نیشتین.

شیخ، دوا‌ی ئەوه‌ی چه‌ند جارێک سیه‌کانی پر بۆنی ده‌وری سیداره‌کان

کرد، ئەم قسه‌یه‌ی کرد.

ئەو حوجرەى تىدا گەورە ببوو قىسپەكانى بانى لە دارسوورەچنار بوو. قىسپى راست بوون وەستا سىرپانەكان ھاويشتبووياننە سەر كارىتەى ھەرە ئەستوورى دار تووى ناوھندى بان.

ئىواران، بەرلەوھى چاوەكانى فەرشى خەو بچنن، خۆى بە ژماردى قىسپەكان خەرىك دەکرد. ھەندىكىان لەبەر وشكى شەقيان بردبوو، مەگەس دالەديان تىدا گرتبوو و ھەندى جار خشەخشىكى نااشناى لە ساپىتەو ھەبىست، وايدەزانى خشەخشى مشكە، بەلام ھەر زوو بە ترسەو ھەگەرايەو، دەيگوت: نا. ئەمە مارە. دەنگى خشىنى مار روونو ئاشكرايە، نەختى درىژە دەكىشى بەلام خشەخشى مشك لەپرو خىرايە! لەگەل گەورەبوونى، ترسى لە قىسپەكان و لە مەگەسو خشۆكو قرتۆخى ناويان گەورە بوو. نەيدەزانى روژى دى لەبەردەم سى كۆلەگەى چەقاو دەوھستى و دەيان برادەرو ناسياو لەبەر چاوى دەبينى بە سىدارە ھەلواسراون.

روژانى زستان و بەھار، كاتى ھەور ئاوى بۆ زەوى تىنوو دەھىنا، قىسپەكانى بان دەبوون بە كانى بچووكو دلۆپە ئاوى شلوپيان لى دەھات. قاپو قاچاغى سفريان لە ژوورەو ھەدا. بتن دلۆپەى دەکردو كە دلۆپە بە ئامانەكان دەكەوت، دەنگىكى خوشى لى دەھات، نەختى دلى خوش دەکردو ترسى شەوى لە دل دەردەکرد.

بىرى كەوتەو ھەزۆر ئىواران، بەر لەوھى چاوەكانى وەكوو دوو قەتى لە داوى خەوتن ھەلبنگوين، چاوى دەبىيە ئەو وىنانەى دلۆپەكان لە سەر قىسپەكانى ساپىتەيان كىردبوو. زۆر جۆرە گياندارى تىدا دەدى: مامزو مارو كۆتر، ئەو وىنانەى ناتەواويش بوون، ئەم بە خەيالى خۆى، لەبەر تىشىكى كزى چرادا، تەواوى دەکردن.

بە بىرى ھاتەو، چۆن مريدەكان بانپان دەگىرا بۆ ئەوھى دلۆپە رابگرن. بىرى كەوتەو، چۆن يەكى لە مريدەكان باگوردانىكى بەردى، لەسەر بان،

له دوو خوی راده کینشاو چون ره شه وهندی خه اک له بهینی خویانه وه
دهیانگوت باگوردانی مالی شیخ له خوه دهگه ری!

باگوردانی خه یالی، به بیدهنگی له سهر بانی ته مهنی دهگه را. یاده وه ری
دهوری مندالی، وهک فهرشیکی عهجه می له بهر ده می پان ببوه وه.
بیره وهوری، وهک پوره ی ههنگ، کاتی چرنوکی ورچی بو ده چی،
وروژابوو.

روژیکیان، باوکی له گه ل خوی بریدییه نرزه روم، که وه کوو هیلکه قه تی
فریدراوه ته وه نهو باکووره داگیرساوه. له وی عوسمانلی و روس، کوردو
نهرمن به نوره دهستیان به سهر نهو هیلکه یه دا دهگرت.
نهو کاته، روس تازه له وی کشابرونه وه، تنیا به فریان له دوی
خویانه وه جی هیشتبوو.

باوکی، دهستی گرتبوو، پینگوت:

- کوپم، نه مه به فری روسه کافره کانه!

(سه عیدی) مندال له باوکی پرسی:

- بوچی له گه ل خویان نه بردووه؟

- کوپم، نه وان به فری خویان لی سه رو زیاده. روس نه وهان. بچنه
هه ر شوینی، به فر له دوی خویانه وه جی دیلن.

- باوکه، نه دی له شکری نیمه؟ چ له دوی خویانه وه جی دیلن؟

پرسیاره که ی توپه له به فریک بوو له رووی باوکی گرت. باوکه ناوری له
دهوری خوی دایه وه، نینجا داهاته وه سه ری و چرپاندییی بن گوئی:

- کوپم، له شکری عوسمانلی سیداره دوی خوی جی دیلن.

(سه عیدی) مندال بیدهنگ بوو. باوکی زانی له قسه که نه گه یشت. ویستی

دلی خوش بکا، لپیپرسی:

- ده ته وی سواری خلیسوک (زلاجه) بی؟

خلیسوکی سهر به فر؟

بەلى كورم. ئىستا دانەيەكت بۇ دەسەنم.
ئەو سبەينە ساردە، ھەردووكيان چوونە ناو شار، چەند مريدىكيان لە
دوو بوو، بە ريزەو دەستيان لەسەر دەست دانا بوو. ھىمانى (سەركيس
بۇغۇصيان)ى دوكاندار چاوى پىكەوتن، ھەستايەو ھاوارى كرد:

—شىخ مەحمودەفەندى!

باوكى (سەعيد) زەردەخەنەيەكى ھاتى. بە پەلە رۇيشت، (سەعيد) كەمى
دوا كەوت، تەماشاي دوكانانى دەكردو گوئى لە زەناى خاوەنەكانيان
دەگرت. ھەندىكيان سەماوەريان لەسەر مېز دانا بوو، چايان لە پيالەى
ناسكى كەمەرزراف دەخواردەو ەو بزەيان دەھاتى.

باوكى چوونە ناو دوكانى (سەركيس بۇغۇصيان)ى ئەرمەنى. مريدەكان
بە چاوى نىمچە نوقاوو دەست لەسەر دەست، لە دەرەو ە مانەو.
(سەركيس) فەرشىكى بچووكى فەرەوى بەرخى لەسەر كورسىيەكەى
داناو فەرمووى لە (شىخ مەحمود) كرد دابنىشى. ئىنجا چەنگە
چوكلاتىكى لە دەست (سەعيد)ى مندال نا. مندالەكە سەرنجىكى پرسىيارى
لە باوكى دا. باوكى پىكەنى و گوئى: (وەرگرە، كورم، ئەو چوكلاتە
وەرگرە. مالى ديانانە. ھەلالە!). (سەركيس) یش بە دەورى خۇيەو
پىكەنى و ەلامى دايەو: (ئەگەر مالى تالان بى، ھەلالە! بەلام ئىستا
ھەموو شتى نرخى خۇى ھەيە!) شىخ قاقا پىكەنى و گوئى: (سەركيس)، وا
ديارە تۆ لە شەرىعتى مەمەدیش دەزانى!

مريدەكان لە دەرەو، لە لەوجرى (سەركيس)، پەست بوون، بەلام كە
دېتيان شىخ پىكەنى، دليان برەك ھىور بوو ەو. خاوەن دوكانەكانى دىكە
مليان دريژ كردبوو بزائن چ باسە. بەلام لە ترسى مريدەكان، ھەر زوو
گەرانەو سەر چا خواردنەو ەى خۇيان.

(سەركيس) بازركان بوو، ھەموو دونيا گەرپو. چووبو ە (مووسل) و
(بەغدا) و (تەوريز) و (ئەستەنبۇل) و (ھەلب) و (شام). كە تەمەنى لە

شەست سالی بوارد، کاروباری بازرگانی دایە دەست (وانیس) ی کۆری و خۆیشی خەریکی کاروباری دوکانە که بوو. دواى چەند سالیکی، بە مال و دوکانەوه چوو (وان) و لە نزیک دەروازەى (تەوریز)، لای شوورەى شار، ئاکنجی بوو.

(سەعید)، که فیهی لە شاری (موش) دەخویند، لەوێ جارو بار سەردانی دەکرد. که (سەرکیس) لە یەکهەم سەرداندا، چاوی پیکەوت، هەستا گرتییە باوەشو گوتی:

—ماشەللا بووی بە پیاو!!

باسی سەبردەى گواستنهوهى خۆى بۆ کرد:

(ئەرزەروم)یش وەکو (قارس) وایە. پیاو نازانی دەبێ باج بە چ دەوله تیک بەدا. که دەبێ بە شەر، ئیمە هەموو شتیکیان دەچێ. مالمان تالان دەکەن و خاوخیزانمان دەربەدەر دەکەن. گوتم قەمى شاری (وان) ئەمینتر بێ، با بارکەین بچینه ئەوێ. (سەعید)، من بۆنى جەنگ دەکەم. بۆنى کارەسات دەکەم. ئیمە ناچارین خۆمان بەدەینه بەر سێبەرى یەکن لە دوو لاکە. من هەنووکە لە (وان)م و نازانم سالی دادی، (با)ی جەنگ هەلم دەداتە کوێ.

(سەرکیس) تەمەنى لە هەفتا سالی بواردبوو، (وانیس) ی کۆری بازرگانی، ژنی هینابوو و کۆریکی هەبوو، ناوی نابوو (ئەنترانیک).

(شینخ سەعید)، که لە بەردەم سێدارەدا بوو، سالیکانی تەمەنى تیکەلو پیکەل ببوون. واقع و یادەوهرى، وەک ماسى ناو تۆر که هەر یەکه هەول دەدا بەر لەوانى دیکە بچیتە دەروە، ئاوا یەکتریان در دەدا.

هەزى دەکرد یادەوهرییه هەرە گرنگەکان بینیتەوهو لە خەيالى خۆى ریکیان بخا. بەلام خەيالى وەک سەرخۆشان دەلا دەهات، پێیهکی دەکوته پیشرو پێیهکی دەکوته پاش. ئینجا وەک ئەسپى دەوان تیز تێدەتەقاندو سالیکانی جى دەهینشت لە ناو تۆزو رتامى سمەکانى بزر دەبوون.

یادهوهری گیزپایهوه ئه و ساله ی له گهل باوکی چووه (ئهرزهروم).
گه پرایهوه بو دوکانی (سه رکیس) که پشتی پازده سال، باری کردو
چووه (وان). گه پرایهوه بو گفتوگوی نیوان شیخی باوکی و (سه رکیس) ی
بازرگانی ئهرمه نی.

- شیخه فهندی، ده بینم (سه عید) عازده. خیره ئیشاللا!؟

شیخی باوکی دهستی به ردینی داهیناو مهنیدی کتانی دمیاتی راست
کردهوه و گوتی:

- نا، نا. عازد نییه. به لام من به لینی سواربوونی خلیسوکم پی داوه.
- خلیسوک؟ خوا عافوت کا، خلیسوکیش بووه شت!! بی شک ئیستا
مندال له گوره پانی سه رهوه ی گورستان یاری دهکن. خلیسکانه له سه ر
به فر دهکن. هه ر ئیستا من دهیبه مه ئه وئ.
- نا، تو نا.

(شیخ سه عید) وهلامی دایه وه. ئه وسا ئه مری به یهکی له مریدهکانی
ده رهوه ی دوکانه که کرد:

- له گهل (سه عید) برۆ مهیدانی گورستان و تا نوژی نیوهرو له کنی به!
غه می منداله که وهک داریکی رزیو قرچه ی هات شکا.

دهنگی قرچه ی شتیک گومی مهنیدی شهوی شله قاند. ته پپه ی به
به ربوونه وهی شتیکی به دوودا هات. شیخ (سه عید) ی تینوو زانی
سیداره بوو له بن قورسای یهکی له هاوړیکانی شکا. له دلای خویدا
راستی کردهوه و گوتی: له وانیه په ته که پسایی. ویستی بزانی ئه وه ی بهر
بووه وه کام یهکی بوو له هاوړیکانی. گویی دایه ئه و لای ته پپه که ی لئوه
هات، زانی دوا سیداره بوو. گویی له گفتوگوی ئه فسه ریک بوو له گهل
سه ربازهکان، به تورکی دهوان:

- مرد، مرد.

- نا. هیشتا نه مردووه. سه ح کئ! په نجهکانی پیی دهجوولین.

- تۆ ته واوی که!

- چون؟ گوره م.

- په ته که ی له مل بشه دینه . بیکوژه . ئینجا دووباره هه لیواسه وه.

شهوی (دیاربه کر) گه رایه وه سهر ره شایی کپو لالی خوی و خهیالی
گتپرایه وه بۆ سهرده می مندالی و بۆ به فری سپی (ئهرزه پۆم).
ژماره یه کی زۆر مندال له گۆره پانه که بوون. زۆر به شادی، له سهر به فر
خلیسکانه یان ده کرد. چند پیاویک خلیسۆکی مندالانیان له دوی
خویانه وه راده کیتشاو بری سه گیش مندالی تریان راده کیتشا. ئه و مریده ی
له گه لی چووبوو خلیسۆکیکی به کری گرتو سواری کرد. په ته که ی له
که مهری به ستو هاواری کرد: یا سهیدی شاهی نه قشبه ند! و له دوو
خوی راکیتشا.

ئهم سیدارانه چند له و خلیسۆکانه ده که ن!! که به ره و پیری مهرگ
ده چین، له سهریان ده خلیسکتین!

(شینخ سه عید) وایگوتو دهستی به ژماردنی سیداره کان کرد.

- دهوری په نجا سیداره یه! ریک به قه د ژماره ی خلیسۆکه کانی زه مانی
خوی.

به ویرا دهوری په نجا مندال بوون. به شادی خلیسکانه یان ده کردو ناو به
ناو تۆزی به فریان، له سهر رووی ته پوپری وه ک سپیده ی چیا یی خویان،
ده سپریه وه.

لیزه یس دهوری په نجا سیداره یه، به ویرا نزیکه ی په نجا پیاون. به م شه وه
گه رم و کپو لاله ی (دیاربه کر)، به ره و مردن ده خلیسکتین.
-چاوی به ئاسمانی به ئه ستیره ی غه مگین رازاوه دا گتپرا. له کاکیتشاندا، به
دوی ئه ستیره ی سپیدا گه را. نهیدوزیه وه. له زگ بوو پرسیاره که ی له
خوا بکا، به لام گتپرایه وه.

-ئاو! ئیستا ئه گه ر ته نیا نه ختی ئاوم بخواردایه وه، ده بووم..

تینویتی زوری بو هینا، به لام بهرگهی گرت. که دیمه نی تۆزی به فری
بیر که و ته وه که له خلیسۆک ده پڕژاو به دهم و چاوی ده که وت، ئە وه نده ی
دیکه تینوو بوو!

قسه ی ریبه ریکی ریازی نه قشبه نده ی بیر که و ته وه:
- ئە گه ر تینو بووی، له خه یالی خۆتدا، به نه فی سزای ئاو بده.
ته نیا دوو ههنگاوی مابوو بگاته سیداره. ههستی ده کرد بیابانیکی له بن
زمانه له بهر قهرچه ی گه رما پیچ ده خواته وه.

رووباری دیجله نهیده زانی شیخ تینوو یه تی. به ئارامی ده پۆیشت وهک
ئوهی کهس له تهکیه وه مگیزی له ئاو نه بی. سه رچاوه کانی فورات به
تینویتی شیخیان نه ده زانی. زیی بادینان و خاپوور، سابلاخ و جوان پۆیش
نه یانده زانی. ئە ی که واته رووباره کانی تایمزو قۆلگاو سین له کوئ بزانی.
- ترس ده بیته هوی تینویتی.

ئو جهنگاوه رانه ی له به ره کانی جهنگ ده هاتنه وه وایان ده گوت. به لام
شیخ نه ده ترسا: نه له مردن و نه له دوو سه ربازه ی بازوویان گرتبوو و
نه له ریزه سیداره کهیش! ئو به وای شۆری شۆر شه که ی تینوو بوو.
شۆر شیککی تا بلایی شۆر بوو. رووباری دیجله به ئارامی ده پۆیشت بی
ئوهی بزانی به م زووانه، چهند ملیک، له نزیک که نار ه که یه وه، ده خرینه
ناو په تی سیداره..

- ئیستا که شتی له گه ل شه پۆل ده پۆن.

شیخ گه شتی به که شتی بیر که و ته وه. ئو که شتی یانه ی بازرگان و
فیراره کانی عه سکه ری و گوندییه کان و ونکه ره کان و قاچاغه کان و فه قی و
مه لاکان، ئه رمه ن و ئاشووری و کوردو تورکو فارس گه شتیان پی
ده کرد. له گه ل ئاوات و خه ونه کانیا ن به ره و ئو شارانه گه شتیان ده کرد
که سه ریا ن به که ناری دیجله کردبوو. گه شتیان بو (مووسل) و (به غدا)
ده کرد. که شتییه کان له ته خته دار دروست کرابوون. ته خته داری
سووره چناری رووای سه ر که ناری دیجله یان له ته ک یه ک ریز ده کرد.

تهخته له تهك تهخته! ريك وهك ئه و سیدارانهی ئیستا له (دیاربهكر)، له
نزيك دهركای چیا، له تهك يهك ريز كراون.

خاوهنی كهشتییهكان ئه م قهده سووره چنارانهیان دهكړی و سپیان
دهكردن و شهقیان دهكردن و چند روژيك دهیاندانه بهر خور تا سووك
دهبوون. ئه مه له خه یالی وهك تهخته ی تهړی خویان فیږ ببوون: تا تهخته
دارهكه سووكتر بی باشتتر به سهر ئاودا دهروا.

دوای سپی كردن و برین و وشك كردنه وهی ئه و دارانه، دهیانبهستن و به
پهت لیکیان گری دهدهن ئینجا له سهر كومه لی كونده و پیسته ی پر
هه وایان ده بهستن. به م جوړه، ده بی به كهشتییه کی تهخت و له گه ل
ته وژمی ئا، به رووباردا دهروا.

كه ئه و كهشتییه ده گه یشته (به غدا). كهشتیرانه كان كونده كانیان لی
دهكردنه وه و هه وایان لی به تال دهكردن و دهقیان دهكردن و جاریکی تر
له گه ل خویان ده بردنه وه بو (دیاربهكر)، تهخته داره كانیشیان به
بازرگانه كان ده فروشت.

داره كان له (به غدا) دهكران به سیداره و له گوړه پانه كان ده چه قاندران.
خه لکیان پیدا هه لده واسراو له ناو قوړی عوسمانلی و ه رده دران.
شیخ (سه عید) به مندالی چند جاریك سواری ئه و كهشتییه ببوو. ئه و
كزه بایه ی له سهر رووباره وه دههات، هه موو تینویتییه کی له بیر مرؤف
ده بردنه وه. ده وروبه ری كهشتییه كه هه مووی ئاوی شیرین بوو. هه رگیز
ترسی تینویتی نه بوو.

روژیکیان، خاوهنی كهشتییه كه له گه ل بازرگانیک كه و ته پيله كه یه کی
دوورو دريژ. بازرگانه كه جلکی ئه وروپی له بهر بوو، به خاوهنی
كهشتییه كه ی گوت: كهشتییه كانی ئیوه زور دهره كن. كابرا، مردن دهوری
كهشتییه كانی گرتوون! كهشتیوانه كه ئه وهنده پيكنه نی وهخت بوو بكه ویته
سهر گازی پشت و به ربیته وه ناو رووبار. ئینجا گوتی: ئه م كهشتییه
ماده م تهخته كانی به یه كه وه به سراون، دهره ك نییه. به لام كه تهخته كانی
لیك كرانه وه و تاك تاك بوون، ئه وسا دهره ك ده بی! بازرگانه كه

تینه‌گه‌یشت. نه‌فه‌ریکی به‌سال‌اچوو گوتی: که تاک تاک بن، ده‌بن به سیداره. سیداره‌ت بینووه؟

چه‌ند خوله‌کیکی تره‌و ئه‌م سیداره‌یه تینویتییم ده‌شکیتی..
شیخ به غه‌مباریی وای گوت. نه‌یده‌ویست به‌ه‌زره‌ت خوارده‌وه‌ی
قومه‌ ئاویک بمری!!
به‌ر له‌وه‌ی بۆ گوره‌پانی له‌ سیداره‌دانی ده‌ربینن، باسی سالانی
رابردووی بۆ هاو‌پیکانی ده‌کرد. هاو‌پیی‌کانی پرسیاریان لیکرد:
-ئه‌دی سالانی ئاینده؟
وه‌لامی نه‌دانه‌وه. گوتی:
-تینووم، گه‌رووم وشک بووه.
یه‌کیکیان هه‌ستایه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی تراره‌ ئاویکی بۆ بینئ. به‌لام دوو
سه‌ربازه‌که هاتن بیبه‌ن. هاو‌پیکانی تکایان له‌ دوو سه‌ربازه‌که کرد
ده‌رفه‌تی بدن فره‌ ئاویک بخواته‌وه.
-شیخ تینووه. ئیسه مه‌یبه‌نه‌ سه‌ر سیداره.
ئه‌و ئه‌فسه‌ره‌ی له‌گه‌ل دوو سه‌ربازه‌که بوو، ده‌ستی شیخی له‌ دواوه
به‌ستو به‌ وشکی گوتی:
-غه‌مت نه‌بی! شیخ له‌ به‌هه‌شت ئاو ده‌خواته‌وه. ئاوی که‌وسه‌ر له
ده‌ستی حوریان ده‌خواته‌وه.

په‌ری شه‌وی ئه‌ستیره‌ی تاج له‌سه‌ر، پیر بوو، به‌ شینه‌یی، به‌ په‌نجه
ره‌شه‌کانی، ده‌ستی به‌ چینی چاره‌نووسی گه‌ردنه‌ سیوییه‌کان کرد.
ده‌نگی هه‌ناسه‌ی به‌یانیه‌کی ساردو بژوین هات. (شیخ سه‌عید) به
تینویتی کپو بیده‌نگی، له‌به‌رده‌م سیداره‌که‌ی وه‌ستا‌بوو، چاوی بری‌بووه
ملی براده‌ره‌کانی به‌ سه‌ر شانیا‌ندا شو‌ر بپووه‌وه..

ئەو (شىيخ غالى) يە! ئەو (شىيخ عەبدوللا) يەو ئەويان ...

دو دلوپ فرمىسك له سىدارە دراوھەكانى دىكەيان له شىيخ شاردهوھ.
دو دلوپ رۇندكەكە بەسەر روومەتيدا ھاتنە خوارى. لەسەر روومەتى
سارد بوون. ويستى بيانسرپىتەوھ، بە بىرى ھاتەوھ كەلەپچەى لە دەستە.
كە زانى، دوو سەربازەكە لە تاريكىدا، چاوھ بە رۇندك تەرەكانى نابىنن،
دلى نەختى فەرامۆش بوو و چەند جارېك لەسەر يەك چاوھەكانى
داخستو كردييەوھو پىلوھەكانى لىك دا بۇ ئەوھى شۆپى ئەسرىنيان
لەسەر لا ببا.

يادى شەويكى دىرين وەكو قەل لاي پەنجەرەى خەيالى لە شەققەى بالى
دا. شىيخ ھەر ئەوھتە ئەو پەرو تووكەى نەبىنى كە لە شەققەى لىكدانى
بالەكانى شەو، بە دەوروبەريدا بلاوبوونەوھ. شىيخ لە دلى خۇيدا گوتى:
(شەويكى تاريكى تلى چاڤى وەك ئەم شەو بوو.)

ئەو شەوھ، باوكى لە پاشكۆى يەكئى لە مريدەكان سوارى كردو گوتى:
-ريگاي زانست وەكو ريگاي سۆفيگەرى بارىكو دوورو دريژە. وا زەن
نەبەى دەگەيتە كۆتايى.

دلى تەنگ بوو، نەيدەويست لە (پالو) بېروا. باوكى دلى داىەوھ:
-كورم، شارۆچكەى (مووش) نزيكە. ئەوھندە نزيكە كە لەوئى رۆژ
ئاوابئ، تۆ سىبەرى ئىمە لىرە، لە نزيك مزگەوتى (مووش) دەبىنى. ئەگەر
زۆر غەريى ئىمەيشت كرد، دەو زىو دەو زىى مراد بگرەو وەرە
سەردانمان.)

بۇنى قەدى سپىكراوى سوورەچنار روون و ئاشكراتر بووھوھ. بۇنىكى
خاپىنۆك و زماندز بوو. شىيخ ھىچ گومانى نەبوو، ئەو سىدارانەى لاشەى
ھاوپىكانى پىدا شۆر بۆتەوھ لە سوورەچنارى رواوى دەم زىى دىجلە
دروست كراون. چەلئ، دارتاشىكى ئەرمەنى لە (مووش) پىيگوت:
-تەختە دار يادەوھرىى ئاوه.

ئەو سالەى چووھ خویندنى فەقييايەتى، پىشنوئىژى مزگەوتى (مووش)
ويستى مینبەريكى تەختەدارى نوئى دروست بكا.

دارتاشيكي ئەرمەنى بەناوبانگيان ھيتا بۇ ئەوھى سەكۆيەكى نوئى دروست بكا. (شيخ سەئيد)، دواى نوپۇزى ھەينى، دەچووه لاي. ديقەتى لە ھونەرەكەى دەکردو گوپى دەدايه قسه وردو قوولەكانى. دارتاشە ئەرمەنييه كە خەسيەتى ھەموو تەختەدارەكانى دەزانى. وەكو باسى بنيادەم بكا، ئاواھا باسى درەختەكانى دەکرد. جارپىكيان، گوتى: لاملىي خەسيەتى دار مورو داربەروو، نەزانى خەسيەتى ھەنجيرە، فيزو نەسەقزىلىي خەسيەتى دارسوورەچنارو داربىيە، دانايى خەسيەتى زەيتوونە. ھەر درەختىك بە بنيادەمىك دەچى.

ئەدى گوپۇز؟

- دارگوپۇز دارىكى شىتە. نەك ھەر خۇي شىتە، بنيادەمىش تووشى شىتايەتى دەكا

دەستى بۇ تەختە دارىك درپۇز کردو گوتى:

- چاو دى! ئەمە دارمورە. ئەگەر تەرو تەرك بى، دەتوانى كەوانى لى دروست بكەى، دەتوانى زەنبىلو كەوھى بپۇزنگو شتى وای لى دروست بكەى. تەنانت دەتوانى سولتانىكى دارىشى لى دابتاشى، بەلام كە زوھا بى، خوداو ئەپەى ددان ئاسن نەبى، كەس دەرقەتى نايە.

- باشە، ئەم دارە بوچى وشك دەبىو پاملپى دەكا؟

- كاكى فەقىي ئازىز، خۇت گوتت. درەختەكە پاملپى دەكا. كە ئاوى بپىر دەكەوئتەو، لەزگە شىت بى. نابىنى درەختى وشك چەند زوو دەسووتى؟ ئاگرى ئەشقەئو، دەيسووتىنى. بەلام دارەكە تا تەر بى و ئاوى لە ھەناودا بى، ئاوەكە وەك زىيە، بەرگرى دەكا.

ئەى دار تاوگ؟

- بوچى لە دارتاوگ دەپرسى؟

- يەكەم جار پىم بلن خەسيەتى چىيە؟

- تاوگ درەختىكى بى سەبرو ھەدارە. دە ئىستا پىم بلن بوچى پرسىارت

لە بارەوہ کرد؟

- له فەرموودەدا، خویندوو مەتەوێ سەكۆی پێغه مەبەر له دار تاوگ بوو. بۆچی سەكۆی ئەم مزگەوتە له دارمور دروست دەكەى؟
 دارتاشە ئەرمەنیه كە نهختی بێدەنگ بوو، ئەوسا وەلامی دایەوێ:
 -ئەو پێغه مەبەر بوو، حاشاكی وی، درۆی نەدەكرد. لەسەر مینبەر، دوغای
 بۆ سولتانەكان نەدەكرد. كەچی خوتبەخوینانی ئەمڕۆ، ئامادەن بۆ یەك
 مەجیدی، چاكەى ئیبلیسیش بلین. ئەگەر سەكۆكە له دارتاوگ دروست
 بكەم، لەگەل یەكەم رۆژی هەینی، لەبەر درۆی خوتبەخوینەكان، دەپرمی..
 شیخ (سەعید) دەستی بۆ تەقیلە سپییه كەى درێژ كردو نهختی بە لای
 راستەو چەپەدا جوولاندییه وە. ئینجا بە بێدەنگی، رویشت، وەك ئەوێ
 وەلامی دارتاشەكەى بە دل نەبن.
 دارتاشەكە تیگەیشت، زانی (سەعید) توورە بوو، هەستاو چووێ دەرەوێ،
 (سەعید) ی چپری:
 -كاكى فەقێ، توورە مەبە! قەشەكانی ئیمە لەو خوتبەخوینانە باشتەر نین.
 له هەمان قور دروست كراون!

دارتاشە ئەرمەنیه كە، بە چەند حەفته یەك، سەكۆی مزگەوتی (موش) ی له
 دارمور دروست كردو لێ بوو وەو. مەلای ردین زەرد دەچووێ سەری و
 خوتبەى لەسەر دەداو له ئاخیری، دوغای بۆ عەبدولعەزیز خانى
 سولتانى عوسمانلى، خاقانى بەرۆ بەحرۆ پاشای ئەنەدۆل و رۆملى دەكرد
 كە هیچ ئاگای لەو سەكۆیه و له تینویتی درهخته كان نەبوو. سولتانى
 ئیمپراتۆریه تی تینوو، لەو كاتەدا، تاكە شۆلى ئەوێ بوو، لە شارى
 (نيس) ی فرەنسى، لەسەر كەنارى دەریا، ئانیشكى لەسەر بالیفیكى پەرى
 تاوس دابوو و مەمكى مامزىكى چاوشینی هەلده گلۆفت. تینویتی پیروزی
 ناو گەلانى خۆی دادەمركاندەوێ.

(شیخ سه‌عید) هوای تیکل به بونی قه‌دی تازه سپیکراوی دارسووره‌چناری هه‌لمژی. تا توانی سیپه‌کانی پر هه‌وا کرد. به‌و شه‌وه تاریکو نوته‌که، به بیده‌نگی، زورانبازی له‌گه‌ل نیمپراتوریه‌تی تینویتی ده‌کرد.

که شیخ سیپه‌لکه‌کانی تژی کرد، نه‌و سه‌ربازه‌ی له‌لای راسته‌وه گرتبووی نه‌ختی کشایه‌وه دواوه. هاوړیکه‌ی زوو له پشته‌وه گرتی و به ده‌سته‌که‌ی تریشی بازووی شیخی گرتبوو وهک نه‌وه‌ی بترسن را بکا. به پیکه‌نینه‌وه گوتی:

-کابرا، وه‌خته به پیوه خه‌وت لی بکه‌وی. ناتوانی چند خوله‌کیکی تر چاوه‌ری بکه‌ی؟

شیخیش ده‌یزانی ته‌نیا چند خوله‌کیک ماوه بو نه‌وه‌ی شته‌که ته‌واو ببی و ببریته‌وه. ته‌نیا چند خوله‌کیک مابوو، نه‌و په‌ته‌ی له مل بئالی که وهک خه‌ونیکی به‌راویته شوړ ببووه‌وه.

-خۆزگه هه‌وکه سه‌عاته‌که‌مم پی بوايه و ده‌ستم نه‌به‌سرایه!

گاویکی دیکه سه‌عاته‌که‌ی بیرکه‌وته‌وه که مارکه‌ی (سرکیسوف) بو، قه‌پاغ و زریزه‌ی زیو بو. ویستی سه‌عاتی له سیداره‌درانی خوی بزانی وهک نه‌وه‌ی دوا‌ی له سیداره‌رانی، بمینئ و بو خه‌لکی بگپریته‌وه بلئ: له فلانه سه‌عات له سه‌رم درا.

له‌و ساته‌دا، له‌به‌رده‌م نه‌م سیداره‌یه‌ی له پیشی چه‌قابوو، یاده‌وه‌ریی ده‌وری مندالی و پرووژا وهک هیلانه‌ی زهرگه‌ته‌یه‌ک که مندالیکی هه‌له‌پاس به بزوته ناگریک بیرووژینئ. هه‌ندی شتی بیر که‌وته‌وه روژگار پیچابوونیه‌وه. به‌به‌رده‌میدا رویشتن. تینویتی، رووبارو کانی و به‌فرو باران و ته‌رزوه جوگا و سیلاو له‌هی به هه‌موو چه‌شن و دریزیه‌که‌وه، بیر خسته‌وه. به سیداره‌کانیش، نه‌و دره‌ختانه‌ی بیر که‌وته‌وه که به‌سه‌ریان که‌وتبوو، نه‌و شه‌پکه دارانه‌ی که دیبوونی و ده‌ستی لیدابوون. نه‌و مینه‌رانه‌ی چووبووه سه‌ریان، میزو قه‌نه‌فه‌ی ماله به‌گو و پاشاکان، سیداره‌کان، سندووقی جیازی بووکینیان بیر خسته‌وه که له زه‌ماوه‌نددا

دیبوی له ماینیان بار کردبوو، ئەو دارانهی بیر کهوتەوه که یاری پێ لهگەل ئاوی کانی دەکردن، گۆپالی شوانان و ئەو دارانهی به بیر هاتەوه که له جهژنی ئەرمەنەکان دەیانسووتاند. سێدارەکهی، ماتکی وهزینەیی هەرتم به دوعاو نووشتهی خۆی بیر خستهوه، دار قەیسییەکانی بیر خستهوه که هیزۆکی لێ هەلدهبهستن، جۆلانی دەکردو دەرزهکانی دەور دەکردهوه. سێدارەکان داری و دارهبنو دارسوورهچارو دارموران و بادامو دارسهروویان بیر خستهوه که ههزاران جار تا وهنەوز دەبیردهوه له سێبهریان دادهنیشت.

ئەو بیرهوه‌رییانهی له خەیاڵدا کهوتنە قەرەپەستانە وهک که‌ری پەز که هەستی به هێرشێ گورگان کردبێ. ژیانی خۆی، له تەمەنی پینچ سالییهوه بیر کهوتەوه تا ئەو ساتەیی که له بهینی دوو لاشیپی دەرگای داری ژووری به‌ندیخانه دهریان هیناو بۆ گۆرەپانی سێدارەکانیان برد. -ئاو به‌رخه. ئەگەر گورگ نه‌بیت، تینوو ده‌بیت.

ده‌رویشیکی بۆتان به ناوی (خدر بۆتی) له‌بەر دەرگای مزگه‌وتی عه‌لئه‌دین به‌گ له (موش)، وای پینگوت. رۆژی سێشەممەیی تەباخ بوو، که رۆژی پشووی فەقییانه. فەقی (سه‌عید) به‌و گەرمایه‌ی گپی له‌ عەردو عاسمان به‌ردابوو، وهخت بوو مریشک هیلکه‌ی کولاو بکه‌نو دانه‌ باده‌م به‌ برژاوی له‌ چله‌کان به‌ربینه‌وه، دەرزه‌کانی دەور دەکرده‌وه.

هاوینی (موش)، به‌ شیوه‌ی ئاسایی گەرم نییه. به‌لام ئەو ساله‌ جیا بوو، وهک دۆزه‌خ وابوو. ئەو ده‌رویشه‌ چاکه‌تینکی تهنکو شه‌روالیکی بۆتانی له‌ چوخی خه‌تخه‌تی ره‌شو سپی له‌به‌ربوو، پشدینینکی سووری له‌ پشت به‌ستبوو، کلاویکی قووچی شینی له‌سه‌ر نابوو، چه‌فیه‌یه‌کی زه‌ردی لێ پینچا بوو. (شیخ سه‌عید) بینی لای کووپی ئاوی بن دیوار، وه‌ستابوو تاسیکی ئاسن به‌ داویک له‌ کووپه‌که‌ به‌سرابوو، تاسه‌که‌ی له‌ ناو کووپه‌که‌ی هەلده‌هینا، پێر ئاوی ده‌کردو ده‌بخواردەوه.

دلۆپه‌ ئاوه‌ پێرژاوه‌کانی سه‌ر ریشی له‌ موورووی روونی وردیان ده‌کرد. ده‌رویش تینویتی زۆری بۆ هینابوو، تیر ئاو نه‌ده‌بوو. تاسه‌که‌ به‌ بنی

كۆپەكە دەكەوت و زرنگەى لىۋە دەھات. دەرویشى تىنوو رووى كرده
(شىخ سەئىد) و دىرە شىعەرىكى عەرەبى خويندەوہ:

شربت الحب كاسا بعد كاس
فما نفذ الشراب ولا رويت
(بادە دوای بادە ئەوینم نۆشى، نە شەراب تەواو بوو و نە من تىنویتىم
شكا.)

ئىنجا قاقا پىكەنى، چەند فەقىيەك لە سەر حەسیرى تەك كۆلەگەى
مزگەوت خەوتبەون، لەگەل قاقای دەرویش بە ئاگا هاتن. فەقىكان ئۆفە
ئۆفەكەيان كرددو دووبارە خەوتنەوہ.

-كاكە فەقى، ئەم كەتتە چىيە دەخوینتەوہ؟

-كەتتە (فەوائىد) مەولانا جامىيە.

- ئەمە زانستى زاھىرە. نرخی نىيە. پىم بلى تۆ دەتوانى ئاوىش
بخوینتەوہ؟

(شىخ سەئىد) واقى وپماو بە بىدەنگى تەماشای زارى دەرویشى كردد
چەند دلۆپە ئاوىكى لەسەر رىشى نىمچە تۆپى بىنى وەكو شەونى
بەيانى سەر گىيەى نىزىك بىرى مزگەوت، دەبرىسكانەوہ. دەرویش بە ناو
لەپى، دلۆپەكانى لادا كە بە مووى رىشىيەوہ نووسابوون و دايوہشانى
دەستى، بە سەر قۆلى كراسى سەپىيەوہ و گوتى: (كوپم، بۆ ئەوہى بە
وردى ئاو بخوینتەوہ، دەبى تىنوووت بىن. ئايا دەزانى من لە (جزىرە)وہ
بە پىن هاتوومەتە فر؟ دوو جار پىلاوم دىراو دوو رۆژ، بە پاخرۆيى
رۆيشتم. كاروانىيانى كاروانەكەمان لەسەر هەموو كانى و جۆگەيەك لايان
دەداو ئاويان دەخواردەوہ. بەلام من شتى وام نەدەكرد. تا تىنوووت
بووم. ئەمە يەكەكە لە دابى رەوشى رىگەى خودايى. ئەوہى تىنوووت نەبى،
ناتوانى پىتەكانى ئاو حىنچە بكا. تۆ ئەگەر تىنوووت نەبى، قەت ناتوانى لە
وشەى (ئاف)دا، پىتى ئەلفى درىژ لە پىتى فىيەى فارسى جيا بکەيتەوہ. پىتى
ئەلفى درىژ لە تىنوووتى دەكاو پىتى فىيەى فارسى سى خال لەسەر، لەو
دلۆپە ئاوانە دەكا كە لە گۆلمى خودان دەرژىن. تىنوووتى تاقى كەردنەوہ

بۇ دەروون. ھاماجى نىوان خوداۋ بەندەكەي دەسپىتەۋە. تىنوو بە تا ئەۋ
 پىتە ئاۋانە بىيىنى كە لە بەينى پەنجەكانى خودانى نوورانى دەپرژىن.
 دۋاى ئەۋە، دەرويش بە ھەموو قورسايى خۆيەۋە، خۆى بە سەر زەۋى
 دادا. چەند موويەكى چەرموۋى لە ردىن دەركەوت رۇژگار لە بىرى
 كرىبوون. ئەۋ موۋانە يادى گەنجىكى لە بىركراۋى (جزيرەى بۆتان)
 بوون. دەرويش كەشكۆلەكەى لە شانى ھىنايە خوارى. بە ھىدى
 كرىيەۋەۋە شانەيەكى ئىسكى لە ناۋ ھەندىخ دانە گويز دەرهىنا، بۇ (فەقى
 سەئىدى) راداشتو گوتى: (ھا ئەم شانەيە بگرە، ئەمە بۇ ئەرواحە!)
 (سەئىدى) لاۋ تەماشاي شانە زەردە دنك وردەكەى كرد، زانى
 شانەيەكى بەھادارە، بەلام پىنى شەرم بوو لە دەرويشى ۋەربگرى.
 ئەۋيش بە دەۋرى خۆيەۋە، دەستى برده گىرفانى كراسى ۋە شانەيەكى
 رەشى دەرهىنا، لە روۋى دەرويشى راكرتو گوتى:

-چاۋ دى! منىش شانەيەكم ھەيە. شانەكەى من لە دار گويزە.

دەرويش (خدر بۆتى) سەرنجىكى لە خەنجەرى كورده چىايىەكان تىژترى
 لە (سەئىدى) لاۋ دا، ئىنجا چەند جارىك چاۋى نوقاندو بىدەنگ بوو. ھەر
 بە بىدەنگى ۋە چاۋ نوقاۋى مايەۋە ۋەك يەكى ئايندەيەكى دوور بىئىتە بەر
 چاۋى، ئىنجا لەسەرەخۆ، چاۋەكانى كردهۋەۋە گوتى:
 -ئەگەر شانەكەت لە گومەزىك نەگرى، لىت دەسەنن.
 ھەستاۋ ۋەك (با) لەبەر چاۋى شىخ بەرزە بوو.

دۋاى ئەۋە، دەرويش ھەموو رۇژى ھەينى، دەچوۋە مزگەۋتى (موش).
 لە ھەۋشەى مزگەۋتو لە بن گومەزەكە رادەۋەستا. دانە گويزىكى لە
 كەشكۆلەكەى دەردەھىناۋ لە گومەزەكەى دەگرت. دانە گويزەكە گلور
 دەبوۋەۋەۋە بەردەبوۋەۋە سەر زەۋى. دەرويش ھەر خىرا دانە گويزىكى
 دىكەى دەھاۋىشتو ئەۋيش بەردەبوۋەۋە.

مندالانی تاخه نزیکه کانی مزگهوت دههاتن ته ماشایان دهکرد. ئینجا دانه گویزه کانیان له سهر زهوی، هه لده گرتیه وه.. گه وره کانیش دههاتنه ته ماشای. پئی پیده که نین و تیزیان پیده کرد. که چی هه ندیکی دیکه دهیانگوت ئه وهی دهرویش دهیکا حکمه تیکی نهینی و مانایه کی قوولی تیدایه.

روژیکیان، فهقی (سه عید)، بی ئه وهی دهرویش ههستی پی بکا، چوو له پشتی راوهستا. دیتی دانه گویزیکی له که شکوله کهی ده رهیناو له گومه زه کهی گرت. دانه گویزه که، وهکو هه موو جارئ گلور بووه وه خواری. دهرویش خدر تووره بوو، دانه گویزه کهی له سهر له پی خوی داناو گوتی:

— ده هیچ نه بی یه ک جار له سهر گومه زه که بچه سپه! چ ده بی؟ بو خاتری خوا، ته نیا یه ک جار!

(سه عید) له دواوه پییگوت:

— ئه وه سالتیکه، تو گویز له م گومه زه دهگری و هیچ گویزیکی له سهر گیر نه بوو. پیم بلی که واته حکمهت له م کاره ی تو چیه؟
دهرویش، بی ئه وهی ئاور بداته وه، گوتی:

— نه ک سالتیکه، به لکو بلی ئه وه بیست ساله، کورم. ئه مه گویزی (میر به درخان) ه. گویزی میری (بوتان) و ئاواته هار اوه کانی. ئای داخ و سه د داخ! تاوان تاوانی گویزه که نییه، کورم. تاوانی گومه زه کانه.

(خدری بوئی) دانیشته و پشتی دایه کۆله گه یه کی هه یوانی مزگهوت. هه ندی فهقی له وی نووستبوون. که دهستی به گپرانه وهی هه قایه تی گویزو (میر به درخان) کرد، په رده یه کی غه می به سهر ده م و چاودا هات:

— بیست سال به ری نووکه بوو که (جزیره) بوو به گویزیکو له بن سمی ئه سپه کانی عوسمان پاشا هارا. دهک به لا له رومه کان بدا. له قرچه ی ته مووز، میری مه یان له قه لای (ئهره) ئابلووقه داو ئاویان لی بری. کاکه فهقی، به تینویتی له گه لیدا جهنگان. ئیستا زانیت من بوچی ئه وه هه موو ئاوه دهخومه وه؟ ده مه وی به مه وه، تینویتی میره که مان بشکینم. میر له

شام تینوو دەبی، من لیڤه ههستی پئ دهکه م. تینوویان کرد. ئینجا به دلیان گرتو به بال به سراوی رهوانه ی ئهسته مبولیان کرد. ئااااا! میرمان ئیستا له شامی شهریفه. که نوێژ دهکا روو دهکاته (جزیره ی بۆتان). لهوئ کردوو یه تی به قیبه ی خۆی. گوێزه که ی له سهر گومه ز گیر نه بوو. پیاویک بوو وه کوو هیچ پیاویکی تر نه بوو. نه خشی سهر مه جیدی به په نجه کانی دهسپریه وه. دهزانی مه جیدی چیه؟
(سه عید) وه لآمی دایه وه:

به لئ، جوړه دراویکه!

- راسته. دراویکه، خوا لیخوشنه بوو سولتان عه بدولمه جید دایرشتوو. چاو دئ! ئه مه مه جیدییه.

دهرویش مه جیدییه کی له گیرفانی ده رهینا. هیچ نه خشی له سهر نه بوو. زور به زه حمت دهسته واژه ی (له قوسته نینه لیدراوه) ی له سهر ده خوینرایه وه. (خدری بۆتی) نه ختی دراوه که ی هه لپشاوت و گوتی:
ئه و دراوه له سکه خانه ی (ئهسته نبۆل) لیدراوه. میره که مان دهیتوانی نه خشی دراوی رۆمه کان بسپریته وه، به لام نهیتوانی شوون پئی سهر بازه کانی عوسمان پاشا بسپریته وه. به پیچه وانه وه، عوسمان پاشا شوونی میری له (جزیره) سپریه وه.
ئینجا دهستی له بن گوئی ناو هه لیکرده گۆرانی:

به ری خانئ ل تلا

ئه سکه ری ئوسمان پاشا ل بنیا مالان خله خلا

تافه کی بارانی هاتۆ

ل هوچکا ئه باین به درخان به گی، که کی تیلی به گی ته پر کرۆ شل و ملا شه فۆکا دهر شه فی، وه یلا مه لیک و پیرانو، تو چما شه پر ناکئ ژ ئه شق ئو دلا؟

ده رابه رابه فه رمانیۆ ده رابه

فه رمانا به درخان به گی ژ که کی تیلی رابو ژ سته نبۆلئ

بهرئ خانئ ل رییۆ
 دهرین دیرئ ل رییۆ
 شهفۆکا دهر شهفی ، وهیلا مهلیک ویرانو
 رۆمیکئد کومسۆر کهتنه جزیرا بۆتا
 خراب کرن سهنجهقا ئه شیرهتا
 بهرئ ب خانئ ئو لالیکا
 ئهسکهرئ ئوسمان پاشا ل بنیا مالا ، هیکه هیکا
 شهفۆکا دهر شهفی وهیلا مهلیک ویرانو
 رۆمیکئد کومسۆر کهتنه جزیرا بۆتا
 خراب کرن حیین زافان ئو بووکا های ها هییییی.

لهگه ل ئه م هیهه دریزه که له وشه ی (ئامین) ی کۆتایی (فاتیحا) دهکا،
 فهقیکانی له هه یوانی مزگهوت له سه ر حه سیر خه وتبوون، به خه بهر
 هاتن و دهستیان به حه وقه له کرد:

یه کیکیان رووی کرده (خدری بۆتی) و به توورپهیی گوتی:
 - دهرویش، ئیره مزگهوته، دیوهخانه نییه.

دهرویش (خدری بۆتی) به توندی وهلامی دایه وه:

- دهک به لا له توش دا!!! دژایهتی کهسهی دهکهی که به خه بهرت دینی.
 ئینجا ههستا و رویشت.

(سه عیدی) لاو دیتی دهرویش مهجیدییه کهی لی به جی ما. داها ته وهو
 هه لیگرته وه. کهوته دوا ی دهرویش و بانگی دهکرد: (مام خدر)! (مام خدر)!
 مهجیدییه کهت له بیر کرد؟

خدر نیوئاوړیکی دایه وه، کهمیکی دهم و چاوی دهرکهوت. (سه عیدی) به
 روونی بینی چاوهکانی ته پ بوون. شیخ به دهنگیکی نووساو وهلامی
 دایه وه:

- بۆ خۆت بئ، کورم. هه لیگره. به لام نه کهی وهکو میره کهمان بکهی؟ تو
 دهبنی دهوسی رۆمهکان له ولاته کهمان بسپریته وه، نهک له سه ر مهجیدی.

واى ليټات، خه لک له (موش)، به سوډى گويى بانگيان ده کرد. خه لک ناوى
دهرويش خدريان هر له بير نه ما. که چى ئه و به ردهوام دهروزهى
گويى له مالان ده کرد. لاي هموو کووپه ئاويکو هموو سيکوانتيكى
جاده و له هموو مزگه وتيک ده وهستا، ئاوى به تاسه ده خوارده وه و
دهيگوت:

-تينوو بن. تينوو بن! بو ئه وهى فيرى ئه لف و بيى ئا و بين.

ماوهى شهست سال، شيخ، سوډى گويى به بيردا نه هات. له و سالانه دا،
شيخ، که هاوينان ئاوى له کووپه هه لدينجا، زرنگه ي تاسه کاني له ياد
نه بوو. ئه و شه وه، له به ردهم سيداره دا، له پر، يادى ئه و دهرويشه له سه ر
رووى خه يالى هه لتوقى.. شيخ، شته کاني به هووردو باريكى به بير
هاته وه. (مووش) و هاوينى ئه و ساله ي بير که وته وه. ته نانه ت نه خشه
ورده کاني سه ر ميحرابي مزگه وتى هاته وه ياد، مافوره کاني له هه يوانى
مزگه وت راخرا بوون و نه خشى ديواره کان و ئه و په رڤ سوزه ي به سه ر
پايه کاني مينبه ر دادرابوو و رووى زه ردى فه قتيکان که له به ر گه رمای
هاوين له پال کوله گه که راده کشان و ده خه وتن، هه مووى هاته وه بير.
شيخ، داره نه جيره که ي ناوه ندى حه وشه ي مزگه وتى بير که وته وه،
ئه وه نده ي هه نجير گرتبوو داروسکابوو هه نجيره کان گه ييبوون و شه قيان
بردبوو. هه نجيره که هه نجيرى (بينات) بوو. پيش ده سال، فه قتيه کي
گوندى (بينات) له (جزيره ي بوټان) هيتابووى. سوډى گويى زور جار
له گه ل (سه عيد) ده چوو به ر سيپه رى ئه و دره خته بو ئه وهى نه ينى ئاوو
شيتايه تى گويى بو ئاشکرا بکا.
-کوى به قسه ي خه لک مه ده! هر کاتى ده رفه تت بو ره خساو له هر
کوى گومه زيکت بينى، دانه گويى تى بگره!

شىخ، كە ئەم شتانەى بىر كەوتەو، لە دلى خۇيدا گوتى: (ئايا ئەمە نىكبونەو، مەرگە وا دەكا بىرەو، ھەلبچى و سەرشار بى؟ يان ترسە؟ يان ئەم تىنويىتییە تووك لىبارىو، ھە؟)

روودا، ھەكانى رابردوو لە خەيالیدا، يەكتريان در داو ھاتن، ئىنجا لەبەر دەرگای والای سالى ھەفتامىنى، پال كەوتن بى ئەو، داواى روخسەت لە ھوشيارى بكن.

بىرەو، لەو ساتەدا بو بە جۇگايەك ماسى كۆپرى رۆژگار پەلەقاژەى تىدا دەكر.

مردن چەنگالىكى نەپەنىيە ئەو رۆژەى مرۆ لە دايك دەبى، لە دەمى گىر دەبى. ھەر چەندە بىھوي لى بكا، ھە، زياترو زياتر ختم دەبى.

باوكى، لە كۆپرى تازىيەى يەكى لە ئاغاكانى گوندى (كلدار)، واىگوت. ئەويش لەوي بو، نەيزانى باوكى باسى چ دەكا. ئەو كاتە، تەنيا لەم دوو وشەيە گەيشت كە لە ئەنجامى ھەزار جار دووبارە بوونەو، ژەنگيان ھەلئىنا بو:

مردن ھەقە!

(شىخ سەعيد) زمانى بە ئاسمانى گەرووى وشكىدا گىرا . بەلاى راستە و بەلاى چەپەيدا برد. بە زەحمەت خووزى قووت دايەو، لە دلى خۇيدا گوتى: ((سەعيد)، بى ھوودە، بە داواى ئەو چەنگالەدا مەگەرئ. ئەمە لە كانزا دروست نەكراو،)

داواى ئەو، (شىخ سەعيد) ھەنگاوى يەكەمى بەرەو سىدارە ھاويشت، ئەو شەنبايەى پىش كەمى لەرینەو، كەواكەى وروژاندى كر بوو، ھە. سەماى پەتى شۆر بوو، ھەيش ھەستا. دەتگوت ھەموو شتى دەيەو، گوى لە زەناى خەيالى شىخى تەمەن ھەفتا سالە بگرئ.

ئەستىرە درەشاۋەكەى ناو قولفانگەى پەتەكە ۋەك پىنتىكى رووناكى
دەركەوت، كەچى ئەو ئەستىرانەى بە لەرزە لەرز خۇيان بۇ بەيانى
ئامادە دەكرد، بزر بوون.

لە پر، شىخ مۇدنى قەلوونى لى بەربوۋە. لە بن پشتىنى بەرىنى
نابوو. دەنگى بە زەوى كەوتنى مۇدنىكە لەو تارىكى ۋە لە دەرياي
بىدەنگىدا، گۆزەى بىرەۋەرى شكاند. چۆن سەدان پارچە دراۋ پەرتو
بلاۋ دەبنەۋە، ئاۋها بىرەۋەرى كەوتنە دېدان ۋە پالدانى يەكتر، ھەر يەكە
دەيەۋىست پىش ئەۋانەى تر بگەۋى.

دەنگى بە زەوى كەوتنى مۇدنىكە لەو تارىكىيە ئەنگۈستەچاۋەدا، پەردەى
كچىنى بىدەنگى دراند. ئەو دوو سەربازەى شىخيان گرتبوو داھاتنەۋە،
يەككىيان ۋىستى مۇدنىكە ھەلگىتەۋە، شىخىش بە ناچارى لەگەلىان
چەمايەۋە. دوو سەربازەكە، بى ئەۋەى مۇدنى رەشەكە بىينن، ھەر زوو
گەرانەۋە سەر دۇخى جارانيان كەچى ئازار دلى شىخى ۋەك گەلاى
تووتن ھارى:

-مۇدنى قەننەى (عومەر فاروق) يە.

شىخ، خەرىك بوو ئەم قسەيە بە دوو سەربازەكە بلى بەلام تا ھىزى
تېداۋو ددانى قېماند ۋەك ئەۋەى قەپ لە وشەكان بداۋ لىنەگەپى بىنە
دەرەۋە. بىدەنگ بوو.

بەر لەۋەى چارەنووس تەلە لەبەر پى شىخ ۋە ھاۋرىكانى دابنىتەۋە. لە
نزيك (دىاربەكر) بوون، خۇيان ئامادە دەكرد بە سەر شوورەكاندا بچنە
ناو شار، (عومەر فاروق ئاغا) ھاتە لاي شىخ ۋە گوتى:

-گەرەم، سويتندم خواردوۋە تا ئەم شارە نەگرين، جگەرە ناخۇم.

شىخ بزەيەكى بۇ كردو ۋەلامى دايەۋە:

(عومەر اغا)، ئەمە جگەرەيە. لە توركى رۇمى بەھىزترە. پياۋى ئازاي

دەۋى خۇى لى راست بىنى!

(عومەر اغا) قەننەكەى لە گىرفانى دەرھىنا. مۇدنىكەى لى كردهۋە كە لە

دارمور دروست كرابوو ۋ دايە شىخ ۋە گوتى:

سویندم به سهری موبارهکی جهنابت، گهورهم، تا نهچینه ناو شارو
رزگاری نهکهین، بونی تووتن ناکهم. به خودا، ئەمه تهنیا مهسهلهی چند
روژیکه و ئیمه له ناوهندی (دیاربهکر)ین. لای مزگهوتی بههرام پاشا به
یهک دهگهین و دووکهلی تووتنی خورسیمان لهسهر سهر بهرز دهبیتهوه.
فهرموو، گهورهم، با ئەم مؤدنهیه لای تو بیو سهرکه قهننهکه لای خۆم
بی. قوتوووه تووتنهکهیش دهدهمه (چهرکهس زازایی) مهیتهرتان.

شیخ شارهزای پیاوهتی (عومه ر فارۆ) بوو.

شیخ که مؤدنهکهی وهرگرت له دلی خویدا گوتی: (بهلام تهرک کردنی
جگهره به پیاوهتی نییه).

شیخ، ئەو ماوهیهی به فهقیبتهتی له (موش) بوو، ماوهیهک جگهره
دهخوارد. دوو برادهری ههبوو، زۆر مهراقیان جگهره بوو. یهکتیکیان
(خالیس) بوو، خهلکی (بتلیس) بوو، تهنکه سمیلکی لهسهر لیوان بوو و
قایشیکی پیستهی گامیشی له پشت دهبهست. ههمیشه سمبهیهکی پی
بوو، قهننهی باشی پی دروست دهکرد. ئەوهی تر (سهلیم) بوو، خهلکی
گوندی (ئازیزان)ی سهر به شارۆچکهی (جۆلهمیترگ) بوو. کهس له
فارسی نهیدهگهیشتی. ئەو فهقیبانه گرفتیان پهیدا کردنی تووتن بوو.
ناچاربوون، روژی ههینی، که خهلک خهریکی نوێژ دهبوون، قوتوووی
جگهرهی نوێژکه رانیان دهبرد.

جاریکیان (خالیس بدلیسی) گوتی:

- تووتن دزین هه لاله.

هاورپیکانی رهتیاں دایهوه:

ئایا ئەمهت له سهحیحی بوخاری خویندۆتهوه؟

(خالیس) وهلامی دایهوه:

- نا. له سهحیحی جگهرهکیشی توتنچی خویندووومهتهوه.

قومیکی دریزی لیداو گهواره دووکهلیکی له برناخهکانی بهره لالا کرد.

شیخ سنی سالی ژیانی، به فقیه‌تی له (موش) برده سهر، وه‌کو سنی چنگه تووتن وابوو رۆژگار به په‌له له قهنه‌که‌ی سووتاند. ئەو سنی ساله، له به‌رده‌م سیداره‌دا، وه‌کوو سنی برووسکه له خه‌یالیدا بلاچه‌یان داو هه‌وری غه‌می که‌له‌که‌بووی سینگیان روناک کرده‌وه و بزر بوون. یادی ئەو سنی ساله، وه‌ک سنی خه‌نجهری له پشته‌وه لیدرابی و تا په‌راسووی چووبی و هاتبیته دهره‌وه، نازاری دا.

(سه‌عیدی) لاو، پاش ئەوه‌ی سنی سالی له (موش) برده سهر، مالاوایی له مندالیتی خۆی کرد، مالاوایی له شیخ و براده‌ره‌کانی کرد، مالاوایی له داره‌نجیره‌که‌ی ناوه‌ندی هه‌وشه‌ی مزگی کرد. ویستی مالاوایی له ده‌رویش (خدر بۆتی) بکا. به دوایدا گه‌را، نه‌یدۆزییه‌وه. ده‌یزانی ده‌رویش بی دالدیه، له هه‌ر کۆی بی، لنگ راده‌کیشی و ده‌خه‌وی، بۆیه دلنیا بوو له دهم رووبار، ده‌یبینی. رووی کرده ئەوی.

ئهمه چهند رۆژیک پیش جه‌ژنی رهمه‌زان بوو. زه‌وی و ئاسمان ببوون به په‌رچه‌ی و کلو به‌فری ئاسمانیان وه‌ک په‌مو به که‌وانی (با) بلاو ده‌کرده‌وه. له شوونی زهرگه‌ته‌ی برسی پیوه هیچ شوونیک له‌سهر به‌فر نه‌بوو. رووباری مراد ببوو به یه‌ک پارچه شه‌خته‌ی نیو گه‌ز ته‌ستور. وه‌کو جاده‌ی مه‌رمه‌ر عاره‌بانه‌ی به‌سهر دا ده‌رۆیشت.

(سه‌عیدی) لاو شتیکی وه‌کو مرۆفی له‌سهر قه‌شای رووباره‌که بینی. رووی کرده لایه‌وه. که نزیک که‌وته‌وه، له کلاوی قووچ و شین و پشدینی سوورییه‌وه ناسی. وای زهن برد ده‌رویش خدر له سهر شه‌خته خه‌وتوه، چونکه زۆر جار ده‌رویشه‌کانی به‌م حاله ده‌دی، به‌لام که نزیکتر که‌وته‌وه، دیتی نیوه‌ی له‌شی له شه‌خته ختم بووه. ده‌رویش خدر له پشدین به سه‌ره‌وه‌ی له سهر شه‌خته راکشا بوو، چهند دانه گوینیکی له ده‌وره بلاو ببوووه، ده‌تگوت خالن له‌سهر له‌شی کچۆله‌کی پیسته سپی. دانه گوینیکی له ناو مست بوو، توند گرتبووی. چاره‌کانی زه‌ق ببوونه‌وه وه‌ک ئەوه‌ی ته‌ماشای بۆشایی هه‌راوی نیوان زه‌وی و ئاسمان بکا.

(سه‌عیدی) لای لای به بیده‌نگی و به ترسه‌وه له تهک جه‌نازه‌که وه‌ستا. فاتیحای خویندو داهاته‌وه، گوینه‌که‌ی له ده‌ست دهر‌ویشی مردو و دهره‌ینا و رویشت. دوو دلۆپ فرمیسکی له چاو هاته خوارئ و له سه‌ر رووی ناسکی بوون به شه‌خته. هاواری کرد:

—ئییییییها! نه‌ه‌تا ناخری گوینه‌کانت له سه‌ر گومبه‌تی شه‌خته گیر بوون!

(سه‌عیدی) لای لای به دل برینداری رووی کرده گوندی (پالو). به دریزایی ریگا، گووزه‌که‌ی دهر‌ویش (خدر بوئی) پی بوو. به پی به‌سه‌ر قه‌شادا په‌رییه‌وه که‌ناره‌که‌ی تری رووباره‌که. مه‌ندیلیکی سپی کتانی له‌سه‌ر بوو، به‌رمالیکی نویژی له‌سه‌ر شان بوو، میسواکی له گیرفان بوو و چرای جورها زانستی له سینگدا دهره‌وشایه‌وه: وشه‌سازی و رسته‌سازی و شه‌رع و فه‌رمووده‌و راقه‌ی قورئان.

—ده‌ستی له گوینی بنی هه‌گبه‌که‌ی داو له دلی خویدا گوتی: (ئه‌مه‌یش به سه‌د کتیب هه‌یه‌!)

ریگای (پالو) دوور نه‌بوو، به‌لام به‌فر دووری خسته‌وه. شه‌وقو و روژووش ریگای گه‌رانه‌وه‌یان دوور خسته‌وه. که گه‌یشته گوندی (داراهینی)، بره‌ک ماندوو بوو. لای دره‌ختیک وه‌ستا و پستی به قه‌دی دره‌خته‌که دا. ریشۆله‌و قه‌لو چۆله‌که‌ی برسی، دیری وه‌کوو دیری کتیبیان تۆمار ده‌کرد. ترسو برسیتی، ئه‌م دیرانه‌یان له‌سه‌ر ئه‌و چۆله‌وانییه به‌فرینه‌دا، له لایه‌که‌وه بو لایه‌کی تر ده‌جوولاند. ئه‌و بالندانه‌ی به‌دوای خواردندا ده‌گه‌ران، تۆماریان ده‌کرد.

هه‌نگاوی (سه‌عیدی) لای ته‌نیا شوونی که‌میان له‌سه‌ر به‌فر جی ده‌هیشت. ئه‌گه‌ر شوونه‌لگریک بیدیبا، ده‌یزانی ئه‌مه شوونی میردمندالیکه. شوونه‌لگره‌که ده‌یزانی ئه‌م هه‌نگاوانه هی گه‌نجیکی بال به‌سراون وه‌کوو که‌و، له میخی مندالیتی به‌سراوه‌ته‌وه.

ههنگاوهکانی له یهک نزیک بوون نیشانهی پهله و ترس بوو. نیشانهی ئهوه
بوو خوشه ویستی هیشتا له دلی خاوه نه که ی نه داوه و دلی، هیژ له ته ره ی
ئه شقی تیدا نه خولاوه ته وه.

ههنگاوی دووهم

قه ددا ته حه باندى بۆته داره

زولفا ته جفاندى ئەو قناره

(خانى - مەمو زین)

-کچه که وهک ئەو پەتەى بەرامبەرم بالابەرزو ناسک بوو.

(شیخ سەعید)، له گەل ههنگاوی دووهمدا، کچه کاره که ره کهى ماله که یانى

بیر که و ته وه.

به ژنیکی هه بوو له بیر ناکرێ. به ژنی له رووباریکی ههنگوینی ده کرد خوا

له چرکه ساتی ده رکه وتندا دروستی کرد بوو.

به ژنی ناگر بوو زهوی دلی سووتاند. ره وه قه تیى مندالیتیى، یهک له

دوای یهک، فرین و دلی بوو به ئیلیانی گر.

ئەو رۆژهی له (موش) هاته وه، برسی بوو، له سه رمان ده له رزی،

شه کهت بوو. ده رگا والا بوو. خۆی به ژووریدا کردو به په رۆشییه کی

مندالانه ، هاواری کرد:

-ئەوه هاتمه وه!

له گه لا ئەو هاواردها، کچیکى له ماله وه بینى. له جیى خۆی رهق

راوه ستا. بوو به په یکه ریکی شه خته. میشکی جمه ی ده هات له پرسیار

وه کو تۆپه لی به فر له خه یالی گلور ده بوونه وه.

کچه که سه ری له گوستاخى ئەو گه نجه هه رزه کاره سورماو له شوین

خۆی رهق بوو. به روانکه ی وه نه وشه یی کرده وه که لچکیکی له بهر

پشدینی زهردی نابوو و به بالای به رزی، بیدهنگو بئ جووله وه ستا.

تا ماوه یهک، شتاقیان قسه یان نه کرد. ده تگوت رووباریکی شه خته ی

بیدهنگی لیکی دابرا ندوون، له گوین بوو، (سه عید) گوئی له خورپه ی دلی

کچه که بووبئ..

-تۆ کئی؟

کچه که بهم پرسپاره رووباری قهشاکه ی تواندوه. (سهعید) ئاوری له
دهردوری خوی دایهوه، شانهی سهرنجی له دیوارو پهنجهرهکانی مالیهوه
دا. تا ماوهیهکی کهم ههر وایدهزانی به ههله چۆته مالیکی تر بهلام دلنیا
بوو مالهکه مالی خویانه. بی ئهوهی له جینگای خوی بجوولی، پرسى:
-تو کینی؟

- من پهريخانم. کارهکهری ئهم مالهم.

دهنگی گهرم بوو، سهرمای رینگای داچوراوهی ناو رۆح و سووقانهکانی
(سهعید) ی لاوی لهناو برد. دهنگی باریک و کهمنی کهرخ بوو. به گهرمی و
ناسکی، وهکو گوله نیرگز، له بهینی لینهکانی هاته دهري.
(سهعید)، که ئهم دهنگه نه رگزییهی بیست، ههنگاویک چووه پیش و گوتی:
-منیش (سهعید)م. کوری شیخی خاوهنی ئهم مالهم. تازه له (موش)
دینهوه!

کاتی پهريخان گویی له ناوی بوو. دهم و چاوی بوو به میترگی گولو
کولوکو به شادی هاواری کرد:

-یادی، یادی!.. (سهعید)ی کورپ له (موش) هاتهوه.

(سهعید) زاتی له دهمارهکان گهرا. ههنگاوی بهرهو (پهريخان) نا تا
گه یشته کنی و چاوی لهناو چاوی بری. چاوهکانی (پهريخان) دوو گومی
روون و شین بوون، (سهعید) له پر خوی له کهنارهکهی بینی. دوو چاو
بوون ههموو خهرمانی له بیرکراوی مندالیتییان له دلی ده رکردو
خستیانه بهر (با) شه نهبای بکا. دوو چاوی شین لرمهی شه پۆلی
ترسناکی گهرداویان لی دههات.

(سهعید) وپو کاس بوو، تووشی سه رهگیژه هات.

که هاتهوه هۆش خوی، خوی له دیوی دایکی بینی، سه ری له سه ر
سه رینیکی تووک بوو. ئاگرینی خوش له گۆرک داگیرسابوو، رۆحی
گهرم ده کردهوه.

له تهرهی ئاگر دهستی به رستنی داوی خوشه ویستییهکی وا کرد له دلیدا،
تهنانهت ساتی وهستانی له بهردهم سیدارهیش ئارام نه بووهوه.

دایکی له سهر سهری وهستاو به ترسه وه گوتی:
-دهک عه مرم نه مینئ!! ئاگرم له مالئ بهر بی!! ئه وه چت به سهر هاتووه،
کورم!

-به خوا، له برسانو له بهر شه که تیی ریگا، تووشی سهره گیژه هاتم.
دایکی ته ویلی سرپییه وهو کلاوی له سهر کرده وه. ماچی کرد، ئینجا به
کاره که ره که ی گوت:

- (په ریخان)، له زکه بله زینه، برۆ خواردنیک بو (سه عید) ئاماده که. چی
له هه ناویدا نییه! له برسان سکی به پشتییه وه نووساوه..
(په ریخان) به بالای وهک ئه لف راستی، رویشتو چوو ده ره وه بو
ئه وه ی خواردن ئاماده بکا.

چو یچکی خه یالی (سه عید) به دوا ی ئه م ئه لفه وهک چله دار ناسکه دا، فری.

ئه لفی مهرگی به سیداره هه لواسراو نزیک که وته وه. ئه گهر شیخ
دهسته کانی ئازاد بوونایه و دهستیکی دریژ بکردایه، دهیتوانی قولفانگه ی
په ته چه ورکراوه که بگری، دهیتوانی! په ته که ئه لفی بوو ئیستا له بهر
دهمیدا، له گه ل مردن ده هاژایه وه.

ئه لف یه که م پیت بوو (سه عید) ی زارپوی پینج سالی فییری بوو، کاتی
باوکی فییری ئه لف و بی عه ره بی ده کرد، پینگوت:
-ئه لف سهره تای ناوی خودایه. خودا یه که. یه کیش له پیتی ئه لف ده کا،
راست و راسته.

-له سهر چوک دانیشتبوو. قامکی بو پیتی یه که م دریژ کرد، ئینجا تا توانی
قه دی چه مانده وهو گوتی:
-ئه لیبیییییف.

باوکی پیکه نی و پینگوت:
-کورم، ئه لف، نه ک ئه لیف.

تا پیته که ی به دروستی نه گوت، باوکی وازی لی نه هیئا.

حەزى لە پىتى ئەلف دەکردو بە ئەنقەس بە زۆر شتى چەقاوى راستى دەچواند: ئەو منارەى هيلالى بەسەرەوهىە، ئەلفىكە ھەمزەى لەسەرە. برووسک ھەندى جار راست وەك ئەلف دەردەكەوى، قەلەم، ئەو تىرانەى پالەوانان لە جەنگدا سىنگى دوژمنى پى تىراران دەكەن. لىزمەى باران وینەى يەك دونيا پىتى ئەلف لە بەينى عەردو عاسمان دەكىشى. درەختى رواوى سەر كەنارى رووبارو جۇگاکان، رەوہ قورىنگ.

-ئەلف پىتىكى جوانە.

واى بە باوكى دەگوت بى ئەوہى بە مىشكىدا بى كە لە دواروژى ژياندا بەرامبەر پەتىك دەوہستى وەك پىتى ئەلف بە سىدارەىەكدا شوڤر بۆتەوہ. ژيانى گەرايەوہ خالى سەرەتا. سالانى تەمەنى، وەك رەوہ بالندەىەك، لە ئەلفى سەرەتاوہ بۆ ئەلفى كۆتايى، بە ئاسمانى خەيالدا فرى.

شىخ لە كىتەبە كۆنەكان خويندبوويەوہ ئەستىرەناسان كە تەماشاي فال دەكەن و نىشانەى بە شىوہى پىتى ئەلف دەبينن، ئەمە بە نىشانەى بەختەوہرى و شادى دادەنين، بە نىشانەى بەختى گەورەو ھاتنە دى ئاواتى دەزانن. ئەلفەكانى ئەستىرەناسىيى مزگىنى روژانى بەختەوہرىن. ئەوہتايىش ميژوو، ئەوہتا ميژووى ئەستىرەناسى، لەم شەوہ ئەنگوستەچاوہو لەم گۆرەپانەدا، پىتەكانى ئەلفى بە شىوہى سىدارە رىز كەردوہ. ئەوہتا (شىخ سەعید) ھەنگاو بەرەو سىدارە دەنى و كۆتايى بە دەفتەرى ژيانى دىنى كە بە ھەزاران ھەنگاو نووسراوہ. ھەر ھەنگاوىك ئەلفىكە وینەى لەسەر زەوى دەكىشى.

شىخ بە وردى تەماشاي كورسى بچووكى سى پىچكەى ژىر پەتى سىدارەى كەرد كە يەك گەز بلند بوو. زانى دواى كەمىكى تر، لەسەر ئەو كورسىيە دەوہستى و ئەو دوو سەربازەى گرتوويانە مى دەخەنە ناو قولفانگەى پەتەكە و ئىنجا يەكىكىان، يان ھەردووكيان بە يەكەوہ، لەقەيەك لە كورسىيەكە دەدەن و وەرىدەگىرن. ئىتر لە ژىر قورسايى خوى دادەتەكى و پىيەكانى ناگەنە سەر زەوى.

به خه ياليدا هات، وهكو چلچراي مزگهوت شور دهبیتته وهو قولفانگه ي
چهور به خيرايي و به لووسي گهرووي دهگوشي. شيخ ناتواني سهري
بهرزكاته وه بو ئه وه ي ملي له ئه لقه ي تهنگ دهر بيئي. دهستي له پشته وه
به سراوه ناشتواني له سهر زهوي بوهستي كه يهك گهز له پييه كاني
دووره، تهنيا يهك گهز هاماجي نيوان ژيان و مردنه.

كه شيخ له پهتي شور بو وه وه ي بهرده مي ورد بو وه وه، زاني ئه م پهته
قهت ناچرئ:

-كندره و له قه نئاب هونراوه ته وه.

شيخ خهريك بوو، به دهنگ قسه كه بكا به لام ههستي كرد گهرووي
گيراوه.

-كوله گه كاني سيداره له داري سووره چنار دروست كراون. هيشتا تهرن.
داری سووره چناری باخی خومانن و ناشكين.
ئهم رسته يه ييشي له گه روودا گيرا.

هه موو ريگاکان ريک وهكو گهرووي گيراون. ئه و ريگايانه ي له
شور شه كه ي گرتنيه بهر، له باريكه ري خوارو خيچي خهباري سهر
ليوي دولي قوول دهكهن. هه موو شتي ده يگه يه نيته کوتايي و کوتايي
دهبي به سهره تا. شور شيكي به زيوي له پشت و په تيكي سيداره ي له
پيش و ئاسمان يكي ئيفليجي كه رو لالي چاوبه سراوي له سهر سهر بوو.

نهختي سهر ي بلند كرد، ته ماشاي ئاسماني بي ئه ستيره ي كرد. ديتي له
پوستالي ئه و سهر بازانه دهكا كه له دهوري سيداره كان وه ستاون. وهخت
بوو به ئاشكرا له خوا بپار يته وه. به لام هه قايه تيكي كوني له سهر زماني
گيانداراني له كتبيكي فارسي بير كه وته وه، داني به خويدا گرت و
نه يگوت. هه قايه ته كه دهلي: (دهله شيريكي ئاوروا له ليري كدا، بو خوي و بو
به چكه كاني، له خواردن ده گه را. هيچي دهست نه كهوت. به چكه كه كاني له
برسان ده ياننووسكاند. ديئه شيره كه له پر ئاسكيكي بيني هاته سهر
رووبار ئاو بخواته وه. قه شهنگ و چاو ره شو گوشتن بوو. سهر ي
دانه واندو دهستي به ئاو خواردنه وه كرد. دهله شيره كه، چاوي زهق

کرده وه. هه ناسه ی راگرت. سکی به زهوییه وه نووساند. دلنیا بوو
 ناسکه که رادهکا، به لام برسیتییه که ی نهیده زانی رهحم چیه؟ به هیواشی
 خشی تا گیشته نزیکی و له پر بازی هه لدا، هه ستایه وه سه رپی و به ره و
 ناسکه که وزا قی دا. ناسکه که رهوییه وه. له ترسان، بو چرکه یه ک له جیی
 خوی بزمارکوت بوو، چاوی برییه دهله شیریه هیرشکه ر. به لام روچ
 شیرینه، وهک برووسکه تینته قاند، هه لات. دهله شیریه برسی که وته
 دوایه وه. لئی نزیک که وته وه. مردنی لئ نزیک که وته وه. ناسکه که
 سه ری بو ناسمان هه لبری و دهستی به دوعا کرد: (خوایه، من
 مه خلوقی بن تا قه تی توم. کاره کانم برسین، چاوه ریم دهکن. خوایه، به
 رهحمی خوت له چه پوکی ئم دهله شیرم نه جات بده.)

خوا له ناسمان گوئی لیبوو. دوعای بیستو به زهیی پیندا هاته وه.

دهله شیریه برسی هیشتا هر راوی دهنه. چه وو به ردی بچووک له بن
 سمی مامزه که دهرده پیرین و به چاوی دهله شیریه نیز دهکه وتن. دهله شیر
 به که سیره یی له خوا پارایه وه: (خوایه، من مه خلوقی ئاورای توم،
 به چکه کانم برسین، چاوه ریم دهکن. خوایه، به رهحمه تی خوت، نا
 هومیدم مه که، ئم ئاهووهم به نسیب بکه!)

خوا له ناسمانه وه ته ماشای کردو سکی پی سووتا.

دهله شیریه برسی راوی ئاهووهم که ی نا. ئاهووهم که هیشتا تیر ئاو نه بیوو،
 له دهست دهله شیریه که هه لده هات. خوا له سه ره وه ته ماشای ده کردن.
 دوا ی که من درپوونگی، گوئی: (خوتان باشتر ده زانن چ دهکن. شته که بو
 خوتان لیده که ریم.)

شیخ سه ری له قاند. بو ماوه یه کی زور کورت چاوه کانی قوچاند. وهک
 یه کئی تایی هاتیبیتی، نه ختی له رزی.

چهند روژیک دوا ی هاتنه وه ی (سه عیدی) لای له (موش)، دایکی گوئی:

-تاسه ی هاوړې و هه واله کانت ناکه ی؟ (سه عید) ی دایکا خو، تو ده لئی مریشکه کورکی له ماله وه دهرناچی. ناتهوئ سواری خلیسوک بی؟ ئه وه تا هاوړیکانت، مندالانی تاخ، له دهره وه یاری ده که نو له سهر به فر خلیسکانه ده که ن.

دایکه نهیده زانی (سه عید) ی کورې که پیش چند روژیک هاته وه مالې و چاوی به چاوی (په ریخان) که وت، مالاوایی له دهوری مندالیی کرد.

(سه عید) ی لاو حزی نه ده کرد بچیته دهره وه بو لای هاوړیکانی. پتی باش بوو له ژوره که ی و له ناو کتیبه کانی بی. چه ندین ساعات به ته نیا بی و له په نجه ره وه ته ماشای حه وشه ی ماله وه بکا. (په ریخان)، ناو به ناو، وه کو ناسکینکی سرک ده چوو دهره وه، قوپه نه به فری لاده دا، یان سینیه کی سفری به دهسته وه بوو له ژوریکه وه ده چوو ژوریکی ترو هندی جاریش ده چوو سهر بیری ناوه ندی حه وشه و ئاوی هه لدینجا. حه وجوشه کانی پر ده کردو ده که رایه وه.

هه ندی جار، (سه عید) له بن دارتووه گوره که ی ماله وه ده وه ستاو توپه له به فری له چویچکان ده گرت. چوله که کان له سهر چلی روت هه لده فرین و پرژهی به فر وه ک خه ونی سپی داده پرژایه خواری.

فه راموشی به شوون پتی (په ریخان) ده هات له سهر به فری حه وشه ی ماله وه. به رده وام ته ماشای ئه و شوونه قولانه ی سهر به فری ده کرد. هه ر شوونیکو شوونیکو قولتری له دلی جی ده هیشت.

(په ریخان) یش به دهوری خویه وه، زیاتر ده چوو دهره وه بو حه وشه. ده تگوت کاری یه ک سالی ته واوی له سهر که له که بووه. که ده چوو دهره وه، ده سرؤکینکی سووری له سهر دهنه، لیواری گولنگی وردو مووروی ره شو وردی لیدرابوو. جاروبار، به دزی، تیه چاویکی ده دایه ئه و په نجه ره یه ی (سه عید) ی لاوی لن داده نیشت.

سه رنجه کانی (په ریخان) وه ک دهنوک هاویشتنی ئه و ته یفوکانه خیراو به لزه بوو که (سه عید) له سهر لکه کانی دره خته که هه لیده فراندن. که

سهرنجيان ليك گير دهبوو، به چه شنى بزه يان دههاتى و سهر يان
داده نه واند ده تگوت پيشتر له سهرى ريككه وتوون.

دايكي (سه عيد) هه ستي ده كرد كورپه كه ي گوراوه. واي زهن ده برد
خويندنى له (موش) و زانستى ناو سينگى، نارام و سه نگينيان كردووه.
واي بو ده چوو زانسته نوپكانى كورپه كه ي، كورپه كه يان له كوټى منداليتى
رها كردووه. نه يده زانى كورپه كه ي ناگريكي كپو بيدهنگى له دل
داگيرساوه و (په ريخان) ي كاره كه ر ناگره كه به سهرنجه كانى خوشتر
ده كا.

هه ندئ جار، (سه عيد) له سهر بيري ناوه پراستى هه وشه ده گه يشته
(په ريخان). مه سينه ي ديار به كرى خوى له سهر ليئوى بير داده ناو به
هه ياوه پييده گوت: (مه سينه كه مم بو پر ناكه ي!) (په ريخان) ده گرنژى و
(سه عيد) ي له سهر بالى بزه كانى ده برده ناو مانگو ئه ستيران، ده بيرده
ئو ئاسمانه ي ته نيا ميخه كى لئ ده بارئ و خينژى سه وسه ن هيجى تيدا
نادره وشيته وه. چاوه كانى (په ريخان) له گولى (وان) يان ده كرد كه
(سه عيد)، كاتى له (موش) ده يخويند، چه ند جار يك چوو بووه سهر
كه ناره كانى.

چاوه شينه كانى (په ريخان) غه ميكيان له ناخه وه بوو له گردنيكيان ده كرد
كه نجينه يه كى له هه ناودا بئ. (سه عيد)، بئ هووده، هه ولى ده دا كليلى ئو
كه نجينه يه بدوزيته وه. ته نيا هه ندئ گفتوگوى كورتى به په لى له گه ل
(په ريخان) ده كرد. چه ند وشه يه كى كه م، يان چه ند رسته يه كى پچرپچر.
وه كو: ئايا مه لاي نيوه رۆ بانگى داوه؟ دايكم له كوئيه؟ گه وره م، كلاوو
گوره وييه كانت بشوم؟ مه سينه كه ت پر ئاوى گه رم بكه م؟

(سه عيد)، كه به ته نيا ده بوو و ئو قسانه ي خوى له گه ل (په ريخان) به
بير دههاته وه، په شيمان ده بووه وه كه زورى قسه له گه ل نه كرد،
قسه يه كى شيرينى له گه ل نه كرد. ته نيا چه ند سنگيك مابوو بيكوټى بو
ئو وه ي چادري خوشه ويستى، سيبه ر له سهر سه راپاي دلى بكا.
-خوشه ويستى به رد به ده نگ دينئ.

جاریکیان، فہقی (خالسی بدلیسی) خاوهنی قہننہی دارو پسیوری سووتان و تووتن وایگوت. (خالس) حہزی لہ کچیکی ئہرمہنی دہکرد. بہردہوام شہوانی ہہینی و سیشہممہ تہوافی دہوری مالی دہکردو کاتی لہو تہوافہ دہہاتہوہ، (سہعید)ی ہاورپی لئیدہپرسی:

ئہوہ تو لہ براکانی ناترسی؟ لہ باوکی ناترسی؟

-(سہعید)، تو ئہشقت تاقی نہکردو تہوہ. خودا تووشت نہکا. ئاشق شیتہ، نازانی حہیاو ترس چییہ؟.

(سہعید) ئہم قسانہی بیرکہوتہوہ و خوئی لہگہل ئہو ئاشقہ بدلیسییہ بہراورد کرد. زانی دہستاری خو شہویستی ہیشتا دانی دلی نہہارپوہ. -بؤچی کہ دہیبینم، لہرزم پیدا دئ؟ دہمم تیک دہئالی، دہلئی زمانم بہسراوہو لہزگہ دلّم لہبہر موچرک وردو خاش بیئ. من تائہو رادہیہ شہرمن نہبوویم.

- بہوای ئہو ہہستہوہ، لہبہردہم (پہریخان)دا زمانی دہبہسرا، (با)ی نئیرینہیی بہسہر جہستہدا دہہات. شہرمی دہکردو ہہزار جار تووکو نہفرہتی لہ شہیتان دہکردو چہند ئایہتیکی قورعانی دہخویند. قورعانہکہی لہ بہرگینکی مہخمل گیرابوو و بہ دیواری ژورہوہ کرابوو. ئہو وای زہن دہبرد خو شہویستی دوورہ لہ چلکی جہستہ. لہ کتیبہکانی فیقہ خویندبوویہوہ گہنج، کہ بالق دہبی، ہہندی جار لہ خہو رادہبی شہروالی خوئی بہ ئاوی پیاوہتی تہر کردوہ. ئہمہ غوسلی دہخاتہ سہر. نہیدہویست خہونہ شہیتانییہ زہوہندہکانی بہو خو شہویستییہ لیک بداتہوہ کہ بہرہوہ ناخ رایدہکیشا.

-لہ خہودا (پہریخان)ی، لہ ناو تہم و مژو مؤراندا دہبینی، تہنیا چاوہکانی بہ روونی دہبینی. زور جار ہہولی دہدا (پہریخان) لہ لہہیی نئیرینہیی بیاریزی، دہیہویست شوون پی (پہریخان) لہسہر بہفری رؤحی، تہنیا شوونی رووناکییہک، نووریکی پیروز بیو ہیچی تر!

زستانی ئەو سالە بەم شێوەیە رویشت. دەوسی سەرماى قورسى خۆى
لەسەر رۆحى خەلك جى هیشت. بەلام بلیسەى ئاگرىكى لە دلى (سەعید)
جى هیشت، رۆحى گەرم دەکردەووە دلى بە رووناكى، نوورى خۆى
رووناك دەکردەووە. بىنىنى ئەو بەژنو بالا ریکە، ئەو دوو چاوه جوانو
غەمگینە، ئەو خەندە دلکیشەى دەمى وەك سەبەتەى پڕ فىقى و بىستنى
ئەو گەفت و گو کورتانە كە بە زۆرى بە پچراوى دەمايەووە تەواو
نەدەبوو. ئەمە هەمووى دارى قەلاشكەرى بوو، مەریزەى ئەو ئاگرە
نەینىیەى خۆش دەکرد كە تازە لە دلى داگیرسا بوو.

كە بەهار هات، (شىخ مەحمود)ى باوكى ویستی جارێكى تر بۆ تەواو
کردنى خۆیندەكەى، رەوانەى (موش)ى بكا:

-(سەعید)، كورم، هەپو (موش) و خۆیندەكەت لای مامۆستاكەت تەواو
كە! خۆت دەزانى من كاتم بۆ تۆ نییە.

بەهار گولى قاسیدی رەوانە كرد. دلش لەگەل گولەكان كرانهووە.
(سەعید)، كە بۆ یەكەمین جار تامى خۆشەویستی كردبوو، بە ناچارى
ملى بۆ فەرمانى باوكى كەچ كردو دووبارە رووى كردە (موش) و لە
(پەریخان) دوور كەوتەووە.

سەر لە سببانهیەكى كەمى سارد، كتیبهكانى و گوێزەكەى (خدرى بۆتى)
لە ناو بوخچەكەى ناو مالاوایى لە دايبابى كردو خۆى هەلدايە سەر
خانەى زینى ئەسپى سەگلاوى و بۆى دەرچوو. (پەریخان)، بە دوو چاوى
فرمیسك تیدا قەتیس ماوو بە رووى كزو غەمبار شوینى كەوت. هیچى
نەگوت. دەسەسپىكى بچووكى دایە. (سەعید) ئاوپى لە دەردۆرى خۆى
دایەووە دەسەسپەكەى لە باخەلى نا. بى ئەوێ هیچ قسە بكا، تینتەقاند
رویشت.

(سەعید) هەناسەیهكى قوولى بەهارى پڕ بۆنى ریحانە كیویله و مێخەكو
بەیبوونو نەسرینو قزى (پەریخان)ى هەلمزى كە هیشتا نەیدیبوو،
ئازارى جیابوونەووەى لە بەژنى (پەریخان)، زۆرى بۆ هینا.

بۆنى پەتى سىدارەى لە زەيت ھەلکيشراو بەسەر بۆنى ئەو گولانە کەرت
 کە ئەو بەھارە کرانەووە ئەو ھەموو سالە لە بىرەوھەريدا مابوو. تىنويىتى
 چەقويەک بوو پەنيرى خەيالى کەرت کردو ئەنجن ئەنجنى کرد. ھەر
 جارەى کە لە گۆلى يەکن لە بىرەوھەرييەکانى نقووم دەبوو، تىنويىتى
 دەرى دەھيتا بۆ سەر کەنارى سىدارەکان و بالاي ئەو گەرناسانەى دەدى
 کە وھکو ھيشووي تری بە دار ميوى کوتايى پايزدا ھەلواسرابوون.
 شيخ لەناو ئەو لاشە ھەلواسراوانەدا، لە سىدارەدراويكى بينى ھيشتا
 دەلەرزى. ئەو ماسييانەى بىر کەوتەوہ کە رووباريكى ھارو ھاچ لە نزىک
 (ئەخلات)، فرپى دەدانە ناو گۆلى (وان). روژيکى ئايار، (سەعيدى) لاو
 لەگەل ھەندى لە ھاورپىکانى بە سەيران چووبوونە ئەوى. ماسيگريكى
 پيرى بينى چووبووە ناو ئاو. سەبەتەيەكى بە دەستەوہ بوو، ماسى پى
 لە ئاو دەگرتەوہو فرپى دەدايە پشتەوہى بۆ سەر ھەسيريكى سەر
 کەنار.

گەنجەکان سەيرى جوولانەوہى ماسيیەکانيان دەکرد کە پيرەميترد فرپى
 دەدان. ماسيیەکان يەكەم جار، گەوزيان دەداو تليان دەدا، ھەوليان دەدا
 بگەرپنەوہ ناو ئاو. ھەندى ماسى دەياتتوانى خويان بگەيەننەوہ ناو
 رووبار. (سەعيد) ھەستى کرد، ماسى، يەكەم جار، سەر و کلکى بلند دەکا
 تا تەواو دەچەمیتەوہ. ئينجا دوای کەمى، ھيزى دادەھيژرى تەنيا کلکى
 دەجووليتنى. ئاخيرى، لالغاوہکانى تەواو دەکاتەوہو دوای ئەوہ، ھەتا
 ھەتايە کپ دەبى .

شيخ گويى لە دەنگى لاشەى تر بوو، پرزەى ژيانيان تيدا مابوو. گويى لە
 لرخەيەكى وھکو لرخەى گەرووى بەرانی سەربراو بوو لە بەياني جەژنى
 قورباندا.

-کى يەكەم جار بىرى لە خنکاندى مروف کردەوہ بە پەت؟
 شيخ بىرى کردەوہ. ھەستى بە خورشتيكى سەير کرد لە گەرووى.
 ھيلنجى ھاتى. خەرىک بوو دوگمەى ياخەى کەواى خەتخەتى بپچرئ.

خووزی قووت دایه‌وه و هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیتشا. په‌تی سیتداره
له‌رایه‌وه.

شیخه‌که‌ی (موش)، ئیواره‌یه‌ک دوگمه‌ی یاخه‌ی که‌واکه‌ی کرده‌وه و رووی
گوتاری کرده‌ میوانه‌کانی و گوتی:

ده‌ولت بۆته پارچه‌ په‌نیری‌کو و مشکی هه‌موو دونیا تیی وهره‌اتوون.
ئه‌مه‌ یه‌که‌م جار بوو، (سه‌عید) قسه‌یه‌کی له‌و جووره‌ی ده‌بیست. یه‌که‌م
جار بوو، (سه‌عید) باسی ئینگلیزو فرهنسی و رووسی ده‌بیست. ده‌بیست
ئاخۆ شو‌رش کردن له‌ دژی ده‌روازه‌ی بالا، له‌ رووی شه‌رعیه‌وه،
شیاوه؟ یان شیاو نییه؟ شیخه‌که‌ی زۆر ولات که‌رابوو و گه‌لی شاری
که‌وره‌ی وه‌ک (شام) و (به‌غدا)ی دیوو و دوو جار سه‌فه‌ری (حیجاز)ی
کردبوو.

شیخ، جارێکیان کتیبیکی به‌ دوه‌سته‌وه بوو، به‌رگه‌که‌ی پیسته‌ی جوان و
رازاه‌ی ئاسک بوو، گوتی:

- ئه‌و پارچه‌ په‌نیره، کورد نه‌بی، هه‌موو که‌س سوودی لی وهرده‌گرئ.
نه‌ک هه‌ر ئه‌وه‌نده، بگره‌ کورد ئه‌و پشیلانن که‌ ئه‌و په‌نیره له‌ که‌لبه‌ی
مشکان ده‌پاریزن.

ئه‌و کتیبه‌ هاوده‌می شیخ بوو، ته‌نانه‌ت له‌ قورئانیش زیاتری ده‌خوینده‌وه.
که‌ به‌ ته‌نیا ده‌بوو، شتی له‌سه‌ر په‌راویزه‌ زه‌رده‌کان ده‌نووسی که‌ وه‌ک
ریگای ده‌وری لی‌ر و ابوون. شیخ به‌رده‌وام هه‌ندی ناو و میژووی راست
ده‌کرده‌وه، یان تیبینی به‌ خه‌تی وردی غوباری، تۆمار ده‌کردو
سه‌رشار ده‌بوو له‌ شادی.

روژیکیان (سه‌عید) لی‌رسی:

سه‌یدا، ئه‌م کتیبه‌ چیه‌؟

شیخ ئه‌نگوستی شاده‌ی له‌ نیوان دوو لاپه‌ره‌ی کتیبه‌که‌ ناو له‌ سه‌ر
چاویلکه‌که‌یه‌وه سه‌یری (سه‌عید)ی کردو گوتی:

-کۆرپ، ئەمە کتیبی شەرەفنامە یە.

جاریکیان، گفت و گو لە کۆری شیخ گەرم بوو. هەندئ مە لا گوتیان:

- مامە لە کردنی هەندئ کورد لە گەل رووسدا، لە رووی شەرەو، دروست نییە.

یەکیکیان، خەلکی (ئەرجیش) بوو، وەک یەکی زاریک باوئ، دووبارە ی کردەو:

-رووس دوژمنی ئیسلامن.

شاگردیکی ئایینی هەبوو، ناوی (رۆستەم) بوو، خەلکی (مەلازگرد) بوو، یەکی بوو لە مریدەکانی (شیخ عەبدوولای نەهری)، موستەعید بوو، واتە لەسەر دەرچوون و بوونە مە لا بوو، گوتی:

- سویندم بە قورئانی مەزن، رووس نەک هەر کافرن، بگرە هەر بنیادەمیش نین. ئەووە چەند سالتیکە چی خراپە پیمان دەکەن! لە خەلکی (قارس) و (بایەزید) و (ئەرزەرۆم) بپرسن، رووس چییان پئ کردوون. سویندم بە خودا، ئەگەر سەربازە دلیرەکانی سولتان نەبوونایە، ئیستا ژنەکانمان کارەکەری رووسەکان بوون. ئەوانە بە قەد سەرە موویەک جیاوازیان لە گەل شیعی قزلباش نییە. ئیستا خەریکن دووبارە خۆیان بۆ شەری ئیمە تەیار دەکەن.

شیخ بە هیمنی وەلامی دایەو:

-نا. نا. ئەمە مەسەلە یەکی ترە. دوژمندارییەکی ئەوان ئایینی نییە. ئەوانە خاوەن دەولەتنو بەرژەوهندییان هەیه. ئەگەر بەرژەوهندیان تیدا بئ خۆیان بۆ تەرخان دەکەن. ئەگەر شەر بقمومئ، ئیمە دەبینە سووتەمەنی شەرەکە. لە هەردوو حالەتدا ئیمەین زەرەرمەند.

(سەلیم زازایی) توند بوو. هەستایەووە گوتی:

-سویندم بە عەرشی خودای بالا، دۆستایەتی رووسەکان دەکەم بۆ شەری ئەو رۆمە عوسمانلییانە. ئەوانە چ خیریان بۆ ئیمە هەبوو، (رۆستەمەفەندی)؟ ئەووەتە میژوو بخوینەو، (مەلازگرد) یەکەم شار بوو

چرتەى سەمى ئەسپى عوسمانلىيانى لى بەرز بووئەو. ئىستا زانیت
بۇچى؟

زور جار، گفتوگوى وا تا بەيانی له حوجرەى مزگەوت گەرم دەبوو و
موسەئەئیدەکان، واتە ئەوانەى نزیک ببووئەو دەربچن و ببە مەلا و
ئىجازە له شىخەکانیان وەربگرن، بەشدارییان تیندا دەکرد. (سەئید)
لەوئەو، رۆژ بە رۆژ، هوشیاریى زیادى دەکرد. له لایەكەو، ئاگرى
خۆشەوبستى له دل بەردەبوو و له لایەكى ترەو، ئەم گفتوگویانە
ئاگریان له مېشكى دەکردهو.

هەندى جار، باسى (بەدرخان پاشا) و (یەزدان شىر) دەکرا. (رۆستەم)
دەيگوت:

ئەمانە چۆن له وەیکەر، هەلگەرانهو؟ ها؟ سویندم بەخوا، ئەوئەى ئەوان
کردوویانە دەرچوونە له دین.

- (رۆستەم)، وا مەلى! ئەوانە له نەتەوئەى کوردى خۆمانن. کەچى ئەو
رۆمانە، کى دەلى نوینەرى ئىسلامن؟

- سەیدا، ئەدى کتیب وا نالى؟ ئەدى قورئان وا نالى؟

شىخ توند دەبوو. شەرەفنامەى داناو گوتى:

- ديسان کەر کەوتە قورئ. ئایا دەزانى ئەگەر کەر بکەوئیتە قورئ، بە دە
ئىستران دەرنایە!

ئىوارەیهک، (خاليس) دەستى (سەئید)ى گرتو له حوجرە دوورى
خستەو، برديیه نک دارهەنجیرهکە، کە هیشتا گەلای دەرنەکردبوو، بە
پنکەنینهو پینگوت:

- لىيان گەرئ. تووکیان لىيارئ! دەلى دەروئیشى حالگرتووى قادرین.
میشى ناو کوندر ناتوانئ ئەوئەندەى ئەمانە وژەوژ بکا.
بەلام باسى شتى سەرنجکیش دەکن.

- كه يفي خوځانه، چ دهلین، با بلین. تو وهره پیم بلی، دهنگو باسی دلت
چییه؟

- چی؟

- چاوقولکه ی رهش! ئەشق! ناتوانی له منی بشاريته وه. له و روژه ی
هاتوویته وه، من چاوه دیریت دهکم. ده بینم په شوکاوی. رووی زهر دت
په رده له سهر رازی دلت لاده دا.

به ر له وهی (سه عید) وه لام بداته وه. پرسى:

- ئایا جوانه؟

- وه کو پسیکه کانی (وان) وایه.

(سه عید) که دیتی (خالیس) ئابلووقه ی داوه، ناچار بوو خو ی به دهسته وه
بدا. ناچار بوو دان به خوشه ویستی خویدا بنی، دان به و ئاگره بیته نکه
بنی که دلی لرف ده کرد، به لام به ر له وهی دان پیدا بنی، پرسى:

- توخوا پیم بیژه کووت زانی؟

(خالیس) سوته که ی تووتنی له قه ننه که ی به تال کرد، چهند جاریک،
سهر که که ی له قه دی داره نهنجیره که داو گوتی:

- خوشه ویستی بشاريته وه وه کو ئه وه وایه جگره بخوی و لینه گه پئی
گه واره دوو که لت له سهر سهر به رز بیته وه.. خوشه ویستی بکه یت و
بته وی خوشه ویستی که بشاريته وه وه کوو ئه وه وایه گول بکریته وه و
بۆن بلاو نه کاته وه.

دیره شیعیکی (مه لای جزیری) به دهنگی به رز خوینده وه:

ژ بهر ئاهین مه دنئ ئاگر ئو دوو بت نه عه جهب

مه د دله هیه ناره ک کو دسوژت سه قهرئ

(سه عید)، که قسه ی دلی خو ی کرد، تاسه ی (په ریخان) ی کرد. فه رامو شی
به باسی (په ریخان) ده هات. ده سه سره ئاوریشنه سه وزه که ی بۆن
ده کرد که له ناوه پاسته وه به خوړیکی زیرینی هفتا تیشکی رازابو وه وه.

هموو ئىتواران لەبن دارهەنجيرهکە، باسى خۆشهويستى خۆى بۆ
(خاليس)ى هاوړيى دهگنړايهوه.

- كچه كه خهلكى (قارس)ه.

(سهعيد) دهركايندى كوندهى قسهى كردهوهو ههنگوينى سهبردهى
خۆشهويستى خۆى ئاوها رژانده ناو گوئى (خاليس):
له كاتى جهنگى (قرم)دا، باوكى بارى كرد، چوو (ئهرزهرۆم). دهيزانى
له كاتى جهنگدا، كارهسات، له شارۆچكهكانى (ئىغدەر)و (قارس)و
(بايهزید)و شارۆچكهو گوندى ديكه دهقهومى كه چاره‌نووس كردبوونى
به قهيتانى قوندهرهى هەر دوو لای ناكۆك. دهيزانى به‌دبه‌خته‌كانى وهكو
وان تووشى ده‌رده‌سه‌رى ده‌بن! سه‌رباز بوو له له‌شكرى عوسمانلى و
دهيزانى چه‌كدارى ئه‌رمه‌ن و گورج و عه‌شايى كوردى سه‌ر به‌ روس
قهت روحم به‌ كه‌س ناكه‌ن. دهيزانى گاهس ژنه‌كه‌ى به‌ ديل بگيرى و
هيزشكه‌ران له بازاره‌كانى (يه‌ريفان)و (تبليس) بيفروشن. تازه ژنى
هيتابوو. دهيزانى جهنگ پياو له ژنه‌كه‌ى داده‌بريئى. به‌ تفهنگى
مه‌جهرىيه‌وه، له عه‌سكه‌رى فيرارى كردو شه‌ويكى سارد گه‌يشته‌وه
مالى. شتو مه‌كه‌كانى خۆى له‌ناو خورجینه‌يه‌ك ناو ژنه‌كه‌ى له
پاشكوى خۆى سواری ئه‌سه‌په‌كه‌ى كردو له شه‌ويكى توف و زرياندا،
به‌ره‌و باشوور، شوڤر بووه‌وه. ئه‌و فيراره‌ هيج حيسابى بۆ مردن و به‌فر
نه‌ده‌كرد، گيانى خستبووه سه‌ر له‌پ. گه‌شتىكى دوورو سه‌خت بوو، تا
(ئه‌رزهرۆم) رانه‌وه‌ستا. (سارى پاشا)ى عوسمانلى، والى (قارس)، له‌وى
هه‌لات و هه‌ك تۆپه‌له‌ به‌فريك له‌ ناو له‌پى جه‌نه‌رالى رووسى (ميلنكوف)،
ئهوئى جى هيشت. دنيا شله‌ژاو خه‌لك حه‌په‌سان، نه‌يانده‌زانى روو له
كوى بكه‌ن. دواى سالىك، باوكى (په‌ريخان) خۆى بينى له‌گه‌ل سه‌ربازانى
ده‌وله‌تى عوسمانلى له جه‌نگدايه. (موش)و (وان)و (ئه‌رزهرۆم)، به
يه‌كه‌وه، له رووى ده‌وله‌ت راپه‌رين. (په‌ريخان) له و هه‌راو هۆريايه له

دایک بوو. ته مهنی چهند مانگیک بوو که باوکی کوژرا. دایکی وای زهن برد مردن خوی له باکوور مه لاس داوه، زیاتر به ره و باشوور داکشایه خواری تا گه یشته شاروچکه ی (خنوس) و له ویتوه له گهل کچه که ی چووه (پالو). که کچه که ی گه وره بوو، هاته مالی ئیمه و به باوکی گوت: (گه وره م، منی بیوه ژنو ئه و کچه سیوییه. که سمان نییه. با کچه که م له مالی ئیوه بی، خزمه تتان بکاو ئیوه ییش چاوتان لی بی. پیشکیش ئیوه ی ده که م.)

(خالسی بدلیسی) که به بیده نگی گویی دابووه سه ربرده که و دومانى قه لوونه که ی به لالینوی به با ده کرد، قاقا پیکه نی و گوتی:

-خوا عافوت کا، (سه عید). به لام تو خودا پیم بلی تو میژووی جه نگم بو ده گپریته وه؟ یان ژینامه ی دل؟

(سه عید) به دهنگی له شهرم پیچراو، گوتی:

-نازانم. باسی (په ریخان) م ده کرد.

-خوا عافوت کا! باسی دلی خۆتم بو بکه! باسی خورپه ی دلت بکه کاتی ده ستت به ده ستی ده که وئ. باسی جوانی ویم بو بکه نه ک باسی توپ و خومپاره. من به لامه وه گرنگ نییه باوکی چی کردووه و دایکی چ که سه؟ نه فه ندی!

لیزه دا (سه عید) گه رم داها ت. ده ستی پیکرد، گپرایه وه چون که له (موش) هاته وه، (په ریخان) ی له حه وشه ی ماله وه بینو چون (په ریخان) بو خوی کونجیکی له دلی داگیر کردو ورده تئیدا چه سپا. ئه م چی به و گوت و ئه و چی به م گوت و چون زات ناکا هیچی پی بلی. ئیواره کانی وه کوو گندوره یه کیان لی هات کرابیته دوو که رت: که رتیکى له حوجره، له حزوور کوپى شیخه که ی بوو و که رته که ی تر له گهل (خالسی) ی هاوړپى، له بن داره نجیره که بوو.

ئەگەر ئىستا كوزە گندۈرەيەكم ھەبوايە، تىنۋىتى خۆم پى دەشكاند.
شىخ ئەو خۆزگەيەي دەربرى و ھەر زوو گەپايەو ۋاقارى خەيالى بۇ
ئەوھى بىرەوھىيى زياتر بچنى.

شىخەكەي ھەندى جار لاقردى لەگەل فەقى (رۆستەم مەلازگردى)ى
ھاوپى دەکرد. جاريكىان پىيگوت:

-شت ھەيە لەم ھەريمانە لە گندۈرەي دياربەكر مەزنتر بى؟
(رۆستەم) لە مەندەھۆشيان دەمى بەش بووھو، ئىنجا چەند جاريك
لەسەر يەك، چاوەكانى نوقاندو كردييەو، بايەختكى زورى بە بابەتەكە
داو بە شادى گوتى:

- كوندېر. ئەو كوندورەي تا كوتايى پايز لە ناو بيستان دەمىنى.
شىخ پىكەنى. سيواكىكى لە شانى دا، ئىنجا پىيگوت:

-نا، بە خودا نەتزانى! سەرى تۆ لەو كوندېرە گەورەترە بەلام بۆشە!
(رۆستەم) نەزانو لاملو لە ھەمان كاتدا، چەتوون بوو. يەككى بوو لە
مريدەكانى شىخ (عەبدولاي نەھرى)، ئەمەي بەلاوہ لە زانستو زانيارى
گرنگتر بوو. ھەموو فەقنكان سەر بە رىيازى سۆفيگەرى نەقشبەندى
بوون بەلام (رۆستەم) زىدەپەوى دەکرد، خۆي بە شاھى نەقشبەند
دەزانى.

-فەقىنە تەنيا پەپرەوكردن بەس نىيە. پىوانەيش پىويستە.
- (سولتان عەبدولعەزىز) پىشەواو خەليفەي موسلمانانە. ئەوھى لە رووى
بوەستى، يان دەست لەناو دەستى دوژمنى بنى، بە پىي شەريعت كافرە.
جەنابى شىخ، ئەمە لەگۆر پىوھر وانىيە؟ سەيدا، بنەماكانى شەريعت
روون و ئاشكران..

شىخ، تەسبيحە ئەرزەرۆمىيە رەشەكەي لەناو لەپى خر كردهوھو
رايگوشى، لەزگ بوو ھەر سەد دانەي بە دەستارى توورپەيى بەپارى.
فەقنكان گوتيان ئىستا تەسبيحەكە بە چروچاوى (رۆستەم) دادەدا. بەلام
شىخ رقى خۆي خواردەوھو گوتى:

- (رۆستەم)، تۆ ئاخرشەپى!

لهو به هارهدا، گهنگه شه گهرم بوو. فهقیگان، هموو شهوئ،
كۆدهبوونهوهو به گروڤو مهنتیق (رؤسته م)یان ئابلووقه دهدا، به
تایبه تی (خالیسی بدلیسی) که تیزی پی دهکردو دهیگوت:

—(رستق)، هندی تووتنی نایابم هیه، نایکری؟ تهرسی چه زره تی
پاشایه. نهگه ر بیکیشی، به بی حساب دهچیته به ههشت.

هندی جار، (خالیس)، بی نهوهی (رؤسته م) پی بزانی، به نه نقهس سه ری
سیواکی (رؤسته م) ی له ناو تووتن راده کردو دهیخسته وه گیرفانی. که
(رؤسته م) سیواکی دهکردو تامی تووتنی دهکته و ته زار نه وهنده له خوی
هه لدهدا، ئینجا هر رایده کرد بو مهسینه کانی دهوری بیری مزگهوت،
ئاوی له ده می وهرده کردو هاواری دهکرد:

—سویندم به سه ری شیخ دهزانم نه مه ئیشی کییه؟ ئیشی نه و ئیبلیه
رووته له یه، ئیشی (خالیس)ه!

(خالیس) به پینکه نین وهلامی ده دایه وه:

—به خوا، (رستق) نهگه ر زه هری سلیمانیم هه بوایه، له باتی تووتن بوم
تیده کردی.

هندی جار، (خالیس) پیلاوی له پی ده کرده وهو پیلاویکی له پاتکی
(رؤسته م) دهداو دهیگوت:

—هی رؤسته م!، جیهاد به پیلاویش ناکری؟!

(رؤسته م)، (موش) ی لی وه تهگ هات. بهینی له گه ل هه موویان خراب
بوو: له گه ل فهقی هاوړیکانی و له گه ل شیخیش. وای لی هات بو خهوتن
دهچووه مزگهوتی (عه لانه دین) و جاروباریش، دهچووه مزگهوتی گه وره.
تا دنیا ده بوو (خالیس) خهوتووه، له وی ده بوو، ئینجا ده هاته وه. بری
جار، (خالیس) له خه ودا خوی ده گه یاندی و دومان قه لوونی له دفنکه کان
ده کرد. (رؤسته م) چاری ناچار بوو خویندنی ته رک کردو شه ویکی
رهشی وهک کل، به روویه کی گرژ به گه ل کاروانیک کهوت دهچووه
(بایه زید).

شیخ له بن سیداره، گوتی:

ئەم شەوہی منیش کلە.

چاوەکانی تووشی خورشتیکی سەخت هاتن.

گەنج بوو، بەھاریک، چاوەکانی تووشی وەردینە هات، (پەریخان) چەند جارێک کلی لە چاوی کرد. (پەریخان) بەردی ئیسەدی دەکری کە بازەرگان لە قەدپالی چیا (سوبحان) دەیان هینا. یەکەم جار، لەسەر ئاگری دارگوێزی دادەنا تا وەکو پەنگریکی گەشی لیدەهات، دەتەقی و دەبوو بە پارچە بچووک بچووک و بێرەو بەویدا بلاو دەبوو وە. پارچە پەرتو بلاوەکانی کۆدەکردەو و ماوەی چل رۆژ، لەگەڵ قاوەی عەرەبی، لە ناو ئاوی دەناو هەندێ جار، لە باتی قاوەی عەرەبی، گەلای خەنە ی بەکار دەهینا. ئینجا ئەو کلە تەپەری لە بەر ئاگری داربەدەم دادەنا تا وشک دەبوو وە. ئەوجا لە ناو هاوئیکی سفری دەکردو دەیکوتا. کلە کوتراوەکە ی بە دەسروکیکی کتانی سپی دەبیژت..

زرنگە ی هاوون کچە دراوسێکانی رادەکیشا بۆ مالی (شیخ مەحمود). کلدانی خۆیان دەهینا و لە بەر دەستی (پەریخان) یان دادەنا، ئەویش یەکە و قیچە کلی بۆ تێدەکردن و دەیکوت:

ئاگادار بن. لە چاوی کردنی کلی زۆر، چاوی کوێر دەکا.

(پەریخان)، لە (ئەرزەرۆم) فیری کل دروست کردن بوو. زۆر دوکانداری شار کلەکە ی ئەمیان لە جیگایەکی تاییبەتی دادەنا و لە جۆرە کلەکانی دیکە گرانتریان دەدا.

(پەریخان)، دوا ی ئەوہی کلەکە ی دروست دەکرد. رانە عەلیشیشیکی تازە سەربراوی دەهینا. پێستەکە ی لەسەر دادەکەلاند، وشکی دەکردەو، تەراتی هەر دەما، کلی لەو پێستە ی دەکرد کە پێیدەگوتری (بەروشک) و وەکو پریسکە یەکی بچووک دەیبەست. کە کلدان کلی تیدا نە دەما. زارکی (بەروشک) ی دەکردەو کە بە داویک دەبەسراو هەندێ کلی وەک شەوی لە ناو کلدان دەکرد.

(دایکی سه عید) هه لیکیان لیپرسی:

- (په ریخان)، تو له کی فیری دروست کردنی کل بووی؟

- له چاوه کانی باو کم که به کلی بینینی چاوی من نه پزان.

به هاریک، که (سه عید) هیشتا له (موش) فهقی بوو، چاوه کانی تووشی وهر دینه هاتن. نهیده توانی کتیب بخوینیتته وه. چاوه کانی سوور ببوون، زور ده خوران. (خالیس)، هه ر جارهی به م حاله وه، ده بینینی، شیعریکی بو ده خوینده وه.

(سه عید) چاوی هه لده پشاوت و وه لامي ده دایه وه:

- بریا ئیستا له (پالو) بوومایه. چاوم به (په ریخان) بکه وتایه، چا ده بوومه وه.

به یانییه ک، له خه و رابوو، وه کو هه موو جارێ که له خه و راده بوو، ده سه سه سه سهره که ی دهره ئینا بو ئه وه ی بو نی بکا. که ده سه سه سه سه که ی پان کرده وه، دیتی هه ندی کل وه کو دیریکی نووسین له سه ر ده سه سه سه که دریژ بوته وه.

ریزی سیداره کان وه کو دیره نووسینیک بوو په نجه کانی (ئه نقه ره) به قه له می لوزان، له سه ر کاغه زی کوردی نووسیوو.

ئه و دیره ته نیا ریزه پیتیکی ئه لفی له سه ر دراو بوون، ته نیا چرادانی کوژاوه ی پاش نویژی به یانیانی مزگه وت بوون.

ئه وانه خاوه نی ئه و گه رووانه بوون که پیش که می هاواریان ده کرد. خاوه نی ئه و چاوانه بوون که حه یف به کلی ئازادی نه پزان.

شیخ ئه و دیره ی به چاوی دل خوینده وه. دلی که وه کو ده ولکه ئاویکی ناو دهستی تینوو یه ک ده گوشره. فرمیسکی له چاو قه تیس ما. شیخ خه مه کانی نیشتمانی به ئه سرینی گه رمی نووسییه وه.

گریانی ئه و به هاره ی خوی بیرکه وته وه که له (موش) بوو.

لەسەر لیۆی بیرى مزگەوت وەستابوو. ئاوى لەو دەولكە دەخواردەوہ كە تازە لە بنى بىرەكە ھەلیكیشابوو. بىرى كەوتەوہ ھەندى ئاوى لە رووى خۆى پڕژاند بۆ ئەوہى ئازارى چاوەكانى كەمى كەم بكاتەوہ. وەستانى لای بىرى ھەوشەى مالى خۆيانى بىر كەوتەوہ. وەستانى (پەريخان)ى لەسەر لیۆى بىر، بىر كەوتەوہ كە ھەوجۆشى سفرى بۆ پڕ دەكرد. ئەوسا پێكەنين و سەرنجە غەمبارەكان چاوى (پەريخان)ى بىر كەوتەوہ. ئەو ھەلە سىنگى جۆشا. غەم وەك پەت لە ملی ئالا، دوو دلۆپە فرمىسكى لە چاوەات كە لەبەر وەردىنە ژانى دەكرد.

(خالیس)ى برادەرى بە بارودۆخى دەزانى. زۆر جار، لە شەقام و كۆلان و رینگاكانى دلى دەسووراپیەوہ، لە دواى ھەقايەتینكى خۆشەويستى دەگەرا تەم و مژو مۆران لولى دابوو. ئەو برادەرى جگەرەيەكى دەپپچاوى پيشكيشى دەكرد و دەيگوت:

-بکيشه، (سەعید)، بکيشه! ئەمە رىك وەكو تفەنگ وایە. سویندم بە گۆرى (شەرەفخان)! گوللەى تفەنگ چۆن پیاو دەكوژى، ھەر قومینكى ئەم جگەرەيەيش ئاوا غەم دەكوژى.

كادووى چرى سەر رووى زەردەھەلگەراوى، ئازارى چاوى زیاتر دەكرد و فرمىسكى لە چاوەدەیتنا. جارینكیان، (خالیس) لىپرسى:

-ئەگەر بارودۆخت وا بپوا، زۆر خراپە. تۆ روژ بە روژ، دەبنسى و دادەھىزرى. ژانى چاوەبە جى خۆى، بەلام ئەو لەپو لاچارىيەت ھەرگىز نىشانەى خىر نىيە. بارىك بووى وەكو داوھموویەكت لى ھاتووہ. برام، بپووە (پالو). تەنیا ئەم چارەيەت ھەيە!

كۆى بەھار بوو. گول و دل و خەفەت بە يەكەوہ كرانەوہ. (سەعید) بەردەوام دیوانى (جزىرى) پى بوو، شىعەرەكانى لەبەر روناكى چۆلەچرادا دەخویندەوہ. (خالیس) پىدەگوت: ئەمە قورئانى ئاشقانە. ئەوئەندەى بۆى بكرايە دەخویندەوہ.

دواى ئەوہ دەيگوت:

(سەئید)، بړۆ! هەرە کابرا، داوای قهرزی خۆت له (پەریخان) بکه. ئەگەر من بم له جیی تو، له خۆشه‌ویسته‌که‌م دوور ناکه‌ومه‌وه. ئایا دەزانی: ئەگەر له‌بەرچاوی دوور بی، له دلێشی دوور دەبی! (ئەدی نالین: (ئەوهی له‌بەر چاوانه، له‌بەر دلانه!)

(سەئید) قەوهی نەبوو له‌وه زیاتر سەبر لەسەر دوورکەوتنەوه بگری. بە بیانووی نەساغی، داوای روخسەتی له مامۆستاکی کرد بۆ ئەوهی بگەریتەوه مالن.

ملی ریگای گرت. ئەو ریگایه پار زستانی، یهک پارچه شهخته بوو، پاشان بوو به یهک پارچه به‌ههشت. (سەئید) به دەم رووباری مراددا پۆیشت. هەردووکیان دەپۆیشتن و خۆشه‌ویستیان له دلدا دەجۆشا. (سەئید) بۆ ئەوهی بچیتە کەناری دەسته‌چه‌پی رووباره‌که، به‌لای (داراهینی) و (سالوخان) دا پیچی کرده‌وه تا له پردی (عەبدوپەرهمان پاشا) بپەریتەوه. ماوه‌یه‌ک رۆیشت، گەیشته کەنار پرده‌که. رۆجیار هیله‌گی‌ک بوو ئاردی زێرینی به‌سەر هەردوو کەناری رووباره‌که‌دا دەبیژت. دوندی چپای (شەرەف‌دین)، له دوورەوه، وه‌کو سەرو مەندیلی فەقییه‌ک بوو، له زێر هەلکیشرابی.

ئاسۆ، لای (پالو) وه‌ک چاوه‌کانی (پەریخان) روون و ساف بوو. تەنیا په‌له هەوریکێ بچووک ئاسۆی روونی لیل کردبوو، (با) لوپری له بیری کردبوو.

ئەو سپێده‌یه وه‌ک خۆشه‌ویستی خۆی ساف و ناسک و گەش بوو. (سەئید)، که گەیشته پرده‌که له ئەسپ دابه‌زی. ویستی که‌می گوی له هاژه‌ی رووبار بگری که به‌هار به‌دهنگی هینا بوو. ویستی نه‌ختی ئاویش بخواته‌وه. که له (موش) دەرچوو، ئاوی نه‌خواردەوه. له هیکرا گوی له ده‌نگیکێ ئاشنا بوو: (سەئید)، (سەئید!)

كەس نەبوو. تەماشای خوار پرده‌كه و ناو درهخته‌كانی ئەولای كرد. ئاوپرێكى كشتى له چواردەورى خۆى دایه‌وه، كەسێ نەبینى. ترس عەبای شینی له دلى (سەعید) لوول. (سەعید) لغاوى ئەسپەكه‌ى گرتو كەوتەوه رى. چەند هەنگاویك رۆیشت، جارێكى دى گویى له هەمان دەنگ بوو، گازی كرد:

-(سەعید)، نەكه‌ى جارێكى تر بەسەر ئەم پرده‌دا برۆى! فەوتانت له پەرىنه‌وه‌ى سەر ئەو پرده‌دايه.

-دانه گویزێك له‌بەر پێى چل بووه‌وه.

(سەعید)، هیشتا عەبای ترس لوولى دابوو، چەند ئایه‌تیكى قورئانى خویند. چەند جارێك، بەسەر شانى چەپەدا تفى كرد، ئینجا سواری ئەسپەكه‌ى بوو. بە خێرایى ئەسپەكه‌ى لنگ داو گویى بە هیچ نەدا.

ئەسپى تاریكى، بەره‌و كۆتایى شه‌و رایده‌كرد، پەنجەكانى خەيالى شیخی تینوو، سەرقال بوو سالانى تەمەنى، بە دەرزى ترسو داوى ئازار، دەدوورى.

ئەو شه‌وه، ساله‌كانى وه‌كو دەمه‌مقەس له‌بەر چاو كه‌له‌كه‌ بوو. شیخ لیكى دوورین. كردى به‌ دەسه‌سپێكى سه‌وزى وه‌ك به‌هار، خۆرێكى له‌ ناوه‌راست بوو، وه‌كو خۆرى ئەو سپێده‌یه‌ى پێش پەنجا سال وابوو كه‌ به‌ سواری ئەسپ له‌ پردى (عه‌بدوره‌حمان پاشا) پەرییه‌وه.

شیخ ترسا خەيال بۆ كێشانی وینەى ئەو دەسه‌سپه‌، به‌ هانایه‌وه‌ نه‌یه‌ت. به‌سەر چەند سالیكدا قه‌له‌مبازى هاویشتو بیری لى نەكردنه‌وه‌. هیشووى زەمانى له‌ خەيالى خۆیدا ده‌گوشى و ده‌بخوارده‌وه‌، تینویتی نەده‌شكا. تینوو تر ده‌بوو.

رووى تەپو پپى به‌هارانه‌ى (پەریخان) وه‌كوو نممۆك له‌ دەورى قولفانگه‌ى سیداره‌كه‌ ده‌ركه‌وت. ئەو نممۆكه‌ وه‌ك ده‌رزیه‌كى رووناك

له خه یالی شیخدا دهخولایه وه که سه رقالی درونی سالانی ته مه نی بوو.

به هاری ئه و ساله، (سه عید)، له (پالو)، وه ردینه ی چاوه کانی به سه یرکردنی بالای (په ریخان) تیمار ده کرد. ئه و بالایه ی بو ببوو به کلدانی چاوانی. هیلوونیک ی له شینایی چاوه کانی بو قه تیی دلی چی کردبوو، رۆحی خۆی له توونی خۆشه ویستی بیده نگیدا ده شووشت.

(په ریخان) ی پسپوری دروست کردنی کل، (به روشک) ی به دیواره وه کردبوو، هه موو ئیواران ده یهینا که مئ کلی له کلدانی زیوین ده کرد. ئینجا کلچووک ی له ناو راده کردو چاوه کانی (سه عید) ی لاوی پی ده پرشت.

هیمانی (په ریخان) هه لده ستا، (سه عید) گوئی له زایه له ی شنه یه کی فردهوسی ده بوو له فستانی ده وه زا. (سه عید) له پشته وه ته ماشای ده کرد، سه یری دوو که زی زیرینی ده کرد له سه ر پشتی سه مایان ده کرد، دلی له گه ل جووت که زییه که دا، له ناو جۆلانه یه کی حه ریردا، ده که وته سه ما.

جاروبار، (سه عید) دهستی (په ریخان) ی ده گرتو به نه رمی پییده گوت:

—(په ریخان)، وه ردینه له رۆجمدایه، نه ک له چاوم.

(په ریخان) وه کو کۆتریکی سپی دهستی له ناو فاقی دهسته کانی (سه عید) ده کیشایه وه ده یگوت:

—یا شیتینخ، ناترسی بنینن؟!

(سه عید) ی لاو، له دوا ی بیانوی جۆراو جۆر ده گه را، بو ئه وه ی چاوی به (په ریخان) ی خۆشه ویستی بکه وی. چهند جاریک ده چووه حه ره مسه را گوایه، بو نمونه، له مسواکه که ی ده گه ری، یان کلاوی ونبووه. تا جاریکیان، یه کی له کاره که ره کان په لاریکی لیدا پیگوت:

—گه وره م! رۆژی دئ پرسیری ئه سپه که یشت ده که ی!

به چهند رۆژیک چاوه کانی چابوونه وه. به لام ئه دی دلی؟ رۆژ به رۆژ، ئازاری دلی زیاتر ده بوو. ئیتر نه یده توانی بیشاریته وه.

تیدا قه تیس ما که (په ریخان)، ئەو به هاره، گاوی به کل و جاره های جار، به بالاو بزهی شیرینی به ههشتی خوی، تیماری کردن. ئیستا چاوه کانی شیخ ته نیا په تیکیان ده بینی به سیداره ی بهرده میدا شوپ ببووه وه، له ئەلفی بالای (په ریخان) هوه، تا ئەلفی سیداره، یهک ته مهن سال وهکو رووباری مراد ده پویشت. به ناو شیوو دۆلو به کهندو لهنده کاندای ده پویشت و خه یالی تینووی ئاو ده دا.

ئەو ئەستیره یه بزر بوو، که پیش که می، له ناو قولفانگه ی په ته که دیار بوو. ئەستیره سپیه که یشی له ناو سپیاتی ریگای کاکیشاندا لی بزر بوو و هیچ دهوسی نه ما. شیخ، له تاریکایی ئەو شه وه دا، رووی به هارانهی (په ریخان) ی وهک ئەستیره یه کی جریوه دار لیده ره که وت. شیخ گرنژی. ئەو دوو سه ربازه ی توند شانیان گرتبوو ته ماشای بزه که یان کرد که وهکو میترگ به سه ر روویدا بالاو بووه وه. ئینجا خویان ئاماده کرد بیبه نه سه ر کورسی سیداره.

به ش به حالی شیخیش، پرسیاره که ی له زهینی خۆیدا، هه لگیرو وه رگیرو کرد. ویستی پرسیاره که ی له م وه ستانه ی بهرده م سیداره دا بوه شیتته وه. ویستی پرسیاره که ی پرسیار ی سؤفیه کی دهروون پاک بی که هیچ په رده ی له نیوان خوی و خودای خوی نه هیشته بی.. ویستی روو به روو، له بهرده م خودادا بوه ستی و بهر له رۆحی خوی، پرسیاره که فری بداته بهر پیی خودا.

به لام جار یکی تر، ده می تیک ئالا. له دلی خۆیدا گوتی:
-هیشتا کاتی کلیل خسته نه سه ر قوفلی ئاسمان نه هاتوو ه.

که فه قی بوو، باوکی پییگوت:

-پرسیار کلیلی هه موو ده رگایه کی داخراوه.

هه میشه پرسیار ی ده کرد. پرسیار ی له شیخه کانی خوی ده کرد، پرسیار ی له هاوړییانی خویندنی ده کرد، پرسیار ی له باوکی ده کرد.

ههروهسا پرسپاری له هاورپییانی شوپشی تینووشی دهکرد.
پرسپارهکانی وهک تتسک بهر ههلهدایه بن ههموو گوئیتهک.

-تینویتی پرسپاریکی دوورو دریژه وهلامهکهی ئاوه.
(خدری بۆتی) هاورپییکی بهزرهقان، له بن دارههنجیرهکهی مزگهوتی
(موش)، وایگوت.

-ئهوهتا به بی وهلام دهچمه حزوور خودای خۆم.
شیخ له دلی خۆیدا وای گوت و سهرنجیکی له سیدارهکان دا که له
تاریکی شهو، چهقاندرا بوون.

له سیداره دراوهکان هاورپیکانی خۆی بوون، پیش سهعاتیک وهک
پوورهی ههنگ، ژوورهکانی زیندانیان له گیزه گیزی گهروویان پر
کردبوو. ههندیکیان پیدهکه نین. یهک به یهکی دهگوت:

-با پێبکه نین! تا دهگهینه بهر سیدارههیش با هه پێبکه نین. با پێبکه نین و
ئهو خویزیانه تووره بکهین.

شیخ له دلی خۆیدا گوتی:

-بی شک ههنگه ئهو گهرووانه پهتیا لئ ئالاوه، بی خش، نها هاورپی له
سیداره دراوهکانم زمانیان له دهم هاتۆته دهری.

ملی زۆر دهخورا، ویستی دهست بۆ ملی بیا. ئهسرینی له چاو
تریسکایهوه. سوپاسی خوی کرد که کاتهکهی شهوهو دوو سهربازهکه
رۆندکیان نه بیینی..

دهسهسری سهوزی (پهریخان) ی بیر کهوتهوه که رۆجیاریکی هفتی
تیشکی له ناوهپاست بوو. ههستی کرد دلی ههنجیریکی گهییوهو له
کهدهکهی بهربۆتهوه.

شیخ، بهلینی به (پهریخان) دابوو ئهو دهسهسره تهنیا بۆ سرینهوهی
فرمیسی بهکار بیئی و هیچی تر. (پهریخان) که گوئی لهم بهلینه بوو،

دهستی پان کردهوهو بۆ ئاسمانی ههلبری و پارایهوه، گوتی: :

-خودایه، تا ماوی قهت ئهو چاوه جوانانهت فرمیسیان لئ نهیه!!

به لام چاوه جوانه کانی رۆندکیان لی هات. دلی شهقی برد چونکه نهیتوانی فرمیسکی بهو دهسهسره بسرپیتتهوه که سی (۳۰) سال له بهرکیک له بهرکه کانی چاکهتی، لهسه ر دلی خورپه داری هه لیگرتبوو.. که دهستگیریان کردو هیتایانه بهندیخانهی (دیاربه کر)، ئه و دهسهسره یهکی بوو له و شتانهی دهستیان بهسه ر داگرت.

ئهو دهسهسره به سهوزیی له پارچهیهکی بههاری سهرحه دان و دوو کهناره کهی رووباری مرادی دهکرد، وهکوو نهینیهک له گیرفانی شیخ بوو، ماوهی په نجا سال گوئی له خورپهی دلی گرت. جی په نجهی خهناوی (په ریخان) وهک هه وری شهفهق بهسه ر خۆری ناوه پراستییه وه مابوو.

ئهو دهسهسره یهک باهۆز پرسیاری لای مریدهکان دهو پرووژاند. هه ندی دهیانگوت:

—بی شک، ئه م دهسهسره پارچهیهکه له قوماشی سه ر گوپی پیغه مبه ر بویه شیخ لیناگه ری که س دهستی لی بدا.

له رۆژانی خویندندا، (خالیسی) زور جار دهسهسره کهی له گیرفانی دهرفاندو رایده کرد بو گوشهیهکی مزگه وتو به دهنگی بهرز ئه م سروودهی دهخوینده وه:

خۆشه ویستم دهسهسریکی دامی!

دهسهسریک!

ده پیرو زباییم لی بکه ن!

پیرو زباییکم لی بکه ن!

دهسهسری گراوییه که م سهوزه!

به لی سهوزه!

بۆنی گول و مسکی لی دی!

گول و مسک!

(سه‌عید)ی لاو تا ماوه‌یه‌ک پارانه‌وهو ناوران‌وهی دوورودریژ ئینجا ده‌سه‌سره‌که‌ی وهرده‌گرته‌وهو ده‌که‌وته‌سه‌ری، ماچی ده‌کردو ده‌قی ده‌کردو له‌سه‌ر دلی خورپه‌داری، له‌گیرفانی خوی ده‌نایه‌وه.

دلی، که ده‌سه‌سره‌که‌ی (په‌ریخان)، په‌نجا سال بوو گویی له‌ئاوازه‌کانی ده‌گرت، ده‌نده‌کانی ده‌کوتا و ده‌یه‌ویست بیته‌ده‌روه. خه‌ریک بوو ده‌نگی خورپه‌ی دلی به‌سه‌ر هاژه‌ی شه‌پۆلی بیره‌وه‌ریدا زال ده‌بوو، بیره‌وه‌ریی گه‌نجیتی و بگره‌سه‌ره‌تای شیخایه‌تی و به‌ری هه‌موو ئه‌مه‌یش، سالانی خۆشه‌ویستییه‌کی شه‌هید.

شیبایه‌کی ناسک هات و په‌ته‌که‌ی هه‌ژانده‌وه، په‌لکی (په‌ریخان)ی بیر که‌وته‌وه که وه‌کوو جوگاویکی زیڤ له‌سه‌ر شانی ده‌هه‌ژا. ئه‌و که‌زییه له‌به‌ر رویشتنی خیرای، له‌ژیڤ ده‌سرۆکی ده‌خزییه‌ده‌ری و به‌لای راسته‌و چه‌په‌دا ده‌هه‌ژایه‌وه وه‌ک ئه‌و په‌ته‌ی له‌و ساته‌دره‌نگی شه‌ودا، له‌ژیڤ ده‌سرۆکی شه‌وی ره‌شی (دیاربه‌کر)دا، خزابوو ده‌ری. شیخ، کاتی (په‌ریخان) وه‌ک مامز له‌ده‌شتی خه‌یالیدا قه‌له‌مبازی ده‌داو ده‌له‌وه‌پا، که‌فه‌قی بوو له‌(موش) په‌نای بۆ دیوانی (جزیری) ده‌بردو له‌گه‌ل (خالیس)ی براده‌ری تا به‌یانی ده‌یخوینده‌وه‌و دیواری مزگه‌وتی له‌گه‌ل ده‌هه‌ژاند.

(خالیس) که ده‌گه‌یشته‌دیڤیکی جوانی دیوانه‌که، هاواری ده‌کرد: -هاورپ، ئه‌مه‌یه‌عیشقی راسته‌قینه.

هه‌ندی جاریش، (سه‌عید) دیوانی (حافزی) ده‌گرته‌باوه‌شو ئه‌م دیڤه‌ی به‌ئاواز ده‌خوینده‌وه:

ئه‌شقو هه‌دار تا که‌نگی حافیز؟

نالهی ئاشقان شیرینه، با گویمان له‌نالینت بی.

ئه‌وسا قومریی دلی له‌سه‌ر چلی فیراق ده‌یگماند.

كاتى (رۆستەمى مەلازگىردى) دەيدى چۆن (خالىس) و (سەئىد) ى ھاورپى
مليان لە شەپۆلى خۆشەويستى ناو، ئەويش وەكو ئەوان شۆر
دەبوو ەو ە ناو ئەو شەپۆلانەو دەيگوت:

سويىندم بە سەرى (شىخ عوبيدولا)، (سەئىد) ەز لە كچى مامۆستاي
دەكا!

(خالىس) وەلامى نەدەدايەو، بەلام بە دەنگى گرو گەورەى خۆى دىرىكى
لە ديوانى (جزيرى) دەخويندەو.

ئىوارەيەك، شىخەكەى لەبەر روناكى قندىلۆكەيەك دانىشتىبوو بە
ساپىتەى مزگەوتدا شۆر بىو ەو سەر مىحراب، گوتى:

خۆشەويستى تىنويىتتەو تىنويىتى خۆشەويستى ناشىتتە تىنويىتى بۇ ئاو.
خواردنەو ەى ئاوى خۆشەويستى پىاو تىنووتر دەكا. ئاشقى راستەقىنە تا
زىاتر لە كانياوى عىشق بخواتەو، زىاتر تىنو دەبى.

جاريكىان، شىخ، لە پرسىيارەكانى (سەئىد) ى شاگردى زانى (سەئىد)
كەوتۆتە داوى خۆشەويستى. دەستى گرتو لاي كۆلەگەيەكى مزگەوت،
لە تەنىشت خۆى دايانو بە زەردەخەنە دىرىكى (جزيرى) بۇ خويندەو:
رۆلە، عىشق جۆرە ئاگرىكە. دل روناك دەكاتەو ەو دەشىسووتىنى.

دلىك نەبى بە قندىلۆكەو روناكى بدا، ئىنجا بە نوورى عىشق نەسووتى،
ھەر لە بنى تامى عىشقى نەكردو ەو. ئەو دلەى نەبى بە تەندوورى
داگىرساو شايەنى ئەو نىيە لە ناو پەراسووى مرؤف بمىتى. عىشق
مردنەو عىشق ژيانىشە!

ئىنجا شىخ باسى سۆفییەكى بەناوبانگى بۇ كرد. رۆژى، لە يەكى لە
مزگەوتەكانى (بەغدا)، باسى عىشقى دەكرد. خەلك چاويان نوقاندبوو و
سەريان دانەواندبوو و گوپيان راگرتبوو. سۆفییەكە گەرم بىو، لايەنى
ئاگرىنى عىشقى روون دەكردەو. لەپر، چۆلەچراكانى مزگەوت تەقىنو
بوون بە تۆزو بەسەر سەرى دانىشتوانە سەركزۆلەكاندا بەر بوونەو.
شىخ دەستى بۇ دلى بردو بە (سەئىد) ى گوت:

-رؤله، دیتت؟! عیشق چرای ساپیتته بهردهداتهوه، چرای ناو سینگ، چ
گلهیی لیدهکری؟

(سهعید)ی ئاشق حهزی دهکرد رایهخی دلی له بهردهم مامؤستا که ی پان
بکاتهوهو پیی بلئ: (من ههردوو رووی ئه شقم دیوهو چزووی ئاگری
گهشتوته سهر ئیسقان و دل له نووری نقووم بووهو چرای دل، له سهر
تهقینه.) به لام زمانی نه گهرا دانی پیدا بنئ. زمانی که وتبووه ناو
قولفانگهی پهی حهیا. لای مامؤستا ههستا، تینویتی سارای له دهمدای بوو.

(شیخ سهعید) ئه وشهوه، بهو تینویتییه له بهردهم پهی سیدارهدا وهستا
که چاوه پیری ملی دهکرد. تینویتی، کانی له خه یالی ههلقولاندن. چان و
جوگا ده ربوون. ئینجا بیر ناوه پراستی حهوشه ی ماله که یانی که وتهوه
بیر. به بیر هاتهوه، هه رکاتی (په ریخان)ی له سهر بیر ده بیی،
هه ررایده کرد مه سینه که ی ده بردو پییده گوت: (په ریخان)، تینووم! دوو
چاوه کانی په ریخان که وه کوو دوو گوول و ابوون، رو حیان تینووتر
ده کرد. په ریخان ئاوی له بیر هه لدینجاو ئاوی ده ولکی له ناو مه سینه که ی
ده کرد، پری ده کردو به زه رده خه نه ده یگوت:
-مرؤ به رامبه ر تینویتی دل هیچی بو ناکری!
- چاوه کانت، (په ریخان)، چاوه کانت!!
-یا شینینین!

بی وهی (په ریخان) پی بزانی، مه سینه که پر ده بوو. ئاوی له سهر ده پزاو
به ده ورهیدا ده هاته خواری، ئاویکی روون و زولال وه کو خوشه ویستی
به بییان، وه کوو رووی (په ریخان)!
ئو ساله، (سه عید) و (په ریخان) بوون به دوو دزی کات. یه ک خوله کیان
نه ده چواند. هه ر جارهی (په ریخان) ده چووه لای بیر، یان ده چووه لای
داره نجیرو هه نارو توو بو ئه وهی بنیان بمالی. (سه عید) له پاژیر سهری

هه‌لده‌کیتشا، ئینجا ده‌چوو ده‌ری بۆ چه‌وشه‌تا له (په‌ریخان) نزیک بێ و ته‌ندوو‌ری دلی به‌گری خۆشه‌ویستی وی دابگیرسین. ناچاربوون چاوپیکه‌وتنه‌کانیان کهم بکه‌نه‌وه‌و ته‌نیا به‌خیرایی و سه‌ره‌پۆیی یه‌کتر ببینن بۆ ئه‌وه‌ی سه‌رنجی کاره‌که‌ره‌کان نه‌رووژینن و خه‌لک قسه‌ی پتوه‌نه‌کن.

ئهو هاوینه، (سه‌عید)، دلی به‌تینوویی مایه‌وه. ته‌ندوو‌ری خۆشه‌ویستییه‌کی توندی له‌دل داگیرسا، باجو هه‌سته‌ی جوانیی له‌چاوه‌کانی (په‌ریخان) وه‌رده‌گرت. له‌هه‌مان کاتدا، له‌شکری عوسمانلی و روسی خه‌ریکی داگیرساندنێ توونی جه‌نگیی تازو بوون. به‌وای ئهو جه‌نگه‌وه، خه‌لک حالیان په‌ریشان بوو. باجگرو هه‌سته‌ستین له‌گه‌ل جه‌ندریان به‌هه‌موو گوندو قه‌زاز ناحیه‌کاندا ده‌سوورانه‌وه‌و به‌ناوی یاسا، باجو هه‌سته‌یان کۆده‌کرده‌وه. ده‌ستیان به‌سه‌ر مینگه‌له‌مه‌ر داده‌گرت و زیرو خشی ژنان و مالی خه‌لکیان تالان ده‌کرد. حوکومته‌ هۆزه‌ کۆچه‌ره‌کانی ناچار کرد ئاکنجی بن بۆ ئه‌وه‌ی باجی شارنشینان به‌سه‌ردا بسه‌پین.

خه‌لک، ته‌نانه‌ت دوو سال پیش روودانی جه‌نگ، بۆنی جه‌نگیان ده‌کرد. به‌دلنیایه‌وه‌ ده‌یانزانی، ده‌روازه‌ی بالا خۆی بۆ شه‌ریکی گه‌وره‌ ئاماده‌ ده‌کا. چونکه‌ حوکومته‌ فه‌رمانبه‌ره‌کانی ده‌نارد بۆ ئه‌وه‌ی باج له‌ خه‌لک بسه‌نن که باجی سه‌رده‌می ئاشتی شانی شه‌که‌ت کردبوون.

باج له‌سه‌ر هه‌موو شتی هه‌بوو: ماسی، تووتن، خوی، دار، بگره‌ گۆره‌وی چه‌لین که پیره‌مێرد له‌ پینان ده‌کرد. ئهو زولمه‌ی ده‌سه‌لاتداران له‌ ریی باجگرییه‌وه‌ ده‌یانکرد، له‌ قه‌وامدا نه‌بوو. خه‌لک مالاتی خۆیان هه‌رزانه‌فرۆش کرد: ته‌گه‌ به‌ یه‌ک قه‌وش، به‌رخ به‌ قه‌وش و نیویک. زۆر که‌س به‌ره‌و سنووری باکوورو رۆژه‌لات کۆچیان کرد. ئه‌وانه‌ی توانای ئهو کۆچه‌یان نه‌بوو، روویان کرده‌ چیاکان و خۆیان له‌ چاوی ده‌وله‌ت شارده‌وه. گوند چۆل بوون، زه‌وی بوونه‌ به‌یارو چه‌ته‌و ریگر زۆربوون، کاروان زۆر به‌ پارێزو به‌ وریایی ده‌پۆشتن.

دهولت به دادپهروهري، ستهمی بهسهر خهلكدا دابهش دهكرد. كهس نهما بهشی خوی لهو زولمه بی شوپه بهرنهكهوی: ئهرمهنو عارهبو كوردو چهركهسو لازو ئهرنائوت. ههر یهكهیان لهم ولاتهدا، وهكو ئهوانهی تر، به ئاشكرا تالان دهكرا.

مريدان، لهبهر دهركای مالی (شیخ مهحمود)ی باوكی شیخ (سهعید)و لهبهر دهركای مالی شیخهکانی دیکهی ریپازی نهقشبهندی ئاپورهیان دهدا. ههروهكوو خهلك لهبهر دهركای ماله عهیانو ئاغاكان دهیانكرده قهرهبالغی. له برسان چهماپوونهوه، ههتا ههندی لهوانهی لای (قارس)و (ئهرزنجان)، مندالهکانی خویان دهفرۆشت بو ئهوهی خهرج و ئهرکی ژیانندیان له كۆل بیتهوه.

بهلام شیخ لهو شهوه ئهنگوسته چاوهدا، تهنیا گوپی له زایهلهی گۆرانی خۆشهویستی (پهريخان) دهبوو. لهو تاریكهدا، تهنیا خهندهی بهههشتیی (پهريخان)ی دهدی. له ناو زاری تینوو و لهبن زمانیدا، تهنیا ههستی به تامی ماچه خیراكانی دهكرد.

رووی (پهريخان) ببوو به تیفۆكینك، دهنووكی له ههنجیری گهییوی خهیالی (سهعید) دهدا.

تینویتی نهختی هیتور بووهوه، بهلام دهنگی هاوپی له سیداره دراوهکانی كه وهكو دهولك به ریزه سیدارهیهکی چهقاو ههلواسرابوونو لرخه لرخیان دههات، تینووتری كرد.

ئهمه له رۆژیکي هاوین بوو. هاوینان، تینویتی دهبی به سولتانیکو فهرمانپهواپی ههموو گهروویهك دهكا.

(سهعید)، تازه له مزگهوت هاتبوووه كه كۆلانیکی دوورو دریز له كۆلانهکانی شارۆچكهی (پالو) به مالهوهی دهگهیانند. ریگاكه ئهوهنده دوور بوو مروی تینوو دهكرد. ئهو رۆژه، رۆجیار وهكو دوگمهیهکی زیر

بوو له سهر كه وای ئاسمانی شین ددره و شایه وه. ئەوهنده گهرم بوو
 دهتگوت له جینگای خۆی چه قیوه و نابزوئ.
 هیمانی (سه عید) گه یشته وه ماڵ، رووی کرده بیر. کاره که ره کان
 خواردنیان بۆ مریدان لی دهنه، دهنگیان هه لبری.
 (په ریکان) ههستی به هاتنه وهی کردو له ترپهی پنی ناسی. (په ریکان) له
 ترپهی پیللوی، یان له دهنگی كه وای ئەته لسی، یان ته نانهت له سیبه ری،
 كه به پیش خۆی ده كهوت، ده یزانی ئە وه..
 (په ریکان) وه کو میخهك به خه راما نی رویشته، پیشوازی کردو به ناز
 گوئی:

-خیره گه و ره م؟! ده م و چاوت وا تیکچوو ه!؟.

-په ری، تینووم. تینوووووووووووووووووووم!

به دهنگیکی وشك وای پنگوت و رووی کرده بیر، چوو له سهر لیوی
 وهستا.

(سه عید)، كه می بوو ژایه وه، ئەو پنجه پوونگو نه عنایانهی به وای ئاوی
 رژاوی دهولكه وه روابوون، جو ره ته راپه تیبه کیان به دهو ری بیره كه
 دابوو. دهیتوانی خۆی به ته نیا ئاو له بیر هه لکیشی و تیر ئاوی زوال
 بخواته وه، به لام به تینویتی وهستا و چاوه رپی کرد. (سه عید) چاوه رپی
 کرد (په ریکان) په رداخیکی شووشه ی بۆ بینی.

ئانیشکی به سهر لیوی بیر داداو ته ماشای وینه ی خۆی کرد له ناو ئاو.
 ئەم بیره، یه کی له مریده کانیان لییدا بوو، پا زده گز قوول بوو،
 دیواره کانی ناوه وهی به قه وزه ی سهوز دا پۆشرا بوو، دهتگوت به ریکه له
 مه خمه ل.

ئاوی مهندی بنی بیر، به و قرچه ی نیوه رپویه، وه کو ئاویته یه کی روون
 وابوو. (سه عید) ته نیا ده م و چاوی خۆی له ناو ده دی، به لام له هیكرا،
 ده م و چاویکی دیكه ی له تهك ده م و چاوی خۆی بینی. (په ریکان) بوو.
 (په ریکان) پرسی:

-گه و ره م، ئەوه چاوت له چ بریوه؟

- له تو دهگه پریم. (په ریخان)، له تو دهگه پریم!!

- بو پیت وایه من جنوکه مو له بنی بیر ده ژیم؟!

نهختی پیکه نی. که می خول له لیوی بیر به ربووه وه ناو بیرو ئاوه که شله قا، ده مو چاویان له رزی و یه کیان گرت.

کاتی (په ریخان) دهستی بو په ته که دریز کرد تا ده ولکه که له بیر هه لکیشی، ((سه عید)) یش دهستی دریز کردو دهستی (په ریخان) ی گرت. مامز له چاوه کانی (په ریخان) که وتنه سه ماو باز له چاوه کانی (سه عید) هه لفرین، ماچیکی خیرای له گونای (په ریخان) کرد. هه ردو وکیان، له گه ل ئه و ماچه خیرایه دا، ئاورپان له دواوه دایه وه. که س له هه وشه ی ماله وه نه بوو. (سه عید) چند شه قاویک کشایه وه دواوه، پشتی له (په ریخان) کردو چوو پشتی به داره نه جیره که دا، له وی دانیشتو چاوی برپیه بالای (په ریخان).

سیره ی په ته که که به سه ر گر گرهی قه ناتی بیردا دا ده پویشت، له دهنگی قازی ده کرد له گولیکی نزیک. (په ریخان)، هه رچه نده نیو گه ز ده ولکه که ی هه لده کیشا، ئاوری له دواوه ده دایه وه وه خنده یه کی بو (سه عید) ی تینوو ده کرد. دوو په لکه ی له بن ده سرۆک خزیبوونه ده ری، له بهر تیشکی خور ده بریسکانه وه. (سه عید) تینویتی هه ر به بیر نه ما. ئاخیری، ده ولک له ناو بیر هاته ده ری. پر بوو له ئاوی له رزان و ئه و پشکه ئاوانه ی له کونه بچووکه کانی بنه وه ی ده ولکه که ده رژان ده تگوت ده نکه مروارین.

(په ریخان) ده ولکی پری راکیشا بو باوه شی خوی و هه ولی دا په رداخی سه ر لیوی بیر پر بکا. ده ولکه که قورس بوو، نه یوانی به رزه فتی بکا. دایه پال قه ناتی بیرو نهختی لاری کرده وه بو سه ر په رداخه که.

(سه عید)، له و ساته دا (خدر بو تی) و چونیه تی ئاوخواردنه وه ی بیر که وته وه. دلۆپه ئاوه کانی بیر که وته وه که ده رژانه سه ر ریشی نیمچه توپی. تاسه که ی بیر که وته وه که به بنی کووپ ده که وت و زرنگه ی ده هات. وشه کانی وه کو وشه ی سو فیگه ری بوون.

ههنگاوی سییه م

(سن ههنگاو دهتگه یه نی به خودا: ههنگاوی یه که م واز له م دونیا یه دینی، ههنگاوی دووهم واز له و دونیا دینی و ههنگاوی سییه م دهگه یه ت.)
(حهلاج)

-دهی سه رکه وه، ئه مه دوا ههنگاوته!

دوو سه ربازه تورکه که به یه که دهنگ فه رمانیان به شیخ کرد. شیخ ههنگاوی سییه می نا که دوو سه ربازه که ناویان نا دوا ههنگاو. پیی راسته ی له سه ر کورسی بن په تی سیداره داناو گوتی: یا ئه للا!

دوو سه ربازه که زور توند بازووه کانیاں راگوشی و بردیانه سه ر کورسیه که وه که ئه وه ی تازه فه رمانیان پی نه کرد پی سه رکه وی. شیخ پیی چه په ی، که له بهر به رده که ی ناو پینلاوی ده یئیشا، له ته نیشته پیی راسته دانا، دلنیا بوو ئه مه دوا ههنگاوه له ژیا نی دهینی

ههستی کرد قولفانگی سیداره ی به دهم و چاو که وت. له بو نی ناخوشی په ته که زانی چند روژیک له ناو چه وراتیدا بووه. ویستی رووی وه رگیژی، به لام زانی شته که ئه و ماندو و بوونه ناهینی.

په تی سیداره و ئه و په ته ی بهر له په نجا سال، (په ریخان) ی راکیشایه بنی بیر، له و ساته دا له بهر چاوی یه کیان گرت.

چاوی گیژا، له دوا ی ئه و ئه سستیره یه گه را که به ری که میک، له ناو په تی سیداره دا بینی، ته نیا ئاسمانیکی تاریکی بینی و به س. چاوه کانی په ریخان وه کو دوو ئه سستیره ی شین له ئاسمانی خه یالی ده بریسکانه وه.

گوپی له لرخه لرخه گه رووی هاوپی له سیداره دراوه کانی بوو. ئه و لرخه لرخه یه هه ری کون کردو میخی له قه دی روچی کوتا. وهخت بوو پرساره دوا خراوه که ی له خودا بکا، به لام دیتی په ته که هیشتا له ملی دووره و زوری کات له پیشه بو ئه وه ی له گه ل خوی خوی بدوی

ئەو سىدارانەى لەوئى چەقاندرا بوون خۆيان لە خۆيانەو پرسیار بوون.
پرسیارى پەتگەلىك بوون لە خودانىك دەكران گوئىكانى بە مۆم قەپات
كردبوو.

لە دلى خۆيدا، پرسیارى لە هاوئى لە سىدارەدراوكانى كرد: (ئەرى
ئەنگوش كە گەيشتنە پەتى سىدارە، ئەو هەموو شتانه تان بىر كەوتەو؟)

بەو نىورانە، كە مریدەكان بە غار بە هاناو بە دەم بانگىيەو هاتن،
(سەعید) هئژ لەسەر لئوى بىر وەستابوو، بە دوو لئوى زوا وەك شىت
هاواری دەكرد.

-هئشتا زىندوو. هئشتا زىندوو!

دوو مرید قۆليان گرتو گوتيان:

-وەرە خواری گەورەم! ئىمە دەچىنە ناو بىر.

هئنايانە خواری.

يەكئى لە مریدەكان لچكى كەواكەى لە دەمى ناو هاواری كرد: (يا شاهى
نەقشەند!!) و شۆر بوو وە خواری بۆ ناو بىر.

دواى كەمئ، گەيشتە بنى بىر. پەتى لە (پەريخان) بەستو هاواری كرد:

-زوو، پرزەى ژيانى تىدا ماو.

مریدەكانى دەورى بىر، (پەريخان) يان هەلكيشايەو. (سەعید) تەماشای

دەكردن و دلى بە پەروشى و چاوەروانى لئیدەدا.

(پەريخان) دەرکەوت.

كە مریدەكان لە تەك بىر دريژيان كرد، بە زەحمەت چاوەكانى كردهو

كە خوئنيان بەسەر دارژابوو، تەماشای (سەعید)ى كردو بە دەنگىكى كز

گوتى:

-ئاوت خواردەو، گەورەم!؟

ئىنجا گيانى دا.

(سەئید) ھیدمگرتوو ببوو، قسەى بۆ بۆ نەدەکرا. وەلامى نەدایەوہ. نەیدەزانى ئاخۆ ئاوى خواردۆتەوہ یان نا؟ پەرداخەکە کەوتبووہ ناو بىر. ئیستا، پاش ئەم ھەموو سالە، تازە زانى ئەو رۆژە ئاوى نەخواردەوہ. لە ناخى خەيالى خۆیەوہ ھاوارى کرد: ((پەريخان)، تینووم. ئەوہ پەنجا سالە ھیشتا تینووم. پەنجا سالە، تینویتی ئەو رۆژە بە رۆحمەوہ لکاوہ. تینویتی بۆتە دەشتیک لە زارم بە ھەموو ئاوى دونیا تیر نابى. ئەو تینویتی بۆتە پرسىاریکی منجر دەمەوى لە خودای خۆمى بکەم و ناتوانم. ئاوم لە ھەزاران سەروچاوەى تەزى و جۆگا خواردۆتەوہ. ئاوى زەمزەمیشم نۆشیوہ کە حاجى دەھینن بەلام تینویتی ئەو رۆژەم بەم ھەموو ئاوە نەشکا. ئەوہتا تا ئەم سیدارەيەو ئەم پەتەى لە پەتى بىرى ھوشەى مالەوہمان دەکا، لەگەلم ھاتوہ. بۆم ناكرى، سەرنجى چاوە ھیمەکانى پيش مردنت ژ بىر بکەم. ئەم تینویتی زالم بابەيش گەرووم بەرنادا.)

(سەئید)، ھەموو سبەينان دەچووہ سەردانى گۆرى (پەريخان). دوو قۆرتى لیدەداو پەر ئاوى دەکردن بۆ ئەوہى تەيرو توور ئاوى لى بخۆنەوہ. ئیواران، لە مالەوہ دزەى دەکرد، دەچووہ سەر گۆرى و چەند سەعاتیک دادەنیشت و. دەيگوت:

(پەريخان)، بى تۆ، ھەمیشە تینووم!

ئینجا بە دەسەسپە کەسکەکەى، کە وەکوو بەھار، وابوو، دلۆپە روندکەکانى دەسپییەوہ. ئەسرینى لە چاوە دەھات. دلۆپەکان وەکو سولتانەکان سەريان لە دوو یەك دەنا و بە گۆنايدا دەھاتنە خوارى.

ئەو ھاوینە گۆرانى سولتانەکان لە (ئەستەنبۆل) زۆر بوو. فتواى (حەسەن خەيروللا فەندى) شىخى ئىسلام، (سولتان عەبدولعەزىز) و (سولتان مرادى) بە بیانووى شىتايەتى لە کۆشكى (تۆپ قاپى) و

(بشیکتاش)، له سهر عهرش خسته خواره وه. تهنیا تینویتی (شیخ سه عید) وه کو سولتان هه تا هه تایه له سهر عهرشی رۆحی مایه وه.

جاریکیان، (خدر بۆتی) به شیخی گوت:

- که رۆح تینوو ده بی، قه تاو قه ت تینویتی ناشکی.

ئیتیر (سه عید) نهیتوانی له (پالو) بمیتنی. ته واو کردنی خویندنی له

(مه لازگرد) کرد به بیانوو و رووی کرده ئه وئ. مامۆستایه کی گه وره ی

به ناوبانگی له زانستی (فه رایز) لیبوو. (سه عید) چوو مزگه وته که ی تا

ئه و زانسته ی لی وه ربگری و چهند مانگیک له وئ مایه وه.

له وانه یه کدا، (سه عید) له مامۆستاکه ی پرسی:

- مامۆستا، ئه گه ر عوسمانییه کان دهوله تیان له ناو بچی، کورد چ

میراتیکیان به رده که وئ؟

- دهوله ت هیشتا ماوه. که له ناو چوو، ههنگی، خوا که ریمه!

- گوتم (ئه گه ر)، گه وره م.

- ئه گه ر ئه و دهوله ته له ناو بچی، کورد سیداره یان به میرات ده بی.

- گه وره م، ئیستایش سیداره هه ن ملی کورد ده دورنه وه!

مامۆستا پیکه نی. به رچا فکه که ی له چاو کرده وه و فرمیسکی سرپییه وه که

له پیکه نینیان له چاوی هات. ئینجا گوتی:

- باوک هه ن، هیشتا له ژیاندا ماون، میراتیان دابه ش ده که ن. ئه مه یش

وه کو ئه وه.

(سه عید)، له (مه لازگرد)، له حوجره ی ئه و مامۆستا زمانپاراوه، دووباره

(فه قی رۆسته م) ی هاوپی بینی. (رۆسته م) هیشتا له سهر باوه پی خۆی

مابوو، بگره گه رمتر ببوو و زیاتر له سهر سولتان هه لیده دای. به

(سه عید) ی ده گوت: (له وه زیاتر چن ده وئ؟ سه رده می مه شرووته هات و

ئه نجوومه نی نوینه ران دامه زرا. هه یه له (ئه سته نبۆل) و له کۆشکی

(بشیکتاش) به ناوی ئیمه قسه ده کا. یاسای بنه په تی داندراوه و ئیمه

به رامبه ر به م یاسایه یه کسانین. هه موومان عوسمانلین، برام.)

(کاکه (سه‌عید ئه‌فه‌ندی)، پاشامان چه‌زره‌تی سولتان عه‌بدولحه‌مید
 نمونه‌ی نییه. پی‌م بر‌وا بکه (عومه‌ر خه‌تاب‌ی دووه‌مینه‌!).
 به‌ده‌م ئه‌م قسه‌یه‌وه، سه‌ری بل‌ند کردو سینگ‌ی ده‌رپه‌راند. ئینجا په‌ره
 کاغه‌زیکی زه‌ردی له‌گیرفانی ده‌ره‌یناو گوتی:
 -چاو دئ، ئه‌مه‌یه‌کیکه‌ له‌ماده‌کانی یاسای بنه‌ره‌تی:
 (هر‌یه‌کی له‌ده‌وله‌تی عوسمانلی، به‌دوخی خو‌ی و بی‌چاودانه‌ ئایین‌و
 ری‌بازو نه‌ته‌وه، به‌هاول‌اتییه‌کی عوسمانلی داده‌نرئ).
 (سه‌عید‌ی) موس‌ته‌عید به‌لاقردی وه‌لامی دایه‌وه:
 -مه‌لا رو‌سته‌م)، ئه‌گه‌ر ئیستا (خالیس) لیره‌ بوایه، نه‌ده‌وی‌رای ئه‌م به‌نده
 بخوینیته‌وه.

- کابرا، ئه‌م (خالیس)ه، له‌دین وه‌رگه‌راوه. حه‌رام ئه‌گه‌ر به‌ره‌چه‌له‌ک
 خه‌لکی (بدلیس‌ی) شاری (مه‌ولانا ئیدریس‌ی) ناودار بی. حه‌یف و
 مخابن!!

- (بدلیس‌ی) شاری (شه‌ره‌فخان) و (عه‌بدالخان)یشه.
 -به‌لئ. به‌لئ. کئ ده‌لئ وا نییه. ئایا شه‌ره‌فنامه‌ په‌سنی سولتانه
 گه‌وره‌کانی عوسمانلیانی تیدا نییه؟ ئه‌ی چه‌زره‌تی ئه‌فه‌ندی و پاشامان
 (سولتان عه‌بدولحه‌مید) نه‌وه‌ی ئه‌و سولتانانه‌ نییه؟
 (رو‌سته‌م) هه‌لو‌یستی نه‌گۆرا. له‌کاتی جه‌نگی رووسی- عوسمانلیدا،
 له‌گه‌ل هیزه‌کانی (شیخ‌عویدولای نه‌هری) رووی کرده‌ به‌ره‌ی (بایه‌زید).
 له‌وئ، ئه‌فسه‌ره‌ عوسمانلییه‌کان ئه‌سپیان له‌سه‌ربازه‌ کورده‌کان ده‌سه‌ند
 بو ئه‌وه‌ی له‌شه‌ر رانه‌که‌ن. ئه‌سپی (رو‌سته‌م)یشیان برد. (رو‌سته‌م)
 دره‌نگ زانی به‌شدار‌ی شه‌رپیک ده‌کا له‌ری‌ی خودا ناکرئ. ئه‌و دره‌نگ
 تیگه‌یشتنه‌ی له‌گولله‌ی سه‌ربازانی رووس نه‌جاتی نه‌دا.
 شیخی ئیسلام له‌ (ئه‌سته‌نبۆل)، فتوای جیهادی ده‌رکردبوو. زۆر له
 مریده‌کانی ته‌کیه‌ی شه‌مزینی خو‌یان فری‌دایه‌ ناو توونی جه‌نگ. خه‌لک به
 سولتانیان ده‌گوت غازی. به‌لام ئه‌مه‌ بی‌مفا بوو. نه‌نازناوی غازی و نه
 فتوای جیهاد، نه‌یان‌توانی له‌شکری شه‌که‌تی عوسمانلی له‌به‌زین نه‌جات

بدەن كە بۆ جەنگ تەيارو لە دەسكدا نەبوو. فەوجەكانى سەربازى رووسى، ورچ چۆن لە دواى ھەنگوین دەگەرئى، ئاوها بە باشوور وەرببوون، يەك لە دواى يەك، شارەكانيان داگير دەکرد.

(شىخ عوبيدولا) كە زانى (سولتان عەبدولحەميد) لە رىي خودا چاكسازى نەكردوو، دەستى خۆى لە كوورەى داگيرساوى جەنگ كيتشايەو ھە گەرايەو ھەكارى. ھەر ئەو ھەندە شەر برايەو، ئەنجوومەنى نوینەران ھەلۆشايەو ھەياساى بنەرەتى بوو بە دىلى ئەو كاغەزەى لەسەرى نووسرابوو. بارودۆخ وەكو خۆى مايەو ھەخەلكى ئەورائىر بوون. ئاغەو بەگلەر زياتر خەلكيان تالان كرد. ھەموو عالەم لە دەست باجو ھەستە رايان كرد. شىينى لە گوندان نەما. كەس نەما كشت و كال بكا. ھەيدەرانييەكان لەگەل (شىخ عوبيدولا) ديتيان بارو دۆخ خراپەو دەرفەت رەخساو ھە بۆ راپەرین. شىخ عەيان و گرەگرەكانى كوردى ھەموو لايەكى خپ كەردەو ھە شيرەتى پىكردن چ ھەنگاويك ھەلئىنى.

زۆربەى ئەوانەى بانگى كەردبوون دژى راپەرین بوون لە رووى عوسمانلييەكان.

سەرۆك ھۆزو شىخ و بەگەكان و ھەلاميان دايەو:

- دین و مەزھەبمان يەكەو ئىمە رەعەتى ئەم دەولەتەين. شەمشىرى لە روو ھەلناكيتشين.

كەشتى شۆرش ملی بە دەريايەكى دیکەو ھە نا، كەشتیيەكە رووى كەردە دەريای قاجارەكان، بەلام گەرداوى لى رابوو و لەناو پىلو شەپۆلاندا نقوومى كرد.

شىخ، بەرامبەر پەتى چەوركرادا، لە دلى خۆيدا گوتى: (ئەویش گویزەكەى لە گومەز گير نەبوو.)

دلى، وەكو بەرخى سبەينەى جەژنى قوربان، كە لەبەر دەستى قەساب پەلەقاژە دەكا، دادەخورپا.

دوو روژ ما بوو بۆ جه ژنی قوربان. شیخ له چلو شهش سیداره که ورد بوو وه وه و هه قایه تی به ران و (حه زره تی ئیبراهیم) ی بیر که وته وه. خه ل پاش دوو روژیتکه چۆن پیروزیایی له یه ک ده که ن؟ چ ده لئین؟ ئایا تازیه داده نین؟ ئایا ده چنه سه ر قه بران؟ و سووره تی یاسین ده خوینن؟ یان پیروزیایی جه ژنی قوربان له یه ک ده که ن؟

پاش دوو روژی تر دهنگی ته کبیر له مناره کان به رز ده بیته وه. به لام ئایا کچو ژن قژیان له خه نه ده نین؟ ئایا مندال له دایبایان نا پرسن هوی خه فه تبارییان له جه ژندا چیه؟

بازی خه یالی شیخ هاته خواری تا له هه وریشه ی ساله کانی نزیک که وته وه که لیره و له وی، له ده شتی ته مه نیدا قه له مازی ده هاویشته و له پشت بیشه و ته پۆلکاندا بزر بوو. له و بلن داییه و له سه ر ئه و کورسییه و له ژیر ئه و په ته له رو ن هه لکینشراوه دا، که به ده م و چاوی ده که وته، بازی خه یالی، نیچیری قه له وی هه لده بژاردو په لاماری ده دا. ئه و روژه ی جه ژنی قوربانی بیر که وته وه. پایزیکی سارد بوو، له گه ل (عه لی ره زای) کوری بۆ سه ردانی چه ند خه لیفه و مریدیکی، چوونه (بدلیس). جهنگی گه وه، دۆلی درابوو و ته نیا لرخه ی نووسا و ده هات، له گه رووی تیر گریاندا ده هاته ده ری. (مه لا سه لیمی خیزانی) پیش چه ند سالی، دوا ی ئه وه ی له گه ل هاوړیکانی په نای بۆ کونسولییه تی رووسی برد، گیراو له سه ری درا. ده یانگوت (مه لا سه لیم) مه ندیله که ی له سه ر به ربوو وه وه به سه ر زه ویدا گلۆر بووه وه، ریگایه کی به فری دروست کرد له ده رگای قونسولییه ته وه که سیداره ی خو ی و سیداره ی هاوړیکانی لی چه قابوو، تا مزگه وتی (شه ره فخان) دریژ بووه وه. سه ربازی تورکی له سه ر ئه و ریگایه ی مه ندیلی (مه لا سه لیم) دروستی کردبوو، ده هاتن و ده چوون. شیخ، پاشان زانی ئه و (مه لا سه لیم) هه مان (فه قی زازی) خه لکی (جۆله میترگ) و هاوړی (خالیس) ه.

شیخ له دلی خویدا گوتی: (کابرا ساحیبی قسه ی خو ی ده رچوو!)

شیخ، که له نویژی جهژن هاته دهره وه، مریده کان دهوریان لیدا، شان و دهست و بگره پیتلاویان ماچ ده کرد. (خالیس) ی هاورپی خویندنی بیر که وته وه. له یه کی له مریده کانی پرسى:

-رۆله، (خالیس) ناناسى؟

- (خالیس) ه شیت؟! -

شیخ ته عجووبى ما، به لام وه لامى نه دایه وه. مریده که به دهست ئاماژه ی بو پیاویک کرد، له دووره وه وهستا بو، گوتى:

-گه وره م، ئه ویهی هه وه. ژنیکی ئه رمه نی هه بو. ژنه که ی کوژرا، له داخان شیت بو!!

شیخ چوه لایه وه به کومی مریدانی گوت که وهک پیل دهوریان دابوو و دهیانه ویست له گه لیدا بچن: (ئیه له جی خۆتان بن. مه یین!).

(خالیس) وهستا بو، چاوی بریبوووه گومه زی مزگه وتی قوره ییش، شهروالیکی بۆتی چوخى خه تخه تی ره شو سپی له بهر بو. پشدیئیکی سوورى له پشت بهستبوو. کلاویکی قووچی شینی له سه ر بو، چه فییه یه کی زه ردی لئ پیچابوو. خه ریک بوو گویزی له گومه زه که ده گرت، قه لوونیکی ره شی باسک دریژی به ده مه وه بوو هیچ تووتنی تیدا نه بوو. شیخ سه ری سورماو له دلئ خۆیدا گوتى: (ئمه (خدر بۆتى) نییه؟)

که لئ نزیك که وته وه ناسى. (خالیس) بوو بخۆ! به لام ئه و جلکانه ی له کوئ بوو؟ که (خالیس) چاوی به شیخ که وت، پیگوت:

-ده ته وئ گوئزیک باوی؟

شیخ خه نده یه کی به رووی کردو گوتى:

-کابرا، نامناسى؟

- با. با. ده تناسم. وه ره تویش گوئزیک باوی. ئه مانه گوئزی چیاى (شه ره فدی ن).

- (خالیس)، خۆت ده زانی گوئز له گومه ز گیر نابى.

- گير دهبي. با گير دهبي! كئ دهلي گير نابي؟! راسته كاريكي زهحمهته، بهلام نهگه ر گومه ز خوش بكرئ، گير دهبي. گومه ز خوش ناكري.

- با خوش دهكرئ! گومه ز توپه ههويره به هيز خوش دهكرئ. هيئي!
لهگه ل هاواري هيئي، (خاليس) گويزيكي له كيسهكه ي دهرهيناو له گومه زهكه ي گرت. به مرووز گرژي گوتي:
-دهزاني گومه ز چييه؟ گوني سولتانه. منارهيش....
شيخ دهستي لهسهر ده مي (خاليس) دانا. بهلام (خاليس) قسهكه ي كردو گوتي:

-منارهيش كي...!

شيخ بواري نه دا رستهكه ي تهواو بكا، ليپيرسي:

-پيم بلي نهو جلكانهت له كوي بوو؟

- ها! نازاني؟ گويزهكه يت بردو له ناو شهخته جيت هيشت. نه مردبوو. كه بهار هات له ناو روباري مراد هاته دهرئ و هاته وه. نه م جلكانه ي دايه من.

- تو باسي كي دهكه ي؟

-باسي (خدرئ بوئي) دهكه م.

- دهتناسي؟

- من نهوم يا شيئيخ! من (خدر بوئي) م.

شيخ ههوقه لهيه كي كردو گهرايه وه لاي مریدهكاني. (خاليس) كهوته دواي شيخ و دانه گويزيكي له ناو دهستي نا. به دهنگيكي وهكو شه نه با كردني خهرمان ، پيگوت:

-سه عيد، خوشه ويستي (پهريخان) گومه زيك نه بوو تو گويزي دلي خوت تيگرت!؟

ملهیبی خه یالی، جۆخینی هفتا ساله ی به ئاوازی (با)ی مردنی نزیك بووه وه، شه نه با ده کرد. شیخ گومانی له راستیی ئه و رووداوانه ده کرد که له و چرکه ساته دا، به خه یالیدا ده هات، ده تگوت خه ونه و له ئاسمانی خه یالی ده فری. هه ر ده فری و ده فری، بی ئه وه ی له سه ر چلی هیچ دره ختیک بنیشی. گومانی کرد خه یالی ژیانیک ده کا نه ژیاوه و بیرى کرده وه: (...خدر بۆتی) و (رۆسته م مه لازگردی) و (خالیس بدلیسی) و (سه لیم خیزانی) و ئه م هه موو جیگا و ئه م هه موو که سانه ی که چادری خۆیان له ده شتی خه یالی هه لداوه، لیلان و تراویلکه ن؟ ئه ی (په ریخان)؟ (په ریخان) که وه کو بلیسه یه کی داگیرساو، دلێ روناک کرده وه؟ ئایا ئه ویش جۆره خه یالیک بوو؟

-ده زوو یه کی باریکو نه په نی، خه یال له راستی ده دووری.

ئه م وشانه ی له گویدا زرنگایه وه که رۆژی له رۆژان، یه کی له شیخه کانی نه قشبه ندی وه ک زهنگ دووباره ی کرده وه. سالانی ته مه نی وه ک چیا یه کی ناو ته م هاته به رچاو. له ناکاو: زهنگه کان کپ بوونه وه.

-فه رمانی قرانی ئه رمه ن ده رچووه .

زۆر که س ئه م قسه یه یان به شادی دووباره ده کرده وه. هیرشیان ده کرده سه ر گونده کانی ئه رمه نان و تالانیان ده کردن و ده یانکوشتن. سواره ی هه میدی خه ریک بوون ئه رمه نیان قه تل و عام ده کرد. ئاگریک بوون له پووش به رببوون.

رۆله ی سه رۆک عه شایره کان له قوتابخانه ی عه شایر له (ئه سه ته نبۆل)، وانه ی قین و قه رکردنی ئه رمه نیان ده خویند. شیخ و مه لای تورک وه ک ستری له ناوچه کوردیه کان روان. چه ند سالیک خه ریک بوون قوتابی کوردیان له ئه رمه نه کان به رده داو به رقو کینه په روه رده یان ده کردن. ئه لف و بی قین به وشه ی ئه رمه ن ده ستی پیکرد.

-ئه لف- ئه رمه ن کافرن.

ئەو چەقۇيانەى بۇ كوشتنى ئەو كافرانە تىژ کران، بە زۆرى چەقۇى
كوردى بوون.

لە زەمانى سەفەر بەرلکیش، داوى ئەوہى (ئىتتىحادو تەرەققى - يەگگرتن و
پیشکەوتن) جلەوى فەرمانرەواييان گرتە دەست، قىرکردن بە شىئوہیەكى
دېرندانەتر بەردەوام بوو. خەلک ئىتر گوئیان نہ لە دەنگى زەنگ و نہ لە
پیکەننى کچە ئەرمانەن دەبوو کہ (خاليسى بدلیسى) لە (موش) و (بدلیس)
خۆى لى مەلاس دابوون. ئەو دەنگانە گۆران و بوون بە گریانى مندالى
سىوى سەر جادان کہ بە لاشەى ئاوسا و نەخش ببوون.

-ژن و مندال و پیرەمیردان مەکوژن. شەرع ریی شتى وای نەداوہ.
ئەمە فتواى (شىخ سەعید) بوو، لەگەل فەتواى تری وای شىخانى دیکە
وہکو شنەیەكى فینک لەو دۆزەخە ھەلى کرد. شىخ نامەیەكى بۇ مفتى
ناوچەى (لجە) نووسى و داواى لىکرد ژن و مندالى ئەرمانەن چەپالە بداو
ئاگادارى سەلامەتییان بى:

-ئەگەر بەرگری کردن و وەدەنگ ھاتن لەسەر ئەوانە، پىویستی بە شەر
کرد، شەر بکەن. كوشتنى ئەوانە تاوانیکە بە ھیچ جوړى قەبوول ناكرى.
بەلام ئەو قینەى لە میتشكى خەلکیان چاندبوو لەو نامەىەو لەو راسپاردانە
گەرەتر بوو.

ئەو کوردانەى پەناى ئەرمانەکانیان دەدا تووشى زۆر گىرو گرفتى
گەرە دەبوون. تەنانەت دەولەت ئەوانیشى بە ئەرمانە دادەنا. وای
لپھاتبوو شاردنەوہى ئەرمانەنیەک ئازایەتیەكى گەرە بوو.

مالى (شىخ سەعید) پىر بوو لە ژن و مندال و کچە ئەرمانە. ئەو ئەرمانە
پەنایان بۇ سىبەرى جووبەى پىروزی ھینابوو و بە چاویک کہ ترس
ئیلیانى لى کردبوو، سەیری چاوە یەزدانییەکانى شىخیان دەکرد.

یەكئ لەو ھەموو کچانەى مالى (شىخ سەعید)یان سىخناخ کردبوو،
کچىكى جوان بوو، تازە دەگەیشتى. دەم و چا و سوورو سپى و چەنەگە
تىژو چا و ھەنگوینى بوو. لە بەرگییەوہ دیار بوو خەلکى شارى (وان)
بوو. شىخ لىپىرسى:

-کچم، ناوت چييه؟

-گه وره م، من (هاميست) م. من کچی (ئەنترانیک) م.

ناوی (ئەنترانیک) وهکو زهنگ له گویی شیخدا زرنگایه وه. شیخ گولیکی
خوینی له چاوهکانی کچه که بینی. لیپرسی:

- (ئەنترانیک) ی کوری (وانیس بوغوصیان) ی ئه زه رۆمی؟

(هاميست) که گویی لی بوو، شیخ ناوی بابو باپیری هینا، گریا.

داهاته وه بو ئه وهی پیی ماچ بکاو پینلاوی به فرمیسی ته ر بکا. گوتی:

- به لی، شیخی گه وره م، (ئەنترانیک) باوکمه. ده ولت رایپچا بو به ره ی

شه ر له (ساری قامیش). نازانم داخو مردوو ه؟ یان ماوه؟ له

خیزانه که مان ته نیا ئه من ماوم.

- ده ته وی بی به موسلمان، یان ره وانه ی (لجه) ت بکه ین؟

- لجه؟

- به لی، کچم. مفتی ئه وی براده رمه. له کنه وان به تا خودا ده روویه ک له

ئیمه و له ئیوه یش ده کاته وه.

(هاميست) فرمیسی گه رمی سرپییه وه به ده م نزرگه وه گوتی:

- یاشیخ، به قه ره واشت بم، ره وانه ی (لجه) م بکه!

مالباته گرگه رکانی کورد زۆربه ی ئه و ئه رمه نانه ی په نایا بو ده هینان

ره وانه ی لای (مووسل) و (حه له ب) یان ده کردن. (شیخ سه عید) یش

کاروانیکی له ئه رمه نه کانی مالی خوی پیکه وه ناو بو (دیاربه کری) ی

ناردن و به مریده کانی گوت:

- ئه مانه به سه لامه تی بگه یه ننه (لجه) و له ویوه یش له گه ل هی تر بیانبه نه

هه ر شوینی که دهستی ئه و تیشکه گورگانه ی ناگاتی.

ئه و به هاره غه موونه، له شه ویکی کلکه چه می بی هه یفدا، مریده کان

کاروانی به ده بخته کانیا ن به ره و باشوور هاژوا.

هه بیه ت و ناوبانگی ته کیه ی شیخ گه یشتبوو ه هه موو جیگایه ک. ئه وانه ی له

عه سکه ریش فیراریان ده کرد هانایان وه به ر ده بردو له ویوه روویان

ده کرده چاره نووسی خویان.

زستانیکیان، که (ئەنوەر پاشا) لە شەری (ساری قامیش) شکا، سەدان سەرباز بە ھەموو لایەکدا بەرھەو (قارس) و (موش) و (ئەرزەپۆم) و (وان) و (جولەک) و (بدلیس) و (دیرسم) و جیگای تر فیراریان کرد. برینداربوون، جلکی لۆنگ و شریان لەبەر بوو، لەبەرسان نیوھەر ببوون. ئەوھەندە لەپرو لاچار بوون یەک یەک پەراسووت بژماردبان. چاویان لە قەپیلک چووبوو خوارئ.

ئەو سەربازەیی تەنگەکەیی بە یەک نان ئالشت بکردایە، خۆی بە پاشای ھەموو دونیا دەزانی. وەک شیت قەلەمبازی دەھاویشت و وەک گورگ دەیلووواند. ئەو ئەرمەنانەیی لەگەڵ لەشکری رووسی چووبووون، کە ھیرشیان دەکردە سەر شارو گوندەکانی کوردان. ھەموویان قەر دەکردن. ئەو قینەیی (سولتان عەبدولحەمید) و دواي ئەو، کۆمەلەیی (ئیتتیحادو تەرەققی)، لە دلی خەلکیان چاند، روا بوو و تەشەنەیی کردبوو و خەلکی کویر کردبوو.

زستانیک، لەو سەربازە فیرارانە، دوو گەنجی خەلکی (ئەرزەپۆم) ھاتنە مالی شیخ. دواي شکانی لەشکری عوسمانلی بە سەرکردایەتی (ئەنوەر پاشا)، لە (ساری قامیش) فیراریان کردبوو. یەکتیکیان (یونس ئامیدی) و دووھم (رەمۆی دیاربەکری) بوو. پاش ئەوھە دوو رۆژ نانی گەرمیان خواردو خۆیان شووشت و جلکیان گۆپی و ھاتنەوہ سەرخۆ. شیخ رەوانەیی شاری (دیاربەکری) کردن و پیتیگوتن:

-خواتان لەگەڵ. من ناتوانم لەوہ زیاتر لای خۆم دالەتەن بەدەم. ئێوہ فیرارن. ئاگاتان لە خۆتان بئ!

ئینجا یەکەو تویشەبەرھەیی پڕ نان و خواردنی دانئ و ھەندی مەجیدی پێدان. ئەوانیش بەرھەو (دیاربەکری) تییانتەقاند.

کە شەر گەرم بوو و ئاگری جەنگ تەننێوہ، لەشکری رووسی و چەکداری ئەرمەنی یاوہری، وەک کلۆ بەفر لە باکوورەوہ ھیرشیان ھینا. ھەرچی ھاتە سەر ریتیان کاولو کامباخیان کرد. چەکدارە ئەرمەنەکان کە قین دلی کویر کردبوون، لە بانگی تۆلە پێوہ، گوئیان لە ھیچ نەدەگرت. بە

بئی رهحمی خه لکیان دهکوشت. خه لکیان له مزگه وتان خر دهکرده وه،
رووتیان دهکردنه وه و دهیانگوت:

-یاللا، ژن له ریزهکانی پیشه وه و پیاو له پشته وه، نوئژ بکن. یاللا نوئژ
دابهستن.

شیخ، که دیتی ناوچه که ئەمانی تیدا نه ما. خاوخیزانی گهورهی خۆی و
کتیبهکانی و کهری پهزی خۆی کۆکرده وه و به ره و (پیران) هاژوای. دوو
برای پیش سه فهر بهرلک، له وئ بنه جئ بیوون. شیخ چووه لای دوو
براکهی له (پیران). جاریکیان، که میوانی مفتی (لجه) بوو، پرسیاری
(هامیست) ی لی کرد. مفتی پیکه نی و گوتی:

-شووی کرد. له (دیار به کر) کاره کهری مالیک بوو. له وئ گهنجیکی
ناسی له عهسکه ری فیراری کرد بوو، خه لکی بادینان بوو، میردی پیکرد.
گالیسکه چیه کهم له (لجه) بۆی گێرامه وه، به گالیسکه کهی گه یاند بوونیه
ئهو دیو.

شیخ هه ناسه یه کی ئوخه ی هه لکیشاو رووی گهش بووه وه. مفتی
پیکه نینیکی سووکی بۆ کرد و پرسی:

-جه نابی شیخ، بۆچی له زیده هه موویان له و ده پرسی؟
-ئهمه نه وه ی یه کی له براده ره کانمه له (ئهرزه رۆم). ئهم شانهو
ئهنگوستیله دیاری ئهون پیشکیشی کردم.

شانه ره شه که ی له بهرکی دهرهینا، ئینجا ئه و دهسته یه ی درئژ کرد که
ئهنگوستیله یه کی زیوی نگین فهیرۆزه یی له یه کی له په نجه کاندای بوو،
گوتی:

-به مه زهنده ی تو! ئهم ئه موستیله یه نرخه ی چه نده؟
- گهورهم، ئه گهر ئه موستیله که له په نجه ی تو دای بئی ولاتیگ سه ره سه ر
دینئ، به لام ئه گهر له قامکی تو نه بئی، دهوری چوار پینج مه جیدی دهکا.

(شیخ سه‌عید)، تا ئه‌و ساته ئه‌موسستیه‌که‌ی له بیر نه‌بوو، له په‌نجه‌یه‌کی یه‌کێ له ده‌سته‌کانی بوو که له پشته‌وه به‌سرابوونه‌وه، له دوای ئه‌نگوستیه‌که‌ گه‌را. نه‌یدۆزییه‌وه. ئینجا به‌ بیرى هاته‌وه، کاتی لای پرده‌که به‌ دیل گیرا، (قاسم به‌گ) ی هه‌قلنگی ئه‌نگوستیه‌که‌یشی لێ سه‌ندو پییگوت:

—ئه‌نگوستیه‌که‌ بده به‌ من. بۆ په‌نجه‌ی تو بچووکه، ئازارت ده‌دا. ئه‌و چلو شه‌ش لاشه‌یه‌ی به‌ سیداره‌کاندا شوڤر ببوونه‌وه، وه‌کوو که‌شکۆلی کرلی ده‌رویشان، له‌به‌ر چاوی شیخ ده‌هه‌ژانه‌وه. له‌ ناو قولفانگه‌ی په‌تی ئه‌و سیداره‌یه‌ی زۆر به‌ به‌ زبری به‌ ده‌م و چاوی ده‌که‌وت، ته‌ماشای ئه‌و لاشانه‌ی کرد که پیش که‌می پیاوی توکمه‌و پته‌و بوون و له‌ پیناوی ئازادی هاواریان ده‌کردو شیعیان ده‌خوینده‌وه. چاوی به‌ ئاسمانی (دیاره‌که‌) دا گیرا، دیتی وه‌ک ئه‌و خوولیه‌یه‌ که‌ کوچه‌ر کاتی بار ده‌که‌ن له‌ ئاگردانیان جی ده‌مین. وه‌خت بوو پرسیاره‌ دواخراوه‌که‌ی له‌ خودا بکا و فوو له‌و خۆله‌که‌وه سارده‌ بکا به‌ لکو یشکویه‌کی له‌ ناو بگه‌شینیه‌وه‌و دایگیرسینی! به‌لام له‌ ناخی دلێ خۆیه‌وه گوتی: نا. جارێ کاتی نه‌هاتوه.

—شه‌و خۆله‌میشی زه‌مانه‌یه‌و که‌ دره‌نگتر دابی، پرسیاره‌کان پیده‌گه‌ن و له‌به‌رده‌م عه‌رشی نوورانی خودا ده‌ته‌قنه‌وه. شاه‌ی نه‌قشبه‌ند وای گوت.

کورد ئازارو ئاوات و خه‌ونه‌کانی خۆیان له‌ ناو هه‌مبانه‌یه‌کی دراو نا، به‌ شانیان داداو له‌ ده‌رگای (پاریس) و (له‌نده‌ن) و (واشنتۆن) یان دا. ئه‌و پایته‌ختانه‌ چاره‌نووسی گه‌لانیان له‌ سه‌ر میز پان کردبووه‌وه. کورد، له‌ هه‌موو جیگایه‌ک به‌رامبه‌ر گومه‌زه‌کان وه‌ستان و دانه‌ گویزیان تیگرتن.

—ئه‌گه‌ر، هه‌رچی گویزیان هه‌یه‌ بیگره‌ یه‌ک گومه‌ن، له‌ ناو گویز نوقمی ده‌که‌ن.

شیخ ئەم رستەییە (خالیسی بدلیسی) لە بەر گوئی شەوی خۆلە میثی (دیاربەکر) دووبارە کردەووە سەری نەختی بۆ دواوە کیشایەووە بۆ ئەوێ پەتەکە ی پێ نەکەوێ.

پەتی چەورکراو بۆ دەم و چاوی شیخ چوو. شیخ دیتی ئەگەر سەری زیاتر بۆ دواوە بکیشیتەووە. پشتا و پشت لەسەر کورسییەکە بەردەبیتەووە. دووبارە سەیری ئاسمانی کپو لالی کردو گوتی:
-ئای خودایە!

گاسنی تینوینی لە زەویی گەرووی وشکی، چوو خوارێ.

پیرەگای عوسمانلی، پیستەیی لە بازارەکانی دواي جەنگی گەرە فرۆشرا، ئیتر نەیدەتوانی زەوی بە گاسنی ژەنگاوی بکێلێ و خەونەکانی ئیمپراتوریەتیکی بەزیو دەناو بینێ. سولتانی (ئەستەنبۆل)، (وەحیدودین خان) لە کۆشکی (یلدز)، لە پشت شووشەیی عەینەکە یەو، تەماشای کەفی دەریای دەکرد کەوتبوو سەر پیلەکانی دەریای مەر مەرە. پەنجە گەرەو شادەنوێژەیی دەستی راستەیی بە سەری سمیلەکانی داھینا و لە دلی خۆیدا گوتی:

- (مستەفا پاشا) عەرشی بابو باپیرانم بۆ وەر دەگریتەووەو سمیلیم وەکو جاری جاران، لە (قارس) هەو تا (حیجاز) و (مەغریب) و بگرە تا (بۆسنە)، سیبەر لەسەر هەموو ناوچەکە دەکا.

ئینجا هەموو قورساییی خۆی هاویشتە سەر دۆشەکی تووکی کەوو قەتی..

هەموو فاقیان بە دەستەووە بوو و سلاویان لەوانەیی تر دەکرد. هەر یەکە توپی لەبەر پێی ئەوێ دیکە دادەنایەووە. هەر یەکە دەیهوویست خەونەکانی بە خوین بشوا.

رۆژئىكيان، يەكنى لە خەلىفەكانى (شىخ سەئىد)، ھاتە سەردانى شىخ و بە ترسەو رۆژنامەيەكى لەبن ھەنگلى دەرھىنا. وەكو نەخشەى گەنجىنە، لەبەر دەم شىخ پانى كوردەو و بە دەنگىكى لەرزان گوتى:
-گەرەم، چاودى، ئەم رۆژنامەيە چى بلاو كوردۆتەو؟
-ئەمە رۆژنامەى پەيامى بەيانى ئەستەنبۆلىيە؟
- بەلى، گەرەم.

شىخ رۆژنامەكەى وەرگرت و نەختىكى لى خویندەو. گوتارەكە باسى (بۇغۇص نۆبارى) پاشاى ئەرمەنى و (شەرىف پاشا)ى كوردى دەكرد. ئەو دوو لە (پارىس) كۆببونەو و بىرپارىيان دابوو ياداشتىكى ھاوبەش بنووسن و پىشكىش كۆنگرەى (پارىس)ى بكن. شىخ بى ئەوەى رۆژنامەكە دابنى، گوتى:

-جا لە چ دەترسى؟ با رىك بكون. ئەوە باشتر نىيە لەوەى دووبارە كوشتار دەست پى بكاتەو؟!

-گەرەم، ئەى لە كۆلمان نەبوونەو؟ بۇچى چارەنووسى ئىمە بە چارەنووسى ئەوان ببەسریتەو؟

-ئەگەر تورك لەم ولاتەدا، كە ولاتى خۇمانە، قەبوولمان نەكن، چارەنووسمان بە چارەنووسى ئەجندەيش دەبەستىنەو.

شىخ واىگوت و رۆژنامەكەى ھاويشتە ناو ئاگرى سۆبەى داگىرساوى بەردەمى. كاغەزەكە سووتاو كورىشكى كرد. پىتە عەرەبىيە وردەكانى، كە ياداشتى (بۇغۇص)ى ئەرمەنى و (شەرىف)ى كوردى پى نووسرابوو، بە سبى و برىسكەدارى دەرکەوتن. پىاو دەيتوانى تەنانەت لەناو گرى بلىسەيش بىخوینىتەو. شىخ ماوہەيك بىدەنگ بوو، ھىچ قسەى نەكرد. ئىنجا دەستى بۇ كىتیبك درىژ كرد لە تەك بەرمالەكەى بوو. كوردىيەو و گوتى:

-برا، تۆ ئەمە بخوینەو. ئەم كىتیبە بخوینەو، نەك ئەو رۆژنامانەى ھەرىكە شتىكى جىا لەوەى تر دەلى. ئەمە كىنى (شىخ ئەحمەدى خانى)یە. ئەوە پەنجا سالە پىمە. گوى بگرە چ دەلى.

چەند دىرىكى دىياجەى مەم و زىنى بە دەنگى بەرز خويندەوہ. ئىنجا
هەناسەيەكى قوولى ھەلكىشاو ئاخىكى توندى فرى دا ئاگرەكەى خۆشتر
کرد. ئاگرەكە دىرەكانى گوتارەكەى لرف کرد.

ئەمە لە زستانىكى ساردو سەقەم بوو.

ئەو گەلانەى دەولەتە زلەكان قەلوونيان دابوونى تا جگەرەى ئاواتى پى
بكىشن، دەچوون لە دەرگای كۆمەلەى گەلانىان دەداو داواى بەشە
تووتنى خۆيان لەو پايتەختانە دەکرد كە ئەو دەرگايەيان دروست
کردبوو. كەچى ھەر سەرکردەيەكى كورد قەلوونەكەى زياتر بە ھەقى
خۆى دەزانى. كەس ئامادە نەبوو بىداتە ئەوہى تر مژىكى لى بدا. كورد
نەگەيشتنە ئەو رىككەوتنەى (خانى) لە كىتیبەكەى داواى دەكا. بەلكو ھەر
يەكە بەرەى لە ژىر پىي ئەوہى تر دەرەكىشا بو ئەوہى تەنيا خۆى
لەسەرى دابنىشن.

دەولەتە زلەكان سەريان لە ناكۆكى كورد سوپما بوو. نەياندەزانى كى
نوینەرى راستەقىنەى كوردە! نەياندەزانى لەگەل كى رىك بکەون و كى
خاوەنى مەسەلەكەيە. ھەر كەسە دەيگوت من نوینەرى ئەم گەلە
بەدبەختەم.

—كە كابان زۆر بوو، چىشت، يان سویر دەبى، يان بى خوى.

شىخ لە خەيالى سووتاوى خۆى وايگوتو ئەو نامانەى بىر كەوتەوہ، كە
بەرى چەند مانگىك، بو سەرۆك عەشايەرو ئاغاو بەگو شىخو مەلاكانى
كوردى نارد. زۆر كورد بوونە لای (ئەنقەرە) و لە دژى ئەو وەستان. كە
چەكدارە نەيارەكانى بە دىل دەگىران، بەرەلای دەکردن و نامەى پى بو
سەرکردەكانيان دەناردو لە نامەكاندا پىدەگوتن:

—ئەگەر ناشتوانن پشتگىرىم بکەن، لانى كەم شەپم لەگەل مەكەن. ئىنجا
واژۆى خۆى لە خوارەوہ دەدا كە وەكو دەشتىك بوو بەفر داپۆشى بى:
(مىرى موحامىدان: (سەعید)ى نەقشبنەدى)

چۆن مۇسىقا لىدان بو گا، سوودى نىيە، ئاوا ئەم داوايانە بى كەلك
بوون. ئەوانەى نامەكانيان بو دەچوو، بەر لەوہى نامەكە بخویننەوہ،

دهيانسووتاند. نامه که دهبوو به مشکی و (با) دهیبرد. ئەو زیږه‌ی له
(ئه‌نقه‌ره) وه دههات و گیرفانی ئەو دهسه‌لاتدارانه‌ی پر ده‌کرد تاکه
نامه‌یه‌ک بوو به ره‌وانی ده‌خوینرایه‌وه.

خه‌یالی شیخ بوو به ئینجانه‌یه‌کی سواله‌تی پر له لم. له هه‌موو لایه‌وه
به‌ردی بو دههات. ئەم ئینجانه‌ سواله‌ته له ژیر به‌رده‌باراندا شکا. لمی
ناوی رژاو بوو به ده‌شتیکی دووزو بی پیقان و که‌پکه‌ی له‌سه‌ر رو‌حی
کرد.

ئىنجانەى (سىڧىر)

ئەو سىتشمەممەيەى مانگى تەباخ ئاسمان بە وردى دەخونى. كرىكارانى كارگەى سوالەتكارىى لە شارى (سىڧىر)ى نزيك (پارىس) بۆ پشوو هاتتە دەرەوہ. لەبەر ئەو پىرووشەيەدا كە لە تەروپىرى و ناسكىدا لە پەنجەى پەريانى دەكرد، جگەرەيان دەكىشا. لە باكوورەوہ، رووبارى (سىن)، وىنەى درەختە رواوہكانى ھەردوو كەنارى تىدا دەرەوشايەوہ. خۆى بە سەوزىكى برىقەدار دەنواند. رووبارىكى خەوالوو بوو، بە ئارامى دەرۆيشت.

ھەندى كەس گوڧيان بەو پىرووشە وردە نەدەدا، لە سەر ھەردوو كەنار پياسەيان دەكرد. ھەندىكيان بە خۆو بە سەگەكان ھاتبونە سەيران، ئاشقەكانىش لە پەنا درەختەكان ماچى لە ئاگرى داگىرساوى توونى كارگەى سوالەتكارى گەرمترىان لە يەك دەكرد. برىكى دىكە بە شادو گوشادى لە ناو بەلەمەكانيان تەماشاي تىشكى خۆريان دەكرد كە ناو بە ناو، ھەكو لەگەنىكى زىرپىن لە پەنا ھەور دەرەكەوت.

دوو سەد سال بوو، دەفرە سوالەتەكانى كارگەكانى (سىڧىر)، ناوبانگيان لە ھەموو ئەوروپادا بلوو ببووہوہ. ئەو سوالەتكارىيە ئەوہندە بەناوو دەنگ بوو، ئەگەر بازركانىك بىويستايە بانگەشە بۆ بەرھەمى سوالەتكارى خۆى بكا، دەىگوت: (بەرھەمى (سىڧىر)ە. دەستى لىدەن، نەرم و لووسە ھەك مەمكى كچى سەرو عوزرشۆر وايە).

لە سەردەمى (لويسى پازدەم)ى ژنبازەوہ، پاشاو مىرەكانى ئەوروپا، ھەموو جارى كە سەردانى بارەگاي (پارىس)يان دەكرد، دەفرى سوالەتى ھەكو تەبەقو لەگەنو تاسەو ئىنجانەو شەكردانو خويدانو تەپلە جگەرەو بادەى شەرابو فنجانى قاوہو قۆرى چايشيان پيشكىش دەكردن

ئەو رۆژە درىژەى ھاوین، كرىكارانى كارگەى سوالە تكارى كە دومانى جگەرەيان تىكەل بە دووكەلى كارگەكە ببوو، نەياندەزانى چوارەكە سەعاتە رىيەك دوور لەوانەو، ئىنجانەى گەورەى وەكو خەونى ئەو گەلانە دروست دەكرى كە بە ئاواتەو دەژىن. ئەو كرىكارانە نەياندەزانى گەورەكان لە ھۆلىكى كۆنى گەورە، لە يەكئ لە كۆشكەكانى ئەو شارۆچكەيە كۆبوونەتەو چارەنووسى گەلانىان وەكو لەتەرە بە دەستەو گرتوو. باى دەدەن و خەون لە خوین و مەركەب چى دەكەن و بە پەرەمووچەى زىرپىن ھەندى دەولەت دەسپنەو ھەندىكى تر لەسەر كاغەز دروست دەكەن.

لەو شارۆچكەيەى سەر كەنارى (سىن)، دوور لە رووبارى (دىجلە)، ئىنجانەيەكى سوالە تيان بۆ كوردیش دروست كرد. ئىنجانەكە بە نەخشى ئەوروپى بوو، بە پەنجەى ھونەرمەندانى سىياسەتى تەماوى كىشرا بوو و مۆرى داماد (فەرىد پاشا)ى نوینەرى ئىمپراتورىيەتى بەر ئاوزىنگانى لىدرا بوو.

ھەر ئاغاىەكى كورد چەند نۆكەرىكى لە خۆى كۆكردبوو، ھەر نەجىبزادەيەكى مىرزادە چەند ئەوروپىەكى دەناسى، ھەر شىخىكى چەند مريدىكى كەوتبوو، ھەر ئەفسەرىكى سوارەى ھەمىدى چەند سەربازىكى مارتىن و مىجەر بە دەستى لە دوو دەپۆشت، دەيەويست دەست بەسەر ئەو ئىنجانەيە دابگرى. ھەموو مىزى خەيالىان ئامادە كرددبوو بۆ ئەو ھەى ئەو ئىنجانەيەى (سىفەر)ى لەسەر دابنىن. ھەر يەكە گۆلى خەونەكانى خۆى بە فەرمانرەوايى كردنى كورد ئاودەدا بۆ ئەو ھەى پاشان لەناو ئەو ئىنجانەيەى دابنى.

چەند رۆژىكى كەمى ما بوو بۆ جەژنى قوربان. رىكەوتنامەى (سىفەر) بۆنى دەولەتىكى كوردى بلاو كرددو، ھەموو عالەم بۆنىان كرد. بەلام (ئەنقەرە) لە (سىفەر) نزيكتر بوو.

له رۆژانی جه ژندا، ئه و مه لاو شیخانه ی زیږی (ئه نقه ره) یان رژابووه
گیرفان، له گوتاره کانیاندا باسی خیانه تی فه رید پاشاو ئه رمه نو کوردیان
ده کرد. ده خه بتین ریکه وتنامه که روناکی ببینی.

-ئه وانه کافرن، ده یانه وی حوکمی خیلافه تی ئیسلام له ناو بچی.

-ئه وانه کریگرته ی ئینگلیزن، تیده کۆشن کوردو تورک قر بکه ن.

-ئه وانه به و ریکه تننامه یه یارمه تی له شکر ی یونانی ده دن.

ئه و به گو ئاغایانه ی مه یلی (ئه نقه ره) یان هه بوو. له کۆره کاند، باسی
خیانه تی ئه و که سانه یان ده کرد که ریکه وتنامه که یان مۆر کردبوو و
خه لکیان به هاتنه وه ی ئه رمه ن ده ترساند.

-ئه م ریکه وتنامه یه به ر له وه ی دژی تورک بی، دژی کورده. ولاته که مان
به سه ر ئه رمه ندا دابه ش ده که ن و ئیمه ده بین به کۆیله یان. برایان،
(بدلیس) و (وان) و (ئه رزه پۆم) مان له ده ست ده چی.

رۆشنبیرو شیخه کورده هوشیاره کان نه یانتوانی به رگری شه پۆلی
دوژمنداریی کردنی ریکه وتنامه که بکه ن. به پیچه وانه وه، ئه و کوردانه ی
دوژمنداریی ریکه وتنامه که یان ده کرد، خه لکیان هان ده داو ره وانه ی
به ره کانی شه پریان ده کردن له رۆژئاوا.

ئینجانه ی (سیئر) که نوینه رانی ده وله ته گوره کان له سه ر میزی خه یالی
کوردیان دانا، به بی گول مایه وه.

کورد، نه رگزی ئازادیان هیتا که له خه وندا پشکووتبوو بۆ ئه وه ی له ناو
ئه و ئینجانه یه ی دابنن.

-نه رگز دوو رۆژ بی ئاو بی، ده ژاکی.

خه یالی تینوو وای به خه یالی تینوو ده گوت.

هاوینی ئه و سه له که رم بوو. هه موو گوله نه رگزی تیدا ژاکا. (خالد
جبرانلی)، گهنجی ته مه ن سی و نو سه له ی خه لکی (گمگم)، که له
(ئه سه ته نبۆل)، له قوتابخانه ی عه شایه ر ده رچوو بوو، کورپی (مه حمود

بهگ) ی سه روکی عه شیره تی (جبرانلی) و سه روکی پیشووی سواره ی
حه میدی بو، بۆنی دهوله تیکی کوردی کردبوو. نه رگزی پشکووتووی
خه یالی هه رگیزاو هه رگیز نه ژاکا.

-من زیاتر بۆنی دهوله تیکی کوردی ده که م تا بۆنی نه رگزی ئینجانیه که.
وای به هاوړیی رینگای خۆی و شاعیرو روشنیبر، (یوسف زیا به گ) ی
خه لکی (بدلیس) ده گوت.

هه ردوکیان ده یانزانی ته شی چاره نووس که وتۆته ده ست ده وله ته
که وره کان. ده یانزانی قه له می میژوو له ده ست ئینگلیزو فره نسویه کانه،
چی بیانه وی له سه ر ئه و په ره ی ده نووسن که له رووباری (قیزل
ئیرماق) هه تا گۆلی (وان)، دریژ ببوه وه.

-سه ره خۆیی!

(یوسف زیا) تیلای خواردو رسته که ی دوگاری کرده وه و گوتی:
-ده رمانمان ئه وه یه و ده ورمان هاتوو و لاته که مان بکه ین به گۆره پانیک
ئه سپی ئازادی ته رادو مه تروودی تیدا بکا.

ئه و هاوینه، هه ردوکیان په یوه ندییان به (سه ید عه بدولقادی کوری
شیخ عوبیدولا) ی (نه هری)، ئه ندامی (ته عالی کوردستان) له (ئه سته نبۆل)،
کرد.

ئینجا هه ر که سیکی بۆنی ئاگری له دلدا بوو په یوه ندییان پیوه کرد...
په یوه ندییان به هه ر کوردیکه وه کرد که میژوو ته له ی خۆی له به ر پنیه
کویره کانی دانابووه وه.

نه یانده زانی میژوو خه ریکه به ره ی خۆی به ته ونی (ئه نقه ره) ده چنی و ئه و
ته شیه ی (ئه سته نبۆل) چاره نووسی گه لانی پی ده رست، ئیستا دارزاوه و
کرم خواردوو یه تی. (ئه سته نبۆل) بۆته پیره ژنیک له سه ر کفنی خۆی
دانیشتوووه.

کورد، له (قوجکیری) و (دیرسیم)، سه ر له نوئی گوژی خۆیان له
گومه زی خه ونی ئازادی گرت. به لام هه ر زوو ئه م گوژه ییش چل
بووه وه و شکا.

(ئەنقەرە) دانیشتنى خۆى لە بەردەم تەونەكە رىك دەخستو بە كەيفى خۆى بەرەى مېژووى دەچنى. پارتى تاشناكى ئەرمەنى، كە پايزى ئەو سالە ويستى بەندەكانى رىكەوتنامەى (سىڤر) بە تفەنگ جى بە جى بكا، لە شەرى لەگەل ھىزەكانى حوكومەتى سەر بە (ئەنقەرە)، لە بەرەى رۆژھەلاتدا، تووشى شكستىكى گەرە ھات. (مۆسكوى بەلشەفى دەستى لەناو دەستى (ئەنقەرە) ناو ھەردوولا پەيماننامەىكى دۆستىنيان مۆر كرد. لەشكرى يونانى، لەبەرەى رۆژئاوا، لە نزيك رووبارى (ساقاريا)، چەكو كوژراوہكانى لە دواى خۆيەوہ جى ھىشت، قوچاندى و ھەلات. فرەنسىيەكان لە باشوور بوون، بە بى ئاگادارى ئىنگليزەكان، رىكەوتنامەىكىان لەگەل (ئەنقەرە) واژو كردو ھىزەكانى خۆيان لە (ئەنتاكىە) كىشايەوہ. ئىتالييەكانىش شارى (ئەنتاكىە)يان جى ھىشت. لە (توركيا)دا، تەنيا يەك حوكومەت ماىەوہو سولتان لەناو مووزەى مېژوودا، بوو بە پارچەىكى كۆن..

(توركيا) بوو بە كۆمار. بوو بە بەردىكو بەو ئىنجانەى كەوت كە وەكو كۆترىكى سىپى لەسەر مېزى خەيالى كورد داندرابوو. (لەندەن)يش ناچار بوو لای خۆيەوہ بەردىك لەو ئىنجانەى بگرى كە شەقى بردو تەنيا يەك زەبر ما بو ئەوہى ببى بە پارچەى ورد وردو بەارى.

بهردی (لۆزان)

دهنگی بهردیک هات به شتی کهوت. دوو سهربازهکهی له تهک ئەو کورسییه وهستابوون که شیخی لهسهر بوو، ئاورپیان دایهوه. هیچ جووله نهبوو. بهلام ئەوان پهنجهیان نایه سهر په لاپیتکه و گوئیان قولاغ کرد. شیخ خهندهیهکی هاتی و تهماشای رووی دوو سهربازهکهی کردو به دهنگی که تهنیا خۆی بیستی، گوتی:

— بهردی لۆزانه. ئەو بهردهی ئینجانهی (سینفر)ی وردو خاش کرد. شیخ ئەو بهرده بچووکانهی بیرکهوتهوه که خۆی و هاوړیکانی دهوری مندالیی به دیواری قسنهکانیانهوه دهلکاند. بهردهکانی یاری قههچانی بیرکهوتهوه، ئەو بهردانهی بیرکهوتهوه که لهسهر یهکیان دادهنانو به توپیکی قوماشی پیچراو دهیانهاویشتن. بهردهکانی ختمی بیر کهوتهوه، که دواي نوێژی عهسر لهگهڵ نوێژکهران کۆدهبووهوه و بهردی بچووکي بهسهر دابهش دهکردن تا زیکرو تهسیبحاتی پی بکهن. بهردی بهردهقانی بیرکهوتهوه که دهیهاویشته کیشکه و بالندان.

بهلام شیخ، لهو ساته‌دا، له هه‌مووی زیاتر ئەو بهردانهی بیرکهوتهوه که به گچکهیی، زۆر جار له ئاوی رووباری دهگرت. خۆی و هاوړیکانی ساپی پانو لووسیان دههیناو له رووباریان دهگرت. بهردهکه نهختی له هه‌وا بهرز ده‌بووهوه ئینجا چهند جاریک به رووی ئاوهکه دهکهوت، ئەوسا له جووله دهکهوتو له ئاودا نقووم ده‌بوو، بازنه‌ی بچووک بچووکي له دواي خۆیه‌وه جی دهه‌یشت، بازنه‌کان ورده ورده فراوان ده‌بوون و پاشان له‌ناو ده‌چوون.

منداڵ به شادو گوشادی هاواریان ده‌کرد:

— بهردهکه ئاوی ماچ کرد.

مندالەكان دەیانژمارد بەردەكانیان چەند جار ئاوی ماچ كردوووە و شاییان پێ دەهات.

پەتی سێدارە، کە بە رووی شیخ دەکەوت، وەک قوچەقانی، بەردی خەيالی شیخی لە رووباری سالانی تەمەنی دەگرت کە بەرەو کۆتایی دەچوو. بەردەکە چەند جارێک رووی رووبارەکە ی ماچ دەکرد، دواي ئەو، جوولە ی هیدی و کەم دەبوووە. بەردی تەمەن خین خین بۆ بنی دەچوو خوارێ.

ئەمە جارێکی تریش، هاوین بوو، رووی دا. پێش دوو سال، روژی جەژنی قوربان، لە شاری (لۆزان)، نزیك گۆلی (لیمان) ی سوپسری روویدا. هیشتا بەرف نەحەلی بوو. وەکو جەنازە ی ناو کفن وا بوو لەسەر دوندی چیاکانی باکووری شار. خەلک بە شادو گوشادی لەسەر بەفر خلیسکانەیان دەکرد، نەیان دەزانی ئاواتی گەلان لە ژوورە داخراوەکان دا، بە هەناسە ی کۆبوووە پلان بە دەستەکانەو دەتویتەو. نەیان دەزانی خەریکن پەیماننامە ی (سیتەر) سەردەبەرن و دەنیژن.

ئەو سبەینە یە، کورد خەریک بوون قوربانیا ن سەردەبەری و زیافەتیا ن دەکردو گوشتیا ن دەبەشییەو و جەژنە پیرۆزەیا ن لە یەك دەکرد. بێ ئەو ی بزانی (ئەنقەرە) لە شاریکی دوور، خەونەکانیا ن دەکاتە قوربانی و ئاواتەکانیا ن سەر ژێ دەکا.

(عیسمەت پاشا) ی نوینەری حوکومەتی (ئەنقەرە) دەستی خستە بن گوپی بۆ ئەو ی گوئ لە قسە ی نزمی (لۆرد کورزون) ی ئینگلیز بێ. (لۆرد)، کە بۆنی فیلی هیدی لێ دەهات، قووتووی عاجی جگەرە ی کردەو. بۆ (عیسمەت پاشا) ی راداشت و پیتیگوت:

-بخۆ، بخۆ! گەوارە دوو کەلێک بە سەر خۆمان و ناکۆکییەکانماندا بەردەو.

(عیسمهت پاشا) خنده‌یه‌کی بۆ کرد. ده‌سه‌سری سپی له گیرفانی چاکه‌تی سموکنی ده‌ره‌یتنا، ئاره‌قه‌ی سرپیه‌وه. ئینجا ده‌ستی به سمیلی داهیتناو گوتی:

- دووکه‌لمان به‌سه‌ر سولتانیش داکرد. ئیستا ته‌نیا به‌ناو خه‌لیفه‌یه‌و کاتی خۆی له‌هه‌رمه‌سه‌رادا به‌سه‌ر ده‌با. ته‌نیا لیپرسراوی قه‌ره‌واشانه‌و به‌س! کۆتایی به‌خیلافه‌تیش دینینو (تورکیا) ده‌که‌ین به‌کۆمار. له‌وه‌زیاتر چیتان ده‌وی؟

- (مووسل).

- (مووسل) تا مووسل له‌ناو گیرفانم نه‌نیم ناچمه‌وه (ئه‌نقه‌ره).

- نا. (مووسل) له‌گیرفانی ئیمه‌ده‌میتنی. تو بۆ خۆت خه‌ون به‌شتیکی تره‌وه‌بینه. (عیسمهت پاشا)، ئینجانه‌ی (سیفر) له‌(مووسل) به‌نرختره. به‌ردیکی له‌گیرفانی ده‌ره‌یتناو هاویشتییه‌ ئینجانه‌یه‌ک له‌ناوه‌پراستی میزه‌که‌بوو، ده‌تگوت په‌رییه‌له‌ناو دومانى جگه‌ره. (عیسمهت پاشا) پیکه‌نی. تاسه‌ئاوی ته‌زی به‌رده‌می بلند کردو قومیکی خوارده‌وه. ئینجا ئه‌وژی به‌ردیکی له‌به‌رکی ده‌ره‌یتنا. به‌رده‌که‌ی له‌ئینجانه‌ی نیوه‌شکاوی (سیفر) گرت.

په‌رزه‌ی ئینجانه‌که‌فریو له‌په‌نجه‌ره‌ی هۆله‌که‌چوه‌ده‌ری تا گه‌یشه‌ گۆلی (ایمان). هه‌ندێ پرزه‌چهند جاریک رووی گۆله‌که‌یان ماچ کرد، ئینجا نقووم بوون بۆ بنه‌وه.

ئینجانه‌ی خه‌ونه‌کان له‌گۆلی (ایمان)ی نزیک شاری (لوزان) نقووم بوو. (عیسمهت پاشا)، بی ئه‌وه‌ی (مووسل) له‌ناو به‌رکی بنی، گه‌پایه‌وه (ئه‌نقه‌ره). به‌لام شتیکی گه‌وره‌ترو به‌نرختری هیتایه‌وه. شتیکی پر هه‌موو گیرفانه‌کانی هیتایه‌وه. هاته‌وه، چاره‌نووسی کوردی له‌ده‌ست بوو.

ته و او بوونی ههنگاو ههنگان

(ئو ههنگاوانه مان نا که له سه زمان بوو،
ئو وهی ههنگاوی له سه ر بنووسری ده بی
بیهائی.)

شاعیر (درینی)

یه کئی له دوو سه ربازه که چوو له لای شیخ. دهسته کانی له گیرفانی
ده رهینا. بو ئو وهی ملی شیخ له ناو قولفانگهی په ته که بنی. شیخ له زگ
بوو پییان بلئی: (به چ یاسایه ک قولفانگهی یه کی تینوو له په ته که ده ده ن؟)
به لام شهرمی پیبوو. وازی لیهینا.

-تینویتییم له گهل خوم بو خوا ده به م.

سه ری دانه واند، به لکو سه ری که منی کیشایه وه دواوه. ناموژگاری خوی
بیر که وته وه که بو شیخ (عهلی ناجی) کرد، خوی له په ته که لادا.
-ته نانه ت به رخیش کاتی بو سه ربیرین ده بری، به رگری ده کا، من بو
به رگری نه که م؟!

سه ربازه که ی دیکه هات. هیشتا دهسته کانی له ناو گیرفانی بوو. له ته ک
شیخ وهستا. به تورکی گوتی:

-مه ترسه، شیخه فندی، مه ترسه! ریک به ئه ندازه ی تویه.

ئینجا دهستی بو په ته که دریژ کرد

ئو سه ربازو جه ندرمانه ی ئه رکی خویان له سیداره کانی تر ته و او
کرد بوو، هاتن له ته ک سیداره ی شیخ وهستان بو ئو وهی ببینن چون په ت
له ئاو زووتر، تینویتی پیره میرد ده شکینن.

شیخ له قسه ی سه ربازه که توورپه بوو. ئو نه ده ترسا. ئو شه وه،
چویچکی ترس له سه ر که دی فره هنگی خه یالی هه لفری بوو.
-ئای خودایه!

-جاریکی تر، شیخ رووی کرده ئاسمان که وهکو پۆستالیکی رهش وا
بوو له سه رپا پیتی له (دیار به کر) نابوو. وهکو تیریکی خه یالی، په ری
له بهر تیری پرسیاره که ی راکرد، به لام نه یهاویشته.

گرنژی و پیکه نی. بو ئه وه ی سه ربازه کانی دهوری بزانی له مردن
ناترسی، دهنگی پیکه نیی بهرز کرده وه.

سه ر له نوی هه ولی دا سه ری نه باته ناو قولفانگه ی په تی قه ناره. یه کی له
ئه فسه ره کان هاواری له دوو سه ربازه که کرد، گوتی:
-یاللا بازووی بگرن.

-بی ئه وه ی مه ندیلی له سه ر بکه نه وه که خوی له گوندی (قول چه ساری)
شاروچکه ی (خنوس) پیچابووی، به خورتی سه ریان له ناو قولفه ی
په ته که نا که له لوزان هونیبوویانه وه. مه ندیله که له قولفه ی په ته که
گه وره تر بوو، مه ندیله که بیست گهز بوو، شیخ، چلو شهش پیچی
به ستبوو، مه ندیله که له کتانی میسری بوو و به دریزایی هفتا روژ
شهرو هفتا و پینج روژ به ندیی له شاری (دیار به کر)، له سه ری
نه کردبووه وه، ئیستا له سه ری به ربوووه وه و گلور بووه وه. مه ندیله که
که وته بهر پۆستالی ئه فسه رو سه ربازه کان. وهک جوگای شیر چل
بووه وه.

ئه فسه ره که بیی شیخ چاوی دایه گلوربوونه وه ی مه ندیله که ی. به
دهنگیکی تیژ گوتی:

-شیخه فهندی، غمی لی مه خو! چه ند گهز کتانیکی سپییه، تازه به که لکت
نایه.

شیخ گوئی له قسه ی ئه فسه ره که نه بوو. خه یالی، له گه ل مه ندیله که ی له و
بلنداییه گلور بووه وه و شوپ بووه وه بو پیده شتی سالانی ته مه نی
رابردووی.

به‌ری دوو ساللا، شیخ له ئاخیرو ئۆخری هاوین، له گوندی (قول
حه‌سار)، له شارۆچکه‌ی (خنوس)، له حوجره‌که‌ی خۆی دانیشته، مه‌ندیله
کتانه به‌نرخه‌که‌ی پێچا. قسه‌و ئامۆژگاری باوکی بیرکه‌وته‌وه که یه‌که‌م
جار مه‌ندیلکی سپی له سه‌ری نا:

-مه‌ندیل تاجی دونیایه، کورم. هه‌موو جارێ که ویستت له‌سه‌ری بنی،
ده‌بی بیسمیلا بکه‌ی. مه‌ندیله‌که گه‌وره بی، یان بچووک، جیاوازی نییه،
گرنگ ئه‌وه‌یه ئه‌قل گه‌وره بی.

شیخ که ئه‌م وشانه‌ی به‌ بیر هاته‌وه، به‌ که‌سه‌ره‌وه سه‌یری تاسه‌ ئاوی
به‌رامبه‌ری کرد. ئه‌و رۆژه‌ی به‌ بیر هاته‌وه که (په‌ریخان) که‌وته ناو بیر،
ئه‌و تاسه‌یه‌ی به‌ بیرهاته‌وه که له‌سه‌ر لیوی بیر بوو، ئاوی تاسه‌که‌ی
نه‌خوارده‌وه. زرنکه‌ی تاسه‌ی (خدر بۆتی) له‌ بنی کووپی ئاوی مزگه‌وتی
(موش) هاته‌وه به‌ر گوئی خه‌یال.

ئه‌و کاته شیخ تینوو بوو. ده‌یه‌ویست به‌ر له‌وه‌ی میوانه‌کانی بگه‌نه‌ ده‌ی،
پێچانی مه‌ندیله‌که ته‌واو بکاو له‌سه‌ری بنی.

مریده‌کان ده‌هاتن و ده‌چوون. ورته‌ ورته‌یان ده‌کرد، گوشتی به‌رخیان
له‌ناو هه‌فت مه‌نجه‌لی به‌ زنجیر لیده‌نا.

شیخ چاوه‌روانی میوانیکی گه‌وره‌ی ده‌کرد. (یوسف زیا به‌گ)ی
کورپی (حاجی سوعاد)، نوینه‌ری پیشووی (بدلیس) له‌ ئه‌نجومه‌نی
نوینه‌ران له‌ (ئه‌نقه‌ره)، ئه‌ندامی کۆمه‌له‌ی (ته‌عالی کوردستان) و ئه‌و
شاعیره‌ی شیعره‌کانی خۆی له‌ رۆژنامه‌کانی (رۆژی کورد) و (ژین) بلاو
ده‌کرده‌وه، سه‌ره‌رای هه‌موو ئه‌مه‌یش تیکۆشه‌ری ریزی کۆمه‌له‌ی
ئازادی!

شیخ ده‌یزانی حوکومه‌ت خه‌فیه‌ی هه‌نو هه‌موو جوولانه‌وه‌یه‌کی
به‌رشکی ناوچه‌که‌ی بۆ ده‌به‌ن. بۆیه‌ سیمایه‌کی ئایینی به‌ میواندارییه‌که‌ی
(یوسف زیا به‌گ) و سواره‌ یاوه‌ره‌کانی دا. بلاوی کرده‌وه به‌ نیازه
ئه‌لقه‌یه‌کی زیکری نه‌قشبه‌ندی گه‌وره ساز بدا.

پیش نیوهرۆ، (یووسف زیا بهگ) و چەند سوارێک گەیشتنە بەر دەرگای
مالی شیخ. مریدەکان هەر رایان کرد جلهوی ئەسپەکانیان گرتو
بردیاننە تەولخانە و ئاوو ئالیکیان دانی. میوانەکانیش روویان کردە
حوجرە ی شیخ کە هیشتا هەر چاوی بریبوو تاسە ئاوهکە.
(یووسف بهگ) داها تەو بە دەستی شیخ و یاوهرەکانیشی یەک لە دوا
چوونە دەستی شیخ. ئینجا هەر یەکەیان لە جیگای خۆی دانیشت.
شیخ دەیهوێست نەختی لەگەڵ میوانە گەورەکە ی بە تەنیا بی. رووی
کردە میوانەکانی دیکە و گوتی:

-بەپرزینە! بە روخسەتتان، من قسە یەکم لەگەڵ (یووسف بهگ) هەس!
دوو بە دوو روویان کردە بەر سێبەری دارتووی سەرکەشی ناوهرەستی
هەوشە، کە چلهکانی دابوو بەر کزەبایەکی ناسک، بە نەرمی ماچی
دەکردن. چۆلەکەکانی سەر چلهکان هەلفرین وەک ئەو هی بزانی ئەو دوو
پیاو چ قسە یەکی گرنگ دەکن و دەبی گفتوگوکە تەنیا لە بەینی
خۆیانەو بی. چۆلەکەکان بەرەو دوور فرین و لەسەر لکهکانی دار
سوورە چنارەکانی دەوری قەلای (خنوس) نیشتن.

مریدەکان سەیریان کرد قسەیان دەکرد، دەنگیان زۆر نزم بوو، تەنانەت
کزەبای ناسکیش نەیدەتوانی قسە ی بەینیان بگوازیتەو.

مریدەکان زانیان باسی شتیکی گرنگ دەکن. شیخیان بینی گوئی بو
قسەکانی (یووسف زیا بهگ) کلۆر کردبوو و تەماشای رووی گەنج و
لەرۆ غەمگین و سمیلی جوان هەلپاچاوو بۆینباغی ملی دەکرد. (یووسف
زیا)، لە جوولاندنی لەشو دەستەکانی دیاربوو، باسی شتیکی گرنگی
دەکرد. شیخ داوای دوو تاسە ئاوی کرد. دوا ی کەم یەکی لە مریدەکان
ویستی دوو تاسە ئاویان بو بیا، شیخ بە دەست ئاماژە ی رەت
کردنەو هی داو فەرمانی بە مریدەکە کرد دوور بکەوێتەو.

مریدەکان بیریان کردەو:

-مەسەلە چییە؟ ئەو بابەتە چییە باسی دەکن بە جۆری تینویتی لە بیر
بردوونەتەو؟!

(یوسف بهگ)، له کاتی قسه کردندا، فیتی سووری له سهر ده کرده وه و
ناره قه ی هه نیه و لاجانگه کانی ده سپیه وه. ئینجا ده هات سهر له نوچ
تووی قسه ی به سهر به ریه ک ودرده کرد کچی و گوچی راگرتنی شیخ
چنیبووی.

دانه توویه ک له دره خته که به ربووه وه. دانه یه کی ره شی گه ییو! چه ند
دلۆپه ئاوی شیرینی به مه ندیلی تازه پیچراوی شیخدا پرژا. شیخ دهستی
بو دانه تووه که دریژ کرد، دوو سی جار فووی لیکرد، تۆزی لی پاک
کرده وه و پیشکیش میوانه که ی کرد.

(یوسف بهگ) دنکه تووه که ی وهرگرت، که له بهر گه رمای هاوینی
(خنوس)، وه ک دلی ئاشقانی دیوه خانه که ی گه یی بوو. له ناو دهستی
رایگرت و له قسه به رده وام بوو.

کزه بایه کی فینک لای چیاکانی (جه ولیک) هوه هات، چله کانی دارتووه که ی
هه ژانده وه که ئه و دوو مرویه له بهر سیبه ری دانیشتبوون. هه روها داوی
ئاوریشمی شوپابه ی فیتی (یوسف زیا بهگی) له رانده وه. که (یوسف
بهگ) زانی شیخ ته ماشای داوه ئارمووشه ره شه کانی فیتی دهکا،
خهنده یه کی کرد خه فه تی رووی زیاتر کردو گوتی:

-گه وره م، ده رکه وت ئینگلیز له داوی ئاوریشمی شوپابه ی فیتی من
زیاتر وازی ده که ن.

شیخ، که تا ئه و ساته، زور به وردی گوچی له قسه ی میوانه که ی گرتبوو،
دهستی بو مه ندیلی خوی دریژ کردو بو پیشه وه پالی دا تا لئوی له
پیشه وه گه یشته نزیک برو سپی و په یوه سته کانی. ئینجا بو پاشه وه ی
بردو گوتی:

-چون؟ ئیمه خراپه ی ئینگلیز ده زانین، خراپه ی داوی ئارمووشی فیس
چییه؟

-گه ورهه، خوی خراب نییه. به لام که (با) ی دی به لای راسته و چه په دا ده چی. له شوینی خوی ناوهستی.

ئینجا دهستی پیکرد، باسی (لوزان) ی بو شیخ کرد:

-ته مادار بووین ئینگلیز له فشار خستنه سهر تورک به ردهوام بنو له م ولاته دا، بمانکه ن به هاوبهش، یان ریگامان بدهن له تورک جودا بینه وه، سهر به خوبین و خومان فه رمانره وایی خومان بکهین.

ئه و ئاماژانه ی ئینگلیز بو ئیمه یان داو ئه وه ی له (سیقر) رووی دا، دنه ی داین له هندی ناوچه شوړش بکهین. جه نابی شیخ، خوت ده زانی پیش دوو سال، خه لک له (دیرسیم) و (قوجکیری) راپه رین. ئیمه نه خشه مان بو دانابوو. وامن زهن ده برد ئینگلیز له (ئامیدی) و (سلیمانی) هیزه کانیان ده جوولینن و فره نسی له سوریاه ده بزوون و به هانامانه وه دین، به لام... هه روه ها گه ورهه، خوت ده زانی خه لکه که چییان به سهر هات و چون (توبال ئوسمان ئاغا) ی لاز ئاگری له دونیا به رداو له کولانه ی هه موو گوندو شاریک، سهری پیاوانی به سهری سونگییه وه کرد.

(یوسف زیا به گ) هیشتا دنکه تووه که ی هه ر به دهستییه وه بوو. شیخ ته ماشای دانه تووه که ی کرد و گوتی:

-جاریکی تریش قله گویره که له گومه ز گیر نه بوو!

ئه و جا پیکه نی و سهیری دانه تووه که ی کردو گوتی:

-بیخو، پیاو! بیخو تا میروو نه یان خوار دووه.

(یوسف به گ) یش پیکه نی، دانه تووه که ی هاویشته زاری و گوتی:

-گه ورهه، چون ئه م دانه تووه پیکه یشتووه، ئاوه ایش بارودوخ بو

راگه یانندی سهر به خویی پیکه یشتووه. پیویسته بهر له وه ی میرووی

له سهر کو بیته وه، رایبگه یه نین.

ئه مجا دیره شیعریکی سیاپوشی شاعیری خوینده وه:

ئه ی حه بییم گه ر جه هه ننه م دا فه بی تو دانه بی

سه د قه سه م دی بچمه نیف دا ئه ز ب قه سدا دانه یی

سەر له نوێ تووی خه یالی به بهر پیتی شیخی بیدهنگ وهرکرد:

-کومه لهی گه لان بیدهنگه. ئه و فاقه ی دامانایه وه به سهر خوماندا تهقییه وه. فاقه که هیچ دانه ی تیدا نه بوو، گه وره م. ئیمه تیفوکی کویر بووین و به فاقه وه بووین. کهس دهستی یارمه تیمان بو دریز ناکا، گه وره م. بهری چهند هه یقا، چاوم به لیپرسراویکی رووسی گه وره کهوت، باسی په یماننامه ی (سیفر) و ریکه وتنامه ی (لوزان) م، بو کرد. باسی ئینگلیزو پشتگیری بو (ئه نقه ره) م بو کرد، بۆم باس کرد چون له بازاری (لوزان) ئازادی ئیمه یان (به مووسل) ئالشت کرد. گه وره م، ئایا ده زانی ئه و لیپرسراوه رووسه چی پیگوتم؟ گوتی پیویسته دهست له ناو دهستی حوکومه تی (ئه نقه ره) بنیین بو ئه وه ی پیلانه کانی ئینگلیز بیووکیینه وه. دهیه وئ ئیمه یش وه کو نوینه ره - په رژین بی له ئیوه بی شه ره فه کان بین. که له په رله مانی (ئه نقه ره)، برووسکه یان بو (لوزان) لیداو گوتیان نامانه وئ له تورکیا جودا ببنه وه. ئای له به ختی شوومی خۆمان، گه وره م!! ته نانه ت رووسیش، که سه دان ساله دوژمنداریی تورک ده کهن، ئیستا لای تورکه کانن.

(یوسف به گ)، له م کۆبوونه وه یه ی بن دارتووه که ی مالی شیخ (سه عید)، له گوندی (قۆل حه سار)، باسی ئامانجه کانی کومه له ی ئیستیقلالی کوردستان (ئازادی) ی کرد. پییگوت ده رفه ت بو ئیستیقلال ره خساوه، حوکومه تی (ئه نقه ره) سولتانی لاداوه و له کۆشکه کانی (ئه سته نبۆل) دیلی کردووه که ئیتر پایته خت نییه. حوکومه تی ده روازه ی بالایش رویشتووه. (ئه نقه ره) به ئاشکرا دژایه تی ئیسلام ده کا. زمانی کوردی قه دهغه کردووه، خه لک بارودۆخیان خراپتر بووه.

-ئه گه ر خه ل بو ئیستیقلالی کوردستانیش به ده نگمانه وه نه یه ن، لانی که م به هانای دینه که یانه وه دین. یا شیخ، له جه نابت پیوه، کهس ناتوانی سه رکرده یه تی ئه م بزووتنه وه یه بکا.

له و دانیشتنه‌دا، هه‌ردووکیان ریک که‌وتن. (شیخ سه‌عید) ئاماده بوو
ئاگر له حوکومه‌تی (ئه‌نقه‌ره) ی کافر به‌ربدا. ئاماده بوو ئالای جیهادی
له دژ به‌رز بکاته‌وه. به بیانووی ئه‌وه که حوکومه‌تی (ئه‌نقه‌ره) کافره و
شه‌ری نییه، ئاماده بوو، خۆی فری بداته ناو دۆژه بو ئه‌وه‌ی دانه‌ی
ئیسیتیق‌لالی ده‌ست بکه‌وئ.

کۆبوونه‌وه‌که‌یان چهند سه‌عاتیک به‌رده‌وام بوو. مریده‌کان بیزار بوون.
چاوه‌پێیان ده‌کرد بچنه ناو ئه‌لقه‌ی زیکرو له‌گه‌ل شیخی خۆیان چاو
بنوو قین و روو بکه‌نه خوا، هانا وه‌به‌ر شای نه‌قشبه‌ندو (مه‌ولانا خالید) و
شیخه‌کانی دیکه‌ی ریبازی نه‌قشبه‌ندی بیه‌ن.

که شیخ و میوانه‌که‌ی هه‌ستان، گوێیان له غه‌لبه‌ غه‌لپیک بوو. کابرایه‌ک
فهرده‌یه‌کی به‌ پشتی دادابوو، بانگی ده‌کرد: (کوانی شیخ؟ کوا شیخ؟)
مریده‌کان گرتیان، لینه‌گه‌ران بچیته لای شیخ و (یوسف به‌گ) که به‌ ته‌نیا
دانیشتبوون. ئه‌وان که چاویان به‌ کابرا که‌وت، هه‌ردووکیان به‌ یه‌ک
ده‌نگ، هاواریان کرد:

ئۆی، ئه‌وه (خالیس)ه!

شیخ به‌ ده‌ست ئاماژه‌ی بو مریده‌کان کرد لینی گه‌پین بی.
که (خالسی بدلیسی) گه‌یشه‌ لای دره‌خته‌که، شه‌روالی چۆخی ره‌شی
خه‌خته‌ی له به‌ردیک جه‌را، ره‌تی بردو له‌په‌وروو به‌ربووه‌وه.
فهرده‌که‌یشی به‌ربووه‌وه و گوێزه‌کانی ناوی به‌ گوێی وه‌ربوون.

قسه وه‌ک دانه گوێزی وشک له زاری (خالسی بدلیسی) ی هاوپی
سه‌رده‌می خویندنی شیخ له (موش)، په‌رت و بلاو بووه‌وه. ئه‌و (خالسی
بدلیسی) یه بوو کاتی خۆی، پیش هه‌شت سال، که دیتی چۆن کاتی
مه‌لاکان له‌گه‌ل (مه‌لا سه‌لیم) له سه‌ریان درا، مه‌ندیلیان له‌سه‌ر که‌وت و
گلۆر بووه‌وه، شیت بوو. له‌و ساوه‌ فهرده گوێزیکی به‌ کۆله‌وه بوو،
لیزه‌وه له‌وئ ده‌گه‌را، بگه‌یشه‌تایه هه‌ر گومه‌زیک گوێزی تیده‌گرت.

(خاليس) به شېخى گوت:

ئەو سى رۆژە لە سەفەرم. پياو کوو ئەو ەندە دوور دەه که ویتەو؟
چومە (موش)، لەوئى نەمبىنیت، رووم کردە (گمگم) و خۆیشم نەمزانی
چۆن لە رووبارى مراد پەرمەو! کاتیکم زانی لە قونتارى چىای
(شەرەفدین)م! لەوئىش بۆنى تۆم نەکرد. لەوئى پىيانگوتم شېخ لە
(خنوس)ە.. ئایا راستە تۆ لە (خنوس)ى؟
داهاتەو، ئەو گويزانەى هەلگرتەو که به گۆرئى وەر بېوون. دانە دانە
خرى کردنەو لە ناو فەردەه کهى کردنەو.

ئەو شەو تارىکو نووتە که، ئاسمانى (دىار بەکر) چى ئەستېرەى لە
هەگبەدا مابوو هەمووى تەکاند. تا کات زیاتر دەرپۆشیت، تىنوئیتى زیاتر
دەبوو و مردن نزیکتر دەهوتەو. چلو شەش لاشە بە هیدى و بە هیمنى
لەگەل شەنەبادا دەلەرانهو. هەموو ئەفسەرو سەربازو جەندرمەو
ئەندامانى دادگاو دختۆر لە بەردەم سىدارەى شېخ کۆبوونەو. لەو کاتەدا،
لاى ئەو سىدارەى، قسە تەنیا بە تورکى بوو. تەنیا لاشە هەلواسراو هکان
بە کوردییه کی نووسا و قسەیان دەکرد.
—سەعات دوازده دەى دەوئ!

دەنگىکى گر بە تورکى سىنگى تارىکى شەق کرد و کاتە کهى راگەياند.
ئىستا شېخ زانی سەعات چەندە.
—لەز کەن!

یەکن لە ئەفسەرەکان بە تورکى فەرمانى بە سەربازیک کرد تەنیا لە تەک
شېخ مابوو هەو.

سەربازە که، که چاوەکانى بەرگریان لە سىدارەى وەنەوز دەکرد، که
گوئى لە دەنگى ئەفسەرە که بوو، راچلە کى. دەستى بۆ پەتى سىدارە دريژ
کرد که لە ملی شېخ ئالا بوو. گریى پەتە کهى نەختى توند کرد بۆ ئەو
قولفە که تەسک بکاتەو. ئىنجا بە قەشمەرى پرسى:

هـی. یا شیخ، خو ئەمه ئەزیهتت نادا؟!

شیخ ئەوساکه کهوتبووه ناو ئۆقیانووسی خهیاڵ و گوئی لئ نهبوو. ده‌ریای ته‌مه‌نی شه‌پۆلی هارو هاجی لئ هه‌لده‌ستاو خوئی بۆ کۆتایی هه‌لده‌کوتا. به‌لام هه‌شتا بره‌ک گوێزی له هه‌گبه‌دا مابوو له‌به‌ر پینی خوای خوئی به‌ گۆرپی وه‌ر بکا که له ئاسمان، له‌سه‌ر عه‌رشی نوورانی دانیه‌شتبوو و له هه‌نگوینی خه‌ودا نقووم ببوو.

پار به‌هاری، (یوسف زیا به‌گ) جاریکی تر بۆ سه‌ردانی شیخ، هاته‌ گوندی (قۆل حه‌سار). له (کانی ره‌ش)، له‌گه‌ل (خالد به‌گی جبری) هاتبوو. (یوسف به‌گ)، به‌ روویه‌کی گه‌شی بی غه‌م، که پێش هه‌شت مانگ غه‌می له‌سه‌ر ده‌رژایه‌وه، نامه‌ی (خالد به‌گ) ی دایه شیخ. په‌پوله‌ی ئاواتی له‌سه‌ر روو که‌وته‌ باله‌فه‌وه به‌ شیخی گوت:

-گه‌وره‌م، ئیمه شه‌رکردنمان له چاره نووسراوه. ئەوه‌تا خه‌یلافه‌ت له‌ناو چوو و سولتانیه‌ش سوپه‌گوم کرا. خه‌لک به‌ کۆمه‌ل دینه پالمان. عه‌شایره کورده‌کان چه‌کدار ده‌که‌ین. گه‌وره‌م، چی زۆره، چه‌ک زۆره!! ئەو چه‌که‌ی عوسمانلی و رووس له جه‌نگی گه‌وره‌دا داوی خوایان جیهانه‌یه‌شت، خه‌لک هه‌موویان شارده‌وته‌وه. له ئەشکه‌وتان شارده‌وتیان هه‌و دایان کردووه. شیخی گه‌وره‌م، چه‌ک به‌ بار، له گوندان هه‌یه پیم بره‌وا بکه‌ تهنه‌گ هه‌یه هه‌شتا ته‌قه‌ی پێ نه‌کراوه‌و سنده‌وه‌قه فیه‌شکه هه‌یه چۆن لای ئاغا به‌گه‌کان بوو هه‌ر وه‌کو خۆیه‌تی ده‌ستی لینه‌دراوه. (سمکو ئاغای شکاک) و (شیخ مه‌حمودی سلیمانی)ش په‌شتگیریمان ده‌که‌ن. قسه‌مان له‌گه‌ل دیره‌سیمیه‌کان کردووه، زۆرمان زه‌حمه‌ت له‌ گه‌فتوگۆ کیشه‌، به‌لام ئیشه‌لالا ئه‌وانیه‌ش له‌گه‌ل ئیمه راده‌په‌رن. نامه بۆ کۆمه‌له‌ی گه‌لان ده‌نیترین، سکالا ده‌که‌ین که مافمان خوراوه‌و بۆیان روون ده‌که‌ینه‌وه شه‌رمان بۆ وه‌رگرتنه‌وه‌ی مافه‌کانمانه‌.

پایز، شیخ، له‌سه‌ر داوای (کۆمه‌له‌ی ئازادی)، (عه‌لی ره‌زا) ی کورپی ره‌وانه‌ی (حه‌له‌ب) کردو پێیگوت:

- له وئى رانه مه رېك ببه (ئەستەنبۆل) بۆ خەرجى چالاكئىيەكانت بىفروشه. برۆ لای (سەيد عەبدولقادر) و چیت بەسەر هاتووو له (حەلب) چت كردوو، هەمووى بۆ بگێرەوو له وئوه بزقەر. له (مالى خالد بەگ) يەك دەگرینهوه. .

(عەلى رەزا)، له ترسى سىخوړو زماندزان كه حوكوومه تى (ئەنقەرە) له هەموو جىگايەكى چاندبوون، به بەرگى چۆدار رووى كردە (حەلب)، له گەل چەند خانەدان و گرەگرى كورد كۆبوووه و هەندى نەخشەيان دانا. له وئى، روښت بۆ (ئەستەنبۆل) و چاوى به (سەيد عەبدولقادر) كهوت. چەند شهويك له (ئەستەنبۆل) مايه وه، ئىنجا رووى كردە (ئەرزەپۆم) بۆ ئەوهى بچىته مالى (خالد بەگى جبرى) له (كانى رەش). (شىخ سەعيدى) باوكى له وئى بوو، ميوانى (خالد بەگ) بوو.

(عەلى رەزا) بريارى داگيرساندنى راپەرينىكى گەورەى له گەل خۆى هينا بوو.

-له يەكى رەمەزان.

-كوړم، ئەمه دوور نىيه؟

-ئا. باوكه. يەكى رەمەزان رىكهوتى سەرەتای بەهار دەكا، رىكهوتى نەورۆز دەكا. گول هيشتا نەپشكووتوو، تەنيا كانى و سەرچاوه زاون و هەر وهە دلىش!

(خالد بەگ) فېسەكەى كەمى لار كردهوه و گوتى:

-كاتىكى له بارىان هەلبژاردوو. سەرما دەشكى و دل، بەر له سروشت، پر دەبى له بەهار.

بەلام گورگەبۆر شتىكى ئاسان نىيه. چاوه دىرى دەكاو خۆى له كۆزه بەرخى ساوا مەلاس داوه.

-گەورەم، ئەگەر شوان چاوى كرابىته وه، گورگ ناوئىرى توخنى مىگەل بكەوى!

هەرسىكيان به داوى بارىك، خەونيان بۆ دلىان دەدوورى.

پایزی ئەو ساله، (خالد جبری) به چفره بروسکه یه کی بۆ ئەفسه ره کورده کانی (هه کاری) نارد. نووسی:

- به رخه کان به ره لالا کهن، با شیر بخۆن.

ئەفسه ره کان به غه له تی له چفره که گه یشتن. وهک ئەوهی به هار داهاتی، چوونه چیا. سیخوره کانی (ئەنقهره) چاوه دیری هه موو چالاکیه کیان ده کردو خویان لی داده نووساند. چاوه دیری ئەفسه ره کانیاں ده کرد له گه له هه زارو پینچ سه د سه رباز چوونه چیا، خه به ری ده وله تیان دا. ئەفسه ره کورده کان تیگه یشتن بروسکه که داوای نه کردبوو بۆ شوپش بچنه چیا، به لام تازه کار له کار ترازابوو، هه یچ ده رفه تی گه رانه وه یان له به رده م نه مابوو. ناچار بوون روویان کرده روژه لات بۆ ئەوهی له سنوور ئاودیو بن.

بۆنی راهه پین ده هات. په رده ی له سه ر لاکه وت و ده ولت ده ستی به پشکنین کرد.

رووفی چۆن دزه ده کا بۆ ناو ره زی میو، پیاوانی ده ولت ئاوها به ناو گوندو شاروچکه کان وه ربوون. گره گره کانی کوردو هه ر که سیکی بۆنی ئاگری لیده هات، گرتیان. (خالد به گی جبری) ی میر ئالایان له (ئهرزه رۆم) و (یوسف به گ زی) یان له (بدلیس) ده ستگیر کردو له دادگایه کی سه ربازی له (بدلیس) دادگاییان کردن. ده یان که س گیران و به ته له ی پیواره وه بوون.

شیخ هیشتا له (قول هه سار) بوو که خه به ری گیرانی دوو براده ره که ی بیست. دوای چه ند روژیک، قایقامی (خنوس) هاته سه ردانی: شیخه فهندی، پیویستمان به ئیفاده ی تویه. تکایه له گه لمان به فرموو بۆ (بدلیس).

شیخ زانی ئیفاده بیانوو به بۆ ده ستگیر کرانی. ده ترسا نه وهک (خالد به گ) و (یوسف به گ) له ژیر ئەشکه نه جده دا، دانیاں به هه ندی شتی نهیتی به ینیاں نابن. ئای خودایه !!

شیخ کۆکی و دەستی لەسەر سینگى داناو له ناو چاوهکانى قايمقام راماو
به دهنگى کز گوتى:

-جه نابی قايمقام، من پياويكى نه ساخم و دونيا هه مووى خووساره. ئايا
تو پیت ئاساييه شىخىكى زورهانى وهكو من بو ئيفاده ليره وه بچيته
(تفليس)؟ ئه گهر به سواری ئه سپيش بچم، سى رۆژم پیده چى. ناتوانم.
شیخ نه چوو. ناوچهى سه رحه دان به فرىكى كپو سپى له خوى پىچا بوو.
وهك مهنديله كهى وا بوو كه تازه گلۆر بووه وه بهر پىي جه ندرمه كان. له
شه ويكى كپو هيمندا، هه ستا جوببهى كرده بهرو مهنديلى له سه ر ناو
ده سه سره سه وزه كه یشى برد كه خورى خوشه ويستيه كى سه ر
ئاو ابوونى هفتا په رى له ناوه راست بوو. به ره و شارۆچكهى (گمگم)
تيته قاند.

سڀيهري سهوزي دل

(سڀيهر راحه تي پشت په ردهيه.)

(ئيبن عه رهبى)

شيخ دهسه سره سهوزه كهى دهرهينا كه وهكو به هاريكى شراوهى ژير
به فرى جوببه سڀيهه كهى وابوو، گوتى:
-جوببه ته نيا ناگرى داگيرساوى تيدايه. ئيتر كه سيكى تيدا نيه به ناوى
(سه عيد نه قشبه ندى).

دهسه سره كهى بلند كړدو پيشانى گوندى و شيخ و مه لاو فه قى و
مريده كاني دهو روبه رى خويدا. كاغه زيكي له گيرفانى دهرهينا. نامه يه ك
بوو بو هوزه خورمه كييه كان، ديباجه كهى به عه رهبى نووسرابوو:
(بسم الله الرحمن الرحيم. من محمد سعيد النقشبندى الى رؤساء
عشائر الخورمك. السلام عليكم و رحمه الله و بركاته وله الحمد والمنة.)
شيخ له نامه كهيدا داواى له سه روک هوزه عه له وييه كان كړدبوو بچنه
ريزي شورشه كهيه وه. بوى روون كړدبوونه وه نه وهى دهيك، خه باتيكي
نه ته وايه تيبه نه ك ئايينى. شيخ بوى نووسيپوون: پيوسته ريگاي (ئيمام
حوسين) بگرنه به رو له رووى زولم و كوفرى (ئه نقه ره) بوهستن. ئه م
خاكه خر كه ربه لايه. وهرن هه موومان وهكو (حوسين) بين.

شيخ واى بو نووسيپوون.

خورمه كييه كان، له باتى نه وهى به (به لئ)، يا (نه خير) وه لامى نامه كهى
شيخ بده نه وه، پوخته و زهريف نامه كهيان گه يانده دهست قايمقامى
(گمگم).

-دياره، ئيشم ليتره ناروا.

شيخ به ساردى واى گوت و له و ناوانه رو پشت، رووى كرده باشوور كه
شورشى تيدا ده جو شا..

خەلك له هموو لايهكهوه چوونه پالييهوه. وهك شهپۆل گرمهيان لى ههستا. شيخ، كه به ئهسپى كهويتو جوببهى سپى، لهو دۆلو نهالو ريگا سهختو ههلهتانهى چيا دهرويشت، وهكو مۆميكى داگيرساو وابوو پهروانهى تى ئالابن..

شيخ له (سالوخان) وهستا. كلۆ بهفر كه دهكهوته سهر مهنديلو ريشو جوببهى، لهبهر ههناسهى گهرمى زوو دهتوايهوه.

له ركان، دهستى دهلهرزى، دهستى دهمارى شينى تيداابوو، دهسهسرهكهى بهو دهسته لهرزانه راوهشانوو گوتى:

به دورمانكهركان بيژن، به ژنو بووكهكانتان بلين، ئالوو بهيداخى وهك ئهमे بدوورن. ئهه بهيداخه دهبي به نيشانهى جيهادمان. ئهه بههاره خۆريكى تازهمان لى ههلاي.

(كۆمهلهى ئازادى)، دواى دهستگيركرانى (خالد بهگى جبرى)ى مير ئالوو (يووسف زيا) له (بدليس)، ناچار بوو شيخ بكا به سهركرده. شيخ دهيزانى چارهنووس بارىكى له تواناى خوئ قورستترى له ئهستۆ بار كردوو. بهلام چار نيهه. بهرهلكردى خهلك بهبى شوان، بى غيرهتى و نامهرديهه.

شيخ له دلى خۆيدا وايدهگوتو به دوو چاوى غهبارو توورپهوه به رۆندك تهماشاي دهسهسرى (پهريخان)ى دهكرد.

سويندم به خواى بانى سهر، ئهه مهنديله لهسهر ناكهمهوه تا، يان له پيناو دينو خهلك شههيد دهكريم، يان سهربهخۆيى له بهينى كهلبهكانى گورگهپۆرو (خلق فرقهسى - پارتى گهل) دهردينم.

شيخ سهردانى زۆر گوندى كرد، گوند به گوند، به شارهكاندا گهرا، شار به شار. نه بهفرو نه باهۆزو نه باى باكوورو نه قهشاي ئهستوور، له بهردهميا نهبوون به ئاستهنگ. شيخ تيريك بوو له كهوانى چارهنووس دهروبوو. هيچ شتيكو هيچ كهسيك نهيدهتوانى شوپشى دلى رابگرى كه خۆريكى گهشى بهسهردا ههلاتبوو وهك ئهه خۆرهى لهسهر دهسهسره سهوزهكهى كيشرا بوو.

ژماره‌ی مریده‌کانی تا ده‌هات زیادی ده‌کرد. خه‌لک سه‌رقالی دروونی به‌یادخی سه‌وزی وه‌کو قانه نه‌عنا بوون، خۆریکیان له ناوه‌پراست بوو، ده‌تگوت دیناری زی‌پینه.

شیخ، له گوندی (جانی)، توندو توورپه بوو. له‌به‌ر چاوی ئه‌و شیخانه‌ی پیش که‌می دیتی لاشه‌یان به‌ سیداره‌دا شوپر بوته‌وه، ته‌سبیحه‌که‌ی توورپه‌لدا. ته‌سبیحه‌که‌ی له ئه‌رزهرۆم کړیبوو، گوتی:

-هۆ شیخینۆ! مه‌لاینۆ! خوا شایه‌ده‌و ئیوه‌یش به‌ شایه‌د بن. ئه‌وه ته‌سبیحه‌که‌م فریداو تفه‌نگم هه‌لگرت. گه‌لی موسلمانان، زیکر به‌ تفه‌نگ باشته‌ر ده‌کری!

له‌وئ، رووی کرده (کاهکیک)، گوندی (عومه‌راغا فارۆ). (عومه‌راغا) به‌رده‌وام قه‌ننه‌ی به‌ ده‌مه‌وه‌بوو، بچووبایه‌ هه‌ر کوی ئه‌لقه‌ی دووکه‌لی سه‌رسه‌ری ئاشکرای ده‌کرد. (عومه‌راغا) تووتنی له قه‌ننه‌که‌ی کردو سویندی خوارد:

-گه‌وره‌م، سویندم به‌ گوپی محهمه‌د پیغه‌مبه‌ر، له بن ئه‌م گومه‌زه سه‌وزه‌دا، وه‌ک ئه‌م تووتنه، خۆم له پیناوی تۆدا ده‌سووتینم.

شیخ پیکه‌نی. به‌ ده‌سته‌کانی دووکه‌لی له‌به‌ر ده‌مو چاوی لاداو گوتی:
(عومه‌راغا)، پیویسته کافره‌کانی (پارتی گه‌ل) بسووتینی، نه‌ک رۆحی خۆت.

ئه‌و هه‌لمه‌ی له دوو بر ناخی ئه‌سپی شیخ ده‌هاته ده‌ره‌وه که جله‌وی له ده‌ست چه‌رکه‌سی زازایی مه‌یته‌ر بوو، ده‌مو چاوی چه‌رکه‌سی زازایی داده‌پۆشی. هه‌لمه‌که‌ له‌و دومانه‌ی ده‌کرد که (عومه‌راغا) ئه‌و رۆژه به‌ بای ده‌کرد.

ناوچه‌ی سه‌رحه‌دان که‌وته دوا‌ی شیخ که به‌ره‌و چاره‌نووسیکی پیوار ده‌چوو. شیخ به‌و زستانه به‌فراویه‌ رووی کرده (لجه). رووباری (دیجله) له دووره‌وه، له ناو به‌فردا، له ده‌ماری ملی (په‌ریخان) ی ده‌کرد..

دەسەسپى ناو گىرفانى سەرەوھى لاي دلى، چراي داگىرساوى دلى
رووناكتر وگەرمتەر دەكردهوھ.

بەر لەوھى بگاتە شار، لاي پردىك سەدان مريدى گوندىكانى (ئەرغانى) و
(مەعدەن) و (ئەكىل) و (ھازق) و (فارقىن) و (ھىنى) و (جنار) و (باسۆر) و
بگرە تا (بەسمەل) و (جەرموك) یش ھاتنە لاي. ھەندىك نەساخ و گرفتارو
بپرەك شىتت و چەندىك شەھت و كەترەو كەر و لال و كويزيان ھىتابوو،
ھاواريان دەكردو دەپارانەوھو داوايان لە شىخ دەكرد دوعا بۆ خۆيان و
بۆ نەساغەكانيان بكا چاك ببنەوھ.

شىخ، شەو لە (دوملى) ماىوھ، پىادەو سوارەكانى لەگەلدا بوون بەسەر
مالەكانى گوندا دابەش بوون. رۆژى پاشى كە دووشەم بوو، شىخ
ئەلقەيەكى گەرەى تەوھججوى بەست.

-كابرا، ئەمە ئەلقەي زىكر نىيە، ئەمە رۆژى ھەشرە!
-تۆيش شىخت بىنى؟

- چۆن نايبىنم؟ دەستىشم ماچ كرد.

-منىش جوببەكەيم ماچ كرد. بە خوا بۆنى بەھەشتى لى دەھات.

-كابرا تۆ بەھەشتت دىوھ؟ ئەو بۆنەى كردت بۆنى كۆلەگەى عەرشى
رەھمانە!

-بۆ من نالین؟ بەخوا، ئاوى دەستنوئىژىم خواردەوھ. لەمىشەم بوو،
سوئندم بە قورئان، يەكسەر چاك بووھوھ.

-تۆش سىبەرەكەيت دى؟ سوئندم بە خوا سىبەرى سەوز بوو. دىم
سىبەرى وەك سەوزەگيا كەوتبووھ سەر بەفر.

- سوئندم بە قورئان منىش بىنىم.

مريدەكان، لە بەينى خۆيانەوھ، ئەم قسانەيان دەكرد.

لەم ئەلقەي زىكرەدا، بۆ يەكەم جار، شىخ (سەعید) ھۆنراوھى كوردى بۆ
مريدەكانى خويندەوھ. دەچووھ لاي ھەر مريدىك جوببەى خۆى بەسەر
دادەداو دىرە شىعەرىكى (جزىرى)، يان (خانى)، يان (مەولانا خالدى)
دەخويندەوھ. ھەندى دىرىشى بە فارسى و زازابى خويندەوھ.

که مریده‌کان دیتیان شیخ به دهنگی خوئی که ئاوازیکی جوانی پیری تیدا بوو، شیعریان بوو دهخوینیتته‌وه، دهستیان له حهناس دلیان له سهر سینگ داناو به ملکه‌چی و سهرکزی گوئیان گرت و گریان. ههناسه‌ی شیخ گهرمی ده‌کردنه‌وه. بوئی مسکی له ریشی دههات، ئه‌و بوئه ده‌بیردنه به‌ههشتی پر حووروو نوورو هه‌میشه سه‌وز. ئه‌وان ده‌گریان و شیخیش ده‌گریا. شیخ ئه‌م شیعه‌ری (جزیری) خوینده‌وه:

کهس ب دادا مه نه‌پرست، گله ئو داد چ کهت
ته نه‌بت دادره‌سه‌ک بیه‌ووده فه‌ریاد چ کهت؟

شیخ، بی ئه‌وه‌ی کهس بیینی؟، ده‌سه‌سره سه‌وزه‌که‌ی له گیرفانی چاکه‌ته‌که‌ی ده‌ره‌یناو ئه‌سرینی پی سرپییه‌وه.
دلنیا بوو که چاره‌نووس هه‌نگاوی بوو ته‌له‌یه‌کی جوانی ددان تیژ ئاماده کردوو. ده‌یزانی ده‌وله‌ته راراکان پشتیان له کورد کردوو و ئیستا وه‌ک ورچ خه‌ریکی ئه‌و هه‌نگوینه‌ن که (ئه‌نقهره) پیشکیشیان ده‌کا. ده‌یزانی له ناوه‌ندی ده‌ریایه‌کی هارو هاجدایه، دووره له که‌نار.
شیخ، دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌م هه‌موو شتانه‌ی به‌بیر هاته‌وه، ئه‌م دیره‌ی له بن گوئی مریدی‌ک خوینده‌وه:

کجا دانند حال ما سبکباران ساحلها
به‌لئ. ئه‌وانه‌ی باریان سووکه‌و له‌سه‌ر که‌ناری گوئی (لیمان)، له (لوزان) پشوو ده‌ده‌ن و قولابیان داوینه‌ ناو گووله‌که‌و چاوه‌رئ ده‌که‌ن ماسی پیوه‌بی، جگهره ده‌خۆن و خۆیان به‌ئاگری ناو سی کوچکه گهرم ده‌که‌نه‌وه، چ ئاگایان له بارو دۆخی شیخ و هاو‌پیکانیه‌تی؟ له کوی حالی ئه‌و هه‌زاران هه‌زار مریده ده‌زانن که بی ئه‌وه‌ی بزائن مه‌سه‌له چیه، کۆبوونه‌ته‌وه.

خەلك كە لەسەر كەنارەكانى تايىمىز، لە ناو تەم و مژو مۆران سلاو لە
يەك دەكەن و شەپقە بۆ يەكتر بەرز دەكەنەو، چ ئاگايان لىيە ئەو بارەى
لە ئەستوى ئەم پياوہە هەفتاسالىيەيان ناوہ، بارى مزە؟
كۆرۆ لاوانى سەر كەنارى (قۇلگا)ى بەستوو كە ئاگرى خۆشەويستى بە
ليو دادەگيرسىنن، چ ئاگايان لىيە ئەو ئاگرەى شىخ كرىدۆتییەوہ چۆن لەم
گوندانە دەگرى؟

شىخ چووہ لای مريدىكى دى رۆندكى لە چاوہ نوقاوەكان دەهاتە
خوارى، دىرە شىعريكى (جزيرى) بۆ خويندەوہ.
مريدەكان، دواى ئەوہى نانى تەوہججويان خوارى، چەند كەسىكيان
لەگەل شىخ چوونە پىنگەى (پىر مەنسور). شىخ، لەبەر دەرگا، بە
ياوہرەكانى گوت:

-ئىوہ لىرە بن، من بە تەنيا دەچم.

شىخ پىلاوى لە پى كرىدەوہ، چووہ ژوورەوہو بە ملكەچى چاوہكانى
هاويشتە سەر يەك. خەيالى سەوزاييەكى دلگوشاى كرى ھەر زوو بوو
بە سوورىكى وەك خوين. ترس چرىنۆكى لە دلى گير كرى. چاوہكانى
كرىدەوہو بە پەلە بۆى دەرچوو. مريدەكان، بە بىدەنگى، وەستابوون. كە
چاويان بە شىخ كەوت، لە سەرسامىيان دەميان بەش بووہوہ، لە بەيىنى
خويانەوہ گوتيان:

-چاو دەنە ئەم كەرامەتە! شىخ سىبەرى سەوزە. ئاى چەند كەسكە!!

شىخ ئاورى داىەوہو تەماشاي پشتەوہى كرى. سىبەرى خوى بيىنى و بە
زەردەخەنە بە مريدەكانى گوت:

-ئەمە سىبەرى دلە. سىبەرى دلى منە.

ئىنجا بە دەنگىكى نووساو گوتى:

-كامەتان ئەسپەكەى لەوانى دى بەبەزترە؟

- ئەسپى من گەورەم. ئەمر كە، لە خزمەتتەم.

- بە ماوہى چەند دەگەيتە (ھوزات)؟

-ته نیا دوو روژ. یان ئه وپه ری سی روژ. گه وره م، خو ت ده زانی ریگی (هوزات) رووبارو دولی زوره. له وهیش زیاتر، زماندزانی ئه و حوکومه ته کافره ن.

شیخ چند وشه یه کی به مریده که ی گوت و داوای لیکرد چند جار یک دووباره ی بکاته وه تا دلنیا بوو له به ری کردو تیگه یشت. دهستی له شانی داو گوتی:

-ده برۆ بو لای (سهید رهزا). به خیرو به ره که ت بچی و خوا چه پالته بدا!

ئینجا ئاوپی له مریده کانی تر دایه وه و گوتی:

- ئه گهر (سهید رهزا) پشتگیریمان نه کا، ئیشمان شلوقه.

رویشتو مریده کان که وتنه شوینییه وه. چاویان بریبوو وه ئه و به هاره سه وزه ی له داوای به فری جوببه ی شیخ ده رویشت.

له (لجه)، شیخ له بهر ده رگای مزگه وت بوو، سواریکی بینی له دووره وه دههات، ده تگوت به هاره. به فر له بن سمی ئه سپه که ی ده رده په پی، ده تگوت رو حی زستانیکی بهر ئاوزینگانه!

که سواره که نزیک که وته وه، خه لکه که ی ده وری شیخ له سیبه ری سه وزی راده مان. شیخ دلی به خیرایی لیتیدا. به ئاواته وه بوو، ئه و سواره قاسیده که ی بی که پیش چند روژی ره وانه ی (هوزات) ی کرد. به ئاواته وه بوو سواره که نامه یه کی (سهید رهزا) ی پی بی. به دل، رووی کرده ئاسمان:

-خوایه!!

مریده کان له بهینی خو یانه وه کردیانه پسته پست:

-ئه وه (فه می) یه فه ندی هات.

-ئه مه (فه می) ی خه لکی (لجه) یه.

سواره که دابه‌زی و داهاته‌وه، سه‌ری برده بن گوئی شیخ (تاهیری) برای
(شیخ سه‌عید) و شتیکی چرپانده گوئی. ئینجا هه‌ردووکیان چون له
ته‌ک شیخ وه‌ستان:

-گه‌وره‌م، من ئیستا وا له (دیاربه‌کر) دیم. تکایه روخسه‌تم بدهن به ته‌نیا
قسه‌یه‌کتان له‌گه‌ل بکه‌م.

شیخ رویشته. فه‌همییه‌فهندی که‌وته دوایه‌وه، مریده‌کان وه‌دوویمان
راچوون. مریده‌کان، به ئامازه‌یه‌کی شیخ، هه‌موو له جیگای خویمان
وه‌ستان و سه‌رنجیان وه‌ک قه‌تی به‌ردایه دوا‌ی سیبهره سه‌وزه‌که.

-گه‌وره‌م، خه‌لک راستی مه‌سه‌له‌که نازانن، چل روژی ماوه بو ره‌مه‌زان.
ئه‌گه‌ر خه‌لکه‌که ئیستا کۆبوونه‌ته‌وه، زه‌حمه‌ته جاریکی تر خه‌ربنه‌وه
چونکه وره‌یان سارد ده‌بیته‌وه و به ده‌نگمانه‌وه نایه‌ن. جگه له‌وه، دوا‌ی
راکردنی (ئیحسان پاشا)‌ی میر ئالو گیرانی (یوسف زیا به‌گ) و (خالد
به‌گ جبری)، حوکومه‌ت چاوه‌دیری جوولانه‌وه‌ی هه‌موو که‌س ده‌کا.
گومانی تیدا نییه ئیستا هه‌نگاو به هه‌نگاو چاوه‌دیری تو ده‌که‌ن.
(کۆمه‌له‌ی ئازادی) بپریاری داوه جه‌نابت ئیستا له مه‌یدان دوور
بکه‌ویته‌وه و نه‌ختی خۆت له خه‌لک به دوور بگری.

(فه‌می)‌یه فه‌ندی عه‌ریزه‌نووسی خه‌لکی (لجه)، که له پال زمانی
کوردیدا، تورکی و فره‌نسییه‌کی باشی ده‌زانی و پاشان ناوی بوو به
میرزای شیخ، له حوجره‌ی مزگه‌وتی (لجه) وای به شیخ گوت

شیخ سه‌ری بادا، ناوله‌پی ده‌ستی راسته‌ی به ریشی داهیتا و گوتی:

-به‌لئ، کورم، با وایی! به‌لام خوا چی مه‌یلی له‌سه‌ر بی، وا ده‌بی.

-ئێوارئ، خه‌لک له مزگه‌وت کۆبوونه‌وه. ئه‌وانه‌ی تازه تۆبه‌یان له‌سه‌ر
ده‌ستی شیخ کردبوو، به شادمانی له‌به‌ر کۆسپه‌ی ده‌رگا، له‌ناو پیلان،
له‌سه‌ر چۆک دانیشتبوون. یه‌کئ له ئاغا‌کانی (هینی) رووی کرده شیخ و
به ریزه‌وه پیتیگوت:

- گه‌وره‌م، نۆره‌ی (هینی) هاتووه. سه‌رفراز ده‌بین سه‌ردانمان بکه‌ی.

(فہمی بیلال) به تی چاو تہ ماشای کرد. ئەوسا به چاویکی پر پرسیارو
چاوه‌روانی تہ ماشای شیخی کرد. شیخ له توورہیی (فہمی) یه فہندی
حالی بوو. دەمی قسەیی کردە ئاغاکە و گوتی:

-ناکری. کاتم نییە. با بۆ جاریکی تر بی!

- ئەز بگوری! لەمیژە ئیمە چاوه‌ریی ئەمرۆ دەکەین. تکا دەکەم
سەرفیرازمان بکە!

(فہمی بیلال) سەرنجیکی لەوہی پیشوو تیزتری لیداو پییگوت:

-برام، شیخ سەخلەت مەکە. زستانە و دنیا ساردە!

- تەلاقم کەوتبی، تەلاقی ھەر چوار ژنم کەوتبی، ھەر دوازدە تەلاقم
کەوتبی، بە هیچ مەزەبیک چاک نەبیتەوہ، شیخ سبەیی لە گوندی (ھینی)
میوانی من دەبی!

شیخ نە یویست خاتری بشکینی و لە دلی خۆیدا گوتی: (قەیدی نییە.
روژیک لە (ھینی) دەبم، زەرەری نییە.) ئینجا سەرنجیکی تەوازوی لە
(فہمی بیلال) داو ئاوری لە ئاغاکە دایەوہ و پییگوت:

-ئیشیکی خراپت کرد! سویند بە تەلاق مەخۆ! بەلام قەیدی نییە مادام
وای لێھات، بۆ خاتری سویندەکەت سبەیی دیمە سەردانی گوندەکەتان.
ئەوہی خوا بکا، ناگەریتەوہ!

مریدەکان لە مزگەوت، لە دەوری شیخی بە سالاجوو گردبوونەوہ کە
چاوی خۆی لەبەر ئیش ھەلدەگلۆفت. وردە وردە کۆرەکە بلاوہی
تیکەوت. کونەکانی حوجرەکە، کە ورتە ورتی زکری نەقشەندیی
لیدەھات؟، پر بوون لە قندیلۆکەیی زمانە زێر، رەنگی سەوزیان لێ
دەبووہوہ.

(با)ی باکوور لە (ھینی)، بە شیوہی قادرییەکان، بە نەرە نەر زیگری
دەکرد. (با)کە وەک شوان ھەوری کۆوہبووی وەک رانە مەر، بەرەو
(دیاربەکر) رادا. یەک پەلە ھەور چیبی، لە ئاسمان نەما.

شیخ، به هوی ئه و به فرهی له و رۆژانه باریبوو، چاوهکانی ژانیان دهکرد. کلی سهردهمی گهنجیتی بیر کهوتهوه که (په ریخان) بوی دروست دهکرد. دلی یه شا.

هیمانی شیخ له مالی ئه و ناغایه چوو دهروه که سویندی به ته لاق خوارد دهبی شیخ له گوندهکهی سهردانی بکاو رووی کرده مزگهوت، دیتی یهکی له مریدهکانی، له لای بازارهوه دههات. که مریدهکه گه یشته لایه وه، سه ری دانه واندو به ملکه چی گوتی:

- گهره م (عه بدوره حیم) ی برات به خوو به سه د سواره وه لیتره یه.

شیخ به زراوچوویی پرسی:

- (عه بدوره حیم)؟

(عه بدوره حیم) له چه وشهی مزگهوت بوو. تفهنگی مارتینی له ته نیشته بوو، قسه ی بو کومه له جهنگاوه ریکی قهلبینی و دیرهیی و پیرانی دهکرد. کاتی چاویان به شیخ کهوت، هه موو هه ستانه وه، یهک له دوی یهک، داهاتنه وه و دهستی شیخیان ماچ کرد. شیخ به روویهکی گرژ ته ماشای برای کردو به وشکی پرسی:

- (عه بدوره حیم)، خیره؟!

- بزام، بهر له وهی یهکیکی تر داوهتت بکا، ئیمه ییش ده مانه وی بیته (پیران).

- ناتوانم. کاتم نییه.

جهنگاوه ره یاوه رهکانی (عه بدوره حیم) پارانه وه، گوتیان:

- تکات لی دهکین گهره م، به خه لکمان گوتوو جهنابی شیخ دینین. سویندمان به خوا دهبی له گه لمان بیی.

- پیمگوتن ناتوانم. ناکری.

- تکات لی دهکین، بزام، له گه لمان وهره. ئه توو گوپی بام، ئه گهر نه یه ی!!

من ئەو ھەشت ساڵە لە (پیران)م، چاوەرپی روژیکى وا دەکەم. چوومە
مالى (مەھدی)ى برام لە (سارد). تۆیش ئەوەتا لە (ھینی)، وەرە
(پیران)یش.

- (عەبدوپەھیم) پاملى مەكە! ناتوانم بێم و ناشتوانم بۆت باس بکەم بۆچی
ناتوانم لەگەڵتان بێم.

- گەرەم، (پیران) نزیکە. بەرداویژیک لێرە دوورە!

زۆریان گەنگەشە کرد. شیخ بۆى دووبارە دەکردنەو و ناتوانى بچى
کەچى (عەبدوپەھیم) و یاوەرە لاملەکانى وازیان لە داووت کردنى
نەدەھیتا.

- (عەبدوپەھیم) لەگەڵتان دیم. بەلام دەبى بزانی ئەم جەنە گرتنەى تۆ بە
ھیلاکمان دەدا!

شیخ ئەم قسەى بە دڵشکاوى و مرووز گرژى کرد. باھۆزى نائومیدی
بەسەردا وەزى و ئینجا چوو بە غەمگینى لە میحراب دانىشت.
دوو چاوە شەكەتەکانى داخست و وەك ئەوھى زىكەر دووبارە بکاتەو،
دووبارەى کردەو: گیلن، گیلن!

-گیلن!

شیخ، تەماشای برای و سەلەفە سوارە چەكدارەكەى کرد كە بردیانە
(پیران) و لە دلى خۆیەو وە كە نائومیدی گوشیبووى، وایگوت.
نەیدەتوانى بۆیان باس بکا بۆچی نایەوئى لەگەڵیان بچى. سووربوونى
لەسەر گۆزەگۆز نەکردن نەخشەکانى ئاشکرا دەکرد. دەبوایە لە یەكى
رەمەزاند، تیری راپەڕین بە كەوانى قەدەر باوئى. نەدەبوو باس بکا ئەو
دلانى پرن لە توورپەى سالانە لەگەل کرانەوھى گول و كلووك
دەكرینەو.

شۆفار له هه‌موو جێهه‌ک هه‌بوون. ئاشکرا بوو جوولانه‌وه‌کانی له‌وه
ده‌رچوو‌بوو ته‌نیا سه‌ردانی گۆری وه‌لی و پیاوچاکانو رینمایی خه‌لکو
هاندانیان بئ بۆ تۆبه.

-گیلن!

-شیخ ئەم وشه‌یه‌ی دووباره‌ کرده‌وه، ئینجا ده‌سه‌سره‌ سه‌وزه‌که‌ی له‌به‌ر
پشدینی ده‌ره‌یناو چاوی سه‌ریه‌وه‌و به‌ تووره‌یه‌ی گوتی:

-گیلن! به‌خوا گیلن!

شیخ، له‌وئ، له‌ مالی (عه‌بدوهره‌حیم) ی برای، چاوی به‌ قاسیده‌که‌ی که‌وت
که‌ بۆ لای (سه‌ید ره‌زا) ی ناردبوو. نه‌ختی هه‌ناسه‌ی ئۆخه‌ی هه‌لکیشا. له
ته‌نیشت خۆی دانا، هه‌موو گیانی: دلو روحو چاوو گویی، بوون به
پرسیاریکی گه‌وره‌:

-چی گوت؟

-گه‌وره‌م...

قاسیده‌که‌ی ده‌می تیک ئالا. خووزی قووتدایه‌وه. به‌ غه‌مباری هه‌ندی
قسه‌ی بئ سه‌روبه‌ری کرد. شیخ به‌ توندو تووره‌یه‌ی گوتی:

-پیم بلئ چی وه‌لام دایته‌وه؟

-گه‌وره‌م، ناتوانی شوپرش بکا.

شیخ دوو چاوه‌ کوله‌کانی سه‌ریه‌وه، ئینجا له‌ په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌وه
ته‌ماشای ئاسمانی کرد. ده‌تگوت ته‌ماشای ئاوینه‌ی چاره‌نووس ده‌کا. به
که‌سه‌ره‌وه، ئاخنکیکی هه‌لکیشاو گوتی:

-کوڤم شوپرش ده‌کا. کوڤم، شوپرش ده‌کا. به‌هاریک دئ شوپرش ده‌کا
به‌لام ئەو حه‌له‌ شوپرشه‌که‌ی هه‌یچ به‌ که‌لکی ئیمه‌ نایه‌.

له‌ پر، تالییه‌کی له‌ راده‌به‌ده‌ر شوپربووه‌وه ناو گه‌رووی، ده‌تگوت یه‌کئ
ده‌ستی له‌ خنخنۆکی ناوه، ده‌یه‌وئ بیخنکینئ.

سیبەر له بلیسه‌دا ون ده‌بی

(پیتان ده‌لیم دراوسی چهند ته‌فره‌یان دام بو‌ئه‌وه‌ی بیمه‌ ناو‌ئه‌م
پیشبرک‌تیه؟)

(سه‌لیم به‌ره‌کات) - دیوان

ئه‌و په‌ته‌ی له ملی شیخ ئالابوو نه‌ختی گه‌رووی گوشی. ئاو‌یکی تال له ده‌شتی زاری وشکو تینووی ده‌ربوو، رووباری زه‌قنه‌بووتی بیره‌وه‌ریی له بیابانی خه‌یالیدا رو‌یشت.

(سه‌ید ره‌زا) به‌ هانامانه‌وه‌ نه‌هات. (سمکوی شکاک ۹ نه‌هات و (شیخ مه‌حمود)ی سلیمانیش نه‌هات. به‌لام لانی که‌م ئه‌وان وه‌کو سه‌رۆک هۆزه‌کان، له‌ پشته‌وه‌ خه‌نجه‌ریان لی نه‌دام.

دووباره‌ گو‌یزه‌که‌ی (خدر بو‌تی) و (خالیس بدلیسی) بیر که‌وته‌وه‌.

ئه‌و دانه‌ وه‌زییه‌ی منیش هاو‌یشتم له‌ گومه‌زه‌که‌ گیر نه‌بوو.

ریگاو کۆلانه‌ ته‌سه‌که‌کانی خه‌یالی سیخناخ بوون له‌ وینه‌ی (عه‌بدوپه‌حیم)ی برای و ئه‌و سواره‌ چه‌کدارانه‌ی له‌ شوباتیکی شیتدا، بازارو شه‌قامه‌کانی (لجه‌)یان پر کردبوو.

(عه‌بدوپه‌حیم)، خۆزگه‌ له‌گه‌لت نه‌هاتبام بو‌ (پیران)! بریا به‌ قسه‌م نه‌کردبای! من چیم کرد؟ تو چیت کرد (عه‌بدوپه‌حیم)؟!!

به‌و تاریکه‌ ئه‌نگوسته‌چاوه‌، به‌هاری سالی بووری وه‌کو مافووریکی سه‌وز، له‌ پیش خه‌یال ده‌رکه‌وت.

مانگو نیویک مابوو بو‌ ره‌مه‌زان. زستان مافووریکی له‌ بن به‌فر شار‌دبووه‌وه‌، په‌نجه‌ی رۆژگار ده‌یچنی و نه‌خشی زی‌پینی وه‌ک خۆری له‌سه‌ر ده‌کرد.

مريدهكان له مالى (عهبدوپهحيم)، به بى دهنگى، دهوريان له شيخ دابوو. سهریان دانهواندبوو، دهستیان لهسهر سنگ دانابوو، لهسهر چوک دانيشتبوونو تهماشای زهوييان دهکرد. شيخ له ههنديکيان ورد بووهوه. نهينى جوراو جوريان له دهمو چاودابوو. سهرى بۇ لای برای لارکردهوهو قامكى بۇ يهكى له دانيشتوان راداشتو گوتى:
—ئوه کتیه؟

—ئوه وهلى (ههدیک)ى خهلقى (قهلبين)هو ئهوهى تهنیشتى (حهسکى عهلیكى) خهلقى (دیره)يهو ئهوهى سيیهم...

— بۇچى تفهنگيان هه لگرتووه؟

— قاچاغى دهولهتن، مه حکوومن.

— مه حکووم له کورپى من چ دهکا؟

— برام، ئهوانه ميوانن. ميوان. پاش دهمينكى دى دهپون.

له ناکاو، يهكى له دانيشتوان، لهوانهى وهکو شيخ، چهکدارهکان سهرنجيان راکيتشا، ههستا، رويشتو ئاورپى نه دايهوه.

(عهبدوپهحيم) چاوى له بهينى شينخى برای و ئه و چهکدارانهى شيخ ئاماژهى بۇ کردن، دهگيپرا. ئهوهى ناسى که زوو دهرچوو. به لام قسهى نه کرد چونکه نه يويست زهوقى (شيخ سهعيد)ى برای تیک بدا. ئه ویش به دهورى خوويهوه ديتى چ روى داو به توندو توورپه يى گوتى:

—ئهى ئهوه کى بوو تازه دهرچوو؟

(نه بۇ ئاغا که لهش)، که له تهنیشت شيخ دانيشتبوو، به ته مسهرى گوتى:

—گوي مه دهري گهورهم، ئهوه (ئيبراهيم حاجى عهلى)يه. شو قاريكى دهولهته، پياويكى — حاشه کى تو — بى ئه ده به.

شيخ زياتر توورپه بوو. چاوى برپيه برای و (نه بۇ ئاغا) و به غه مبارى گوتى:

— باشتان نه کرد. دانه گویزه که تان له دست دام.

—گويز؟

هردو وکیان بیریان کردهوه: (نه بؤ ئاغا) و برای شیخ، تماشای یه کترین کرد، له مانای قسه که نه گه یشتن. (نه بؤ ئاغا) گوتی:

- هیوادارم شیخی گه وره مان زهوقی تیک نه چی. میسکی خۆتی پیوه خهریک مه که، گه وره م.

- چۆن میسکی خۆمی پیوه خهریک نه که م، (نه بؤ ئاغا)؟ هه نووکه ده چیته پؤلیسخانه و خه بهری پؤلیس ده دا.

- پؤلیسخانه! گه وره م، ئه و پؤلیسخانه یه تازه دروست کراوه. لیره نزیکه، له گه ره کی (جه لان) ه. ته نیا چاوه شیکو دوو سهر بازی کلۆلی تیدایه.

هه موویان ده ناسین. یه کی له سهر بازه کان (ئیبراهیم) ی بهنده ته که پیش نهختی ده رچوو.

- ئیشیکی باشتان نه کرد! دانه گو یزه که تان له دهست دام.

شیخ به غه مباری دوو باره ی کردهوه، ئینجا ئاوری له (چه رکه سی زازایی) ی مه یته ری دایه وه و گوتی:

- مه حکوومه کان له کۆری من ده رکه نه ده ره وه. بیان به نه مالیکی تر. یان با له ژووریکی تر دابنیشن.

- مه حکوومه کان یه ک له دوا ی یه ک چوونه ده ره وه.

مریده کان سهریان سو پرما. (نه بؤ) و برای شیخ دوو باره تماشای یه کترین کردو بیریان کردهوه: (شیخ باسی چ گو یزیک ده کا؟ هیچمان له ناو دهستی نه بینی. ده بی ئه مه یه کی ک بی له که رامه ته کانی؟)

شیخ بابه ته که ی له میسکی خۆی هه لگیرو وهرگیپر کرد. که ویستی کۆره که جی بیلی، له (پیران) بر و او بچیته (هینی)، گو یی له دهنگه دهنگی زه بتیه و جه ندرمه ی پؤلیسخانه بوو. له کۆری خۆی رهق بوو. ده تگوت له زهوی کوتراوه.

جه ندرمه چه کداره کان به ژوورجی که وتن، سه روکی پؤلیسخانه به پیش که وتبوو، بی ئه وه ی سه لام بکا، هاواری کرد:

- کوا؟ مه حکوومه کان، له کوین؟

زایه له ی پرسیاریکی هه تیو له کۆره که دا دهنگی دایه وه:

-چیتان لی دەوین؟

سەرۆکی پۆلیسخانە بە توندی گوتی:

-ئیمە لە دواى فیراریانی دەولەت دەگە پڕین.

- (نەبۆ ئاغا) و (عەبدوپەحیم) خوینیان لە دەمار جۆشا. ھەستانەوہ بۆ ئەوہی لە رووی سەرۆکی پۆلیسخانە بوہستن، بەلام شیخ ئاماژەى بۆ کردن و داواى لی کردن دابنیشن. ئینجا رووی کردە سەرۆکی مەخفەر و گوتی:

-ئیمە ئیستا لە کۆپی مۆچیارى و رینمایین. خۆتان دەزانن ئەمپرو ھەینییە. ھەموو کەس دین بۆ ئەوہی گوی لە ئامۆژگاری بگرن. دەرکردنی ئەوانەى دەتانەوی بەم شیوہیە، شتیکی جوان نییە. جگە لەوہ ئەوانە لە کۆپی من نین.

- یا شیخەفەندی، ئەوانە حوکمیان لەسەرەو قاچاغی دەولەتن. تاوانی کوشتیان لە ملە. ئەرکی سەر شانی منە دەستگیریان بکەم. یانی چی جوان نییە؟

-بەپرز، من ئەرکی تۆ دەزانم، بەلام تکا دەکەم بۆ خاتری من بابەتەکە دوا بخە! ئیستا کەمیکى تر، من لەم کۆرە دەپروم، ئەوسا کەیفی خۆتە! چ دەکەى، بکە!

سەرۆکی پۆلیسخانە سمیلی خۆی بادا. سینگی دەرپەراند. دەستی دایە بپنۆو بە توندی گوتی:

-ئەفەندی، ئیمە دەبی ریزی دەولەت بگرین. سەردەمی عوسمانلییان رویشت. ئیستا یاسا ھەیە، کۆمار ھەیە.

(نەبۆ ئاغا) خۆی پى رانەگیرا. تەفەنگى مارتینی بلند کردو لە سەرۆکی پۆلیسخانەى راگرت. سەرۆکی پۆلیسخانەو جەندرمەکان ھەنگاویک کشانەوہ دواوہ، بەلام نەچوونە دەرەوہ. (نەبۆ ئاغا) بە دەنگیکى گەورە ھاواری کرد:

-ھەى بی تەربییەتینە! ھەر ئیستا بپرون، لیترە نەمیتن! گوتم بپرون!

(عەبدورەحىم) یش دەستی دایە تەنگەکەى و بە توندی لە سەرۆکی پۆلیسخانە و جەندرمەکانى راگرت. ناچارى کردن لە کۆرەکە دەرچن و بە بى وەستان روو بکەنەو پۆلیسخانە.

شىخ لەو رووداوە حەپەسا. نەختى بێدەنگ بوو، ئینجا هاوارى کرد:
—ئەو چىیە؟ شتى وا نەکەن. مەسەلەکە وا چارەسەر ناکرێ.

دەنگى شىخ، وەک هاوارى خنکاویک شەپۆل لوولى بەدا، لە حەوشە بزر بوو. هەموو مریدەکان چوونە دەرەو. حوکمدراوەکانیش چوونە دەرەو. ئەوان لە ژووریکى تر بوون. دەستیان دایە تەنگو کەوتنە دواى (نەبۆ ئاغا) و (عەبدورەحىم) ی براى شىخ.

(شىخ سەعید) هەر هاوارى دەکردو گازی دەکردن. کەس ئاوپى لێنەدایەو:

—گێلن... گێلن... زۆر گێلن.

سکریى هاوارەکەى بەرى شەپۆلى توورەهێى جۆشاوی دلى ئەو مەزىانەى نەگرت.

خۆى و دەسەسپەکەى بە تەنیا لە کۆرەکە مانەو. تەماشای خۆرى گەشى ناوەراستى دەسەسپەکەى کردو بە حەسرەتەو گوتى:
—پیش وەخت هەلاتى، ئەى خۆر.

ئینجا جوببەکەى لە خۆى لوول داو بە لەز لە مالهو دەرچوو.
کە (چەرکەسى زازایى) مەیتەرى بىنى، بە ریزەو لەبەر دەرگا وەستاو، هەناسەیهکى ئۆخەى هەلکیشا. رووى کرایەو بە هێمنییهکى تیکەل بە مەندەهۆشى، گوتى:

—(چەرکەس)؟ وامزانى تۆیش لەگەل ئەوان چووى!

—گەرەم، چۆن بە تەنیا جیت دێلم، ئەز بەنى!

هەردووکیان لەبەر تیشکى هەتاویکی کال روویان کردە مزگەوت.

شیخ ملی له ناو قولفهی توندو شهتهک دریژ کردو سهرنجیکی له جهستهی (چهرکهسی زازایی) دا. سهری بو لای شیخ لار ببوووه بایهکی غه موون دهیله راندهوه.

شیخ ملی ئیشا. ویستی بکوکی، هه نسکیکی وهک نالهی، له گهرووی توق کراو هاته دهرهوه. له پر سهربازیک لئی چوو پيشو دهستی بو پهتهکه دریژ کرد. شیخ ویستی پرسیاره دواخراوهکهی بو خوی ئاماده کردبو، له ئاسمانی رهشی وهک دهفریکی تهنیگرتوو بکا. زور سهرسام بوو که دیتی سهربازهکه پهتهکهی نهختی له دهوری ملی شل کردهوه. ئاخو دهبی چ قهوما بی؟ ئایا دهشی پهرجو رووی دابی؟ فهرمانی له سیدارهنادانی له (ئه نقه ره) دهرچووبی؟

ئایا دهشی هه موو ئه وهی تا نها بینی، خهون و خهیاڵ بی؟ ئایا دهبی وابی؟ له وانهیشه قولفهی پهتهکه که گهرووی گوشی، خهیاالی گه شاندیتهوه؟ یان له وانهیه روچی خهریک بی دهربچی و ئه وهی ئیستا دهیینی له بهر دهرچوونی روچه؟ پرسیاره دواخراوی بو خودا، له ناو زور پرسیاردا ون بوو له ناو دلای سهرگهردان و تیکشکاوی هه لتوقان.. سهربازهکه، به گورجی و خیرایی سهری شیخی له ناو قولفهکه دهرهینا و جلی سپی له سیدارهنادانی کرده بهرو گه رایهوه بو ئه وهی پهتهکه بکاتهوه ملی، ئینجا کشایهوه دواوه.

چی تالی له زاری کو ببوووه، هه مووی شوپ بووهوه ناو گهرووی. نهختی تینویتی هه رهژی خوی له بیر کرد.

یهکی له سهربازهکان به رهقی هاواری کرد:

-یاللا زوو ئه و قوماشهی له سهری لوول ده.

سهربازه کهپهکه داهاتهوه و مه ندیلی شیخی هه لگرتهوه که له سهر زهوی که وتبوو، به له ز لوولی داو هه رچونی بوو له سهر سهری شیخی دانا. جه ندرمه و ئه فسه رهکانی له وی گردببوونهوه پیکه نین. قامکیان بو جلکی له سیدارهدان راداشت که پیش که می له بهریان کردو یه کیکیان گوتی:

-چاودی چاودی! شیخه فندی، جله که یه ک به به ژنی خوته.

شىخ هيچ ئاگاي لەوان نەبوو. بە خەيال لە مزگەوتى (پيران) بوو. كاتى شىخ و (چەرکەس زازايى) مەيتەرى بە لاي خەلكى (پيران) دا دەروەشتن، لەبەر تەكبىر لىدانى خەلكەكە گوئى لە پىترانكى ئەفسەرو جەندرمەكان نەبوو.

(نەبۇ ئاغا) و (عەبدورەحيم) و قاچاغەكانى دەولەت سەريان لە دوو سەرۆكى پۇلىسخانە و جەندرمە زراوچووەكان نا. هەموو عالەم چوونە دەروە بۇ ئەوەى سەيرى ئەم ديمەنە بکەن و هيرشەيران هان بدەن.

لە دايكو باوكمتان كەوئ، لىيان دەن!

- تەقەى لى بکە! گوللەيەك لە تەختى تەويلى ئەو بىژمۆتە خوئپىيە دە.

ئەو سەرۆك پۇلىسخانە بى ئەدەبە بئەنگىوہ! بەرى دەوہ!

شىخ بە دەنگى بەرن، گازی کرد:

-بگەرینەوہ گىلینە! گوئزەكەتان چواندم، گومەزەكە مەرووخىتن. وەرن

سەرکيشینە! وەرن لەبارى مەبەن!

دەنگى شىخ و بانگى پىرانەى لە ناو گىزەى گوللە و دەنگى تەقە و هات و هاوارى خەلك بزر بوو.

شىخ لەو زەردەپەرەدا، سىبەرى دريژ ببووہوہ. جگە لە مەيتەر كەس بايەخى بە سىبەرى شىخ نەدەدا. خۆر بە ترسو نيگەرانى چووبووہ سەر ئاوابوون. تيشكى خۆر، ئاسوى ساردى، بە رەنگى خەنە بۆيە کردبوو. لەپر (چەرکەسى زازايى) هاوارى کرد:

-گەرەم!

-چىيە كورم؟ خىرە؟

- سىبەرت، گەرەم، سىبەرت، رەنگى زەردە.

شىخ ئاوپى دايەوہ. سىبەرى خۆى وەكو پايزى بريندار بينى لە تەك دىوارى مزگەوت كەوتبووہ سەر بەفر. هەورى خەفەت دەم و چاوى ژاكاوى داگرت. بە دەنگىكى وەكو نالە گوئى:

-ئەمە سىبەرى رۆحمە. (چەرکەس)، ئەمرو رۆحم ژاكا! پايزى رۆحە، كورم!

چووه حهوشه‌ی مزگه‌وت.

(شیخ سه‌عید) له میحراب دانیشت. رووی کرده لای باشوورو چاوه‌کانی چوقاند. مه‌یتەر وه‌دووی راچوو و بی ئه‌وه‌ی هیچ ده‌نگ بکا، له پشستییه‌وه دانیشت. شیخ، بی ئه‌وه‌ی ئاور بداته‌وه، گوتی:

—(چه‌رکه‌س)، ئه‌سپی که‌و‌یتیم بۆ زین که! ئه‌م شه‌و ده‌رۆین.

که تاریک که‌وته عه‌ردی، شه‌ری مه‌حکومه‌کان و ئه‌وانه‌ی پۆلیسه‌خانه ته‌واو بوو. به‌ندییه‌کان به‌ره‌لا کران و ژنان هه‌له‌ه‌ل‌ه‌یان لیدا. هه‌راو هۆریایه‌کی گه‌وره، به‌ته‌کبیر لیدان، رووی کرده مزگه‌وت.

(نه‌بۆ ئاغا) و (عه‌بدو‌ر‌ه‌حیم) و مه‌حکومه‌کان ده‌رۆیشتن و ئه‌وانه‌ی پۆلیسه‌خانه‌یان به‌بال به‌سراوی، به‌پیش خۆ دابوو. لاشه‌ی زۆر پۆلیسه‌یش له پۆلیسه‌خانه که‌وتبوو.

شیخ چووه ده‌ره‌وه بۆ به‌ر ده‌رگای مزگه‌وت. تاریک که‌وتبووه هه‌ردی. ده‌م و چاوه‌کانی لیک نه‌ده‌کرده‌وه. رووی کرده حه‌شیمه‌ته‌که‌و گوتی:

—زوو هه‌لات و زووش ئاوا ده‌بی.

تازه روژ هه‌لاتبوو. به‌فری دۆل و نهالی (هینی) و به‌فری دوندی چیاکان له‌به‌ر گه‌زه‌نگی روژی ده‌بریسکایه‌وه. جوببه‌ی شیخیش له‌به‌ر تیشکی ئه‌و خۆره‌دا ده‌بریسکایه‌وه.

شیخ رووی کرده لای (داراهینی). به‌ئاواته‌وه بوو ئه‌و ئاگره‌ی له‌پیران هه‌لگیرسا زوو دابمرکیتته‌وه و نه‌په‌ریتته‌وه ناوچه‌کانی دیکه.

—ئاگریک شیت هه‌لیبگیرسیتی به‌هه‌زار ئاقل ناکوژیتته‌وه.

وایگوت و ته‌ماشای خۆری کرد له‌لای (میافارقین) هه‌لاتبوو.

(چه‌رکه‌س) جله‌وی ئه‌سپه‌که‌ی گرتبوو و سواری مریده‌کان به‌کپو بیده‌نگی له‌دوای ده‌رۆیشتن. سمی ئه‌سپه‌کانیان به‌به‌هاری کوژراوی ژیر به‌فر ده‌که‌وت.

ئەو ئاگرەي لە (پيران) ھەلگيرسا، دەورو بەري گەرم و روناك كردهوہ:
 (ھيني)، (داراھيني)، (ئەلازغ)، (خنوس)، (مەعدەن)، (گمگم)، (ئەرغانى)،
 (لجە)، (جەرموك)، (مەلاتيە) و دەيان گوندى ديكە، ھەموو ھاتنە ناو
 ئەلقەي سەماي ئاگرين. بەفر لە ژير پتي مريدو گوندييان توايەوہ. ھەر
 كەسە لە جتي خۆي ھەستاو بە فەرمانى ئاغاي گوندو پياو ماقوولەكانى
 راپەري و فەرمانبەرانى دەولەت و چاوەش و قايمقام و سەربازيان دەستگير
 كردن. بيناي تەلەگراف و پۆليسخانەكانيان گرتو بەيداخي سەوزيان
 لەسەر ھەلدان. بەيداخەكە خۆريكى زەردى وەك سيبەري شيخي لە
 ناوہراست دەدرەوشايەوہ، بچووبايە ھەر شوينتي، لەسەر بەفر بە
 دوايەوہ بوو.

شيخ، لە (داراھيني)، دەستی بە نامەناردن کرد. بە ناوی (میری)
 موحاممەد سەعید نەقشبەندی مۆرى دەکرد. زۆر نامەي بۆ
 شيخ و ئاغاو بەگەکان و تەنانت بۆ ئەوانەيش نارد چەند سال بوو کلکيان
 لەگەل سەرۆك كۆمار كردبووہ يەك.

شيخ فەرمانى دا ديلەكان بەربدەن. ھەر يەكە نامەيەكى لە دەست نان بۆ
 سەرۆك عەشیرەتەكەيان ببەن. سەدان ديل سەدان نامەيان بردو شيخ،
 سەدان سەعات چاوەرپتي وەلامەكانى كرد بەلام ھيچ وەلام نەھاتەوہ.
 ھەندى ئاغاو بەگ كە لەبەر رارايى لە ديوہخان و كوشكى خويان
 بزماركوٹ ببوون، تەتەرى نەيتنيان رەوانەي لاي شيخ كردو خەبەريان
 بۆ نارد:

ئەگەر (دياربەكر) بگرن، ئيمەيش لەگەلتان دەبين.

شيخ لە گەرانەكەيدا، لە (خنوس) ھوہ تا (پيران)، زۆر ھۆزى ناکۆكى پيک
 ھيتايەوہ، خوينبایى زۆرى داو لەگەل ھۆزەكان لەسەر شوپش ريک
 كەوت.

ھەرچەندە دەيزانى ئەوہى دەيكا لە نانى دەرە دەكا، زوو ورد دەبي،
 لەگەل ئەوہيشدا، زۆر پردى لە بەينى ھۆزە ناکۆكەكان چى كرد بۆ
 ئەوہى ميگەلى ئاواتى لەسەر بپەرپتەوہ بۆ ئەو بەھارەي زوو ھات.***

ئەم سىدارەيەي پاش كەمىكى تر پييدا شۆر دەبمەو، پردىكە دەمگەيەنيتە خوداي تەعالا.

شىخ خووزى تالى قووت دايەو، و لە دلى خویدا وايگوت.

شىخ نەيدەزانی چەند خولەك ماو، سەربازی تەنيشتى پىلەقە لە كورسى بن پىيى بدا. ئىتر لاشەي وەكو ئەوانەي تر شۆر دەبيتەو.

ئەسپى پرسىياري دواخراوي بۆ خوداي زين كرد. خەريك بوو لە بيابانى ئاسماندا تىي بتهقيني ئەستىرەي تيدا ون ببوون، بەلام داني بە خویدا گرتو بيدهنگ بوو. ئىنجا بازى خەيالى بەرھەلدا بۆ ئەو، لە دەورى دوا رۆژەكاني بەھاري بوورى ژيانيدا بخوليتەو، كە ئىستا وەكو قەتتى ليھاتوو، لە پيش گۆلى چاوەكاني دى و دەچى.

بناغەي حوكومەتي شۆرش، لە (داراھيني) داندا. ميري موحاھيدىن، (شىخ سەعيد) بەردەوام نامەي بۆ سەركردەي بەرھەكان رەوانە دەكرد. ھەر جارەي دەگەيشتە جيگايەكي نوئى، لە ئەسپەكەي دادەبەزى و نوئى شوكرى بۆ خودا دەكرد.

ئاواتەكاني، كە لە (پيران) وەك دەفرى سوالت تىك شكان، بە خيرا سەركەوتنە پەيدەرپەيەكاني، يەكيان گرتەو.

كاتى ئەو ھات روو بكاتە (دياربەكر).

دوا شەر لە (دياربەكر) دەبى.

لە گوندى (ھيني) دا، وای بە (عومەر فاروق) و ھاوپرېكاني تری گوت.

سەركردەكاني بەرھەكان بە ياوهرى ئاغاو بەگو ھەزاران رەعيەتەو، روويان كرده (دياربەكر). (عومەر ئاغا) لە ريگادا، خوى گەياندە شىخ،

قەننەكەي دەرھيئا، دوا قومی لە تووتنى داگيرساوي داو گەوارە دووكەلىكى گەورەي بەرھەللاي سەر سەرى كردو بە متمانەو گوتى:

گەورەم، سوئند دەخۆم، تا نەچينە ناو (دياربەكر) جگەرە ناخۆم.

باسقەنەي ليكردەو، دايە شىخو چى تووتنو خۆلەكەو، لە ناو سەركى

قەننەكە مابوو، فېرىي داو سەرکەكەي لە گىرفانى خۆي ناو ئەو تووتنەي
لەناو كىسەكە مابوو دايە (چەرکەسى زازايى).

شىخ پيش رۆژئاوا، نامەي شىخ (شەريف)ى خويندەووە كە لە بەرەي
(ئالازغ)هوە بۆي هاتبوو، بە (چەرکەسى زازايى)ى مەيتەري گوت:
- (چەرکەس)، جگەرەيەكم بۆ تىكە.

(چەرکەس) كىسە تووتنى (عومەر فاروق)ى كردهووەو جگەرەيەكي پىچاو
بۆ شىخي راداشت. شىخ هەر زوو رووي لەناو هەورى دوکەليكى چر
بزر بوو.

(عومەر ئاغا فاروق) خۆي بۆ چوونە بەرەي رۆژھەلاتى دىجلە ئامادە
دەکرد. هەستى کرد شىخ ميزاجى تىكچوووە. خۆي گەياندى و پىيگوت:
- گەرەم، مەسەلە چىيە؟ شىخ (شەريف) چى نووسيووە؟

شىخ (شەريف) لە نامەكەيدا باسى كردبوو هەولى داوہ (شىخ رەزا)
رازى بكا. نووسيووي پەيوەندى بە (حەسەن خەيرى)ى نوينەري
(ديرسيم) لە ئەنجوومى نوينەرانى (ئەنقەرە)، كردوووەو داواي لىكردووہ
(سەيد رەزا) ئيقناع بكا دەست بە راپەرين بكاو رى لەو هيزانە بگرى كە
لە لاي (سيواس)هوە دىنو ئىنجا دەست بەسەر (ئەرزىجان) دابگرى. شىخ
(شەريف) نووسيووي (حەسەن خەيرى)ى نوينەر ئەم ئەركەي رەت
كردۆتەوہ. هەر ئەوئەندەي كردووہ، بە تەلەفۆن پەيوەندى بە (هوزات)هوە
كردوووەو گوتوويەتى: تا ئىمە دىين، ئەنگۆ هيچ مەكەن.

ئەو سوارەي شىخ (شەريف) رەوانەي لاي (شىخ سەعيد)ى كردبوو چەند
لاپەرەيەكي رۆژنامەي (وقت) و (حاکمىتى مللىيەت)ى لەگەل خۆي
هينابوو.

(شىخ سەعيد) ناوهرۆكى نامەكەي پوخت كردهووەو بە (عومەراغا)ى
گوت. ئىنجا پەرەكانى دايە (فەهمى بىلال)ى خەلكى (لجە). ئەويش بە پەلە
پەرەكانى هەلدايەووەو گوتى:

-گه ورهم، ئەم رۆژنامانە، حاشەکی جەنابت، لە درۆ زیاتریان تێدا نییە.
ئینجا پەنجەیی لەسەر ناوینشانیک دانا بە خەتیکی گەورە نووسرا بوو و
گوتی:

-ئوف! ئوف! ئوف! گوێ بدەنە ئەم درۆیە: دەلێن ئینگلیز پشتگیری
بزووتنەوہی شیخ دەکا.

ئینجا پەنجەیی بەسەر ھەندێ ناوینشاندا، گێرا گوتی:

-وہرنە لای ئەو عاجباتییە. گەورەم، حاشەکی جەنابت، نووسیویانە
شیخیکی ئێزدییان سەرکردایەتی ئەم بزووتنەوہیە دەکاو دەیەوێ ئیسلام
لەناو ببا. ئەی ئەم رۆژنامەییە؟! ئۆی لەو زرپە درۆیە! لێرە نووسیویانە:
رووس پشتگیری دەکەن. ئای لەو بێ ئابروییە!

شیخ لەو ساتەدا، وەکو چیاہک بوو تەم و مژو مۆران دایگرتبێ. بە
وردی لە شوورەیی شاری (دیاربەکر) راماو لەبن گەوارە دومانیک بیری
کردەوہ. ئاخیری، بێ ئەوہی تەماشای کەس بکا، گوتی:

-لەوہ دەترسم درۆی ئەوان بەسەر راستی ئیمەدا زال ببێ!

ئینجا جگەرە پیچراوہکەیی فرێداو بە قۆندەرەکەیی کوژاندییەوہو دەستی
پیکرد بە تەشی خەیاڵی، داوی ئەو فەرشەیی رست کە لەبەر پیئەوہ تا
ناو شاری (دیاربەکر) پان ببووہوہ

بەردە بچووکہکەیی ناو پێلاوی ئازاری دەدا. بەلام نەیتوانی بچوولیتەوہ.
کورسییە بچووکہکە تەنیا جینگای ھەردو پێی دەبووہوہ لە تەک یەک
لەسەری دابن.

پەنجەکانی پیئە بریندارەکەیی لە یەک خشاندن. ئینجا سەرنجیکی تژی
پارنەوہو سکالوو توورپہیی، لە ئاسمانی رەشو سەخت دا. زاری پڕ بوو
لە پرسیارە دواخراوہکەیی، بەلام کە دیتی ھیشتا دەرفەتیک بۆ ژیان
ماوہو دلی ھیشتا لێدەداو چاوی ھیشتا جگەرەیی داگیرساوی دەست

سەربازەکانی دەوری سێدارەکە ی دەبینی و هێشتا شیبای (دیار بە کر) بە م سبەینە ی سەحەری سیبەکانی دەبووژنیتەو، دیسان بێدەنگ بوو. خەیاڵی خۆی وەکو مەلەوانیکی ھۆزان فریدایە ناو شەپۆلی بێرەو ھەریبەکانی بەھاری بووری. سێبەری، کە ئیستا وەک پەرە ی رۆژنامە لە بەردەمی کرابوو ھو، لەو بەھارەدا زەرد ھەلگە پابوو. حوکومەت لە (ئەنقەرە) گۆرا. سەرباز لە ھەموو لایە کەو ھەربوون. فرۆکە ی ئالپاترۆسی جوت بال، بە ئاسماندا سوورپانەو ھو ژەھری ئاگرو ئاسنی خۆیان بە سەر شۆرشگێراندا بەردایەو.

لەشکر تۆپ و مەترەلۆزی قورسی لەسەر شوورە ی (دیار بە کر) دامەزراندو رینگای لە ھەموو پیشکەوتنیک گرت. شەو، پیاوانی لەشکر قونبولە ی نوور بەخشیان فری دەدا، شوینەکە ی روناک دەکردەو ھو سەرباز دەیانتوانی بە ئاسانی تەقە لەوانە بکەن کە دزەیان دەکرد. زۆر کوژران و بریندار بوون. بریندارەکان بە برینەو ھەگە پانەو ھو ناو سەنگەرەکانیان و کە برینیان سارد دەبوو ھو، ھاواریان دەگە یشتە تەشقی ئاسمانی کپ و لالی (دیار بە کر).

چەند رۆژیک بەسەر ئابلووقەدانی (دیار بە کر) دا تێپەری، بێ ئەو ھە ی پەنابە رانی سەر شوورەکانی شار بەیداخی سپی ھەلکەن. ئاخیری، (شیخ سەعید) فەرمانی ھێرش ی دا. ھێزەکانی لە ژێر پڕووشە بارانکی ورد ھێرشیان کرد تا گە یشتنە شوورە ی شار. ھەندێ لە ھێرشکەرەن بە سەر شوورە ی بازلتی بلند کەوتن، بەلام سەربازە پەناگرتوو ھەکان خۆیان لێ مەلاسدابوون، زۆریان پێکان و لەسەر شوورە بەریان دانەو ھو. ھەندێ ھێرشبەر بەربوونەو ھە ھەو ھە ی شوورەو برێکیان بەربوونەو ھە ناو شوورە ی شار.

تۆپە قورسە دامەزراو ھەکانی سەر ھەرگای (رەھا) و ھەرگای (ماردین) و ھەرگای (چیا)، وەک داسی دەستی سەپانان، رۆحی ھێرشکەرانیان دەدووریبەو ھو.

-گه ورهه، ئيمهيش حهفت توپمان ههيه. گرتوومانن. با بهكاريان بينين نهكو له بهر باران ژهنگ هه لدينن.

يهكئ له گه نجهكاني سهر به شيخ كه له بهرهه (ساره قاميش) شهري كردبوو، وايگوت.

شيخ سهري باداو وه لامي دايه وه:

-نا. نابئ. ئه گهر كهسو كارمان له ناو شار نه بوايه، توپبارانمان ده كرد.

- گه ورهه، تفهنگه كانمان دهره قهتي ئه و توپو مه تره لوژه قورسانه نايه ن. ئه مه يه كيكه له بنه ماكاني زانستي شهري، شيخي خوم.

ئاغايه كيان له نزيكه وه بوو، به دووربين ته ماشاي ده كردو گوئي دابووه قسه ي به يني شيخو گه نجه كه. ئاغا خوي راگرت تا گه نجه كه وشه ي زانستي ته واو بوو. ئاغا دووربينه كه ي داناو رووي كرده گه نجه كه و به توندي دواندي و گوتي:

-كوره، ئه تو يهك توزقال ئه ده بت نييه؟ جه نايي شيخ ده لي نابئ، ماناي وايه نابئ. سهر كه وتن ته نيا له خواوه يه، نهك له توپو موپ. پيم بلي تو له چ عه شيره تيكي؟ تو لجه يي نيت؟ ها.)

شيخ ويستي ئاغاو گه نجه جه نگاوه ره كه ئاشت بكاته وه، گوتي:

-گوماني تيذا نييه سهر كه وتن له خواوه يه. به لام توپيش ده وريكي گه وره ي له شه ردا هه يه. به لام پيوسته بزانيه ئه گهر گولله توپه كانمان نه ختي سهر بكن، به سهر سهري ژنو مندا لانداه به رده بنه وه. خورا ده بين به ونكه ر. نابئ!

گه نجه كه ده ستي دايه تفهنگه كه ي و له كوړي شيخ دوور كه وته وه. ئاغاي خاوهن دووربين چاوي تيپري و به سهرنجيكي پر تيزو قه شمهري وه دووي راچوو. ئينجا بانگي كرد:

-كوره، جاريكي ديكه باسي زانستو مانست نه كه ي. ها؟! ئيمه قورئانو جه نايي شيخمان به سه!

ئينجا ئاوړي له شيخ دايه وه و وهك يهكئ قه لايه كي گرتبي، به شادي گوتي

-جهنابی شیخ، وا نییه؟! -

شیخ به شانہ ره شه کهی، دلۆپه بارانی سهر ردینی سرپییه وه و چاوی له بهینی سهری ئاغاو شوورهی بازلتی (دیاربه کر) هینا و برد، وه لامی نه دایه وه.

جهنگاوه رانی شیخ له ناو سهنگه ره کانیا، تفهنگیان به په پۆی پیس ده سرپییه وه. هه ندیکیان خه ریکی پاک کردنه وهی لوولهی تفهنگه کان بوون و برپیکیان له کونی جاسووسه وه ته ماشای نیشانه کانیا ده کردو ته قه یان له سهر بازه کانی پشت تۆپی ره شاشی قورس ده کرد.

ئهو هیرشهی (عومه ر ئاغا فارۆ) له رۆژئاواو (حه قی به گی لجهی) له رۆژه لات کردیان، شکاو جهنگاوه ران تووشی ناومیدی هاتن و وره یان هاته خوارئ.

شه ویکیان، هه ندی جهنگاوه ر، که زۆربه یان خه لکی (لجه) بوون، هیرشیا ن کرده سهر شارو توانیا ن ژماره یه ک سهر باز بکوژن و شووره ی شار بپرن و بگه نه مزگه وتی (قورشونلو)، ژماره یه ک چه کو تفاقیا ن هینا. له ویوه روویان کرده (کانیا شیران). به ندییه کانیا ن به رداو چه کداریان کردن.

له پر، ده رگای دۆزه خیا ن له به رده م کرایه وه، ته قه هه لگرا و به ناو یه ک وه ربوون. له هه موو لایه که وه ته قه بوو. خه لکه که ئاواتیا ن بوو ژایه وه. هه ندی له خه لکی شار، وایان زهن برد شیخ و جهنگاوه ره کانی هاتوونه ته ناو شارو ده ستیا ن به سهر داگرتوو ه.

مه لای مزگه وتی (عه لی پاشا) چوو ه سهر مناره و بانگی دا:
-الله اکبر الله اکبر. رابن ئهی خه لکی شار! ئالای ئیسلام هه لکرا. رابن موسلمانان! ده ولته تی کفر نه ما، ده ولته تی خوانه ناسیی رما و ئالای ئیسلام شه کایه وه. کوردینۆ، رالابن.

دوو سهرباز، له پشته وه، خوځيان گهياندي. يه کيکيان نهو دهسته ي گرت
که له بن گوځي نابوو و له دهسته که ي تری به ست. ئینجا ههردوو کيان به
پيله قان هيتايانه خواري.

هيژشه که شکستی هينا.

ته نيا يه ک جهنگاوهر دهرباز بوو، تواني به ناو کونيکدا رابکاو گه يشته وه
ريزي هيژه ئابلووقه دهره کان، به لام نه وهنده شر و ور بوو سکت پي
ده سووتا. که شيخ چاوي پيکه وت لپيرسي:

-کابرا، نه وه چت به سهر هاتووه؟

-گه ورهم، ئيمه هيژشمان کرد.

-ئيوه کين؟

من و نزيکه ي شه ست جهنگاوهر له دهرگاي (ره ها) وه چووينه ناو شار.

-کي نه مري شتي واي پيکردن؟

-نازانم، گه ورهم. يه کي گوتي با هيژش بکين بو ناو شارو ئيمه ييش
چووين.

-يه کي؟

-نازانم کي بوو گه ورهم. به لام که سمان قوتار نه بوو. ته نيا من دهرباز
بووم. کابرا يه کي ترم له گه لدا بوو، نازانم خو ي له کو ي شارده وه.

دواي چهند روژيک، حه شيمه تي سهربازان له باشووره وه، له لاي
(ماردين) وه، هات. فره نسييه کان له سوريا، (له بن خه تي) ريگيان به
له شکري نويه م دا له نه نادوله وه به قه تار بچنه (ماردين).

ئيدي شيخ و سهر کرده کاني شه ره که ي که به ته مابوون (دياربه کر) رزگار
بکهن. به ئاساني ده يانتواني (ماردين) ئازاد بکهن. نه وسا ده بوون به
دراوسني فره نسييه کان له سهر سنووري سووريا واته ده بوون به
هاوسني نه وروپاو دهنگي مه سه له که يان ده گه يشته کومه لي گه لان و نه و
شارانه ي چاره نووسي گه لان يان تي دا وه کو سهر ي به ران له سهر ئاگري
ئاوات ده کولا.

ئەو قەتارەى سەربازانى لەشكرى نۆيەمى بە فارگۆنەكانى بۆ شەپ دەبرد، كە بە شارۆچكەكاندا، تىدەپەرى. مندالى بچووك دەستيان بۆ سەربازەكان ھەلدەشەقاندو گوليان بۆ دەھاويشتن كە ھىشتا خۆيان بۆنيان نەكردبوون. ئەو مندالانە نەياندەزانى ئەو سەربازانە دەچن بۆ ئەوھى مندالە ئاموزاكانيان (لە سەر خەتى) ھەتتو بكن.

شىخ، كە فارگۆنەكانى قەتارى رووداوەكانى رابردوو لە خەيالدا دەيانگرماند، تەماشاي جەنازە ھەلواسراوەكانى كردو لە دلى خۆيدا گوتى:

ئاخۇ ئەم شەھيدانە چەند مندالى ھەتتويان لە دواى خۆيانەوھ جى ھىشتووھ؟

دە كۆرۆ كچەكانى خۆى بىر كەوتەوھ. كۆراني براكانى و كۆراني خوشكەكانى و كۆراني ئەو شىخو ئاغاو جەنگاوەرانەى بىر كەوتەوھ كە شۆرشيان لەگەل كرد. دەيزانى (عەلى رەزا) و دوو كۆرى ترى دەرباز بوونەو گەيشتوونەتە لاي (سمكو ئاغا)، بەلام ئەى ئەوانى تر لە كوئين؟ ھەناوى بە كولو كوئان شەوتى و چاوەكانى فرميسكيان تىدا قەتيس ما. لاشە ھەلواسراوەكان چاويان ئەزىت دا. ھەر لاشەيەكى ھەلواسراوى لەبەر چاو دريشەيەك بوو لە ببيلەى چاوى رادەچوو. چاوە فرميسكاوييەكانى ھاويشتە سەر يەكو ھەورەتريشقەى بىرەوھرى لە خەيالدا شريقاندى.

ئەو رۆژە، گرمەى ھەورەتريشقەو برووسكەو دەنگى باران تىكەل بە دەنگى توپو فرۆكەو گىزەى گولە بوو. جەنگاوەرانى شىخ كە شارى (دياربەكر)يان ئابلوو قەدابوو، نەيانتوانى ھىچ بچنە پيش. ھەر جارەى كۆمەليكيان دەگەيشتنە نزىك شوورەى شار، دەكوژرانو دەكەوتن.

قونبوله له ئاسمانه وه به سهر جهنگاوه ره هيرشكه ره كاندا به رده بووه وه و شهت و په تي ده كردن. زور كهس به ساچمه ي ئه و قونبولانه و به تليشي ئه و بهردانه ي قونبوله يان پي ده كهوت، بريندار ده بوون. جهنگاوه ران خو يان له په نا كهوران دهنه. به لام كهوره كان له ژير بومباراني فرۆكه كان ده بوون به قونبوله و له باتي ئه وه ي بيانپاريزن، ده يانكوشتن.

شيخ و هاورپيكانى بيريان بو ئه وه نه ده چوو كه فرهنسا يارمه تي توركه كان بدا. بويه له ماوه ي ئابلووقه دانى (دياربه كر) دا، بايه خيان به به رهي باشوور نه دا. مه يله و هيچ هيزيان له ده رگاي (ماردين) دانه نا. له شكري نويه م، پاش شه رپيكي توندو تيژ، له ولاوه به هوى پرديكي بزواوى به له مه وه، چوونه ناو شارو ئه مه يش وره ي سه ربازه ئابلووقه دراوه كانى زوربه رز كرده وه.

شيخ سه رنجيكي له ئاسمانى به فرۆكه نه خشاو دا. ئينجا ئاوپى له شووره ي پر توپو مه ترهلوز دايه وه. ئاخيري، ته ماشاي لاي ده رگاي (ماردين) ي كردو زور به دلشكاوى گوتى:

-ئاخ فرهنسا! دروى (سيقر) بهس نه بوو؟

شيخ فه رمانى به جهنگاوه ره به روژوووه كانى كرد كه پياو گريانى بو ده هاتن، بو ئه وه ي بكشينه وه و ئابلووقه له سه ر (دياربه كر) هه لبگرن. بارانيكى به خوړه م به سه ر ئه و جهنگاوه ره برسى و تينووانه دا ده بارى كه له جلكى شرو لونگ زياتريان له به ردا نه بوو و به دووان تفه نكيكو چه ند فيشه كيكو دلتيكى شكاو يان هه بوو.

ئه و جهنگاوه رانه، كه زوربه يان پياده بوون، روويان كرده لاي باكوور. هه ر خوله ك، نا خوله ك يه كي له جهنگاوه ره كان ده گه پايه وه دواوه بو ئه وه ي پيلاوى له ناو قور جيموى ده ربينى و بيه ينيته وه.

-عه بدوپره حيم) تو چيت كرد؟

شيخ، له دلى پر ژانى خويدا، وايگوت. ئينجا ئاوپى له (عومه ر ئاغا فارو) دايه وه و پيگوت:

-عومه راغا، وا دياره ماوه يه كي زور بي جگه ره ده ي.

- نا گهورهم، نه گهر يهک روژم له ژياندا مابې ده چمه ناو (دياربه کر) و گواره دومانیک له بازاری (مهلیک پاشا) به با ده که م.

(عومه راغا) ناوها وه لامي دايه وه ئینجا سرکه قه ننه که ی له گیرفانی دهره یتاو به توندی فری دایه ناو قور و چلپاو. غولامه که ی غاری دا، قه ننه که ی له ناو قور دهره یتاو به شهروالی سرپییه وه و هاته وه. شیخ پیکه نی و به غولامه که ی گوت:

- ثافهرین، روله! چاکت کرد. له ته بیعاتی ناغا گه یشتووی.

ئینجا جاریکی تر ناوری له (عومه راغا) و هاوریکانی دایه وه و گوتی:
- من پیش ئیوه ده چمه (هینی). ئیوه له دوو (فه همییه فهندي لجه یی) برؤن. پیاوینی خوینده وارو زیره که. هر نه مرینی پیکردن، به گوئی بکن.

(عومه راغا) به سواری نه سپه که ی، خوی گه یانده ته نیشته شیخ و رکیتی به رکیتییه وه نووساندو به پهستی گوتی:
- شیخی به ریزم، بوچی (فه می) یه فهندي؟ نه و پیاره عه شیره تی نییه. ئیمه چون له دووی برؤین؟

شیخ وه لامي نه دایه وه. به دلی پر نازار گوتی:
- کیلن!

ئینجا رکیتی له ره فیسکی نه سپی که ویتی داو تئیته قاند بو (هینی). له وی، (عه بدوره حیم) و جهنگاوه ره کانی چونه پالییه وه. نه وان له (نهرغانی) زور خراپ شکابوون و کشابوونه وه بو (هینی). کاتی شیخ و یاوه ره کانی له ئابلووقه ی (دياربه کر) کشانه وه، سه روک عه شیره ته کان لئی ته کانه وه و چونه پال هیزه کانی حوکومته. ههندي شیخ و ناغاو به گیش له له شکری شیخ جیابوونه وه. ههندي جهنگاوه ری شیخ، له (نه لازغ)، دهستیان به تالان کردنی شارو بازار کرد. مالی تالانیان له ئیستران بار کردو بردیان. ههندي ناغایش به شدار بوون و هرچی له دوکانه کان که وته به ردهستیان له گه ل سه دای ته کبیر، تالانیان کرد. ههندي بانگیان کرد:

- شتی وا مه کهن. حه رامة. نابئ.

- بؤ نابئ؟ (شئخ سه عئد) خؤى فتواى داوه.

- فتواکه وا نئبه. فتواکه بؤ مالى (خلق فرقه سئى- پارتئ گهل)ه، نهک مالى
خهلکئ به دبهخت.

به لام لهو ههراو هؤرئابه، کئ گؤئ له دهنگئ ئهقل دهگرئ؟ له گهرمهئ
هارئئى دانه گؤئزدا، کهس گؤئئ به دهنگئ کهس نهدهدا.

ئالا سهوزه کهئان له دهست ژاکا که رؤژئکئ گهشئ حهفتا تئشکئ له
ناوه پاست بوو.

رؤژه که وهک گهلای پائز په ژمرده بوو و و کوژابه وهو له سه ر ئالاکان
به ربووه وه

- دهچئنه وه (داراهئئى) بزائئن خوا چئ بؤ نووسئوئئ.

شئخ وائ به شئخو گرهرهکان گوت که به بئدهنگئ له دهورئ
دائئشئبوون. لهو ساته وه، ئئدئ نامهکانئ به ناوئ (نؤکه رئ موجهئدان)
مؤر دهکردو له دلئ خؤئدا دهئگوت: (من مئرم؟ هه ر ئه که به رئگائه کدا
دهچئ و کهس ئاور له من ناداته وه. با بئم به نؤکه رئان. وهزئئ مئئش
له سه ر گومه ز گئر نه بوو.)

دونئائ لئ وهتهنگ هات. رووئ دهکرده هه ر کوئ ، جئئهک نه بوو
ئؤقرهئ تئدا بگرئ. له شکرئ تورکئابه رهو رووبارئ مراد هه لئده بربئ و
لئره وهوئ تهلهئ بؤ داده نائه وه. ئه و رؤژنامهئ به دهستئ دهگه ئشئن
دهنگوباسئ ناخؤشئان تئدا بوو، دلئان دهگوشئ. رؤژنامهکان دهئانگوت
فرهنسئ و ئهرمه ن و ئئنگلئزو ئئتالئ پشتگئرى دهکهن. به تالئ له دلئ
خؤئدا گوتئ: (خؤزگه راست بوائه! گورگه بؤر ئئستا که لبهئ شکا بوو
و دئل بوو له بهر دهستئ من.)

سه ربازئ تورک به ژماره ئه کئ گهلئ زؤر به ناو (جولئک) و (داراهئئى) و
(پالو) ئان وه رکرد.

له گهل پئوه رکردئئ سه ربازه کاندئا، به هار هاتو گهرمائ هئئا. به لام
جهنگاوه رانئ شئخ دلئان سارد ببووه وه ورهئان هاتبووه خوارئ.

شیخ تیگه‌یشت که شکستی هیناوه. تا مانگی نیشان هیوای سهرکه‌وتنی هر مابوو، به‌لام یهک له دواى یهک، دهنگو باسی شکان و به‌زینی له به‌ره‌کانه‌وه بۆ هات. زانی ئیستا میژوو له (ئه‌نقهره) ده‌نوو‌سری، نهک له (دیاربه‌کر). زۆر له جه‌نگاوه‌ره‌کانی رایان کرد بۆ چیا. کۆمه‌لیکی له‌گه‌لدا مایه‌وه دلیان به هاتنی به‌هار خۆش بوو. شیخ زۆر به غه‌مباریی ته‌ماشای (عه‌بدوپه‌حیم) ی برای و شیخ (شه‌ریف) و شیخ (عه‌بدوللای مه‌لکانی) کردو پییگوتن:

- براده‌رینۆ! به‌هارمان وه‌کو مار له کونه‌که‌ی ده‌رکی‌شا. ئه‌و به‌هاره‌ی به توندوتیژی ده‌ربکی‌شری، به‌هار نییه.

مه‌ندیله‌که‌ی به بارانی نیشان ته‌ر ببوو. له سه‌ری کرده‌وه‌و دایه به‌ر رۆژ. رۆژ له‌و بلندا‌یه نه‌یده‌زانی شیخ ئاگریکی له دلدا‌یه خه‌ریکه دادمریته‌وه

رۆژیکی سێشه‌مه‌ی خۆش بوو. به‌هار، وه‌ک مه‌ندیلی شیخ، چادری سه‌وزی، له ده‌شتی (موش) هه‌لدا بوو. به‌فر له‌سه‌ر گوپیته‌که‌کانی چیاى (شه‌ره‌فدین) له‌سه‌ر ئاوازی زی‌پینی خۆر، که‌وتبووه بوه‌ژین. ئه‌و رۆژه ری‌که‌وتی بیستی ره‌مه‌زان بوو. شیخ و یاوه‌ره‌کانی به رۆژوو‌بوون، چاوه‌رپی رۆژاوا‌یان ده‌کرد بۆ ئه‌وه‌ی فتاریان بکه‌نه‌وه. خۆیان له پشت ئه‌و شکێرو شاخانه شار‌دبووه‌وه که به‌سه‌ر که‌ناره‌کانی روبرای مراددا ده‌پوانن، دلیان به روبرای مراد خۆش بوو. له‌گه‌ل رۆژئاوا ده‌گه‌ینه سه‌ر روبرای له‌وی، به خواردن و خواردنه‌وه‌ی ئاوی زولال فتار ده‌که‌ینه‌وه. له پارشیوه‌وه به ریوه بوون. خۆر هه‌نیه‌ی برژاندبوون. ئاره‌قه‌یان کردبوو. ئاویان وه‌ک ره‌وه بالنده ده‌هاته به‌رچاو به سه‌ر سه‌ریاندا ده‌سووپانه‌وه.

ناو به ناو کزه‌بایه‌کی سارد له لای (پالو) وه‌وه ده‌هات. به‌لام تینویتییان
پی نه‌ده‌شکا.

له دووره‌وه، کابرایه‌کیان دی بو لایانه‌وه ده‌هات. که نزدیک که‌وته‌وه،
ده‌رکه‌وت پیرمیردییکی به سالد‌اچووی پشت کوور بو، به گوپال
ده‌رؤیشت و که‌شکۆلئیکی به کۆله‌وه بو، ده‌تگوت ده‌رویشیکی گه‌راله.
(چه‌رکه‌سی زازایی) لئی چووه پیش، تفه‌نگی لی راگرت و هاواری کرد:
- پیره‌میرد بوه‌سته. تو کئی؟

پیره‌میرد هیچ قسه‌ی نه‌کرد. له رویشتن به‌رده‌وام بو، چه‌رکه‌س بو
ترساندن ته‌قه‌یه‌کی هه‌وایی به‌سه‌ردا کرد. پیره‌میرد گوئی پینه‌دا. شیخ به
ئامازه‌یه‌ک، تفه‌نگی مه‌یته‌ره‌که‌ی بی‌ده‌نگ کرد.

ده‌ولت هه‌زار ره‌شادی زی‌ری خه‌لات دانا بو بو هه‌ر که‌سی شیخ
ده‌ستگیر بکا. ده‌ولت له مزگه‌وت و له هه‌موو کۆرپئیکا، بلاوی ده‌کرده‌وه
هه‌ر که‌سی شیخ به زیندوویی ته‌سلیم بکا هه‌زار ره‌شادی وه‌رده‌گری و
هه‌ر که‌سی به مردوویی ته‌سلیمی بکا حه‌فت سه‌د ره‌شادی وه‌رده‌گری.
کاتی شیخ به‌م خه‌لاته‌ی زانی، پیکه‌نی و به لاقردی، به‌یاوه‌ره
چه‌کاره‌کانی گوت:

- واته ژیانی من ته‌نیا سی سه‌د ره‌شادی دینی!

که پیره‌میرده‌که نزدیکتر که‌وته‌وه، یاوه‌ره‌کانی تری شیخ په‌نجه‌یان
له‌سه‌ر په‌لاپیتکه دانا. ئیستا پیره‌میرده‌که زور زور نزدیک بو. (شیخ
سه‌عید) به وردی میزه‌ی کرد. ئینجا به شادی گوتی:
- هی! (خالیس)، ئه‌وه دیسان توی؟!

پیره‌میرد قسه‌ی نه‌کرد. که‌شکۆله‌که‌ی دانا. ده‌نگی خشه‌خشی گوژی
له‌ناو ده‌هات. به وردی شیخی هیف کرد:

- (خالیس)، نامناسی؟ من (سه‌عید)م. ئه‌وه ده‌چپته‌ه کوئ؟

پیره‌میرد گریاو فرمیسکی له چاوان هاته خوارئ. فرمیسکی به ده‌ستی
سرییه‌وه‌و گوتی:

من له به (بدلیس) هوه دیمو دهچمه چیای (شهره فدین). لهوئی، گوئز دهچیم. ئه وهنده گوئزه ی هه مانه به شمان ناکا.

شیخ (عه بدولای مه لکان) هه ندی گوئزی کوکرده وه که له که شکوله که که وتبوونه ده ری. گوئی:

له (بدلیس) چ هه یه؟ هیچ له باره ی به ندیه کانه وه نازانی؟
ئه مرۆ، (یوسف به گ) و (خالد به گی جبری) و هاوریکانیان وه کو فرده گوئز به سیداره وه هه لواسی. پیش دوو رۆژ، دادگای ئیستیقلال حوکمی له سیداره دانی ده رکردن. ئه ی پیمنه گوتن ئه وهنده گوئزه ی هه مانه به شمان ناکا!؟

ئینجا به توندی پری دایه ئه و گوئزانه ی شیخ (عه بدولا مه لکان) کوی کردبوونه وه له ناو که شکوله که ی نانه وه. ئاخیری، دهستی دایه گوچانه که ی و به بیدهنگی، رووی کرده دم رووبار.

(شیخ سه عید)، که خه به ری له سیداره دانی (یوسف زیا به گ) و (خالد به گی جبری) و یاوه ره کانیانی بیست، زور پی تیکچوو. چوو سه ر که پکه شاخیک، ده سه سه سه وزه که ی پان کرده وه، نه ختی فرمیسکی رشت. شیخ (عه بدولا مه لکان) ههستی به شله ژانی شیخ کرد. که دی چاوی به فرمیسکه، گوئی:

ئه مه چییه؟ گریان بو پیاوان نه هاتوو! ئیستا کاتی فرمیسک رشتن نییه.

(شیخ سه عید)، به دم رۆندک سرپینه وه، وهلامی براده ره که ی دایه وه:
ته نانه ت چیایش بو پیاوی وه کو ئه وانه دهگری، شیخ (عه بدولا)!
بینباشی (قاسم به گ) ی هه فلنگی (شیخ سه عید)، که له عه شیره تی (جبرانلی) کوردی و پسمامی (خالد به گی جبری) بو، ئاگای له بزوتنه وه کانی شیخ بو. ده یزانی شیخی ئاوه لزاوای له گه ل شیخ و گرگرو سه ربازه یاوه ره کانی به ره و مه رزی رۆژه لات دهچن. هه ر جاره ی له شوینیکی تازه، ده هاته لایان و نان و خواردنی بو ده هیتان.

ماوهیهک بزر دهبوو، دووباره دهردهکهوتهوهو دهگهیشتهوه لایان. یهکی له ئاغاگان به شیخی گوت:

—شیخهفهندی، راسته ئەمه وئاداش زاوای تویه، بهلام به خوا من گومانم له جوولانهوهکانی هیه. ئەو پرسیارانهی لیمان دهکا پرسیاری بهرشکن. شیخ دلنیای کردو گوتی:

—قهزاو قهدهری خوا ناگهپریتتهوه. خوا چی بیهوی دهیکا، ئەمه دهتوانی چ بکا؟ دهنگو باسی دوژمنو جوولانهوهی هیزهکانیمان بو دینیو ئاگادارمان دهکاتهوه گهیشتوونهته کوئیو له کوین. ریزانیشمان بو دهکا. شیخو هاوپیکانی له جهنگاوهرهکانی تر دابران. لهشکری دهولت پارچه پارچهی کردن، ههر کۆمهلیک کهوته لایهک. هیزهکانی شیخ له چیاو دۆلو نهالهکانی ئەو ناوه پهرتو بلاوبوونهوه.

ئەو روژه گهرمهی نیسان، (قاسم بهگ) زیاتر وه جوولهجوول کهوت. ههموو لئی به گومان کهوتنو خهبهریان دایه شیخ که شتیکی ئاوها ههیهو پیتیانگوت ئەو کابرایه نیازی لهگهلمان خراپه. شیخ، لهسهر ئارهزووی هاوپیکانی ویستی لهو شوینه دوور بکهویتتهوه. له (قاسم بهگ)ی پرسی:

—دهزانی فلانو فلانو فلانی هاوپیمان له کوین؟

—چۆن نازانم؟ ئەوان ئیستا له (گمگم)ن، یان بهپیوهن بو ئەوی. گومانی تیدا نییه ئیستا له پردی (عهبدهرهمان پاشا) پهپیونهتهوه.

ئەوسا ئاوپی له شیخو ئاغاکانی هاوپی شیخ دایهوهو پییگوتن:

—ئیستا برۆن، لهگهله روژئاوا دهگهنه پردهکه. لهوی فتارتان دهکهنهوهو ئاوی زولال دهخۆنهوه. ها ئەم خورمایهش، فتاری پی بکهنهوهو دوام بو بکهن. خورمای بهسرهیه.

ههلا نه خورمایهکی هاویشته سهه پشته ئیستریک. ئینجا دهستی له گیرفانی نا، پشته تیکردن و رویشته.

ئەو سەربازەى جلكى سېى بى قولى لە سىدارەدانى لەبەر شىخ كرد، دەستى لە گىرفانى پانتولى سەربازى خوى ناو رويشت رىك وەك ئەوەى (قاسم بەگ) ئەو رۆژەى نىسان، دەستى لە گىرفانى ناو رويشت. شىخ ھەنسكىكى قولى ھەلكىشا. بە خەيال گەرايەوہ دىرگای ئەو رۆژە كە خوى و ھاوپىكانى بە نىزى و بە تىنويىتى، بەرەو پردى (عەبدورەحمان پاشا) دەچوون لەسەر رووبارى مراد.

سىبەريان بەرەو گولى (وان) لە سەر زەوى درىژ ببووەوہ. (چەرکەس زازايى) لغاوى ئەسپى شىخى گرتبوو، ئاوپى لە لای راستە دايەوہو ھاوارى كرد:

-گەرەم، ئەو عاجباتىيە چىيە؟

شىخ، كە كزەباى لای (پالو) ھەولى دەدا تىنويىتى بشكىنى، پرسى:

-مەسەلە چىيە، كورم؟ ئەمە چىيە؟

- سىبەرت گەرەم، سىبەرت. تو سىبەرت نىيە.

شىخ تەماشای خوارەوہى كرد، تەنيا سىبەرى ئەسپى كەويىتى بىنى. ناخنىكىكى داو گوتى:

- (چەرکەس)، دەزانى ئەمە چىيە؟

بى ئەوہى چاوەرپى وەلام لە مەيتەرەكەى بكا، گوتى:

سىبەر نىشانەى بوونى شتە. ئەگەر ھەبىت، سىبەرت ھەيە و ئەگەر نەبىت، سىبەرت نىيە. من نھا نىم، چۆن سىبەرم دەبى، كورم.

ئىنجا ئەم ئايەتەى سوورەتى فورقانى خويندەوہ: (الم تر الى ربك كيف مد الظل ولو شاء لجعله ساكنا.)

كە لە خويندەوہى ئايەتەكە بووہوہ، ھەنسكىكى درىژى وەك سىبەرى مەيتەرەكەى ھەلكىشاو گوتى:

-خۆر سىبەر بۆ ھەموو شتىك دەكىشى. ئەگەر خۆر ئاوا بىى، سىبەرىش بزر دەبى.

که شیخ و هاورپیکانی گه‌یشتنه پرده‌که، خور چووبووه سهر ئاوابوون.
ته‌نیا ده‌نگی خورپی ئاو ده‌هات و هیچی تر. ته‌نانه‌ت بالنده‌یش
چووبوونه‌وه هیلوونه‌کانیان و خه‌وتبوون.

خشه‌خشیک له بن سمی ئه‌سپی شیخ هات و ئه‌سپه‌که‌ی ره‌وییه‌وه.
(چه‌رکه‌س زازایی) سه‌ری دانه‌واند و به وردی ته‌ماشای کرد. فه‌رده‌که‌ی
(خالد بدلیسی) بینی له‌وی که‌وتبوو. سه‌ری بلند کرد و گوتی:
- گوره‌م، هیچ نییه. فه‌رده گویزی پیره‌میره‌که‌یه.

- گویز؟!

شیخ وای گوت و له ئه‌سپه‌که‌ی دابه‌زی. ئه‌وانه‌ی له‌گه‌لیشی دابوون
هموو دابه‌زین و روویان کرد لایه‌وه.

یه‌کی به ترسه‌وه، گوتی:

- هه‌مان فه‌رده‌یه.

یه‌کیکی دیکه وه‌لامی دایه‌وه:

- به‌لام هموو گویزه‌کان بی کاکن. دیاره یه‌کی کاکله‌که‌ی خواردوووه

توینکه‌که‌ی فریداوه.

(چه‌رکه‌س) له ده‌وری ئه‌سپه‌که سوورا. شتیکی له‌سهر زه‌وی هه‌لگرته‌وه،

گوتی:

- قه‌وانه!

- بیهینه!

یه‌کی له چه‌کداره‌کان قه‌وانه‌که‌ی له ده‌ست وه‌رگرت و هه‌لگپرو وه‌رگپری
کرد و ایگوت. له قونکی قه‌وانه‌که ورد بووه‌وه. زارکی بون کرد، ئینجا
گوتی:

- ئه‌مه قه‌وانی فیشه‌کی تفه‌نگی مانلیشه‌ره. به‌وه ده‌زانم که دریژو باریکو
زور زه‌رده.

جاریکی دیکه زارکی قه‌وانه‌که‌ی بون کرد و به ترسه‌وه گوتی:

- نوییه. تازه گولله‌که هاویشتراره.

شیخ داوای له چهند چه کداریک کرد بگه پین داخو خوین له و ناوه نه پژاوه. زانی براده ری دیرینی کوژراوه. ئەوهی (مه لا سه لیمی خیزانی) دیبوو له بهر دهرگای قونسولییهی رووسی له سیداره درابوو و شیت ببوو. چهند خوله کینکی پینه چوو یه کئی له چه کداره کان هاواری کرد: -گه ورهه، په له خوینیکم دۆزییه وه.

به هه له داوان هاته لای شیخ کلاویکی شینی کونی به دهسته وه بوو په له خوینی پیوه بوو.

شیخ گوتی:

-انا لله وانا له راجعون.

له گهل هاواریکانی به په له، سواری ئەسپان بوون و روویان کرده لای پرده که. پرده که ته نیا چهند پینگافینکی که م دوور بوو.

به ره له وهی له پرده که بپه رنه وه، دووباره له ئەسپان دابه زین و گۆسکه کانیا نان ئاوی رووبار پرکرد. ئینجا به کۆمه ل تا ناوه ندی پرده که رویشتن. هه ره یه که ده نکه خورمایه کی هینابوو بۆ ئەوهی فتاری پی بکاته وه. شیخ ته ماشای لای روژئاوای کرد، دیتی روژ له ئاسۆ ئاودیو ده بوو. که چی چیای (شهره فدی)، که له به رده میان قیت ببوو وه، ده تگوت شیخه و مه ندیلی خۆی به زه عفهران شووشتوو. شیخ هیشتا ته ماشای خۆری ده کرد، ئاخینکی لی هه ستاو له دلی خۆیدا گوتی: -ئه مه خۆری راپه رینی منه. ئاوا ده بی.

بانگی (چه رکه س) ی مه یته ری کرد بۆ ئەوهی بانگی شیوان بدا. (چه رکه س) گوتی:

-قیبله له کام لایه؟

-لای (دیاربه کر) بگره. قیبله له وییه.

که (چه رکه س) رووی کرده قیبله و دهستی له بن گوئی نا بۆ ئەوهی بانگ بدا، چاوی به جه نازهی (خالیس) کهوت له ده م رووبار. جه نازه که له بن پرد، له سه ر چاو که وتبوو. (چه رکه س) له باتی ئەوهی بانگ بدا، هاواری کرد:

-گه ورهه، ئه وه تا پيره ميترده كه له دهه رووبار كوژراوه.
شېخ سهري خوار كرده وه بۆ بن پرده كه، بۆ ئه و شوينه ي مه يته ره كه ي
ئاماژه ي بۆ كرد. ريك له و ساته دا، له لاي جه نازه كه وه گوئي له دهنگيك
بوو. پيش دهيان ساليش له رۆژه لاتيكي به هاريدا گوئي له و دهنگه ببوو.
دهنگه كه نامۆ نه بوو، سهركۆنه بوو.

- (سه عيده)، ئه دي نه مگوت له م پرده مه په ره وه؟!
دهنگه كه تيكه ل خو په و هاشه ي رووباره كه بوو. له ناكاو، دوو دهسته
سه ربازي تورك به تفهنگي مانليشه ري ئينگليزييه وه دهركه وتن. دوو
دهسته كه هه ردوو سه ري پرده كه يان قه پات كردو شېخ و هاوړي به
رۆژو وه كانيان گوستير كرد.

هه ندي له ياوه راني شېخ خورماكانيان فريدا يه ناو رووبارو روويان كرده
لاي باكوور، هه نديكي تر خورماكانيان هاويشته ناو ده ميان و روويان
كرده لاي باشوور. كه چي شېخ و بريكي تر له نيوه ي پرده كه مانه وه.
چهند چركه يه ك به سه ر ديمه نه كه دا تپه ري، شېخ بړواي به چاوه كاني
خوي نه كرد. به لام كه گوئي له ته قه بوو، زاني كه وتۆته بۆ سه و له
شه پۆلي رووباري مرادو ئاسمان كه پشتي له خوي و له هاوړي كاني كرد،
به ولاره هيچ ده ره تاني نيه.

كاتي سه ربازه كه ي پيش دوو خوله ك سه ري شېخي له ناو په ته كه نا،
دوور كه وته وه، پشتي وه كو ئه و ئاسمانه وابوو كه ئه و رۆژه له سه ر
پرده كه تاريكي به سه ردا كشا. شېخ دهنگي ئه فسه ريكي كه وته به ر گوئي
به توندي، به توركي گوئي:

-كوره، تو چاوه رپي چ ده كه ي؟ له ز كه، به زينه!! بۆته سه عات دووي
شه و.

سه ربازه كه ئاوړي دا يه وه و جاريكي تر رووي كرده لاي شېخ بۆ ئه وه ي
كورسي له بن پي ده ربيئي.

شیخ پرسپاری دواخراوی بو خوی ئاماده کرد. له ههندی وشه گهرا له و چرکهساته بوه شیتتهوه. بهلام رووی (قاسم بهگی) ولداش زاوای بیر کهوتهوه. رووی (قاسم بهگ) پهردیهکی بهردایهوه بهینی خواو پرسپارهکهی ئه م.

له کاتی تهقهکاندا، (قاسم بهگ) هاواری دهکرد:

-یا شیخ، بهس نییه؟ دهتهوی بجیته کوئی؟ وهره. وهره بو دادپهوره ری دهولهت.

ئه وههیزی دهوری دابوون هیزیکی زور گهوره بوو. وهک کولله هیزشیان هیتا. تفهنگی دهستی یاوه رانی شیخ، که ههندیکیشیان بریندار ببوون، هیچ سوودی نه ما. سهربازی تورک به تفهنگو سونگی توقیان کردن. شیخ ته ماشای دور (چاوی قاسم بهگ) ی کردو پییگوت:

- (قاسمی کوپی سلیمان)، ئه وهزار لیره زیپه ی وهک خهلاتی سیخورپیت به سه ر منه وه، وهری دهگری، سهرف دهبی و دهپوا. (قاسم بهگ) مال تهواو دهبی، بهلام ئایا نه فرهتی نه وهکانمان تهواو دهبی؟

چهند سهربازیک ئه وه کونده وه گو سکانه ی له شیخ و هاوپیکانیان سه ندبوو، کویان کردنه وه و فریاندانه ناو رووبار. چهند ئه ستیره یهک له سه ر سینگى ئاسمان دره وشانه وه هیتتا شه و باوهشی پیدا نه کردبوو، به غه مباری چاویان برییه ئه و دیلانه ی به ره و (گمگم) یان ده هاژوان. روژی پاشی، بهر له وهی بگه نه گمگم، کاروانی دیلهکان وهستا، ئه فسه ریک هاواری کرد:

-کوا؟ وینه گر له کوپیه؟ وهخت بوو له بیر بکهین. زوو وهره چهند وینه یهک بو یادگاری و روژنامه گه ری بگره. وهره وینه ی ئه و فیلبازو یاخییانه بگره.

(شیخ سه عید) له ناوه راست، (شیخ شه ریف) و دوو شیخی تر له ته نیشتی دانیشن. هه موو روویان کرده کامیرا که له بهر ده میان چه قاندرابوو.

ئه فسه رو سه ربازه کان به پیوه وهکو که وانه ده وریان گرتبوون. (قاسم بهگ) سمیلی به شانیه رهشی شیخ شانیه کردو ئه نگوستیله ی شیخی له

په نجه يه كي خوی كړدو نارده قه ی خوی به ده سه سپری سه وزی شیخ
 سپیبه وه كه كاتی گرتیان لیتیان سه ند. ناخیری، فیسه كه ی نه ختی خوار
 كړدو به هه له داوان چوو له پینشه وه وه ستا وه كو كه و سینگى
 دهر پهراند. دهسته كانی هینایه خواری و به وینه گره كه ی گوت:
 - وینه ی منیش له گهل نه وان بگره.
 رده كه ویک له ژیر چاكه تی (قاسم به گ) هه لفرین.

- كه وه كه به توره وه بوو.
 هم رسته یه له گهل لرمه ی چاپخانه كان، له ناو ده قی برووسكه كان
 ده سوورا كه له هه موو شوینی بؤ هه موو شوینی لیده دران.
 هم رسته یه، له هه موو ته لگرافخانه یه ك، سیبهری قورسی خوی
 ده خسته سر هه موو شتی. نه و رسته كورته سه خته ی كه وه كو چه قو
 نه و شورشه كورته ی سه ربړی.
 چون (سه ید عه بدولقادر) و كوره كه ی و چند هاورینه كیان بؤ (نهسته نبؤل)
 هاژوا، ناوهایش شیخ و هاورینكانیان له (گمگم) دوه به ره و (دیاربه كر)
 هاژوا، له و به هاره ی نه ی توانی سیبهر له ناواته كانیان بكا، له بن سیبهری
 سونگی هاژوا یانن. (لوزان) میوانی (دیاربه كر) بوو. جا چتو میوان؟!
 میوانیكى ئیسك گران!! سینداره و مردن، كه له پچه و زیندان، فیل و ئوین و
 ته له كه ی ژیر پیسته ی گورگی هینا بوو!
 له گهل كه یشتنی نه و ریشانه ی شان ه خاتریان لی خواستبوون، بارو
 دؤخی (مووسل) نارام بووه وه. گورگه بؤر له (نه نقهره)، نهك به یه ك
 چاو، بهلكو پر به هه ر دوو چاو، رازا.

ئەو سەربازو ئەفسەرانەى دەورى سىدارەى (شىخ سەعید)یان دابوو و چاوەرپیان دەکرد کورسى له ژێر پى بکیشریتهوه، ویزینگ و وەنەوزیان دەدا.

قەترانى شەو رووى (دیاربەکر)ى داپۆشى بوو و خەيالى شىخ زۆر بە زەحمەت لەو تارىکییهدا مەلەى دەکرد.

شىخ، ئارەقەى لى دەچۆرايهوه، رووى کردە رووه مپومۆچهکانى دەوروبەرى و گوتى:

-(سائیب بەگ)، ئەمە پینگەیهکە لە پینگەکانى سۆفیگەرى. ئەمە پینگەى توانەوهیه لە خەلک. دلۆپەکە بەرى حەفتى سال، لە دەریای نەبووندا جیا بووهوهو ئەوەتا ئیستا لە دەریای بوونى راستەقینە دەکاتەوه. ژيانى مردۆخم بە کۆتا گەیشت، بەلام پەشیمان نیم کە ئاوها دەمرم. من رۆحى خۆم دەکەمە قوربانى دین و خەلک. کە نەوهکانمان منیان بىر دەکەویتهوه، هەست بە فهیتى و شەرمەزارى ناکەن.

(عەلى سائیب بەگ)ى سەرۆكى دادگای ئیستیقلال لە (دیاربەکر)، دوور بوو، تەماشای سەعاتەکەى دەکرد، چوو پێش و لە شىخى پرسى:

-ئەى شىخەفەندى، ئایا ئەمە دوا قسەتە؟ هیچی تەرت نییه بیلێی؟

-بەلى. وەسپەتیکى دیکەم هەیه. لە بىرم کرد لە دادگا بیلێم. دەسەسپەرەکەم.

- دەسەسپەرە رەشەکە؟

- رەش نەبوو. لە دەست زگپەرەشەکان رەش و پىس بوو.

شىخ حەفتا و پینج رۆژ گىرا. رۆژ حەفتا و پینج جار هەلات و ئاوا بوو. بەلام ئەو رۆژەى لە ناوەراستى دەسەسپەرى دەست (قاسم بەگ) بوو، لە شەویكى تلى چاڤدا، تارى داها.

-خۆر چەند جار هەلدى، ئەوهەندە جارەيش ئاوا دەبى. تەنیا خۆرى دل نەبى، نازانى ئاوابوون چیه!

شىخ لە دلى خۆیدا وای گوتو خەيالى کەوتە ناو شەپۆلى قەترانى ئەو ساتە.

کاتی، خۆی و هاوړې که له پچه کراوه کانی گه یشتنه (دیاربه کر)، خه لک به چاوی به فرمیسک هاتنه دهره وه بو بینیان. ته ماشای ردینو که و او پیلاوو مهنډیلی سپیان ده کرد. له بهینی خویانه وه به مهنده هوشی پسته پستیان ده کرد:

- شیخ سیبهری نییه.

- نووره. نوور که ی سیبهری هه یه؟

ته ماشای مهنډیلی سپی بکه، ده لئی ئه و نه بووه چند مانگ شه پری کردووه!

له و ساته دا، چند فرۆکه یه کی سهر بازی به ئاسمانی (دیاربه کر) دا سوورانه وه. نه ره و هاوړه یان تیکه ل ده نگی کامیره کان بوو که وینه ی شیخ و هاوړیکانیان ده گرت. شیخ سهرنجیکی له ئاسمانی پر فرۆکه دا که ده تگوت له گه نه و میس له سهری نیشتوون، چاوی به رووی وینه گره کاندای گپرا که له پشت ئامیره کانیان وه ستابوون. سهری سهرکه رانی کرد، ئینجا ئاوړی له ناخی دلې خۆی دایه وه و گوتی:

ئای های! (دیاربه کر)! ئه وه تا دیلم لای تو! من به ته مای شتی و نه بووم له تو.

یه کی له ئه فسه ره کان وینه گره کانی دوور خسته وه و گوتی:

به سه! راحت له شیخ هه لمه گرن. شه که ته!

له ناو ته کبیر لیداندا، شیخ و هاوړیکانیان برده به ندیخانه.

- الله اکبر الله اکبر الله اکبر، لا اله الا الله و الله اکبر، الله اکبر والله الحمد.

پشتی دوو روژ، له گه ل گه زهنگی روژئی، حاجی ته وافی که عبه یان ده کردو ئه م ته کبیره یان دووباره ده کرده وه. دوا ی دوو روژ، جه ژنی قوربان بوو، سهدان هزار قوربانی سهرده بپرا.

تامی جهژن له (دیاربهره کر) شتیکی تر بوو. شیخ و هاورپیکانی قوربانى بوون و قوربانیه که دهنگی به ته کبیر بهرز ده بووه وه. ئەو شه وهی حوکمی له سیداره دانیان دهرچوو، عالفه بوو.

حاجی له سهر چپای عه ره فه وهستا بوون، ئیحرامیان له سهر له شی روت بهستبوو، له ژیر خوری حیجاز که وهکو دهرزی ئاگر له له ش دهچه قی، ئاره قه یان لی دهچورایه وه. له (دیاربهره کر) یش، (عهلی سائیب بهگ) ی سه روکی دادگای ئیستیقلال، بهر له وهی حوکمه که ی دهر بکا، لیکولینه وهی له گه ل شیخ ده کرد:

- یا شیخه فه ندی، ئایا ده شی موسلمان شه مشیر له رووی برای موسلمانى هه لکیشی؟

- با یه که م جار بزانی کین ئەوانه ی ئیمه شه مشیرمان له روو هه لکیشان؟ ئایا موسلمانن؟

- موسلمان نین؟

- نا. ئەوان ئیسلامیان له ناو برد که داویک بوو ئیمه ی به ئیوه ده به سته وه. (ئه نقه ره) ئەو داوه ی پساندو لیک دابراین.

- به لام ئیوه داواکه تان داوایه کی ئایینی نه بوو. ئیوه بو دامه زراندى دهوله تیکی کوردی تیده کوشان. به خه یال بو خوتان رازاندبووتانه وه.

- ئەمه ئه رکیکی ئایینییه. ئازادی کوردو دهوله تی کوردیش له ئامانجه کانی شه ریه تن. ئەگه ر کۆمار دادپه روه ر بوایه، راست نه بوو من لی راست بمه وه له رووی بوه ستم. من له پیتاوی خه لکو دین شورشم کرد. سو فیکه ریش وا ده لی. ئیمه ئەم قسه یه له شیخه گه وره کانی خۆمان فیروبوین: (ئامانجه مان هه سانه وهی خه لکه). ئیمه له پیتاوی هه سانه وهی کورد راپه رین و جیه ادمان کرد.

گفتوگویه کی دریژ له نیوان شیخ و دهسته ی دادگا به رپوه چوو. شیخ هیمن و ناسک بوو. به زه رده خه نه وه لامی پرسیاره کانی ده دایه وه. ئینجا بیده نگ ده بوو و چاوه رپی پرسیارى پاشى ده کرد. که (عهلی سائیب) ی کۆلیار پیگوت:

-تۆ بوی به هۆی کوژرانی سهدان سهربازی دهولت. ئەمهیش تاوانه.
دهبی تهوازۆ بۆ دایکیان بێنیتهوه.

شیخ راجلهکی و ئارامی خۆی له دهست دا. به توندی گوتی:

-تهوازۆ بێنمهوه؟ ئەمه چ مهنتیقیکی چویره؟ ئەی کئ تهوازۆ بۆ دایکی
ئو ههزاران کهسه دینیتهوه که ئو سهربازانه کوشتووین؟! کئ
ئسریانیان دهرسپیتهوهو سهرخۆشییان لی دهکا؟ ئەگەر ههر پێویست بی
من تهوازۆ بێنمهوه، تهوازۆ بۆ ئو دایکانه دینمهوه که کورهکانیانم
هینایه ناو راپهرین، سهرنهکهوتمو بووم به هۆی کوژرانیان. من تهنیا
تهوازۆ بۆ ئەوانه دینمهوه، ئەی (سائیب بهگ)!

(علی سائیب بهگ)یش به دهوری خۆیهوه توند بوو. حوکمهکهی
خویندهوه که پێشتر له (ئهنقهره) دهرکراوو؟ گوتی:

-لهبهر ئەوهی ئەنگۆ له کۆمار ههلهگهپانهوهو یاساکانتان شکاند، سزای
تۆ هاورپیکانت له سیدارهدانه. ئەم شهو دهچنه سهر داری ئیستیقرار.
شیخ به زهردهخهنه گوتی:

زهحمهت نهبی کاغهزو قهلهمیکم بدهنی.

که بۆیان هینا، ئەم دوو دیرهی نووسی:

ولست ابالی حین اقل مسلما علی ای جنب کان فی الله مصرعی
ولست بمبذ للعدو تخشعا ولا جزعا، انی الی الله مرجعی

له نشکهوه، لیوهکانی وشک بوون دهتگوت دار لاولوینکی ئاگر پهلو پۆی
بهسهردا هاویشتوووه.. تینویتییهکی بی پهی و شو دایگرت. چیتر قسهی
نهکرد. دهرفتهی به خهیالی دا بۆ ئەوهی ژیانی دووباره بکاتهوهو وهک
دهسهسر لهبهر چاوی پان بکاتهوه. بهلام گوپی له دهنگی بوو، به تورکی
گوتی:

-یاللا!! یهک له دواي یهک، ههپنه دهرهوه.

ئەم رستهیه دوا بزمار بوو له رۆحی درا.

دوو سەرباز بازووهکانیان گرت، بە تینویتی بۆ گۆرەپانی لە
سیدارەدانیان برد. یەکی لە هاوڕێکانی لە دوورەوه هاواری کرد:
-شیخ تینووه. تا ئاو نەخواتەوه مەیبەن.

ههنگاوی چوارهم

(خه یال بنچینهی بوونه وهره کانه.)

له قسهی سوڤیه کان

-یاللا ئه و کورسییه له بن پنی دهر بیتنه. یاللا. پیمگوتی یاللا.
له گهل ئه و فه رمانه تونده دا، ئه و سه ربازهی له تهک شیخ وهستا بوو، پنی
راستهی بو کورسییه که دریز کردو له تهک یهکی له سی پینچهکانی دانا.
شیخ زانی ئه مه چرکه ساتی کۆتاییه. مژو مورانیکی چری وهک کفن له
پهشمه نهی وینهکانی ژیا نی ئالا. ئیتر که سی نه ده دی ده تگوت له پر چۆته
ئهشکه و تیکی تاریکو نوتهک. زهینی شهکه تی که وته هینکه هینک. خه یال
پشتی تیکردو رویشته. هه موو روویهک بزر بوو ته نیا رووی مردن ما.
شیخ بیرى له مردنی خوی کرده وه که وهکو سه روایه کی وشکو رهقو
تهق وابوو.

دوا سه رنجی له و په ته دا که له ملی ئالابوو. ئینجا ته ماشای ئاسمانی
کپو لالی کرد. خه یالی کرد گو یزیکی سووتا وهو به ئاسمانه وه
هه لواسراوه. ویستی پرسیاره دواخرا وه که ی وهکو گو یزیک له و گومه زه
نوورانییه بگری که سییه ر له خودا دهکا.

-خودایه، ئه ی خودان! ته نیا تاکه پرسیاریکه و بهس! پرسیاریکی
بچووکه و له خودایه کی گه وره ی دهکه م. پرسیاریکی دواخرا وه خه یال
فریام نه که وت، منی بهنده ی خۆت، لیت بکه م. ئیستا ئه وه تا له بهر دهستی
تو دام. په تی سیداره م له مل ئالا وه و سه روا بو ژیا نم داده پریژی. نها
دهمه وی پرسیاره که مت لی بکه م.

دلی لیده دا. دلی که پاش چند چرکه یه کی تر، ده وهستی، به توندی
لیده دا.

بیدەنگ بو، چاوه‌کانی له شارێکی قه‌وگا به هه‌راو هۆریاتر بوون.
تینویتی خۆی ژبیر کرد. مردن و په‌تی سێداره‌و ژیانى له بیر کرد. به
دوو چاوی سه‌رشار له پێلی پرسیار، سه‌یری ئاسمانى تاریکی کردو
گو‌تی:

-خودایه‌!...

ئهو سه‌ربازه‌ی ئاماده‌ بوو کورسی له بن پێی شیخ ده‌ربکێشی.
نه‌یده‌زانى ئهو پرسیاره‌ چیه‌ ئهو پیره‌مێرده‌ ده‌یه‌وئ وه‌ک دانه
به‌پروویه‌ک له په‌ره‌نگی دامرکاوه‌ی ئاسمانى بگرئ. کورسییه‌ سى
پێچکه‌که‌ی ده‌رکێشا. پرسیاره‌ سوێره‌که‌ له زارى وشکی شیخ خنکا.
قولفه‌ی په‌ته‌که‌ ته‌نگ بووه‌وه. شیخ هه‌ستی کرد ده‌لئى هه‌زار که‌س پێیه
هه‌لواسروه‌کانى له هه‌وا بو‌ خواره‌وه‌ راده‌کێشن. له‌گه‌ل هه‌ر جووله‌یه‌کدا،
په‌ته‌که‌ ته‌نگتر ده‌بوو. ویستی سه‌رى ب‌لند بکاو گه‌ردنى نه‌ختى ئازاد بکا،
پێیه‌کانى له یه‌کتر خشاندا. له زه‌وییه‌ک گه‌را پێیه‌کانى له‌سه‌ر دابنئ.
به‌رده‌که‌ برینى پێی چه‌په‌ی زیاتر کرد. خوێی پرسیارى خنکاوى له
زاره‌وه‌ رژایه‌ ناو دل. ئاره‌قه‌ی لئ چۆرايه‌وه. سه‌رى بو‌ لای پێیه
برینداره‌که‌ی لارکرده‌وه. وه‌خت بوو مه‌نديله‌که‌ی به‌ربێته‌وه. وه‌خت بوو
هه‌ردوو لنگه‌ پێلاوه‌که‌یشى به‌ربنه‌وه سه‌ر زه‌وى.

ویستی ده‌سته‌کانى بکاته‌وه که له پشته‌وه به‌سرابوونه‌وه بو‌ ئه‌وه‌ی پال
به‌ کۆله‌گه‌یه‌ک له کۆله‌گه‌کانى سێداره‌ی ده‌سته‌ چه‌پى بدا. لێدانى دلئ
سست بوو، خوێنى له ده‌ماره‌کان مه‌یى، هه‌ناسه‌دانى وه زه‌حمه‌ت که‌وت
, هه‌ستی کرد لنگه‌ ده‌ستارێکی له‌سه‌ر سینگه. هه‌ناسه‌ی کپ بوو.
چاوه‌کانى لێل بوون. ته‌مىکی ره‌شو چر له پێش چاوه‌کانى شه‌پۆلى دا.
ئهو ته‌مه وه‌ک لاولاوى قه‌ترانى په‌لو پۆی هاویشه‌ سه‌ر که‌ده‌کانى
رۆحى. خه‌یالى له ناوه‌پاستى ده‌ریایه‌کی تاریکی بئ په‌ی ده‌گه‌را.
لاشه‌ی ئاره‌قه‌کردووى به‌ توندی موچرکی پێدا هات. ئهو موچرکه‌ تونده
خه‌ویکی قوولئ به‌ دوا‌دا هات.

ئىتر ئاسمانى نەدەدى، سىدارەكانى نەدەدى، رووى سەربازەكانى نەدەدى، ئىتر بەرگرى نەدەکرد.

(پەريخان)، لە ناو ئەو تەم و تاريكيبەدا، لە پشت پەردەيەكى سەوز كە روژيكي زيپيني حەفتا پەرى لە ناو پراست بوو، بە هيدى هاتە دەرەو. قزى زيپيني تەرو پەخشان بوو. جلكى ئاوى لى دەچۆرايەو. (پەريخان) لە لىوى بىر وەستا. زەردەخەنەى هاتى. هەنگاويك چوو، پيش تاريكى وەك رەو قەلىك لە بن پييهكانى هەلفرى. نووريكى ميهربان لە شوونى هەنگاوهكانى گزنگى دا. (پەريخان) تاسە ئاويكى بو راداشت. ئەويش بزەى هاتى، هەنگاوى بو لاي (پەريخان) هاويشت. دانه گويى وەك تۆپەلەنوورى لە بەينى پييهكان گلۆر بوونەو. وەك چرا رووناكييان دەدا.

شىخ لە (پەريخان) نزيك كەوتەو. (پەريخان)ى گرته باو. (پەريخان) بە دەنگيكي لە ئاو نەرمتر پييكوت:

بە قوربانى بىم، ئەمە هەنگاوى چوارەمتە.

شىخ تاسەكەى لە دەست وەرگرت. تەماشاي دانه گويى چل بوو وەكانى كردو ئەو. لە تاسەكەدا بوو لە گەر ووى خوى كرد. ئاوى تاسەكە تەواو نەبوو. دەتگوت هەزار كانى لە بنە. زورى خوار دەو، تينووتى نەشكا. واى خوار دەو دەتگوت هەزار سالە تينوو. واى خوار دەو دەتگوت هەزار سالى ديكە، جاريكى تر ئاو ناخواتەو. ئاوى دەخوار دەو تەماشاي رووى (پەريخان)ى دەکرد. تەماشاي چاوهكانى دەکرد. چاوهكانى وەكو دوو گولى پر بەلەمى پرسىار بوون. شەنەيەكى سارد لە قزى تەرييهو. ئەو شەنەيە لىرى دلى شىخى هەژاند، گويى لە خشەخشى چلەكان بوو، گەلا لە ژير قورسايى خوناو وەرين. هەوا پر بوو لە شى، ئاو لە هەموو جىگايەك دەر بوو.

(شىخ سەعيد) هەر بە تينووتى مايەو. ئەو دانه گويى لە بەر پيى چل بوونەو، شكان و تۆزيكى سپيان لى هاتە دەر. تۆزەكە بوو بە نووريكى گەش، هەموو شوينيكي داگرت. نووريك بوو لە بەفر سپيترو

له تهمی ولاته کهی چرتر. شیخ ئیتر هیچی نهدهدی. (په ریخان) له پشت
له ره له ری نووره که بزر بوو.

له بهر ئه وهی نووره که زور به هیز بوو و به گه شی ده بریقاییه وه، شیخ
دهستی به چاوییه وه گرت، نووره که بزر نه بوو. چاوه کانی ئیتر ژانیان
نه ده کرد. له گه ل نووره که تیکه ل بوو. ئیتر خوی نه ده دی.

دهنگیکی له و ناوه که وته بهر گوئی. نه یزانی له کام لاوه هات. له و ساته دا،
روژ هه لات و روژ ئاوا نه بوو، سه ری و خواری نه بوو، پیش و پاش نه بوو.
دهنگه که نه وه ستا. شه پوله کانی نووره که نه وه ستان. دهنگیکی نه رم و
قوول و قورس بوو، ده تگوت له وه نه وز پیچراوه، دهنگی بنیاده م نه بوو.
دهنگیک بوو له تیشکه وه نزیک بوو. دهنگیکی دیته نی بوو وهک ته میکی
چر له ناو ئه و شه پوله سپی و گه شان هاته ده ری و رزایه ناو گوئییه کانی
شیخ و گوتی:

-پرسیاره که ت چییه؟

فەرھەنگۆک

(ئ)

ئالشت: ئالوگۆپ. گۆپىنەوھى شت بە شت بە بى ھۆكارى سىيەم كە پارەيە. وەكو: ترى بە گەنم. بنىشت بە ھىلكە.

ئاورا: برسى، نىز

ئەرە: مشار

ئىستىقرار: دارى ئىستىقرار: سىدارە، قەنارە، دارقەواخ

(ب)

باداك: ئەو رووھكەي بە درەخت و دارو دىواردا ھەلدەگەپى وەكو لاولاوەو ميوو شتى وا.

بەتر: بەش. تەنيا بۆ شەو بەكار دى. بەترەكى شەو چووبوو. سى بەترى شەو چووبوو.

بەتيە: كورك، زەبوون، عەبايەكى تەنكە لەسەر بەرگ بە شانى دادەدەن. رەنگى خورمەيى و سېى و بۆرو رەشى ھەيە.

بەرزەقان: قرچەي گەرما

بەرشك: جىگاي گومان، گومانلىكراو

بخۆ: بە خۆى، خۆى

بروشك: كيسەيەكى بچووكە لە پىستەي وشكراوھى عەلشيش دروست دەكرى، كلى تى دەكرى. لە كلدان گورەترە.

بوھژين: توانەو، ھەلین

بيژمۆت: بيژى، زۆل، ھەرامزادە

(پ)

پاتك: پشتەمل

پاخروا: پىن خاوس، پىن پەتى، پىن خاوس

پاژىز: پەنجەرە.

پەشمەنە: پاشماوھ

پەلك: كەزى

پىقان: پىوان

پىل: شەپۇل

پىوار: نادىار، نەپەنى

(ت)

تەرس: پىسايى ولاغ

تەمسەرى: بى دەربەستى، بى باكى

تلى چاڭ: ئەنگۈستە چاۋ، كلكەچەم. زۆر تارىك، پەنجەت لە چاۋ را

بكەن نەبىنى. بۇ شەۋى زۆر تارىك و نووتەك دەگوتى.

تنتسك: كۆترەبارىكە

تىشك: تىرىژى رووناكى / بىچوو. تىشكە گورگ: بىچووھ گورگ.

تىفۆك: چۆلەكە، كىشكە، پاسارى، چويچك، سواندووكە، مەلووچك (ج)

جمىن: جوولان، بزووتن

(چ)

چان: كانى

چۆدار: ئەۋەى مەرو مالات دەكپى و دەفرۆشىتەۋە. جەلەبچى

چويچك: چۆلەكە، تىفۆك، مەلووچە، پاسارى، سواندووكە، كىشكە.

(ح)

حەلانە: حەسىرە خورما

حەلىن: تۋانەۋە، بوھژىن

(خ)

خەبار: دەرەك، ترسناك، خەتەر

خەل: خەلك. ئەسلەكەى (خەل)ە. (ك) نىشانەى ناۋە. خانى و حاجى

بەكارىان ھىناۋە.

خش: شك، گومان، سوو. بى خش: بى شك

خۆلەكەۋە: خۆلەمىش، مشكى، بوول

خوئیلین: شوئینی خوئی لی بی.
خین خین: ورده ورده، هیدی هیدی، یاغر یاغر، سالدانه سالدانه.
خینژی: بیجگه له، هیل له، بیل له، ژبلی
(د)

دارقهواخ: سیداره، قهنااره، داری ئیستیقرار
داروسکان: داهاتنی چلهکانی درهخت له بهر بهری زور.
دهرهک: خهبار، ترسناک، خهتهر
دهردور: دهروبهر، دهوروپشت
دهوان: دهوهک، بهبهز، خوشبهز.
دفنک: برناخ، کونهکهپوو
دۆژه: دۆژهه، دۆزهخ، جههندهم
دووز: تهخت و راستان.
دیقل: کهله شیر، کهله باب، کهله کۆک
(ر)

رازان: خهوتن، نووستن
رۆجیار: خۆری ئاسمان (شمس)
(ز)

زه رهند: گووژارک، زرکه تال.
(س)

سه ح کئ: سهیر که، بروانه، تهماشا که، چاو دئ
سهروهخت: سهروهخت کردن: ئاگادار کردنه وه.
سترۆ: قوچ، شاخ
ستری: دپک، چقل
سکری: بهنداو
سیوی: ههتیو
(ش)

شههت: ئیفلیج، شهپله لیدراو، پهککه وتوو

شہوتاندن: سووتاندن

شہوتی: سووتاو

شۆل: ئیش، کار

شیبا: شہوبا

شیننی: خەلکی ئاواپی

(ف)

فُر: ئیرە

(ق)

قەشا: شەختە

قەمی: بەلکو، بەشقەم، بەشکەم

قەوہ: تاقت. قەوہی ئەم کارەم نییە

(ک)

کەد: چل، لق

کەری پەز: مینگەلە مەر، رانە مەر

کەزەب: جگەر، جەرگ، یەھەر

کلکەچەم. ئەنگوستەچاو، تلی چاڤ. شەوی زۆر تاریکو نووتەک کە چاو

چاو نابینی.

کندر: پەتیکە لە ریشالی دار دروست دەکری.

کۆز: ژووری داکردنی کارو بەرخ.

کووز: قاش، پارچەییەکی کالەک و زەبەش و شتی وا.

کوندەر: کودی، کوولەکە

(گ)

گاہس: لەوانەییە، دەشی، دەلوئی، بۆی ھەییە

گۆرک: ئاگردان

(ل)

لاچار: لەپو لاواز و رەق و تەق.

لەتەرە: تەشی

لەم، لەمە : وەرگ، ھوورگ، ھوور(نانی شوانی چ لە ھووری، چ لە
تووری)، گەدە، سک، زگ

لەمیشە: ژانەسک

لەھی: لافاو، سیلاو

لەیلان: بیابانی گەرم، تراویلکە. سەرەب

لۆگ: جلکی شپو وپ.

لێدانەوہ: شەپۆلەدان و بەسەر یە کدا شکانەوہی ئاو.

(م)

ماتک: لانک، دەرگوش، بێشکە

مەلووچە: مەلووچک چۆلەکە، چویچک، کیشکە، پاساری، سواندووکە،

تیفۆک

مجاڤات: مسۆگەر و کتوپر. دەلین بە مەرگی مجاڤات چوو.

مردۆخ: مردەنی. بە عەرەبی: فانی

مرووز: سیما، روو. دەلین: مرووزی گرز بوو.

مزیر: زیاندەر

ملھیب: شەنە

مۆر کردن: دەست بەسەرداگرتن.

مۆچپاریی: ئامۆژگاری

میخ: بزمار.

(ن)

نشکێڤە: موڤاجەئە. لە نشکەوہ: لە ھیکەوہ، لە ناکاو، لە پپ

نمنۆک: پەروانە، پەپوولە.

نھا: ئیستا، ھەنووکە

نیز: برسی، ئاورا

(ه)

ھاماج: ماوہی نێوان دوو جیگا

ھەرەژ: ھار

هه رتم: هه ردهم، هه ميشه، هه روهه ر

هه قلنگ: و لداش زاوا، ئاوه لزاوا

هه مهت دان: لئ وردبوونه وه، تئ نژبوونه وه، مئزه كردن، هئف كردن

هه وريشه: كه رويشك، كيرووشك.

هئژ: هئشتا

هئزوك: جۆلانه، ديلائي

هئف كردن: مئزه كردن، تئ نژبوومه وه، لئ وردبوونه وه

هئلوون: هئيلانه، ئيليان

هئمانئ: هه ر ئه وه ندهئ كه.

(و)

وه زئ: گوئز

وه زينه: كورسئ و تهخت و مئزئ له دار گوئز.

وه يكه ر: وه لئ ئه مر

وزاقدان: ده ر په رينئ كتوپر.

ونكه ر: خوئنرئژ، بكوژ

(ئ)

يه هه ر: جگه ر، جهرگ، كه زه ب

نووسه ر:

ئه لمانئا- ئه يلوول- ٢٠٠٧

وه رگئر:

به حه ركه- وه رگئرانئ يه كه م- پائزئ ٢٠١٧

پئداچوونه وه و دارشتنه وه- هاوئني ٢٠١٩

ثلاث خطوات الى المنسقة

جان دوست

ترجمة
عزيز گهردى

شيخ له دلى خویدا گوتى: (ژيان
كۆلانىكى يهك سهرهيه. كه مروّف
كهوته ناوى، له دواوه دادهخرئ).

ههچهنده برّواى وابوو ژيان و مردنى
مروّف به دهست خودايه برّوايهكى
پتهوى پهيداكرد كه ئەم ههنگاوانهى،
ئەم ههنگاوه ههنگووتانهى ناتوانئ
بهرزهفتيان بكا، بهرهو مهرگى
مجافاتى دهبن. ههزاران جار نوپژى
لهسهر مردووان كردوو، لهگهڵ
جهنازهيان روپشتوو، لهسهر كئلى
قهبران وهستاوه، مردووى شووشتوو،
مردووى تهلقين داوه، به دهستى
خوى باوكى شووشت و كفى له
جهنازه پيچا. له زور كورى فاتىحا،
ئاموژگارى پيشكەش كرد. ههميشه
دووبارمى دهكردهوه.

- مردن رووهكهى ترى ژيانه. مروّف
دهبئ چاو بداته ههردوو رووهكه.